

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-127-10

Druk nr 3514 cz. II

Warszawa, 21 października 2010 r.

Pan
Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o efektywności energetycznej z projektami aktów wykonawczych.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Gospodarki.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

Na podstawie § 10 ust. 6a Uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. Nr 13, poz. 221 z późn. zm.) w załączeniu przedstawiam zgłoszenia podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem ustawy o efektywności energetycznej w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414).

Zainteresowanie pracami nad projektem ustawy o efektywności energetycznej zgłosili kolejno¹:

1. Polskie Towarzystwo Przesyłu i Rozdziału Energii Elektrycznej;
2. Stowarzyszenie Papierników Polskich;
3. Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych;
4. Związek Producentów Sprzętu Oświetleniowego "Pol-lighting";
5. Vattenfall Poland Sp. z o.o.;
6. Towarzystwo Obrotu Energią;
7. Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie;
8. Polska Izba Przemysłu Chemicznego;
9. Wojciech Woszczyk;
10. Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.;
11. Agencja Rynku Energii S.A.;
12. CECED Polska Członek Europejskiego Stowarzyszenia Producentów AGD;
13. Polski Koncern Naftowy ORLEN S.A.;
14. Izba Gospodarcza Gazownictwa;
15. Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.;
16. Stowarzyszenie Papierników Polskich;
17. Zakłady Pomiarowo-Badawcze Energetyki ENERGOPOMIAR Sp. z o.o.;
18. Konfederacja Budownictwa i Nieruchomości;
19. CECED Polska Członek Europejskiego Stowarzyszenia Producentów AGD;
20. Zakład Projektowo- Wdrożeniowy Techniki Górniczej – Władysław Szymański.

---

¹ Zgłoszenia zostały uporządkowane chronologicznie według daty wpływu kompletnego formularza zgłoszeniowego.

URZĘDOWY FORMULARZ ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD
PROJEKTEM USTAWY

ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM USTAWY
o efektywności energetycznej (wersja 0.8 z dnia 15.05.2009).

(tytuł projektu ustawy w brzmieniu wynikającym z druku sejmowego oraz nr druku)

**A. OZNACZENIE PODMIOTU ZGŁASZAJĄCEGO ZAINTERESOWANIE PRACAMI NAD
PROJEKTEM USTAWY**

1. Nazwa i imię i nazwisko*

Polskie Towarzystwo Przesyłu i Rozdziału Energii Elektrycznej

2. Sądowa miejscę zamieszkania*

60-637 Poznań, ul. Wołyńska 22

3. Adres i korespondencji

60-637 Poznań, ul. Wołyńska 22

**B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU
WYMIONIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM**

Lp.	Imię i nazwisko	Adres zamieszkania
1.	Artur Różycki - Prezes PTPiREE	[REDAKTED]
2.	Andrzej Pazda-Dyrektor Biura	[REDAKTED]
3.	Piotr Begier-z-ca dyrektora	[REDAKTED]
4.	Jerzy Gruszka	[REDAKTED]
5.	Piotr Kołodziej	[REDAKTED]
6.	Stanisław Kubacki	[REDAKTED]
7.	Jarosław Muda	[REDAKTED]
8.	Leszek Nowak	[REDAKTED]
9.	Tomasz Flis	[REDAKTED]
10.	Krzysztof Pubrat	[REDAKTED]

11. Waldemar Skomudek

12. Robert Stelmaszczyk

13. Marek Wodawski

* Niepotrzebne skreślić

C. OZNACZENIE PODMIOTU, NA RZECZ KTÓREGO DZIAŁA PODMIOT WYMNIENIONY W CZĘŚCI A

1. Nazwa i imię i nazwisko

2. Siedziba/miejsce zamieszkania*

D.1. WSKAZANIE INTERESU, KTÓRY W ODNIESIENIU DO DANEJ REGULACJI ZGLASZAJĄCY ZAMIERZA CHRONIĆ

Polskie Towarzystwo Przesyłu i Rozdziału Energii Elektrycznej jest organizacją społeczną, działającą w oparciu o ustawę - Prawo o stowarzyszeniach, której celem statutowym jest między innymi podejmowanie działań na rzecz wszechstronnego rozwoju oraz racjonalnego wykorzystania sieci i urządzeń służących do przesyłu i dystrybucji energii elektrycznej oraz prowadzenie działań zmierzających do równoważenia interesów przedsiębiorstw elektroenergetycznych i ich odbiorców (§ 5 pkt 1 i 4 Statutu PTPiREE). Realizacja celów statutowych Towarzystwa następuje poprzez podejmowanie wszelkiej działalności służącej do ich wypełnienia, a w szczególności poprzez występowanie z wszelkimi inicjatywami do właściwych władz i organizacji (§ 6 pkt 1 b Statutu PTPiREE).

W związku z powyższym PTPiREE jest zainteresowane udziałem w pracach nad projektem ustawy z zamiarem doskonalenia przepisów dotyczących elektroenergetyki. W odniesieniu do projektu poddanego konsultacji chcemy:

1. spowodować uproszczenie projektowanej ustawy,
2. racjonalizować niektóre jej przepisy,
3. uporządkować obowiązki i uprawnienia podmiotów podlegających ustawie.

Uwaga ogólna 1:

Zwraca się uwagę, że czas przeznaczony na zgłaszanie uwag do projektu ustawy jest niezwykle krótki. Projekt przekazano do konsultacji 29 maja, zamieszczono na stronach internetowych MGI 1 czerwca, a na uwagi autorzy projektu oczekują do 8 czerwca. Zważywszy tempo dotychczasowych prac nad projektem, etap konsultacji sprawia wrażenie odbywanego jedynie *pro forma*. Oczekiwaniem opiniujących jest wydłużenie terminu nadsyłania uwag jeszcze o 4 tygodnie (wydaje się racjonalnym 6-cio tygodniowy termin nadsyłania uwag, liczony od dnia następnego po upublicznieniu projektu ustawy).

Uwaga ogólna 2:

Proponuje się rozważyć, czy nie lepiej zamiast stosować skomplikowane i uciążliwe oraz trudne do kontroli procedury, szkolić wykwalifikowany personel, zatrudniać urzędy do monitoringu nie tylko efektów działania ustawy, ale także zachowań podmiotów zobowiązanych do stosowania ustawy, zastosować po prostu regulację cenową? Taką regulację można czynić np. wykorzystując podatek akcyzowy. Efekt ten sam: energia zdrożeje i opłacalne staną się działania proefektywnościowe, na które decydować się będą najbardziej skłonni do innowacji przedsiębiorcy. A wg rozwiązania zamieszczonego w projekcie ustawy, energia zdrożeje także, lecz do innowacji przymuszone zostaną podmioty wyznaczone przez ustawodawcę, co w miejsce działań przynoszących realne oszczędności energii, może skutkować w części działaniami ukierunkowanymi potrzebą rozliczenia się z obowiązku, noszącymi cechy porażeczki.

D.2. WSKAZANIE ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, O KTÓREGO UWZGLĘDNIE

ZGŁASZAJĄCY BĘDZIE ZABIEGAŁ

1. do art. 3 pkt 9 14:

- 9) wzrost efektywności energetycznej - osiągnięcie efektu użytkowego mniejszą ilością energii;
- 14) oszczędność energii - różnica między ilością energii zużytą dla osiągnięcia efektu przed podjęciem działań proefektywnościowych i ilością energii zużytej dla osiągnięcia tego samego efektu po wdrożeniu działań proefektywnościowych

2. do art. 15 i 16:

Przepisy tych artykułów wydają się być niezgodne z konstytucją: zakres uprawnień ministra właściwego ds. gospodarki został określony ogólnie, bez wymaganego określenia granic obowiązku podlegających ustawie podmiotów i wytycznych do ich regulacji

E. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

- a) Aktualny odpis z Krajowego Rejestru Sądowego
- b) Należy zgłoszenie dotyczy zmiany danych zgłoszenia dokonanego w dniu ..... (podać datę z treści G poprzedniego zgłoszenia)

G. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	Podpis
Andrzej Pazda - Dyrektor Biura, Prokurent	3 czerwca 2009 r.	

ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM – ~~ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH~~

PROJEKT USTAWY O EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/ imię i nazwisko Stowarzyszenie Papierników Polskich
2. Siedziba/miejsce zamieszkania Łódź
3. Adres do korespondencji i adres e-mail Plac Komuny Paryskiej 5a, Łódź 90-007 e-mail: info@spp.pl

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i Nazwisko	Adres miejsca zameldowania na pobyt stały
1	Zbigniew Fornalski	[REDAKOWANE]

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO ZE WSKAZANIEM INTERSU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

W projekcie zaproponowano, że (art.20 ust 1) okres uzyskiwania oszczędności energii w wyniku przedsięwzięcia proefektywnościowego, na który przedsiębiorstwo uzyskuje certyfikat, powinien wynosić co najmniej 15 lat. Powstaje jednak wątpliwość co stanie się w przypadku gdy przedsiębiorstwo, które otrzymało certyfikat zakończy działalność przed upływem 15 lat – certyfikat zostanie zabrany czy też przetarg zostanie powtórzony.

Minimalny okres eksploatacji – 15 lat oraz zaproponowany system przetargu powoduje, że przedsiębiorstwom energetyki przemysłowej trudno będzie konkurować z dużymi przedsiębiorstwami energetycznymi.

Zgodnie z projektem ustawy sprzedawcy energii zobowiązani są do uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectwo efektywności energetycznej. W tej sytuacji najprawdopodobniej ciężar kosztów zakupu takiego certyfikatu zostanie przeniesiony na odbiorcę końcowego poprzez podwyżki cen energii.

Wydaje się, że beneficjentami ustawy powinni przede wszystkim być odbiorcy końcowi, a nie operatorzy sieciowi czy też zawodowi wytwórcy energii u których poprawa efektywności energetycznej winna następować w wyniku prowadzenia działalności opartej o najlepsze dostępne techniki. Zwiększenie sprawności wytwarzania energii, zmniejszenie strat w przesyłce i dystrybucji energii prowadzących do oszczędności energii powinno być obowiązkiem nałożonym na operatorów sieciowych. Największe efekty oszczędności energii mogą uzyskać odbiorcy końcowi zarówno indywidualni jak i przemysłowi. Wprowadzenie w przemyśle nowych, efektywnych energetycznie technologii produkcji powinno doprowadzić do największych oszczędności.

D.ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	KRS
2	Pełnomocnictwo Z. Fornalskiego
3	SP/18/09/KG
4	

E.Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych zgłoszenia dokonanego dnia.....

F.OSOBA SKŁADAJACA ZGŁOSZENIE

Imię i Nazwisko	Data	Podpis
Zbigniew Fornalski	23.06.2009	

**ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM**

**Ustawy
o efektywności energetycznej
(projekt z dnia 15 maja 2009 r.)**

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa

Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych

2. Siedziba

ul. Krucza 6/14, 00-950 Warszawa

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

ul. Krucza 6/14, 00-950 Warszawa, skrytka pocztowa 441, sekretariat@ptez.com.pl

**B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU
WYMENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM**

Lp. Imię i nazwisko

1. Janusz Ryk

2. Jacek Piekacz

Adres miejsca zameldowania na pobyt stały

[REDAKTOWANE]
[REDAKTOWANE]
[REDAKTOWANE]

**C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU
BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY**

W związku z toczącymi się pracami nad przygotowaniem ustawy o efektywności energetycznej, Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych przedstawia poniżej stanowisko w przedmiotowej sprawie.

Z uznaniem przyjmujemy inicjatywę przygotowania przepisów, które będą wspierać poprawę efektywności wykorzystania energii w Polsce. Jednym ze środków, dzięki którym ten cel ma być osiągnięty, jest konkretyzacja celów określonych w dyrektywie 2006/32/WE w sprawie efektywności końcowego wykorzystania energii i usług energetycznych.

Uważamy, że ustawa o efektywności energetycznej w głównej mierze powinna w pełni wdrożyć zapisy tej dyrektywy.

Pragniemy zasygnalizować, że w naszej opinii projekt ustawy znacząco odbiega od idei zawartych

w dyrektywie 2006/32/WE, pomijając szereg kwestii i mechanizmów przewidzianych w ww. dyrektywie, odnoszących się do końcowego wykorzystania energii. Pryncypia dyrektywy oparte zostały na stworzeniu opłacalnych ekonomicznie, wykonalnych i rozsądnych środków poprawy efektywności energetycznej końcowego wykorzystania energii, tymczasem projektowana ustawa pomija ww. kwestie, kładąc główny nacisk na wdrożenie systemu świadectw efektywności energetycznej.

Uważamy, że projekt ustawy powinien zostać przedstawiony do konsultacji wraz z przewidzianymi w ustawie rozporządzeniami wykonawczymi, gdyż tylko komplet przewidzianych regulacji pozwoli na kompleksową ocenę przygotowanych mechanizmów promujących poprawę efektywności energetycznej. W szczególności kluczowym okazać się: zakres krajowego planu działań dotyczący efektywności energetycznej, wielkość i zakres narodowego celu wzrostu efektywności energetycznej, wskazanie środków wzrostu efektywności energetycznej, które będą stosowane przez jednostki sektora publicznego, szczegóły obowiązków w zakresie świadectw efektywności energetycznej, w tym wysokości opłaty zastępczej, szczegóły przetargów przedsięwzięć proefektywnościowych, zakres, rodzaje i sposób prowadzenia audytów energetycznych oraz zasady wyłaniania podmiotu odpowiedzialnego za promowanie środków poprawy efektywności energetycznej i działania informacyjno-edukacyjne oraz szkolenia z zakresu poprawy efektywności energetycznej oraz zakres tych działań

W ustawie wiele miejsca poświęcono regulacjom tzw. świadectw efektywności energetycznej. Uważamy, że proponowany system świadectw, angażując wiele podmiotów – Ministerstwo Gospodarki, Urząd Regulacji Energetyki, Towarową Giełdę Energii S.A., podmioty rynku energii, stworzy skomplikowany system administracyjno-rozliczeniowy, który zwiększy koszty funkcjonowania administracji, angażując nadmiernie środki publiczne i prywatne (zatrudnienie w URE, koszt uczestnictwa na TGE, koszt przygotowania dokumentacji do przetargów, koszty weryfikacji i rozliczenia, audyty energetyczne, itd.). Jest to ponadto sprzeczne z szeregiem dyrektyw, także tych rynkowych, które mówią o uproszczeniach w prowadzeniu działalności gospodarczej oraz o ograniczaniu barier administracyjnych a przede wszystkim sprzeczne z ideą dyrektywy 2006/32/WE, która białe certyfikaty (w tym przypadku świadectwa efektywności energetycznej) proponuje, jako jedno z wielu rozwiązań służących poprawie efektywności energetycznej.

Dodatkowo zaznaczyć należy, że zapis art. 15.1. „Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii lub jej obrotem i sprzedające tę energię odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jest obowiązane w zakresie ustalonym w przepisach wydanych na podstawie art. 16: ...” (bez znajomości projektu rozporządzenia) budzić może wątpliwości. Czy nie grożą przypadki nałożenia obowiązków umarzania świadectw różne poziomy łańcucha dostaw

energii do odbiorcy końcowego? W przypadku elektrociepłowni zasilanej gazem z sieci obowiązek dotyczyć może dostawcy gazu do elektrociepłowni ale także dostawcy ciepła i energii elektrycznej do klienta końcowego.

Z założenia ustawa o efektywności ma przyczynić się do realizacji postanowień konkluzji Rady Unii europejskiej z dnia 8-9 marca 2009 r., ustanawiającej cel 20% redukcji zużycia energii w roku 2020 w stosunku do prognoz „business as usual”. Cel ten dotyczy zużycia energii we wszystkich sektorach gospodarki, gdy tymczasem rozwiązania przewidziane w projekcie ustawy wymuszają wysiłek poprawy efektywności energetycznej tylko u tzw. podmiotów opomiarowanych. Zatem za cel odnoszący się do całej gospodarki odpowiadać będą tylko jej wybrane branże i w konsekwencji to one ponosić będą cały wysiłek i koszty realizacji tego celu. Uważamy, że w imię realizacji celu przewidzianego na rok 2020 pominięto pryncypia środków służących poprawie efektywności energetycznej, a w szczególności pominięto istotę wdrożenia dyrektywy w sprawie efektywności końcowego wykorzystania energii i usług energetycznych. Uważamy zatem, że projekt ustawy powinien zostać zmodyfikowany tak, aby w pełni wdrożyć dyrektywę 2006/32/WE skierowaną do odbiorców końcowych i dopiero po zebraniu doświadczeń funkcjonowania systemu, w przyszłości próbować objąć tym systemem także pozostałe działy gospodarki. W tym miejscu nadmienić należy, że Komisja Europejska do tej pory nie przygotowała kompleksowych regulacji nakierowanych na realizację celu 20% redukcji zużycia energii końcowej w 2020 roku.

Uwagi dodatkowe

- Pryncypia dyrektywy 2006/32/WE oparte zostały na stworzeniu opłacalnych ekonomicznie, wykonalnych i rozsądnych środkach poprawy efektywności energetycznej końcowego wykorzystania energii. Projektowana ustawa pomija ww. kwestie, a w zamierzeniach głównie ma opierać się na zobowiązaniach wobec wytwórców i sprzedających energię, wymuszając podejmowanie działań proefektywnościowych u dużych podmiotów. Pomija się w rozważaniach efekt skali małych, rozproszonych odbiorców końcowych, u których istnieje duży potencjał poprawy efektywności energetycznej. Wydaje się zatem, że ustawa zamiast promować działania w tym obszarze, tak jak wskazuje dyrektywa, pominie tak ważny segment rynku.
- Dyrektywa wskazuje określone cele do osiągnięcia: należy doprowadzić do opłacalnej ekonomicznie poprawy efektywności końcowego wykorzystania energii przez usunięcie istniejących barier rynkowych i niedoskonałości rynku, utrudniających efektywne końcowe wykorzystanie energii oraz należy stworzyć warunki dla rozwoju i promowania rynku usług energetycznych, jak

również dla dostarczania odbiorcom końcowym innych środków poprawy efektywności energetycznej. Cele te powinny być zapisane w polskim prawie, w taki sposób, aby zapewnić skuteczną ich realizację.

- W projekcie ustawy pominięto konieczność stworzenia warunków dla rozwoju i promowania rynku usług energetycznych oraz dostarczania odbiorcom końcowym środków poprawy efektywności energetycznej. Usługi energetyczne stanowią wg dyrektywy znaczący bodziec do poprawy efektywności energetycznej u odbiorcy końcowego. W projektowanej ustawie pominięto istotną rolę firm typu: ECSO, dostarczających usługi energetyczne oraz uświadamiających odbiorców końcowych o konieczności poprawy efektywności energetycznej oraz o możliwości korzystania z mechanizmów promujących takie działania.
- Kampanie informacyjne, jakże ważne z punktu widzenia poprawy efektywności energetycznej nie zostały przewidziane w ustawie. Dyrektywa mówi o konieczności ustanowienia odpowiednich warunków i bodźców dla podmiotów rynkowych do podnoszenia poziomu informacji i doradztwa dla odbiorców końcowych. Kampanie informacyjne realizowane w wielu krajach Unii Europejskiej, podnoszące świadomość korzyści wynikających z racjonalnego wykorzystania energii oraz jej oszczędzania przynoszą rezultaty. Odbiorcy energii po zapoznawaniu się z możliwościami oszczędności energii, które prowadzą do zmniejszenia rachunków za energię postępują w swoich działaniach racjonalnie, przyczyniając się w skali masowej do poprawy efektywności energetycznej. Zasadnym zatem jest, prowadzenie podobnych kampanii w Polsce. Zadania dla sektora publicznego w zakresie przeprowadzanie takich kampanii powinny naszym zdaniem zostać zawarte w ustawie o efektywności energetycznej
- Istotą dyrektywy jest osiągnięcie celu wyznaczonego na rok 2016 oraz celu pośredniego na rok 2010. Należy zwrócić uwagę, że cele te odnoszą się bezpośrednio do końcowego wykorzystania energii, natomiast założenia ustawy skupiają się na działaniach u szerszej grupy podmiotów. Prawidłowe monitorowanie poprawy efektywności energetycznej jest jednym z istotnych elementów wdrożenia rozwiązań przynoszących poprawę efektywności. Należy mieć świadomość, że działania nie skoncentrowane na odbiorcach końcowych nie będą przynosiły rezultatów wymaganych ww. dyrektywą.
- Z doświadczeń zebranych do tej pory daje się zauważyć, że jednym z najlepszych stymulatorów poprawy efektywności energetycznej byłoby prawidłowe funkcjonowanie rynku energii samo w sobie, połączone z podnoszeniem świadomości. Działania

podejmowane w różnych krajach, także i w Polsce, do tej pory wymuszane były przede wszystkim przez zwiększającą się konkurencyjność funkcjonowania podmiotów na rynku, ceny energii oraz świadomość racjonalnego wykorzystania energii, w tym także możliwości wymiany urządzeń na nowsze, o większej sprawności, co w finale pozwalało na realne oszczędności ponoszonych środków, czy to na zakup energii po stronie odbiorców końcowych, czy też zakupu paliwa po stronie wytwórców. Takie działania podejmowane były zarówno przez przemysł jak i przez odbiorców końcowych. Sądzymy, zatem że odpowiednie sformułowanie zasad rynkowych będzie prawidłowym stymulatorem działań proefektywnościowych w dużej skali.

- Projekt ustawy nie odnosi się do ograniczenia zużycia energii przez rozwój generacji rozproszonej, co obok zmniejszenia zużycia energii dostarczanej przez sieć, prowadzi do ograniczenia strat przesyłowych. Ustawa zgodnie z ww. dyrektywą powinna przewidywać gruntowną przebudowę systemu taryf przesyłowych dla podmiotów wytwarzających energię bliżej odbiorcy końcowego.
- W obszarze informowania klientów o możliwości racjonalnego wykorzystania energii oraz podnoszenia świadomości ważną rolę powinien odgrywać sposób prezentacji wielkości zużywanego energii. Odpowiednie redagowanie rachunków, wraz z porównaniem zużycia energii w równoważnym zeszłorocznym okresie oraz przeciętnym zużyciem energii u podobnych odbiorców stanowić będzie istotny wkład w kreowanie zachowań odbiorców dla poprawy efektywności energetycznej.
- W przypisach do projektu ustawy wskazuje się, że projekt ten wdraża dyrektywę 2006/32/WE. Jednakże zgodnie z zapisami art. 2 tej dyrektywy nie ma ona zastosowania do przedsiębiorstw wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE ustanawiającej system handlu przydziałami do emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie. Projekt ustawy nie bierze pod uwagę tych zapisów.
- Bez rozwiązań szczegółowych ustawa nie wdraża istotnych zapisów dyrektywy o wzorcowej roli sektora publicznego na rzecz poprawy efektywności energetycznej.
- Projekt ustawy nie gwarantuje instalowanie zgodnie z art. 13 dyrektywy indywidualnych urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych, które oddają rzeczywiste zużycie energii przez odbiorcę końcowego i informują o rzeczywistym czasie korzystania z energii. Ponadto na podstawie dyrektywy Państwa Członkowskie mają zapewnić odbiorcom końcowym dostęp do jasno sformułowanych informacji na temat rzeczywistych i aktualnych cen i zużycia energii, porównanie obecnego zużycia energii przez odbiorcę końcowego ze zużyciem za ten sam okres w roku poprzednim, najlepiej w formie graficznej, porównanie z przeciętnym znormalizowanym lub przykładowym użytkownikiem energii

z tej samej kategorii użytkowników oraz informacje kontaktowe do organizacji konsumenckich, agencji energetycznych i podobnych podmiotów. Projekt ustawy pomija także ww. kwestie.

- Projekt ustawy nie gwarantuje odpowiedzialności państwa, zgodnie z art. 6(2b), za wnoszenie wkładu do funduszków w celu subsydiowania realizacji programów poprawy efektywności energetycznej oraz promowania rozwoju rynku tych środków. Ponadto w projekcie ustawy nie wskazano, że przewidziane w projekcie ustawy wpływy z opłat zastępczych i kar z tytułu niewywiązania się obowiązków stanowiące wpływy NFOŚiGW zostaną delegowane na cele poprawy efektywności energetycznej.
- Projekt ustawy zbyt słabo koresponduje z nowelizacją ustawy prawo budowlane (Dz.U.07.191.1373), wprowadzającą tzw. „świadectwa charakterystyki energetycznej budynków”. Już sama nazwa stosowana w projekcie ustawy dla „białych certyfikatów” – „świadectwa efektywności energetycznej” jest zbyt podobna do terminu stosowanego w prawie budowlanym i z tego powodu będzie mylona co stwarza trudności w popularyzowaniu proponowanych mechanizmów. Inna kwestia to podobieństwo (ale także mało zasadne różnice) dotyczące wymogów dla osób uprawnionych do sporządzania świadectw (Art. 5. Ust 8-15 ustawy prawo budowlane) oraz wykonywania audytów energetycznych (Art. 29 projektu ustawy o efektywności energetycznej).
- Wskazane byłoby ujednoczenie wymogów wstępnych (ukończenie co najmniej studiów magisterskich wg. prawa budowlanego – ukończenie studiów inżynierskich wg. projektu ustawy o efektywności energetycznej) oraz nadanie audytorom energetycznym uprawnień do sporządzania świadectw charakterystyki energetycznej budynków.
- W projekcie ustawy brak jest mechanizmu realizującego zapis art. 12 ust. 3 dyrektywy 2006/32/WE, uznającego równorzędność świadectw charakterystyki energetycznej budynków i audytów energetycznych. Jest wyłącznie odniesienie się do kolejnego rodzaju audytu, który określa ustawa o wspieraniu termomodernizacji i remontów (Dz. U. 08.223.1459).

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

- 1 Kopia aktualnego wypisu z KRS
- 2 Pełnomocnictwo p. Janusza Ryka

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia
dokonanego dnia .....
(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko

Data

Janusz Ryk

23.06.2009

Podpis

Pouczenie

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414)) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 2006 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych (Dz. U. Nr 34, poz. 236)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie konieczne rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

ZGŁOSZENIE PRACAMI NAD PROJEKTEM USTAWY O EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa Związek Producentów Sprzętu Oświetleniowego „POL-LIGHTING”
2. Siedziba 00-739 Warszawa ul. Stępińska 22/30
3. Adres do korespondencji i adres e-mail: Stępińska 22/30; 00-739 Warszawa; biuro@pollighting.pl ; Tel/fax 022-840 65 18

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIONIEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i nazwisko	Adres miejsca zameldowania na pobyt stały
1.	Narcyza Barczak-Araszkiwicz	[REDAKTOWANE]
2.	Bogdan Ślek	[REDAKTOWANE]

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

Pol-lighting jest związkiem producentów sprzętu oświetleniowego, utworzonym w oparciu o ustawę z dnia 23 maja 1991r. W zakresie statutowej działalności Związek występuje do organów administracyjnych z wnioskami legislacyjnymi oraz opiniami w zakresie aktów prawnych dotyczących problematyki związanej z działalnością członków. Rozwiązania prawne dotyczące zwiększania efektywności energetycznej oświetlenia mają dla nas charakter priorytetowy ze względu na istniejący potencjał technologiczny i rynkowy sektora oświetleniowego, którego wykorzystanie przyczyni się do wzrostu konkurencyjności sektora i gospodarki oraz do podniesienia standardów korzystania ze środowiska naturalnego.

Art.11

dopisać nowy ustęp 4 o następującej treści oraz zmienić numerację ustępu 4 na 5 :

„W przypadku gdy jednostka sektora publicznego jest użytkownikiem instalacji oświetlenia zewnętrznego, której właścicielem prawnym jest dostawca energii, oszczędności energii uzyskane w wyniku przeprowadzonego działania proefektywnościowego na tej instalacji są zaliczane w sposób proporcjonalny do kosztów poniesionych na realizację działania proefektywnościowego, przez każdą ze stron w oparciu o zawartą umowę.

Uzasadnienie

Ok. 75% instalacji oświetlenia ulicznego i drogowego, użytkowanych przez samorządy gminne, stanowi własność energetyki. Stroną inicjatywną w zakresie, zwiększania wydajności energetycznej instalacji są samorządy. Wynika to, nie tylko z dążenia do zmniejszenia wydatków na energię, ale wiąże się z poprawą jakości oświetlenia oraz wzrostu bezpieczeństwa w gminach. Praktyka pokazuje, że pomimo problemów własnościowych wiele samorządów decyduje się na inwestycje w modernizację oświetlenia, zawierając stosowne umowy z właścicielem instalacji. Wprowadzenie powyższego zapisu do ustawy pozwala na zaliczenie przez gminy uzyskanych oszczędności energii osiągniętych z tytułu takich działań. Brak powyższego rozwiązania będzie oznaczać wyłączenie z planu realizacji narodowego celu oszczędności energii istotnego potencjału oszczędności, które dodatkowo, można pozyskać przy niskim zaangażowaniu kapitału i krótkim okresie spłaty.

Art.13

Wykaz środków wzrostu efektywności energetycznej stosowanych przez jednostkę sektora publicznego powinien być umieszczony w ustawie, a nie w Rozporządzeniu. Wnoskujemy o umieszczenie w wykazie modernizacji oświetlenia. W definicji tej mieści się oświetlenie zewnętrzne (ulice, drogi) oraz oświetlenie wewnętrzne (budynki, obiekty), stanowiące

obszar zainteresowania jednostek publicznych.

Art.20.ust.4

Wykaz przedsięwzięć proefektywnościowych, które mogą być zgłaszane do przetargu na świadectwa efektywności energetycznej powinien być umieszczony w ustawie , a nie w Rozporządzeniu . Wnoskujemy o umieszczenie w wykazie modernizacji oświetlenia. Podobnie jak wyżej, wnoskujemy o szeroką definicję, która pozwala na włączenie do przetargów działań proefektywnościowych dot. oświetlenia ulicznego, biurowego, komercyjnego, oraz w gospodarstwach domowych. Taki zakres, ma zastosowanie do działań ujętych już w Krajowym Planie Działań.

Uzasadnienie do Art.13 i Art.20.ust.4

Zwiększanie efektywności energetycznej jest strategicznym i długofalowym procesem, który wymaga planowania w dłuższej perspektywie.

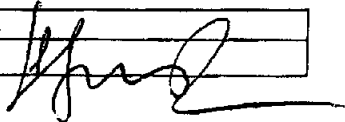
Art.29 ust.1 pkt.2 oraz Art.29.ust.2

Wnoskujemy o uzupełnienie wyliczenia dot. kierunków studiów inżynierskich uprawniających do ubiegania się o uprawnienie audytora (Art.29 ust.1 pkt.2) oraz do prowadzenia studiów podyplomowych (Art.29 ust.2) o **kierunek elektrotechnika**, co jest uzasadnione kompetencyjnie, w szczególności jeśli chodzi o instalacje i sprzęt elektryczny.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1.	Wypis z KRS

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	Podpis
Narcyza Barczak-Araszkievicz	2009 07 08	

ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*

Projekt ustawy o efektywności energetycznej (projekt z dnia 15 maja 2009 r. wersja nr 8)

(tytuł projektu – zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w programie prac legislacyjnych)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**

Vattenfall Poland Sp. z o.o.

2. Siedziba/miejsce zamieszkania**

Warszawa

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

00-120 Warszawa, ul. Złota 59, janusz.bil@vattenfall.pl

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

L.p.	Imię i nazwisko	Adres miejsca zameldowania na pobyt stały
1	Janusz Bil	
2		
3		
4		
5		

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

W związku z opublikowaniem przez Ministerstwo Gospodarki projektu ustawy o efektywności energetycznej (wersja nr 8 z dn. 15 maja 2009 r.), niniejszym przesyłamy uwagi do ww. projektu.

Nie ulega wątpliwości, że obniżenie energochłonności gospodarki, jako jeden z celów unijnych, powinno być potraktowane priorytetowo. Jednym ze środków, dzięki którym ten cel ma być osiągnięty, jest konkretyzacja celów określonych w dyrektywie 2006/32/WE w sprawie

efektywności końcowego wykorzystania energii i usług energetycznych.

Przypominamy także, że Vattenfall przesłał już wcześniej obszernie komentarze do projektowanych rozwiązań w zakresie poprawy efektywności – pismo z dnia 7 lutego 2008 roku.

Ponownie zatem podkreślamy, że ww. dyrektywa w swoich założeniach wskazuje na dwa zasadnicze cele:

- a) określenie celów orientacyjnych oraz stworzenie mechanizmów, zachęt i ram instytucjonalnych, finansowych i prawnych, niezbędnych w celu usunięcia istniejących barier rynkowych i niedoskonałości rynku utrudniających efektywne końcowe wykorzystanie energii;
- b) stworzenie warunków dla rozwoju i promowania rynku usług energetycznych oraz dla dostarczania odbiorcom końcowym innych środków poprawy efektywności energetycznej.

Z dyrektywy wynika, że to konkurencyjne i zliberalizowane rynki energii, nieobarczone zbędnymi regulacjami i administracyjnymi przeszkodami, stanowić powinny podstawowy bodziec do poprawiania efektywności. Ustawodawca powinien więc przede wszystkim skupić się na wdrożeniu zapisów dyrektywy 2006/32/WE, tymczasem, naszym zdaniem, projekt ustawy znacząco odbiega od idei zawartych w tej dyrektywie, pomijając szereg kwestii i mechanizmów w niej przewidzianych, odnoszących się do końcowego wykorzystania energii. Prynypia dyrektywy oparte zostały na stworzeniu opłacalnych ekonomicznie, wykonalnych i rozsądnych środków poprawy efektywności energetycznej końcowego wykorzystania energii, tymczasem projektowana ustawa pomija ww. kwestie, kładąc główny nacisk na wdrożenie systemu białych certyfikatów. Również nowa dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady dotycząca wspólnych zasad wewnętrznego rynku energii elektrycznej, która w najbliższych tygodniach ma zostać ostatecznie uchwalona, wskazuje jako jedno z głównych założeń upodmiotowienie konsumentów, przez dostarczenie im rozwiązań pozwalających na dokonywanie świadomych wyborów dotyczących korzystania z energii.

Z powyższych względów uważamy, że wprowadzanie nowej ustawy dotyczącej poprawy efektywności jest zbędne, a działania ustawodawcy powinny się skupić na upraszczaniu obecnie obowiązujących przepisów i znoszeniu administracyjnych barier w wytwarzaniu, obrocie, przesyłaniu i dystrybucji energii elektrycznej i ciepła. W naszym przekonaniu w pierwszej kolejności powinny być wykorzystane proste narzędzia poprawy efektywności, tym bardziej, iż z przeprowadzonych przez Vattenfall analiz wynika, że głównymi środkami poprawy efektywności będą w najbliższych latach: zmiany strukturalne, postęp technologiczny i wzrost cen nośników

energii. Zatem poprawa efektywności będzie następować niezależnie – bez potrzeby wprowadzania dodatkowych regulacji, których wpływ na zwiększenie oszczędności energii będzie w praktyce znikomy.

Z założenia ustawa o efektywności ma przyczynić się do realizacji postanowień konkluzji Rady Unii europejskiej z dnia 8-9 marca 2009 r., ustanawiającej cel 20% redukcji zużycia energii w roku 2020 w stosunku do prognoz „business as usual”. Cel ten dotyczy zużycia energii we wszystkich sektorach gospodarki, gdy tymczasem rozwiązania przewidziane w projekcie ustawy wymuszają wysiłek poprawy efektywności energetycznej tylko u tzw. podmiotów opomiarowanych. Zatem za cel odnoszący się do całej gospodarki odpowiadać będą tylko jej wybrane branże i w konsekwencji to one ponosić będą cały wysiłek i koszty realizacji tego celu. Uważamy, że w imię realizacji celu przewidzianego na rok 2020 pominięto pryncypia dotyczące środków służących poprawie efektywności energetycznej, a w szczególności nie położono nacisku na istotę wdrożenia dyrektywy w sprawie efektywności końcowego wykorzystania energii i usług energetycznych. Uważamy zatem, że działania legislacyjne powinny być zorientowane na pełne wdrożenie dyrektywy 2006/32/WE, skierowanej do odbiorców końcowych i dopiero po zebraniu doświadczeń z funkcjonowania systemu, w przyszłości próbować objąć tym systemem także pozostałe działy gospodarki. W tym miejscu nadmienić należy, że Komisja Europejska do tej pory nie przygotowała kompleksowych regulacji nakierowanych na realizację celu 20% redukcji zużycia energii końcowej w 2020 roku.

Zupełnie niezrozumiałe jest dla nas postulowanie narodowego celu poprawy efektywności energetycznej, polegającego na zwiększeniu sprawności wytwarzania energii elektrycznej i ciepła, czy zmniejszeniu strat energii elektrycznej i ciepła w przesyłce i dystrybucji – art. 4 pkt 2) i 3) projektu. Ten obszar poprawy efektywności pozostaje bowiem w sferze indywidualnych decyzji firm energetycznych (producentów i dystrybutorów) i powinien stanowić cele biznesowe tych podmiotów gospodarczych, stymulowane poprzez:

- a) konkurencyjny hurtowy rynek energii – w zakresie poprawy sprawności wytwarzania energii,
- oraz
- b) regulację bodźcową – w zakresie zmniejszenia strat energii w przesyłce i dystrybucji.

Nie ulega przy tym wątpliwości, że wsparciem dla powyższych działań powinno być określenie przez właścicieli firm energetycznych ambitnych i mierzalnych celów biznesowych co do oczekiwanej rentowności majątku tych firm. Rola ta w dużej mierze spoczywa na Ministrze Skarbu Państwa, który sprawuje kontrolę nad większością spółek energetycznych w Polsce. Dodatkowo wspomnieć należy, że przedsiębiorstwa regulowane już dziś mają prawną możliwość uwzględnienia

w taryfach kosztów przedsięwzięć i usług zmierzających do zmniejszenia zużycia energii (art. 45 ust. 2 Prawa energetycznego).

W projekcie ustawy wiele miejsca poświęcono wdrożeniu systemu tzw. białych certyfikatów. Uważamy, że proponowany system białych certyfikatów, angażując wiele podmiotów – Ministerstwo Gospodarki, Urząd Regulacji Energetyki, Towarową Giełdę Energii S.A., podmioty rynku energii, stworzy skomplikowany system administracyjno-rozliczeniowy, który zwiększy koszty funkcjonowania administracji, angażując nadmiernie środki publiczne i prywatne (zatrudnienie w URE, koszt uczestnictwa na TGE, koszt przygotowania dokumentacji do przetargów, koszty weryfikacji i rozliczenia, audyty energetyczne, itd.). Jest to ponadto sprzeczne z szeregiem dyrektyw, także tych rynkowych, które mówią o uproszczeniach w prowadzeniu działalności gospodarczej oraz o ograniczaniu barier administracyjnych, a przede wszystkim sprzeczne z ideą dyrektywy 2006/32/WE, która białe certyfikaty proponuje jedynie jako jedno z wielu rozwiązań służących poprawie efektywności energetycznej.

Dodatkowo zaznaczyć należy, że w ustawie przewiduje się nałożenie obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw efektywności energetycznej na podmioty zajmujące się wytwarzaniem energii lub jej obrotem oraz sprzedające tę energię odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci. Pomijając nieprecyzyjność tak zdefiniowanej regulacji, podkreślamy, że wdrożone w wielu krajach systemy certyfikatów, (także w Polsce – zielone, czerwone i żółte certyfikaty) nakładają taki obowiązek na końcowy etap przemiany i dostaw energii do odbiorców, aby koszty tego systemu ponoszone były tylko raz. Uważamy, że zaproponowana konstrukcja nałożenia obowiązku na różne poziomy łańcucha dostaw energii do odbiorcy końcowego wpłynie nadmiernie na wzrost cen energii dostarczanej odbiorcom finalnym. Konieczne jest uściślenie definicji, aby jasne stało się jakie podmioty objęte są obowiązkiem przedstawiania i umarzania certyfikatów.

Podkreślamy także, że szereg działań na rzecz poprawy efektywności zrealizowanych zostało już wcześniej, tj. zanim proponowana ustawa weszłaby w życie. Aby zachęcić i nagrodzić aktywne w tej dziedzinie podmioty należałoby choćby w części zaliczyć efekty podejmowanych i udokumentowanych działań w okresie np. ostatnich pięciu lat. Tymczasem zapis o objęciu systemem certyfikatów jedynie przedsięwzięć nie zakończonych przed wejściem ustawy w życie (art. 20 ust. 3) powodować będzie opóźnianie zakończenia inwestycji, tak aby uzyskać możliwość uzyskania certyfikatu. Zapis ten promuje „leniwych inwestorów” eliminując tych, którzy zaufali zapisom dyrektywy (termin transpozycji) i założeniom do ustawy opublikowanym w 2007 roku.

Uwagi szczegółowe

- Prynecypia dyrektywy 2006/32/WE oparte zostały na stworzeniu opłacalnych ekonomicznie, wykonalnych i rozsądnych środkach poprawy efektywności energetycznej końcowego wykorzystania energii. Projektowana ustawa pomija ww. kwestie, a w zamierzeniach głównie ma opierać się na zobowiązaniach wobec wytwórców i sprzedawców, wymuszając podejmowanie działań proefektywnościowych u dużych podmiotów. Pomija się w rozważaniach efekt skali małych, rozproszonych odbiorców końcowych, u których istnieje duży potencjał poprawy efektywności energetycznej. Wydaje się zatem, że ustawa zamiast promować działania w tym obszarze, tak jak wskazuje dyrektywa, pominie tak ważny segment rynku.
- System przydzielania certyfikatów poprzez przetargi uniemożliwi rejestrację i udokumentowanie wszystkich przedsięwzięć proefektywnościowych i utrudni formalne osiągnięcie celu indykatorywnego.
- Dyrektywa wskazuje określone cele do osiągnięcia: należy doprowadzić do opłacalnej ekonomicznie poprawy efektywności końcowego wykorzystania energii przez usunięcie istniejących barier rynkowych i niedoskonałości rynku, utrudniających efektywne końcowe wykorzystanie energii oraz należy stworzyć warunki dla rozwoju i promowania rynku usług energetycznych, jak również dla dostarczania odbiorcom końcowym innych środków poprawy efektywności energetycznej. Cele te powinny być zapisane w polskim prawie, w taki sposób, aby zapewnić skuteczną ich realizację.
- W projekcie ustawy pominięto konieczność stworzenia warunków dla rozwoju i promowania rynku usług energetycznych oraz dostarczania odbiorcom końcowym środków poprawy efektywności energetycznej. Usługi energetyczne stanowią wg dyrektywy znaczący bodziec do poprawy efektywności energetycznej u odbiorcy końcowego. W projektowanej ustawie pominięto istotną rolę firm typu: ESCO, dostarczających usługi energetyczne oraz uświadamiających odbiorców końcowych o konieczności poprawy efektywności energetycznej oraz o możliwości korzystania z mechanizmów promujących takie działania. Zważywszy, że istotna część energii zużywanej przez odbiorców to energia cieplna i z tym związane są wysokie koszty można np. wprowadzić usługi energetyczne polegające na wykorzystaniu kamer termowizyjnych do identyfikacji nieefektywności w zużyciu ciepła. Usługi takie mogą umożliwić konsumentom przeprowadzenie prostych i tanich zabiegów na rzecz oszczędzania energii, w tym także przyczynić się do zmiany nawyków (np. wietrzenia pomieszczeń przy rozkręconych kaloryferach), które pozwolą na faktyczne zmniejszenie zużycia ciepła.
- Dyrektywa mówi o konieczności ustanowienia odpowiednich warunków i bodźców dla podmiotów rynkowych do podnoszenia poziomu informacji i doradztwa dla odbiorców

końcowych. Kampanie informacyjne realizowane w wielu krajach Unii Europejskiej, podnoszące świadomość korzyści wynikających z racjonalnego wykorzystania energii oraz jej oszczędzania przynoszą rezultaty. Odbiorcy energii po zapoznawaniu się z możliwościami oszczędności energii, które prowadzą do zmniejszenia rachunków za energię postępują w swoich działaniach racjonalnie, przyczyniając się w skali masowej do poprawy efektywności energetycznej. Zasadnym zatem jest prowadzenie podobnych kampanii w Polsce. Zadania dla sektora publicznego w zakresie przeprowadzania takich kampanii powinny naszym zdaniem zostać zawarte w stosownych przepisach.

- Istotą dyrektywy jest osiągnięcie celu wyznaczonego na rok 2016 oraz celu pośredniego na rok 2010. Należy zwrócić uwagę, że cele te odnoszą się bezpośrednio do końcowego wykorzystania energii, natomiast założenia ustawy skupiają się na działaniach u szerszej grupy podmiotów. Prawidłowe monitorowanie poprawy efektywności energetycznej jest jednym z istotnych elementów wdrożenia rozwiązań przynoszących poprawę efektywności. Należy mieć świadomość, że działania nieskoncentrowane na odbiorcach końcowych nie będą przynosiły rezultatów wymaganych ww. dyrektywą.
- Z doświadczeń zebranych do tej pory daje się zauważyć, że jednym z najlepszych stymulatorów poprawy efektywności energetycznej byłoby prawidłowe funkcjonowanie rynku energii samo w sobie, połączone z podnoszeniem świadomości. Działania podejmowane w różnych krajach, także i w Polsce, do tej pory wymuszane były przede wszystkim przez zwiększającą się konkurencyjność funkcjonowania podmiotów na rynku, ceny energii oraz świadomość racjonalnego wykorzystania energii, w tym także możliwości wymiany urządzeń na nowsze, o większej sprawności, co w efekcie pozwalało na realne oszczędności ponoszonych środków, czy to na zakup energii po stronie odbiorców końcowych, czy też zakupu paliwa po stronie wytwórców. Takie działania podejmowane były zarówno przez przemysł jak i przez odbiorców końcowych. Ponownie wskazujemy zatem, że odpowiednie sformułowanie zasad rynkowych będzie prawidłowym stymulatorem działań proefektywnościowych w dużej skali.
- Projekt ustawy nie odnosi się do ograniczenia zużycia energii przez rozwój generacji rozproszonej, co wobec zmniejszenia zużycia energii dostarczanej przez sieć, prowadzi do ograniczenia strat przesyłowych. Niezbędna jest zatem gruntowna przebudowa systemu taryf przesyłowych, tak aby taryfy te poprawnie ujawniały konkurencyjność elektrowni wytwarzających energię bliżej odbiorcy końcowego. Z zadowoleniem przyjęliśmy postulaty dotyczące zmian w tym obszarze wynikające z projektu Polityki energetycznej Polski do 2030 roku, takie jak np. wdrożenie cen węzłowych. Te zagadnienia powinny być przedmiotem regulacji w ustawie – Prawo energetyczne.
- W obszarze informowania klientów o możliwości racjonalnego wykorzystania energii oraz

podnoszenia świadomości ważną rolę powinien odgrywać sposób prezentacji wielkości zużywanej energii. Odpowiednie redagowanie rachunków, wraz z porównaniem zużycia energii w równoważnym szesnastomiesięcznym okresie oraz przeciętnym zużyciem energii u podobnych odbiorców stanowić będzie istotny wkład w kreowanie zachowań odbiorców dla poprawy efektywności energetycznej.

- Zgodnie z zapisami art. 2, dyrektywa 2006/32/WE nie ma zastosowania do przedsiębiorstw wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE ustanawiającej system handlu przydziałami do emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie. Projekt ustawy nie bierze pod uwagę tych zapisów.
- Bez rozwiązań szczegółowych ustawa nie wdraża istotnych zapisów dyrektywy o wzorcowej roli sektora publicznego na rzecz poprawy efektywności energetycznej.
- Projekt ustawy nie gwarantuje instalowania zgodnie z art. 13 dyrektywy indywidualnych urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych, które oddają rzeczywiste zużycie energii przez odbiorcę końcowego i informują o rzeczywistym czasie korzystania z energii. Ponadto na podstawie dyrektywy Państwa Członkowskie mają zapewnić odbiorcom końcowym dostęp do jasno sformułowanych informacji na temat rzeczywistych i aktualnych cen i zużycia energii, porównanie obecnego zużycia energii przez odbiorcę końcowego ze zużyciem za ten sam okres w roku poprzednim, najlepiej w formie graficznej, porównanie z przeciętnym znormalizowanym lub przykładowym użytkownikiem energii z tej samej kategorii użytkowników oraz informacje kontaktowe do organizacji konsumenckich, agencji energetycznych i podobnych podmiotów. Projekt ustawy pomija także te, niezwykle istotne kwestie.
- Projekt ustawy nie gwarantuje odpowiedzialności państwa, zgodnie z art. 6(2b), za wnoszenie wkładu do funduszy w celu subsydiowania realizacji programów poprawy efektywności energetycznej oraz promowania rozwoju rynku tych środków. Ponadto przewidziane w projekcie ustawy wpływy z opłat zastępczych i kar z tytułu niewywiązania się obowiązków stanowiące wpływy NFOŚiGW nie zostały delegowane na cele poprawy efektywności energetycznej.

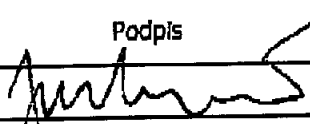
Podsumowując podkreślamy, że w celu uruchomienia znaczącego potencjału poprawy efektywności powinny być w pierwszej kolejności wykorzystane proste, oczywiste i/lub istniejące już mechanizmy, takie jak:

- a) zwiększenie świadomości u klientów poprzez zapewnienie im dostępu do informacji o zużyciu energii i jej charakterystyce – np. program rozwoju elektronicznych liczników z możliwością zakwalifikowania kosztów wynikających z tych inwestycji jako działań zmierzających do zmniejszenia zużycia energii (art. 45 ust. 2 Prawa energetycznego),

skutkujący uwzględnieniem przez Prezesa URE tych kosztów w taryfach operatorów sieci. Warto dodać, że działanie to przyczyniłoby się przy okazji także do rozwoju konkurencji na rynku detalicznym, upraszczając i skracając istotnie procedurę zmiany sprzedawcy.

- b) deregulacja, która pozwoli na przywrócenie wszystkich ekonomicznych funkcji cen na rynkach energetycznych, tj. funkcji informacyjnej, alokacyjnej i równoważenia podaży i popytu. Ani rząd ani regulator nie powinni sztucznie powstrzymywać wzrostu cen ciepła i energii, gdyż konkurencyjny poziom cen w sposób naturalny wspiera oszczędzanie energii,
- c) konkurencja, która umożliwi rozwój innowacyjnych rozwiązań dla odbiorców końcowych, opartych nie na kosztach, ale na wzroście wartości dla klienta,
- d) regulacja bodźcowa, dzięki której regulowane przedsiębiorstwa byłyby motywowane do poprawy efektywności poprzez możliwość zatrzymania części korzyści ekonomicznych wynikających z tej poprawy. W tym celu wystarczy wprowadzić regulację bodźcową do praktyki regulacyjnej, co nie wymaga żadnych zmian legislacyjnych, gdyż stosowne przepisy w tym zakresie już istnieją (np. art. 23 ust. 2 pkt 3) lit. a)-b), art. 23 ust. 2 pkt 15, art. 47 ust. 2e prawa energetycznego, czy § 24 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną),
- e) środki wynikające z ustaw o wspieraniu przedsięwzięć termomodernizacyjnych i o certyfikacji budynków (ta druga jednak bardzo ogólna, nie spełniająca wymagań dyrektywy), a także z rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie stosowania etykiet i charakterystyk technicznych urządzeń,
- f) unijny system handlu CO₂, który sam w sobie przyczyni się do dekarbonizacji gospodarki i zwiększenia konkurencyjności technologii bazujących na paliwach odnawialnych. Alokacja darmowych uprawnień powinna być dokonana w taki sposób, aby nie zakłócać równoprawnej konkurencji, ani też tłumić bodźców do poprawy efektywności,
- g) rozwój kogeneracji – należy uchylić istniejący, iluzoryczny system wsparcia kogeneracji w postaci certyfikatów, a w zamian za to zliberalizować zasady ustalania cen ciepła.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY		
1	Odpis KRS	
2	Pełnomocnictwo	
<p>E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmian danych** zgłoszenia dokonanego dnia .....</p> <p style="text-align: right;">(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)</p>		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
Janusz Bil	2009-07-29	

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art.7 ust.6 traść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.
** Niepotrzebne skreślić.

ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM – ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*

Projekt ustawy o efektywności energetycznej (projekt z dnia 16 lipca 2009 r. oznaczony jako wersja nr 09)

(tytuł projektu – zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w programie prac legislacyjnych)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**

Towarzystwo Obrotu Energią

2. Siedziba/miejsce zamieszkania**

Warszawa

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

00-043 Warszawa, ul. Czackiego 7/9, marek.kulesa@toe.pl

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIONIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

L.p.	Imię i nazwisko	Adres miejsca zameldowania na pobyt stały
1	Marek Kulesa	[REDAKTOWANE]
2	Waldemar Gochnio	[REDAKTOWANE]
3		
4		
5		

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

Towarzystwo Obrotu Energią (TOE), założone pod koniec 2003 roku jest dobrowolnym, samorządnym, trwałym i apolitycznym zrzeszeniem, do zakresu działalności którego należą m.in. podejmowanie działań wspomagających rozwój konkurencyjnego rynku energii w Polsce, tworzenie standardów handlu produktami związanymi z rynkiem elektroenergetycznym, a także kształtowanie norm etycznych w handlu energią i paliwami oraz reprezentowanie społecznie lub gospodarczo użytecznych interesów sektora obrotu energią w odniesieniu do organów administracji rządowej i innych stowarzyszeń.

Nasze Towarzystwo czynnie uczestniczy w pracach nad aktami prawnymi związanymi z rynkiem energetycznym w Polsce, w tym zmianami ustawy – Prawo energetyczne i rozporządzeń wykonawczych do ustawy, a także zmianami i projektami dotyczącymi założeń i projektu nowej ustawy o efektywności energetycznej.

Należy w tym miejscu podkreślić także, że większość Członków TOE – spółek obrotu, sprzedających energię elektryczną do odbiorców końcowych, będzie po planowanym wejściu w życie ustawy Spółkami, na które ustawodawca nałożył określone ustawą obowiązki. W związku z czym szczególnie ważny jest dla nas udział w pracach nad przedmiotową ustawą i rozporządzeniami, a także przyjęcie spójnych, przejrzystych i jednoznacznych zapisów dotyczących tego obszaru zagadnień eliminujących późniejsze dyskusje i spory.

Poniżej przedstawiamy kierunkowe (ogólne) i szczegółowe uwagi do projektu ustawy o efektywności energetycznej (datowanego na 16 lipca 2009 r. oznaczonego jako wersja nr 09), zwanego dalej projektem lub ustawą otrzymane ze strony członków TOE oraz będące wynikiem dyskusji podczas spotkania tematycznego zespołu zadaniowego TOE, licząc na ich analizę, uwzględnienie lub (w przypadku braku uwzględnienia) na ustosunkowanie się do naszych propozycji.

UWAGI OGÓLNE

Towarzystwo Obrotu Energią z zadowoleniem, po ponad 1,5 roku od publikacji założeń, przyjęło rozpoczęcie prac nad konkretnym projektem ustawy. Jako pozytywne oceniamy także:

- wykorzystanie (głównie pozytywnych) doświadczeń z systemów funkcjonowania świadectw pochodzenia (OZE) i świadectw pochodzenia z kogeneracji;
- wprowadzenie mechanizmu (modelu) świadectw pochodzenia efektywności energetycznej, tzw. białych certyfikatów;
- podkreślaną przez Ministerstwo Gospodarki i Podkomisję ds. Energetyki (w czasie dyskusji na jej posiedzeniu) konieczność pilnych działań w zakresie wdrożenia tzw. dyrektywy efektywnościowej w ustawodawstwie polskim;
- propozycję dyskusji oraz konsultacji rozwiązań z wszystkimi uczestnikami rynku, w tym w szczególności z odbiorcami.

Do przedłożonego projektu mamy jednak następujące uwagi ogólne, kierunkowe:

- zakres przedmiotowy i podmiotowy ustawy obejmując cele wzrostu efektywności energetycznej aż w trzech obszarach wsparcia wykracza poza dyrektywę (zagadnienie wymaga jednoznacznego wyjaśnienia, patrz uwaga szczegółowa pkt 8);
- duży stopień skomplikowania modelu i systemu;
- duża liczba aktów wykonawczych oraz dokumentów „generowanych” przez system, brak aktów wykonawczych uniemożliwiający szczegółową analizę rozwiązań;
- nakierowanie rozwiązań na „dużych” odbiorców;
- dyskusyjny i kontrowersyjny system przetargów, powodujący, że mimo zrealizowanych znaczących działań proefektywnościowych odbiorca może nie uzyskać białych certyfikatów;
- rola Prezesa URE w systemie (zbyt duża, trudna do zaakceptowania nawet chyba przez URE);
- brak jednoznacznych sygnałów odnośnie źródeł finansowania, w tym w szczególności preferencyjnych źródeł finansowania;
- napięty (wręcz niemożliwy do realizacji) harmonogram dalszych prac.

UWAGI SZCZEGÓŁOWE

1. art. 3, pkt 2) – zaproponowane definicja jest rozbieżna z definicją ustawy – Prawo energetyczne, mamy wątpliwości czy wymaga dodania (szczególnie wraz z „lub”) powołanie na energię finalną

2. art. 3, pkt 5), 6) i 8) – czy rzeczywiście niezbędne jest powołanie na ustawę – Prawo energetyczne, jeżeli nie ma innej adnotacji, definicje powinny wynikać z obowiązującego prawa. Proponujemy wykreślić
3. art. 3, pkt 7) – proponujemy skonkretyzować co oznacza opracowanie (dokument ?)
4. art. 3, pkt 11) – czy rzeczywiście niezbędne są słowa po „takie jak” ? katalog jest przecież bardzo szeroki. Proponujemy wykreślić
5. art. 3, pkt 14) – wątpliwa prawnie naszym zdaniem jest konstrukcja „cofnięcia” się do początku 2008 roku, naszym zdaniem stwarza to możliwość nadużyć ze strony beneficjentów. Wymaga jednoznacznego stanowiska prawnego
6. art. 4, tytuł – proponujemy jednak powrót do poprzedniego tytułu mówiącego wprost o efektywności energetycznej (patrz dyrektywa). Proponujemy zmianę na „Narodowy cel wzrostu efektywności energetycznej”
7. art. 4, ust. 2 – czy w zakresie podmiotowym mieszczą się towarzystwa, izby, fundacje, zużywające energię, ale także mogące brać czynny udział w ramach „łączenia” mniejszych zadań efektywnościowych ? naszym zdaniem nie, proponujemy uzupełnienie zakresu podmiotowego
8. art. 4 – w obecnie proponowanym brzmieniu projektu ustawy zrezygnowano z trzech budzących szerokie wątpliwości podczas procesu konsultacji zakresów narodowego celu w zakresie oszczędnego gospodarowania energią (kiedyś: efektywności energetycznej) - patrz projekt w wersji nr 08. Czy oznacza to, że promowany będzie tylko cel zwiększenie oszczędności przez odbiorców końcowych (kiedyś, art. 4 pkt 1), czy wręcz przeciwnie trzy zakresy pozostaną, a tylko jako zabieg „konsultacyjny” nie zapisano tego wprost ?
9. art. 5, ust. 1 – cel naszym zdaniem nie koresponduje z wytycznymi dyrektywy
10. art. 6, pkt 1) – jak zdaniem ustawodawcy można rozumieć uzasadnienie ekonomiczne w zakresie państwa ?
11. art. 6, pkt 5) – punkt dyskusyjny, to odbiorca końcowy ma być głównym beneficjentem systemu, jak będzie Rada Ministrów uwzględniać jego interes ? w interesie konsumenta (wymaga zdefiniowania w kontekście definicji odbiorcy) jest uzyskanie jak największego wsparcia przy wykorzystaniu systemu. Proponujemy wykreślić lub zmodyfikować zapis
12. art. 7-10 – system raportowania i sprawozdawczości nałoży zwiększone obowiązki na ministerstwa, czy jednak w jakikolwiek sposób zwiększy liczbę zainteresowanych systemem ? Proponujemy ograniczyć system do krajowego planu działań opracowywanego przez MG, z udziałem innych ministerstw. System w zaproponowanej postaci generuje szereg dokumentów o wątpliwym znaczeniu dla zwiększenia efektywności.
13. art. 12, ust. 2 – nie widzimy potrzeby „zawężania” katalogu do 4 elementów i nie stosowania pełnego katalogu (określonego w rozporządzeniu) do jednostki tego typu, proponujemy rozszerzenie katalogu
14. art. 12-13 – domyślnie działania mają być realizowane ze środków własnych gmin, czy sprawa ta była konsultowana z przedstawicielami tych jednostek, część gmin, mając na uwadze ograniczone środki od początku może zmierzać w stronę, wykorzystania zapisów art. 13, ust. 3, nie podejmując działań, ze względu na brak środków w budżecie (szeroko rozumiana przesłanka możliwości „ekonomicznych” określona w ust. 3 art. 13)
15. art. 14, ust. 1 – proponujemy ujednoczenie początkowego zapisu z zapisami dot. innych świadectw, tj. pozostawianie poprzedniego brzmienia: Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej, ciepła lub gaz lub jej obrotem i sprzedające tę energię odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązane”
16. art. 14, ust. 2 – jesteśmy zdecydowanie przeciwni temu wyłączeniu, które z jednej strony może doprowadzić do kolejnych propozycji wyłączeń (także uzasadnionych przecież dla „małych” systemów elektroenergetycznych czy gazowych), z drugiej doprowadzić do próby zmian

znaczenia i wielkości lokalnych systemów ciepłowniczych (rozbiciu ich na kilka mniejszych)

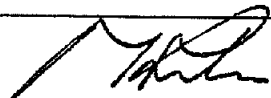
- 17.art. 15, ust. 3) – pozostawia naszym zdaniem zbyt daleko idącą dowolność w kształtowaniu opłaty zastępczej MG, co powoduje zarówno dużą niewiadomą co do kosztów systemu, umożliwia „ręczne” sterowania modelem, szczególnie, że zmiana rozporządzenia w procesie legislacyjnym jest znacznie łatwiejsza niż ustawy, nie wymagając zgody Sejmu
- 18.art. 15, ust. 4 – bardzo szerokie zobowiązanie, naszym zdaniem wymagające dużych nakładów pracy i finansowania w URE, czy rzeczywiście zamieszczanie informacji o przyznanym świadectwie i audytu jest niezbędne dla systemu, patrz systemy OZE i kogeneracji
- 19.art. 17 – 21 – przetarg naszym zdaniem jest zbędny, system, mając na uwadze cele dyrektywy, powinien uwzględniać możliwość uzyskania świadectw efektywności energetycznej wszystkim zainteresowanym, przetarg może spowodować, że „gra” przetargowa wyeliminuje/opóźni część inwestycji. Proponujemy rezygnację z tego elementu także nie wykorzystanego w OZE i kogeneracji przecież
- 20.art. 19, ust. 4, proponujemy nie wskazywać kierunkowo kategorii przedsięwzięć, który bez wykazu może wprowadzać w błąd. Proponujemy jedynie odesłanie do obwieszczenia (ust. 5)
- 21.art. 24, ust. 6 – kto będzie weryfikował, że rzeczywiście tak jest/będzie? Po wprowadzenia świadectw pochodzenia z kogeneracji, wykorzystujących w części system świadectw pochodzenia (OZE) koszty i opłaty na TGE SA miały drastycznie spaść, jednak tak się nie stało.
- 22.art. 29, ust. 1, pkt 3) – co oznacza „kierunek przydatny do wykonywania zawodu audytora”, kto będzie o tym decydował?
- 23.art. 32-34, patrz uwaga 18
- 24.art. 35 jeżeli Prezes URE prowadzi rejestr to zdecydowanie na stronach URE powinna być taka informacja, nie ma potrzeby jej „dublować” na stronach (kilkuset przecież) przedsiębiorstw energetycznych, z których część (mniejszych) nie ma nawet strony internetowej?
- 25.art. 43 – wejście w życie ustawy powinno być skorelowane z okresami (najlepiej rocznym lub w ostateczności półrocznym) możliwości wyegzekwowania późniejszego wywiązania się z obowiązku

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	Odpis KRS
2	Pełnomocnictwo

~~E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmian danych**~~
~~zgłoszenia dokonanego dnia .....~~
(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	Podpis
Marek Kulesa	2009-07-24	

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art.7 ust.6 treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.

** Niepotrzebne skreślić.

ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRAC NAD PROJEKTEM

Ustawy o efektywności energetycznej

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa:

Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie

Izba Gospodarcza
Ciepłownictwo Polskie02-796 Warszawa, ul. Migdałowa 4 lok. 22
tel. + 48 (22) 644 70 19, fax (22) 644 70 99
NIP: 522 10 16 019

2. Siedziba:

ul. Migdałowa 4 lok. 22 02-796 Warszawa

3. Adres do korespondencji:

ul. Migdałowa 4 lok. 22, 02-796 Warszawa, e-mail: bi.warszawa@igcp.org.pl**B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIIENIONE W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM**

Lp.	Imię i Nazwisko	Adres miejsca zameldowania na pobyt stały
1.	Jacek Szymczak	[REDACTED]
2.	Bogusław Regulski	[REDACTED]
3.		

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

Zmiana ideologii ustawy poprzez pełniejszą transpozycję Dyrektywy 2006/32/WE:

- zawężenie mechanizmów wspierania poprawy efektywności do obszarów określonych w Dyrektywie (bez wytwarzania energii),
- wprowadzenie szerszego wachlarza działań niż tylko same białe certyfikaty,
- określenie mechanizmów świadczenia usług energetycznych,
- zmiana filozofii taryfikowania podmiotów sprzedających energię pod „rządami” Dyrektywy efektywnościowej.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1. Aktualny odpis z KRS
2. Stanowisko IGCP

E. NINIEJSZE STANOWISKO DOTYCZY UZUPEŁNIENIA BRAKÓW FORMALNYCH ZGŁOSZENIA DOKONANEGO DNIA (nie dotyczy)**F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE**

Imię i Nazwisko	Data	Podpis
Bogusław Regulski	30.07.2009	 wiceprezes zarządu Bogusław Regulski

Warszawa 30 lipca 2009 r.

CP Izba Gospodarcza
Ciepłownictwo Polskie
02-796 Warszawa, ul. Migdałowa 4 lok. 22
tel. +48 (22) 644 70 19, fax (22) 644 70 99
NIP: 522-10-15-043

Uwagi do projektu ustawy o efektywności energetycznej z dnia 16 lipca 2009 r.

W nawiązaniu do prac toczących się nad kolejną wersją projektu *ustawy o efektywności energetycznej*, którego treść datowana na 16 lipca 2009 znajduje się na stronie internetowej Ministerstwa Gospodarki, Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie, jako reprezentant środowiska podmiotów zajmujących się produkcją, dystrybucją i sprzedażą ciepła, ponownie pragnie wnieść kilka zasadniczych uwag do ideologii i treści proponowanego aktu prawnego:

W świetle przedstawionego dokumentu i wobec braku peryferyjnych aktów prawnych wykonawczych do niego podtrzymujemy swoje stanowisko zawarte w naszym piśmie z dnia 19 czerwca 2009 roku, że projekt Ustawy w wersji prezentowanej do konsultacji, pomimo zapewnień zawartych w treści uzasadnienia, nie realizuje w pełni zapisów Dyrektywy 2006/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 w sprawie efektywności końcowego wykorzystania energii i usług energetycznych. Podstawowym celem Dyrektywy, co wielokrotnie się w niej podkreśla, jest poprawa efektywności wykorzystania energii przez użytkowników końcowych, zarządzania popytem i rozwój usług energetycznych.

1. Z treści projektu Ustawy wynika, że celem jej jest stworzenie mechanizmów dla zaoszczędzenia energii jako takiej, również na etapie wykorzystywania energii pierwotnej, a więc poprawa sprawności wytwarzania energii. Położenie nacisku na ten etap procesów energetycznych, z punktu widzenia celów Dyrektywy, jest naszym zdaniem zbyt daleko idącą transpozycją tych celów. Do takiego stwierdzenia upoważnia nas dla przykładu fakt, iż w wachlarzu działań będących podstawą do wydawania świadectw efektywności energetycznej znajdują się przedsięwzięcia związane ze „zwiększeniem sprawności wytwarzania energii elektrycznej i ciepła” (art. 18). Takie postawienie sprawy stoi w sprzeczności ze stwierdzeniami zawartymi w Dyrektywie, które wskazują, że działania w zakresie poprawy efektywności zużycia energii finalnej samoczynnie wpływają na obniżenie kosztów po stronie wytwarzania energii, co uzyskuje się w wyniku obniżenia zapotrzebowania na energię pierwotną. Naszym zdaniem, w obszarze wytwarzania energii znajduje się już dzisiaj wystarczająco dużo mechanizmów wymuszających i nagradzających efektywność wytwarzania energii – redukcja emisji CO₂, odnawialne źródła energii, kogeneracja – dlatego dodawanie wytwórcom energii dodatkowych obszarów pozyskiwania korzyści, bo w tylko w tym obszarze będą oni partycypować w realizacji postanowień projektowanej ustawy (nie są objęci obowiązkiem rozliczenia się z certyfikatów efektywności energetycznej) jest ze wszech miar nie do przyjęcia. Potwierdza to również zapis art. 2 ust b Dyrektywy, który wyłącza podmioty należące do kategorii wymienionych w Załączniku nr do Dyrektywy 2003/87/WE o ETS. Należy w tym miejscu wyraźnie podkreślić, że proponowany w projekcie zakres nagradzania certyfikatami spowoduje dyskryminację podmiotów uczestniczących w procesach energetycznych poprzez nałożenie obowiązków i kosztów tylko na jedną grupę podmiotów na rynku energii – sprzedawców, a objęcie obszarem korzyści podmiotów takiego obowiązku nie posiadających – wytwórców. Jest to działanie zakłócające reguły działania rynku energii generalnie.
2. Z treści Dyrektywy generalnie wynika jedna i podstawowa zasada, iż mechanizmy związane ze wzrostem efektywności wykorzystania energii finalnej przez odbiorców

wiąże się z fundamentalną zmianą filozofii „sprzedawania energii”. Wypada w tym miejscu przytoczyć kilka stwierdzeń zawartych w zapisach preambuły Dyrektywy :

- „(19) Konkluzje Rady z dnia 5 Grudnia 2000 r. wymieniają **promowanie usług energetycznych poprzez rozwój strategii Wspólnoty jako obszar priorytetowy dla działań mających na celu poprawę efektywności energetycznej.**
- (20) **Dystrybutorzy energii, operatorzy systemu dystrybucji oraz przedsiębiorstwa prowadzące detaliczną sprzedaż energii mogą poprawić efektywność energetyczną we Wspólnocie, jeżeli będą oferować usługi energetyczne obejmujące efektywne wykorzystanie energii, w takich obszarach jak zapewnienie komfortu termicznego w pomieszczeniach, ciepłej wody do użytku domowego, chłodzenia, produkcji towarów, oświetlenia oraz mocy napędowej. Maksymalizacja zysków tych przedsiębiorstw staje się zatem bardziej związana ze sprzedażą usług energetycznych dla możliwie jak największej liczby klientów, niż ze sprzedażą możliwie jak największej ilości energii dla poszczególnych klientów. Państwa Członkowskie powinny starać się unikać zakłóceń konkurencji w tej dziedzinie w celu zapewnienia równego zakresu działań wszystkim dostawcom energii; mogą one jednakże przekazać to zadanie krajowym organom regulacyjnym.**
- (21) **W pełni uwzględniając krajową organizację operatorów w sektorze energetycznym oraz mając na celu polepszenie wdrażania usług energetycznych i środków zmierzających do poprawy efektywności energetycznej, o której mowa w niniejszej dyrektywie, Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość nałożenia obowiązku świadczenia takich usług na dystrybutorów energii, operatorów systemów dystrybucji lub przedsiębiorstwa prowadzące detaliczną sprzedaż energii albo, w odpowiednich przypadkach, na dwóch spośród tych operatorów, lub na nich wszystkich, oraz uczestniczenia w takich działaniach.**
- (22) **Należy stymulować rozwój innowacyjnego rozwiązania, jakim jest wykorzystanie finansowania przez stronę trzecią. W ten sposób beneficjent unika kosztów inwestycji wykorzystując część wartości oszczędności energii, które wynikają z inwestycji zrealizowanej przez stronę trzecią, by spłacić tę inwestycję wraz z odsetkami.**
- (23) **Dla skuteczniejszego oddziaływania taryf i innych uregulowań dotyczących energii sieciowej na efektywność końcowego zużycia energii, powinno się usunąć nieuzasadnione zachęty do zwiększania ilości przesyłanej energii.”**

Projekt ustawy praktycznie w żadnym miejscu nie odnosi się do wskazanych powyżej mechanizmów poprawy efektywności energetycznej. Cóż z tego, że w tekście uzasadnienia do ustawy znajdujemy konkluzje, iż dzisiejszy system taryf nie sprzyja inwestycjom w modernizację sieci ciepłowniczych. W tekście ustawy remedium na taką sytuację się nie znalazło. A nie jest tajemnicą, że inwestowanie w obniżanie wielkości sprzedaży energii czy zmniejszania wielkości wolumenu świadczenia usług przesyłu jest w dzisiejszym systemie sprzedawania usług, mierzonym wielkością wolumenu, przysłowiowym strzałem w kolano. Brak rozwiązań ustawowych związanych z mechanizmami wskazanymi w cytowanym wyżej fragmencie Dyrektywy nie daje również podstaw do zagwarantowania, iż znajdą się chętni na realizację inwestycji w systemie ESCO i świadczenie usług energetycznych, co wydaje się być pewnikiem dla autorów uzasadnienia do ustawy.

3. Przywołany w uzasadnieniu do ustawy Krajowy Plan Działań dotyczący efektywności energetycznej, przyjęty przez KERM w roku 2007 i przekazany KE zakreśla obszary aktywności w obszarze sektora usług energetycznych, natomiast w żadnym elemencie projektu ustawy do tego zakresu aktywności nie znajdujemy odniesienia. Nie ma więc ani zasad świadczenia tego typu usług, ani elementów korelacji tych usług z formami

zaopatrzenia w energię. Przyjęcie założenia, zawartego znowu tylko w uzasadnieniu do ustawy, że w przetargach będą mogły brać udział przedsiębiorstwa typu ESCO, jest daleko idącym ideolog izmem nie popartym faktami.

4. Projekt ustawy niesłusznie przyjmuje jedynie jedną formę wspierania poprawy efektywności – poprzez wydawanie certyfikatów efektywności energetycznej. Argumenty zawarte w uzasadnieniu nie są poparte jakimikolwiek dowodami, a tym bardziej symulacjami ekonomicznymi. Przytaczanie doświadczeń innych krajów, bez głębszej analizy szczegółów działania mechanizmów tam zachodzących, jest niewystarczające. Zaproponowany system generuje dodatkowe koszty: MG, URE, TGE angażujący środki zarówno publiczne jak też przedsiębiorców (wynagrodzenia, koszty uczestnictwa w przetargach, giełdzie, audyty itp.).
5. Wprowadzając jedynie słuszny sposób realizacji celu projekt ustawy nie określa jednoznacznie, czy w przetargu na certyfikaty mogą wziąć udział podmioty wskazane w art. 14 jako zobowiązane do ich posiadania. Można więc przyjąć tezę, że sprzedawca zawsze będzie miał „koszty” – albo kupi świadectwo albo opłaci opłatę zastępczą – nie ma mechanizmów świadczenia usług energetycznych przez sprzedawców energii. Dodatkowo nie da się jednoznacznie rozstrzygnąć, czy zapisy art. 14 nie spowodują, że obowiązki będą się nakładały – sprzedawca gazu do systemu ciepłowniczego i sprzedawca ciepła z tego systemu ....
6. Wobec braku przedstawienia do oceny projektów aktów wykonawczych do ustawy osobnym tematem jest obiektywna ocena zaproponowanego modelu realizowania celu efektywnościowego. System pozyskania „efektu” przez przetarg być może przyniosłby korzyści z racji zakładanej maksymalizacji wymiaru efektu przy minimalizacji nakładów (zakładana forma przetargu). Problem jednak w tym, że oprócz zakresu wynikającego z „przetargu” pozostała część potencjalnych „zobowiązanych” będzie miała, nie dość że odcięty dostęp do nagradzanych przedsięwzięć proefektywnościowych, to jeszcze nałożony na siebie konkretny obowiązek finansowy w postaci umorzenia wyznaczonej prawem ilości świadectw efektywności energetycznej. Naturalną rzeczą jest, że skoro kryterium oceny faworyzować ma element ekonomiczny, to wszelkie powszechne inicjatywy mające na celu poprawę efektywności wykorzystania energii nie mają sensu, gdyż nie doprowadzą do uzyskania „bomusu” w postaci świadectwa. Takie rozwiązanie szczególnie niekorzystnie odbije się na rynku dostaw ciepła, gdzie skala przedsięwzięć jest duża, ale rozdrobnienie beneficjentów z góry skazuje ten mechanizm jako niemożliwy do zastosowania. W ten sposób jednym pociągnięciem utracamy wszystkie pozytywne inicjatywy w wyniku których, małymi lub większymi krokami doprowadzić mogliśmy do obniżenia zużycia energii końcowej, o podniesieniu świadomości u użytkowników energii nie wspominając.
7. W projekcie ustawy brak jest propozycji wspierania wzrostu efektywności wykorzystania energii przez odbiorców końcowych jako takich, gdzie przede wszystkim istnieje potencjał poprawy efektywności, przynajmniej tak jest w zakresie konsumpcji ciepła. W tym zakresie mamy w naszym kraju bardzo wiele do zrobienia. Również brak jest odniesienia do dobrowolnych zobowiązań branżowych, co jest poważnym zaniechaniem w korelacji do europejskiej polityki energooszczędności.
8. Projekt ustawy nie wskazuje, że jednym z podstawowych i powszechnych mechanizmów wpływających na sposób wykorzystania energii jest prawidłowe działanie rynku energii i świadomość energetyczna. Na ten aspekt problemu, poza delegacją ustawową dla Ministra Gospodarki na organizowanie kampanii informacyjnej, ustawa w wystarczający sposób nie wskazuje.
9. Bardzo wątpliwe i bardzo kosztowne jest dla całego systemu wprowadzenie kolejnego audytora, ustanawianego na trzeci już { po audytorach dla celów ustawy termo

- modernizacyjnej i certyfikacji energetycznej budynków) sposób. Może wystarczyłoby rozważyć stworzenie korelacji wykorzystania istniejących audytorów do określonych typów przedsięwzięć i uzupełnić ich wiedzę, o ile będą chcieli realizować takie opracowania, na pozostałe obszary poprawy efektywności (np. energia elektryczna, gaz).
10. Opis zadań jednostek sektora publicznego jest enigmatyczny. Poza nakreślonym obowiązkiem nie da się w projekcie ustawy znaleźć mechanizmów mających wspierać tak drastycznie nałożone obowiązki, zarówno prawnych jak też finansowych (np. mechanizmów budżetowania na poziomie kraju jak też samorządu terytorialnego). Budzi wątpliwość, czy „środkiem poprawy efektywności” może być „umowa na finansowanie” czy też powinno być zrealizowanie przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej w postaci realizacji inwestycji, zakupu urządzeń, sprzętu czy też usług mających na celu obniżenie zużycia energii (art. 11 ust 2).

Nasza opinia i propozycje zmian zmierzają w kierunku głębszego przeniesienia idei Dyrektywy na grunt Polski. Wiążą się również z wątpliwościami o skuteczność proponowanych rozwiązań w obszarze szeroko pojętego ciepłownictwa. Apelujemy więc o uwzględnienia naszych sugestii w tworzonej akcie prawnym aby dać szansę znalezienia swojego miejsca na drodze do zwiększania potencjału oszczędności energii wszystkim zainteresowanym, czy też zobligowanym poprawą efektywności energetycznej stronom.

Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie

Wiceprezes Zarządu

Bogusław Regulski

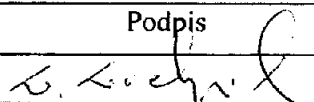
DE → DE II
06.08.09

11/3/100
1850

WZÓR URZĘDOWEGO FORMULARZA ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM USTAWY

ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM USTAWY/ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*		
PROJEKT USTAWY O EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ		
(tytuł projektu ustawy w brzmieniu wynikającym z druku sejmowego oraz nr druku)		
A. OZNACZENIE PODMIOTU ZGŁASZAJĄCEGO ZAINTERESOWANIE PRACAMI NAD PROJEKTEM USTAWY		
1. Nazwa/imię i nazwisko*		
POLSKA IZBA PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO		
2. Siedziba/miejsce zamieszkania*		
OO-654 WARSZAWA UL. ŚNIADECKICH 17		
3. Adres do korespondencji		
OO-654 WARSZAWA UL. ŚNIADECKICH 17		
B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM		
L.p.	Imię i nazwisko	Adres zamieszkania
1.	KOJCIĘCZ LUBIENA - NIELEZYŃSKI	[REDAKTOWANE]
2.	JERZY MAJCHRAK	[REDAKTOWANE]
3.	ANNA BĘTKA	[REDAKTOWANE]
4.		
5.		

* Niepotrzebne skreślić.

C. OZNACZENIE PODMIOTU, NA RZECZ KTÓREGO DZIAŁA PODMIOT WYMENIONY W CZĘŚCI A		
1. Nazwa/imię i nazwisko*		
POLSKA IRBA PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO		
2. Siedziba/miejsce zamieszkania*		
WARSZAWA 00-654 UL. S. ADECKICH 17		
D.1. WSKAZANIE INTERESU, KTÓRY W ODNIESIENIU DO DANEJ REGULACJI ZGŁASZAJĄCY ZAMIERZA CHRONIĆ		
POLSKA IRBA PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO REPREZENTUJE INTERESY SEKTORA CHEMICZNEGO		
D.2. WSKAZANIE ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, O KTÓREGO UWZGLĘDNIENIE ZGŁASZAJĄCY BĘDZIE ZABIEGAŁ		
E. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY		
1.	ODPIS Z KRAJOWEGO REJESTRU SĄDOWEGO	
2.		
3.		
4.		
5.		
F. Niniejsze zgłoszenie dotyczy zmiany danych zgłoszenia dokonanego w dniu ....(podać datę z części G poprzedniego zgłoszenia)		
G. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
Wojciech Łopucha-Mezydyński	04.05.2009	

* Niepotrzebne skreślić.

POLSKA IZBA PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO

Członek Europejskiej Rady Przemysłu Chemicznego CEFIC

Warszawa, 15.06.2009
PIPC/162/2009

Pan Henryk Majchrzak
Departament Energetyki
Ministerstwo Gospodarki

DE → D-2
17.06.2009
2 DE → DE II
P 36/09
17.06.
Szanowny Panie Dyrektorze,

Dotyczy: Projektu ustawy o efektywności energetycznej

Niniejszym przekazuję opinię Polskiej Izby Przemysłu Chemicznego dotyczącą projektu ustawy o efektywności energetycznej z 15 maja 2009 roku.

Prace nad Ustawą o EE spowodowane są zobowiązaniami Polski w ramach Unii Europejskiej. Bezpośrednim powodem rozpoczęcia prac nad ustawą jest przyjęta przez Unię ścieżka pakietu energetyczno-klimatycznego 3x20% (konsekwencja postanowienia Rady Unii Europejskiej z dn. 8-9 marca 2007 r. ustanawiającej cel 20% oszczędności energii dla całej UE do 2020 r.). Mimo wcześniejszych wielokrotnych zapowiedzi (informacje prasowe pojawiające się już od 2006 r., prezentacje Ministerstwa Gospodarki w 2006 r., 2007 r.) dopiero obecnie, ustawa w swojej wersji 0.8, została poddana ocenie społecznej.

Wydaje się, że podstawowym mankamentem polskiego prawodawstwa energetycznego, w tym przede wszystkim dokumentu PEP2030 jak i Prawa energetycznego jest **brak oparcia się o uprzednio przygotowany, uzgodniony bilans energetyczny i surowcowy państwa** i jasnego przekazu co do kierunków rozwoju. Brak bilansu energetycznego to brak zdefiniowania bieżącej sytuacji energetycznej Polski. Bez tego dokumentu nie są możliwe nawet wstępne prace modelowe i planowanie średnioterminowe. Wydaje się, że w Ministerstwie Gospodarki przyjęto scenariusz zbyt optymistyczny.

Według PIPC bieżące działanie Ministerstwa Gospodarki w obszarze strategii i prawa energetycznego cechuje brak spójności. A realizacja bardzo ambitnych zadań opisywanych we wszystkich w/w dokumentach jest niemożliwa bez spójnej polityki, ale również bez rzeczywistej liberalizacji rynku energii elektrycznej i gazu, a wobec bieżących działań podejmowanych przez Rząd - wydaje się to nierealne.

Zdaniem PIPC słowniczek pojęć w projekcie zawiera dość nieprecyzyjne definicje samej efektywności energetycznej, wzrostu efektywności energetycznej, audytu energetycznego

itp. co może rodzić w konsekwencji wiele nieścisłości. Uważamy, że definicje te muszą być jednoznaczne i obowiązywać w całym obszarze legislacji energetycznej. Niestety opiniowany projekt nie wprowadza „wystarczająco silnych mechanizmów rynkowych zapewniających wymagany poziom wzrostu efektywności energetycznej”. Szczególnie nie jest w stanie określić poziomu spodziewanych kosztów implementacji oraz oczekiwanych „zysków” czy terminów.

Uwagi szczegółowe:

- ✓ W art. 3 w opisie energii pierwotnej pominięto energię atomową.
- ✓ W art. 3 brak definicji efektu użytkowego obiektu
- ✓ Zgodnie z art. 16 projektu ustawy minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectwa efektywności energetycznej albo uiszczenia opłaty zastępczej, w tym w szczególności jednostkową opłatę zastępczą i współczynniki sprawności procesów transformacji energii pierwotnej w energię finalną. Brak jest symulacji kosztów oraz próby określenia wartości takiej opłaty. Po raz kolejny można zauważyć brak modelu do dokonywania takich symulacji.
- ✓ Nowe zadania Prezesa URE. Wydaje się, że szacunkowe koszty pokazane dla nowych zadań są zdecydowanie za niskie (niedoszacowane). Nowe zadania będą nieść za sobą konieczność powstania dość dużej biurokracji (samo przeprowadzanie przetargów, w polskim systemie legislacyjnym, na realizację przedsięwzięć proefektywnościowych będzie bardzo pracochłonne i kosztochłonne)
- ✓ Art. 17 projektu ustawy określa, że świadectwo efektywności energetycznej jest potwierdzeniem zaoszczędzenia określonej wymiernej ilości energii, w wyniku przeprowadzenia przedsięwzięcia proefektywnościowego. Przy przyjętej w projekcie ustawy definicji „przedsięwzięcia proefektywnościowego” zamknięcie - likwidacja - starej instalacji i wybudowanie w jej miejsce nowej bardziej efektywnej nie będzie mogło uzyskać świadectwa efektywności.
- ✓ Art. 19 wskazuje na możliwość wykonywania przedsięwzięcia proefektywnościowego w zakresie wytwarzania ciepła natomiast w art. 3 zdefiniowana jest tylko sprawność wytwarzania energii elektrycznej w elektrowniach cieplnych, brak jest odniesienia do wytwarzania ciepła w elektrociepłowniach (kolektorowych).
- ✓ Art. 20 brak jest informacji dotyczącej wielkości przyznania przedsiębiorstwu świadectw efektywności energetycznej dla przedsięwzięć proefektywnościowych rozpoczętych a nie zakończonych przed wejściem w życie ustawy.
- ✓ Art. 22 współczynnik akceptacji ofert „t” określany przez Prezesa URE zmienia kryteria wyboru przedsięwzięć proefektywnościowych co uniemożliwia długoterminowe planowanie przez przedsiębiorstwo modernizacji proefektywnościowych.
- ✓ Autorzy piszą w „Ocenie...”, że „określenie skutków dla sektora finansów publicznych z tytułu realizacji ww. zadań jest trudne do oszacowania na obecnym etapie”. Jest to dyskwalifikujące. Skoro tak, to Ustawa o EE nie powinna być w ogóle przedmiotem konsultacji społecznej.
- ✓ W zapisach ustawy brak jest odniesienia do kolektorowych elektrociepłowni przemysłowych w szczególności w zakresie podziału efektów przedsięwzięcia proefektywnościowego dotyczącego wytwarzania ciepła lub wytwarzania energii elektrycznej.

- ✓ Ustawa nie odnosi się do ciepła odzyskiwanego w instalacjach technologicznych.
- ✓ Ustawa nie określa dla wytwórców i odbiorców przemysłowych wielkości obowiązkowego rocznego oszczędzania energii
- ✓ W ustawie brak jest zapisów dotyczących obowiązku dalszego oszczędzania energii dla odbiorców przemysłowych w przypadku gdy ze względów technicznych, ekonomicznych i bezpieczeństwa jest to niemożliwe lub jest to niezasadne lub w przypadku kiedy posiadane instalacje odpowiadają najnowszym dostępnym technologiom BAT.
- ✓ Zbyteczne wydają się przepisy dotyczące wcześniejszego przyznawania przedsiębiorstwu świadectw efektywności energetycznej skoro nic z ich posiadania nie wynika, gdyż ich wartość pojawia się dopiero z chwilą ich zapisania na koncie ewidencyjnym w rejestrze świadectw efektywności energetycznej.

z poważaniem

Wojciech Lubiewa - Wieleżyński
Prezes Zarządu

Do wiadomości:
PKPP Lewiatan Agata Drewniak

Śniadeckich 17
00-654 Warszawa

Tel. (48-22) 828 75 06 (07)
Fax. (48-22) 627 21 54

www.pipe.org.pl
E-mail: pipe@pipe.org.pl

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia
24 stycznia 2006 r. (poz. 236)WZÓR URZĘDOWEGO FORMULARZA ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA
PRACAMI NAD PROJEKTEM AKTU NORMATYWNEGO

ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*		
Projekt ustawy o efektywności energetycznej		Wersja 0.8.z dnia 15.05.2009 r.
Biuletynie Informacji Publicznej (lub informacją zamieszczoną w programie prac legislacyjnych)		
A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM		
1. Nazwa/imię i nazwisko** Wojciech Woszczek		
2. Siedziba/miejsce zamieszkania**		
3. Adres do korespondencji i adres ,e-mail:		
B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM		
Lp.	Imię i nazwisko	Adres miejsca zameldowania na pobyt stały
1	Wojciech Woszczek	
2		
3		
4		
5		

**C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU
BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY**

W związku z toczącymi się pracami nad przygotowaniem Ustawy o efektywności energetycznej przedstawiam swoje propozycje.

W projekcie „Projekt ustawy o efektywności energetycznej „ proponuję:

W art. 4.

Dopisać:

pkt 4) Przedsiębiorstwa Energetyczne realizując założenia pkt 1, pkt 2 i pkt 3 wywiązują się z dostarczania energii elektrycznej i ciepła - art. 16 Prawa energetycznego.

W art. 5 dopisać:

pkt 6) Rada Ministrów określając co 3 lata narodowy cel wzrostu efektywności energetycznej ustali datę rozpoczęcia okresu rozliczeniowego aby plany rozwoju przedsiębiorstw energetycznych art. 16 Prawa energetycznego i inne okresy rozliczeniowe Art. 6.1. ustawy o efektywności energetycznej były zharmonizowane.

W art. 34 dopisać zdanie : Czytelne informacje powinny być umieszczone także na tablicach ogłoszeń na terenie przedsiębiorstwa energetycznego, aby można było informacje przeczytać o każdej porze doby nie wchodząc na teren przedsiębiorstwa energetycznego.

Dopisać:

Art. 44.1. Przedsiębiorstwa energetyczne realizując Artykuły Ustawy – Prawo energetyczne wypełniają obowiązek ratowania zdrowia, życia i mienia mieszkańców – odbiorców przez dostarczanie ciepła unikając w ten sposób odpowiedzialności, ponieważ nie doprowadzając ciepła mieszkańcom stwarzają niebezpieczeństwo grożące zdrowiu i życiu człowieka a mieszkańcy na podstawie Art.73 Kodeksu wykroczeń Dz. U. z 2007r. Nr 109 poz. 756 z późn zmian. mogą zgłosić ten fakt do właściwych Organów.

Art. 44.2. Powszechne odczucie sprawiedliwości wprowadza w życie Art. 32. Konstytucji, który brzmi:

1. Wszyscy są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne.
2. Nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiegokolwiek przyczyny.

Art. 74 mówi;

1. Władze publiczne prowadzą politykę zapewniającą bezpieczeństwo ekologiczne współczesnemu i przyszłym pokoleniom.
2. Ochrona środowiska jest obowiązkiem władz publicznych.
3. Każdy ma prawo do informacji o stanie środowiska.
4. Władze publiczne wspierają działania obywateli na rzecz ochrony i poprawy stanu środowiska.

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej;

Art. 68

1. Każdy ma prawo do ochrony zdrowia.

Art. 44 proponuje uchylić .

proponuję:

Art. 45 Ustawa otrzymuje brzmienie :Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy , terminy rozliczeniowe zostaną określone Rozporządzeniem Ministra Gospodarki.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1

2

3

4

5

6

7

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
Wojciech Woszczek	2009.06.08.	

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy treść: .. - Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się. ** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414)) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 2006 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych (Dz. U. Nr 34, poz. 236)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie konieczne rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnić się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

WZÓR URZĘDOWEGO FORMULARZA ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA

PRACAMI NAD PROJEKTEM AKTU NORMATYWNEGO

**ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY
DANYCH***

USTAWY O EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**
POLSKIE GÓRNICTWO NAFTOWE I GAZOWNICTWO S.A.

2. Siedziba/miejsce zamieszkania**
ul. Kasprzaka 25, 01-224 Warszawa

3. Adres do korespondencji i adres e-mail
j.w.,
vb@pgnig.pl,
andrzej.janisowski@pgnig.pl,
joanna.kijas@pgnig.pl,
zofia.grajwoda@pgnig.pl.

**B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU
WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM**

Lp.	Imię i nazwisko	Adres miejsca zameldowania na pobyt stały
1	Andrzej Janiszowski	[REDAKTOWANE]
2	Joanna Kijas	[REDAKTOWANE]
3	Zofia Grajwoda	[REDAKTOWANE]
4		
5		

**C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM
INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY**

Spółka PGNiG S.A. należy do przedsiębiorstw energetycznych, które według założeń projektu ustawy będzie zobowiązana do wypełniania obowiązków w niej zapisanych. W związku z powyższym spółka posiada wymagany interes do zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektem przedmiotowego aktu normatywnego.

Uwagi PGNiG S.A. do Projektu ustawy o efektywności energetycznej

I. Uwagi ogólne

1. Zakres przedmiotowy Projektu.

- 1.1 Zakres Projektu ustawy o efektywności energetycznej (Projektu) jest zbyt szeroki w stosunku do implementowanej Dyrektywy 2006/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006r. w sprawie efektywności końcowego wykorzystania energii i usług energetycznych oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/76/EWG (**Dyrektywa 2006/32/WE lub Dyrektywa**). Celem Dyrektywy jest opłacalna ekonomicznie poprawa efektywności końcowego wykorzystania energii w państwie członkowskim (art. 1 Dyrektywy).
- 1.2 Projekt ustawy ustala co prawda cel narodowy w zakresie oszczędnego gospodarowania energią na poziomie energii finalnej, tj. osiągnięcie do 2016 r. oszczędności energii finalnej w ilości nie mniejszej niż 9% krajowego zużycia tej energii w 2007 r., jednocześnie mówi jednak, iż minimalny udział oszczędności liczony będzie z uwzględnieniem współczynników sprawności procesów przetworzenia energii pierwotnej w energię finalną (art. 5 ust 3), co w praktyce oznacza odnoszenie efektów do poziomu energii pierwotnej.
- 1.3 Obok poprawy efektywności energetycznej u odbiorców końcowych, celem Projektu jest zwiększenie sprawności wytwarzania energii elektrycznej i ciepła, oraz zmniejszenie strat energii elektrycznej, ciepła lub gazu ziemnego w przesyłce i dystrybucji (co wynika z art. 18 Projektu). Tymczasem powyższe kwestie, jako niezwiązane z celem Dyrektywy, nie powinny zostać objęte zakresem Projektu.
- 1.4 Jeżeli intencją ustawodawcy jest uregulowanie kwestii związanych z wypełnieniem również innych zobowiązań nałożonych na Polskę, tj. zobowiązań wynikających z postanowień Rady Europejskiej zawartych w konkluzjach z 31 marca 2007 r., czyli tzw. celów „3x20”, czy też zobowiązań wynikających z dyrektywy ETS, to zasadnym jest **uregulowanie ww. kwestii w odrębnych aktach prawa**. Dyrektywa 2006/32/WE wyraźnie wskazuje na cel, którym jest **wyłącznie poprawa efektywności końcowego wykorzystania energii**, nie zaś zwiększenie sprawności wytwarzania energii elektrycznej i ciepła, czy też zmniejszenie strat energii elektrycznej, ciepła lub gazu ziemnego w przesyłce i dystrybucji, które co do zasady nie mają bezpośredniego przełożenia na efektywność końcowego wykorzystania energii.
- 1.5 Obowiązki wynikające z Projektu obciążają głównie wybrane przedsiębiorstwa energetyczne (tj. przedsiębiorstwa obrotu) – jednocześnie Projekt nie wymusza poprawy efektywności u odbiorców końcowych, co pozostaje w sprzeczności z przepisami Dyrektywy (**celem Dyrektywy jest bowiem przede wszystkim poprawa efektywności wykorzystania energii przez odbiorców końcowych, poprzez wspieranie rozwoju „usług energetycznych”, rozumianych jako narzędzia poprawy efektywności energetycznej, a nie poprzez wspieranie zwiększenia sprawności wytwarzania energii czy poprzez zmniejszenie strat w przesyłce i dystrybucji**).
- 1.6 W związku z powyższym postuluje się o dostosowanie zakresu Projektu ustawy do zakresu Dyrektywy 2006/32/WE.

2. Cel narodowy.

2.1 Postulujemy, aby minimalny udział zaoszczędzonej energii finalnej, o którym mowa w art. 5 ust. 2 Projektu, był mierzony na poziomie energii finalnej wyrażonej w jednostkach energetycznych, a nie z uwzględnieniem wskaźników sprawności procesów przetworzenia energii pierwotnej w energię finalną (jak przewiduje art. 5 ust. 3 Projektu), co w praktyce oznacza odnoszenie efektów do poziomu energii pierwotnej.

2.2 Przywoływany w pkt. 2.2 uzasadnienia Projektu „Krajowy Plan Działań Dotyczących Efektywności Energetycznej”, przyjęty przez Komitet Rady Ministrów w dniu 31 lipca 2007 r., przy ustaleniu celu intrykatywnego ustala cel oszczędności w odniesieniu do energii finalnej używanej przez sektor gospodarstw domowych, usług, transportu, rolnictwa i przemysłu (uwzględniając wyłączenia wskazane w pkt 3.3 niniejszych uwag). Ustala również dla 2016 roku cel uzyskania oszczędności na poziomie 53452 GWh tj. 4596 tys. toe, jak również cel pośredni na 2010 rok (11878 GWh, tj. 1020 tys. toe). W Projekcie brak jest odniesienia do tego dokumentu, tj. wskazania na ile jest on wiążący przy określeniu celu, o którym mowa w art. 39 i art. 40 Projektu. Ponadto przyjęcie pułapu zużycia rocznego dla przedsięwzięć kwalifikowanych do przetargów na poziomie 20 toe/rok ogranicza możliwości jedynie do dużych projektów modernizacyjnych w przemyśle, usługach, a w praktyce wyłącza możliwości uzyskiwania świadectw, a zatem wsparcia programów poprawy efektywności przez sektor gospodarstw domowych i rolnictwo, które to sektory decydują w ok. 40% o wielkości zużycia finalnego, jak również przez sektor transportu używający ok. 18% energii finalnej. Zatem Projekt nie zawiera bodźców do poprawy efektywności wśród małych odbiorców końcowych – co z kolei spowoduje, że postanowienia Dyrektywy nie zostaną w pełni implementowane do krajowego porządku prawnego.

2.3 W Projekcie brak jest wskazania metodologii obliczania celu narodowego w zakresie oszczędności energetycznej (określone są one w załącznikach do Dyrektywy).

2.4 Dodatkowo wydaje się, iż Projekt ustawy jest niespójny z Załącznikiem I do Dyrektywy. Zgodnie z art. 5 ust. 1 narodowy cel ustala się w odniesieniu do krajowego zużycia energii w 2007 r., podczas gdy zgodnie z Załącznikiem I do Dyrektywy „Państwa Członkowskie wykorzystują w celu obliczenia średniego rocznego zużycia energii, roczne zużycie energii finalnej na terenie kraju przez wszystkich użytkowników energii objętych niniejszą dyrektywą z ostatnich pięciu lat przed wdrożeniem niniejszej dyrektywy i dla których dostępne są oficjalne dane”. Zwracamy ponadto uwagę, iż Projekt ustawy jest w tym zakresie niespójny również z przywoływanym w pkt. 2.2 uzasadnienia Projektu „Krajowym Planem Działań Dotyczących Efektywności Energetycznej” (o którym mowa w pkt. 2.2. Uwag ogólnych powyżej), który to Plan określał cel oszczędności w oparciu o 5 letni okres.

3. Zakres podmiotowy Projektu.

3.1 Zakres podmiotowy Projektu jest niezgodny z postanowieniami Dyrektywy 2006/32/WE. Zgodnie z art. 2 Dyrektywy, jej postanowienia mają zastosowanie do:

3.1.1 podmiotów dostarczających środki poprawy efektywności energetycznej, dystrybutorów energii, operatorów systemu dystrybucji oraz przedsiębiorstw prowadzących detaliczną sprzedaż energii;

3.1.2 odbiorców końcowych – Dyrektywa nie ma jednak zastosowania do przedsiębiorstw, które należą do kategorii wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 Października 2003 r. ustanawiającej system handlu

przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie:

3.1.3 sił zbrojnych, wyłącznie w zakresie, w którym jej stosowanie nie wchodzi w konflikt z naturą i podstawowym celem działalności sił zbrojnych oraz z wyłączeniem sprzętu używanego wyłącznie w celach wojskowych.

Tymczasem w Projekcie wskazano ogólnie, że przez podmiot realizujący narodowy cel w zakresie oszczędnego gospodarowania energią rozumie się osoby fizyczne, osoby prawne oraz jednostki organizacyjne, którym przepisy szczególne przyznają osobowość prawną, zużywające energię.

3.2 Powyższy zakres jest nadto niespójny z kolejnymi przepisami Projektu, zgodnie z którymi obowiązek podejmowania działań i ponoszenia kosztów w zakresie efektywności energetycznej zostanie nałożony tylko na dwie grupy podmiotów, tj.:

3.2.1 na jednostki sektora publicznego (art. 11 ust. 1 Projektu);

3.2.2 na przedsiębiorstwa energetyczne sprzedające energię elektryczną, ciepło lub gaz ziemny odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci na terytorium RP (art. 14 ust 1 Projektu).

Poza obowiązkiem ustawowym zostały z niewiadomych przyczyn pozostawione inne przedsiębiorstwa energetyczne np. te sprzedające paliwa stałe i ciekłe. Tymczasem zgodnie z pkt (26) Preambuły do Dyrektywy „sektory paliw i transportu odgrywają ważną rolę w kwestiach dotyczących efektywności energetycznej oraz oszczędności energii”. Należy uznać, iż nałożenie obowiązku podejmowania działań i ponoszenia kosztów jedynie na część przedsiębiorstw energetycznych prowadzić będzie do uprzywilejowania dużej części przedsiębiorstw, gdyż nie będą one zobligowane do wprowadzania rozwiązań w zakresie efektywności energetycznej, a także nie będą musiały ponosić kosztów zakupu białych certyfikatów. Takie rozwiązanie stawia pod znakiem zapytania konstytucyjność omawianych przepisów z punktu widzenia równości wobec prawa. Istnieje obawa, iż Ustawa wprowadza de facto kolejny podatek, którego skutki będą obciążały wyłącznie wybrane sektory rynku.

3.3 Wbrew Dyrektywie 2006/32/WE, z zakresu Projektu nie wyłącza się przedsiębiorstw wymienionych w załączniku I do Dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych, tj.:

3.3.1 instalacji energetycznego spalania o nominalnej mocy cieplnej przekraczającej 20 MW (z wyjątkiem instalacji spalania odpadów niebezpiecznych lub komunalnych),

3.3.2 pieców koksowniczych,

3.3.3 instalacji prażenia i spiekania rudy metalu (włącznie z rudą siarczkową),

3.3.4 instalacji do produkcji surówki lub stali (pierwotny i wtórny wytop), łącznie z odlewaniem ciągłym, o wydajności przekraczającej 2,5 tony na godzinę, instalacje do produkcji cementu klinkierowego w piecach obrotowych o zdolności produkcyjnej przekraczającej 500 ton dziennie lub wapna w piecach obrotowych o zdolności produkcyjnej przekraczającej 50 ton dziennie lub winnych piecach o zdolności produkcyjnej przekraczającej 50 ton dziennie, instalacje do wytwarzania szkła, w tym włókna szklanego o wydajności plastyfikowania przekraczającej 20 ton wytopu dziennie,

3.3.5 instalacji do wytwarzania produktów ceramicznych przez wypalanie, w szczególności dachówek, cegieł, cegieł ogniotrwałych, płytek, wyrobów kamionkowych lub porcelany o zdolności produkcyjnej przekraczającej 75 ton dziennie, i/lub o pojemności pieca przekraczającej 4 m³ oraz gęstości ustawienia produktu w piecu przekraczającej 300 kg/m³.

3.4 Wyłączenie w/w instalacji spod uregulowań Dyrektywy nastąpiło w celu zapobieżenia nadmiernego obciążania przedsiębiorstw wykorzystujących te instalacje (w braku wyłączenia powyższe przedsiębiorstwa zmuszone byłyby ponosić koszty związane z redukcją zanieczyszczeń, jak i koszty programów efektywnościowych). W odniesieniu do branży gazowej oznacza to, że zakresem Projektu nie powinna zostać objęta znacząca część podmiotów zużywających bezpośrednio paliwo gazowe (elektrociepłownie, huty żelaza, huty szkła, zakłady ceramiki budowlanej, rafinerie). Ponadto jeśli do ustalenia poziomu energii finalnej zastosowana będzie metodologia EUROSTAT, oraz stosowana w publikacji GUS „Efektywność wykorzystania energii”, zakresem zastosowania Projektu nie powinny zostać objęte podmioty dokonujące zużycia paliw na potrzeby surowcowe, co w przypadku gazu oznacza ograniczenie poziomu energii finalnej podlegającej ocenie efektywności energetycznej o dalsze ok. 2,4 mld m³ (tj. ok. 2 mln TOE), co łącznie szacować można na ponad 40% - 50% zużycia finalnego gazu. **W konsekwencji programami efektywnościowymi w sektorze gazowym objęte mogą być jedynie przedsięwzięcia dotyczące przede wszystkim odbiorców domowych, sektora publicznego, usług i handlu oraz drobnych odbiorców przemysłowych.**

3.5 Postulujemy zatem, aby powyższe fakty zróżnicowania rynku dla poszczególnych nośników energii uwzględnione zostały zarówno przy ustalaniu obowiązku ilościowego, o którym mowa w art. 15 Projektu, jak również w sposobie przydziału certyfikatów.

3.6 Pragniemy zwrócić uwagę, iż Projekt zgodnie z art. 1 koncentruje się na ustaleniu zasad określania celu narodowego, zadań dla jednostek sektora publicznego oraz zasad uzyskiwania i umarzania świadectw efektywności energetycznej, **brak jest natomiast (lub są one nieczytelne) zadań i sposobu oddziaływania Projektu na odbiorców końcowych, którzy powinni być głównymi jego adresatami.** Pomimo wskazania w uzasadnieniu (pkt 2.1), że przepisy dotyczą w szczególności odbiorów końcowych, **brak jest jasnych mechanizmów skierowanych właśnie do tych odbiorców. Projekt w obecnym brzmieniu nie wypełnia celu Dyrektywy, o którym mowa w art. 1 pkt b) tj. stworzenia warunków dla rozwoju i promowania rynku usług energetycznych oraz dla dostarczenia odbiorcom końcowym innych środków poprawy efektywności energetycznej.** Ponadto jak wskazano powyżej, ustalenie rocznego limitu oszczędności na poziomie 20 toe uprawniającego do uczestnictwa w przetargach, uniemożliwia praktycznie możliwość pozyskiwania w ten sposób środków na poprawę wykorzystania energii u drobnych odbiorców paliw i energii.

4. Białe certyfikaty.

4.1 Zasadne wydaje się zmodyfikowanie zasad uzyskiwania białych certyfikatów. Obecnie, zapisy Projektu nie precyzują zasad organizowania przez Prezesa URE przetargów, w szczególności wątpliwości budzi przyjęty mechanizm określania ilości dostępnych na rynku świadectw efektywności energetycznej. **O ile w przypadku funkcjonujących już tzw. zielonych, czerwonych czy żółtych certyfikatów ich liczba nie jest limitowana (a regulowana przez mechanizmy rynkowe), to w przypadku białych certyfikatów to Prezes URE będzie decydował, jaka – w danym roku – będzie liczba świadectw efektywności energetycznej (art. 17 ust 4), a ponadto, które i ile z przedsięwzięć będzie spełniało kryterium największych rocznych efektów tj. kwalifikowało się do przedziału, którego dolną granicę wyznacza Prezes URE poprzez współczynnik akceptacji ofert**

(art. 21).

Wydaje się, iż **jakiegokolwiek rozwiązanie prowadzące do ograniczania ilości białych certyfikatów jest działaniem wbrew celowi Dyrektywy** tj. poprawie efektywności końcowego wykorzystania energii. Ograniczanie ilości białych certyfikatów, czy to poprzez decyzję Prezesa URE, czy poprzez mechanizmy, które w przetargach skutkują wydaniem jak najmniejszej ilości białych certyfikatów, prowadzi do sytuacji, w której brak będzie certyfikatów na rynku, a zatem przedsiębiorstwa zmuszone są płacić opłaty zastępcze. **W ten sposób wprowadza się de facto kolejny podatek nałożony jedynie na trzy nośniki energii, a nie przyczynia się do realizacji celu Dyrektywy** tj. realizacji projektów poprawiających efektywności końcowego wykorzystania energii (porównaj szerzej uwagi szczegółowe do art. 17).

Postulujemy w związku z powyższym zmodyfikowanie zasad uzyskiwania białych certyfikatów tj. **rezygnację z systemu przetargów i przyjęcie analogicznych zasad uzyskiwania białych certyfikatów jak te, na których opierają się funkcjonujące z powodzeniem systemy zielonych, czerwonych i żółtych certyfikatów.** Proponujemy, aby analogiczne zapisy jakie funkcjonują w ustawie Prawo energetyczne w odniesieniu do zasad uzyskiwania zielonych, czerwonych czy żółtych certyfikatów znalazły się w Projekcie ustawy w odniesieniu do białych certyfikatów. Takie rozwiązanie przyczyni się bezpośrednio do realizacji celu Dyrektywy, poprzez stymulowanie realizacji przedsięwzięć proefektywnościowych.

Dalsze uwagi odnoszące się do systemu przetargów, składamy na wypadek gdyby propozycja określona w niniejszym punkcie nie została uwzględniona.

4.2 W Projekcie obowiązkowi wynikającemu z art. 14 ust. 1 zostały poddane jedynie przedsiębiorstwa sprzedające energię elektryczną, ciepło lub gaz ziemny odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci na terytorium RP, natomiast obowiązek ten nie dotyczy innych przedsiębiorstw energetycznych, np. sprzedających paliwa stałe i ciekłe. Jak wspomniano, rozwiązanie takie stawia pod znakiem zapytania konstytucyjność omawianych przepisów z punktu widzenia równości wobec prawa.

4.3 Zgodnie z Projektem, wpływy z opłat zastępczych i kar mają być przeznaczone na wspieranie odnawialnych źródeł energii, oraz budowy sieci elektroenergetycznych służących przyłączeniu tych źródeł i na wspieranie wzrostu efektywności energetycznej, w tym wysokosprawnej kogeneracji. Mając na uwadze strukturę rynku gazu, jak również wspomniane w pkt. 3 niniejszych uwag wyłączenia oraz ograniczenie możliwości uczestniczenia w przetargach tylko do przedsięwzięć o potencjale oszczędności wyższym niż 20 toe/rok, istnieje ryzyko, że dla wypełnienia zobowiązań wynikających z Projektu sektor gazowy będzie nabywał prawa do świadectw dotyczących oszczędności innych nośników energii niż gaz, lub ponosił opłaty zastępcze, podwyższając tym samym koszty prowadzenia własnej działalności, a ponadto środki pochodzące z tego sektora (gromadzone na rachunkach NFOSiGW) będą przeznaczone na rozwój sektora elektroenergetycznego i ciepłowniczego, co oznacza subsydiowanie działalności innych przedsiębiorstw i zaburza reguły rynkowe.

4.4 Mając na uwadze konieczność realizacji celu ustawy, a w szczególności obowiązek implementacji Dyrektywy, zwracamy uwagę, iż system białych certyfikatów:

4.4.1 powinien być jednym z mechanizmów stymulujących i wspierających procesy oszczędności po stronie zużycia końcowego paliw i energii;

4.4.2 nie powinien skutkować subsydiowaniem przez przedsiębiorstwa objęte przedmiotowym mechanizmem działalności innych przedsiębiorstw oraz nie powinien wpływać na zaburzenie

konkurencyjności pomiędzy poszczególnymi nośnikami energii;

4.4.3 powinien być dostosowany do struktury zużycia końcowego energii;

postulujemy zatem:

4.4.4 wprowadzenie podziału przeprowadzanych przetargów na poszczególne nośniki energii (takie rozwiązanie było stosowane w innych krajach np. we Włoszech);

4.4.5 wprowadzenie zróżnicowanego limitu oszczędności, w zależności od struktury zużycia poszczególnych nośników energii. Przyjęcie takiego samego pułapu oszczędności 20 toe/rok dla wszystkich przedsiębiorstw jest niewłaściwe, gdyż po wyeliminowaniu zużycia przez instalacje objęte Dyrektywą ETS, w sektorze gazowym pozostają do realizacji jedynie przedsięwzięcia w gospodarstwach domowych, wśród drobnych odbiorców przemysłowych i w sektorze usług. Pułap możliwości technicznych uzyskania takich (20 toe/rok oznacza ok. 24 000 m³ gazu) rocznych oszczędności jest zbyt duży, przez co projekty efektywnościowe odbiorców końcowych sektora gazowego wykluczone byłyby w zasadzie z uczestnictwa w przetargach, a odbiorcy ponosiliby obciążenia w postaci podwyższonych cen.

4.4.6 usunięcie kategorii przedsięwzięć służących zwiększeniu sprawności wytwarzania energii elektrycznej i ciepła oraz zmniejszeniu strat energii elektrycznej, ciepła lub gazu ziemnego w przesyłce i dystrybucji jako wykraczających poza zakres określony w Dyrektywie;

4.4.7 wprowadzenie systemu alokacji środków wpływających do NFOSiGW poprzez zachowanie zgodności spływu tych środków pochodzących odpowiednio z różnych segmentów rynku energii z wspieraniem poprawy efektywności energetycznej w tych segmentach rynku, z którego te wpływy pochodzą (porównaj również uwagi pkt. 5 Wpływy z opłat zastępczych i kar pieniężnych).

4.4.8 wprowadzenie w procesie wydawania świadectw możliwości łączenia przedsięwzięć służących realizacji programu dla grupy odbiorców, co zgodne byłoby ze wskazaniami Dyrektywy 2006/32/WE art. 3 pkt. g).

4.5 Ze względu na to, że udział paliw stałych i ciekłych w bilansie energii finalnej wynosi ok. 55%, proponujemy przyjęcie innych niż białe certyfikaty mechanizmów oddziaływania na decyzje efektywnościowe drobnych odbiorców dla innych niż gaz, energia elektryczna i ciepło nośników energii, poprzez wprowadzenie (wzorem innych państw) podatku ekologicznego (lub opłaty efektywnościowej). W odróżnieniu od energii elektrycznej paliwo gazowe jest nośnikiem substytucyjnym i konkurującym z innymi paliwami (olejem opałowym, węglem, koksem, propanem butanem); zatem obciążenie go opłatami uzyskiwania świadectw efektywności energetycznej i pozostawienie innych paliw bez takich obciążeń zaburzać będzie konkurencyjność cenową z paliwami nie objętymi systemem białych certyfikatów, co w konsekwencji spowoduje wykorzystywanie nośników energii mniej sprawnych energetycznie i bardziej obciążających środowisko.

5. Wpływy z opłat zastępczych i kar pieniężnych.

5.1 Bardzo poważne wątpliwości budzi proponowana zmiana art. 401 ust. 9 i 10 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. nr 25, poz. 150, z późn. zm.) w zakresie, w jakim wpływy z opłat zastępczych i z kar pieniężnych o których mowa w art. 36 ust. 1, mają być przeznaczane wyłącznie na wspieranie rozwoju odnawialnych źródeł energii oraz budowy

sieci elektroenergetycznych służących przyłączeniu tych źródeł lub na wspieranie wzrostu efektywności energetycznej, w tym wysokosprawnej kogeneracji. **Uważamy za konieczne uregulowanie tej kwestii, tak aby wpływy z tytułu opłat zastępczych, o których mowa w art. 14 oraz wpływy z kar pieniężnych, o których mowa w art. 36 ust. 1, gromadzone były na wyodrębnionych rachunkach Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, przeznaczonych dla danego sektora energetycznego i powinny być (przynajmniej w istotnej części) przeznaczane na poprawę efektywności energetycznej w tych segmentach rynku energii, z którego te wpłaty pochodzą.**

5.2 Proponowany zapis może prowadzić do wystąpienia zjawiska subsydiowania jednego sektora przez inny (tj. sektora energii elektrycznej kosztem m.in. sektora gazowego) i spowoduje zaburzenia konkurencyjności cenowej pomiędzy poszczególnymi nośnikami energii.

5.3 Istnieje również ryzyko, że proponowany zapis niezgodny jest z przepisami Traktatu WE o zasadach udzielania pomocy publicznej, w szczególności z art. 87 Traktatu WE (poprzez selektywność tej pomocy, czyli skierowania wsparcia jedynie do wybranych gałęzi gospodarki).

5.4 Nie można nadto wykluczyć, że sektor gazowy nie mogąc przedłożyć ofert przetargowych o dużym potencjale, będzie zmuszony do zakupu na giełdzie świadectw efektywności energetycznej odnoszących się do efektywności innego sektora energii, lub będzie zobowiązany do uiszczenia opłaty zastępczej, co spowoduje wzrost kosztów prowadzenia działalności regulowanej, a zatem wzrost kosztów uzasadnionych i cen dla odbiorców gazu. Efektem będzie ograniczanie rynku gazu, co stoi w sprzeczności z założeniami Polityki energetycznej Polski do 2030 roku, gdzie zakłada się wzrost rynku gazu.

5.5 Co więcej, należy mieć na uwadze, iż ze względu na bezpieczeństwo energetyczne państwa nie można dopuszczać do sytuacji, w której nastąpi niedorozwój jednego sektora kosztem drugiego. Zapisy Projektu doprowadzą do sytuacji, w której środki pozyskane z opłat zastępczych oraz wpływy z kar pieniężnych z sektora gazowego, przeznaczone zostaną na wspieranie rozwoju innego sektora. Należy przy tym zauważyć, iż chociażby rozwój odnawialnych źródeł energii (w tym np. rozwój elektrowni wiatrowych) wymaga rozwoju systemu mocy wspierających, co w praktyce światowej realizowane jest głównie poprzez źródła gazowe. A zatem, nie można dopuszczać do kierowania całości strumienia środków finansowych do jednego sektora. **Również ze względów bezpieczeństwa energetycznego państwa, należałoby zapewnić (wskazany w pkt. 5.1 powyżej postulat), że środki pochodzące z opłat zastępczych (o których mowa w art. 14) i kar pieniężnych (o których mowa w art. 36 ust. 1) gromadzone będą na wyodrębnionych rachunkach Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, przeznaczonych dla danego sektora energetycznego i przeznaczane (przynajmniej w istotnej części) na poprawę efektywności energetycznej w tych segmentach rynku energii, z którego te wpłaty pochodzą.**

5.6 Proponujemy ponadto, aby wpływy z opłat zastępczych i kar pieniężnych stanowiły środki finansowania nie tylko poszczególnych kategorii przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, ale również mogły być skierowane na przeprowadzanie i finansowanie audytów energetycznych (porównaj również pkt. 8 Uwag ogólnych).

6. Brak rozwiązań zabezpieczających finansowanie.

Projekt pomija aspekt, o którym mowa w pkt (16) Preambuły Dyrektywy, tj. tworzenie odpowiednich funduszy na rzecz dotowania procesu wdrażania programów efektywności energetycznej lub innych

środków poprawy efektywności energetycznej i promowania rozwoju rynku usług energetycznych.

7. Brak rozwiązań kreujących rozwój usług energetycznych.

7.1 Projekt nie wypełnia celu Dyrektywy, o którym mowa w art. 1 pkt b Dyrektywy, tj. Projekt nie stwarza warunków dla rozwoju i promowania rynku usług energetycznych oraz dla dostarczenia odbiorcom końcowym innych środków poprawy efektywności energetycznej. Projekt nie zawiera bowiem regulacji (poza propozycją środków dla sektora użyteczności publicznej, o których mowa w art. 11 ust. 2) kreujących warunki dla rozwoju usług energetycznych w rozumieniu art. 3 pkt e) Dyrektywy.

7.2 W Projekcie nacisk położono na ustalenie ram instytucjonalnych przeprowadzania procesu przetargów na białe certyfikaty, które są tylko jednym z mechanizmów systemu efektywności energetycznej, pominięto natomiast zupełnie inne formy zachęt zdefiniowane w Dyrektywie, takie jak np. umowa o poprawę efektywności energetycznej (art.3 lit. j), umowa finansowania przez stronę trzecią (art.3 lit. k), instrumenty finansowe służące oszczędnościom energii (art.3 lit. m), mechanizmy finansowe ukierunkowane bezpośrednio na odbiorców końcowych. Przywołane umowy prowadzą do wymiernej poprawy efektywności energetycznej lub oszczędności energii. Projekt nie uwzględnia możliwości funkcjonowania tzw. przedsiębiorstw usług energetycznych (ESCO – art. 3 lit i) Dyrektywy). W Projekcie brak jest regulacji, która pozwalałaby na handel zaoszczędzoną w ten sposób energią. Ponadto poprzez ustalenie limitu dla poszczególnych przedsięwzięć (o którym mowa w art. 19 Projektu), ograniczono możliwości uczestniczenia w tym procesie małych odbiorców.

8. Dostęp do audytów energetycznych.

Postulujemy wprowadzenie mechanizmu dostępności do audytów energetycznych, zgodnie z założeniami określonymi w Preambule do Dyrektywy 2006/32/WE (pkt. 18) cyt. „w celu wykorzystania potencjału, w niektórych segmentach rynku, gdzie nie są zwykle oferowane audyty energetyczne, takich jak gospodarstwa domowe, Państwa członkowskie powinny zapewnić ich dostępność”, czy też jak wskazano w art. 12 ust. 1 Dyrektywy 2006/32/WE **dostępność do efektywnych i wysokiej jakości programów audytu energetycznego**, które służą określeniu potencjalnych środków poprawy efektywności energetycznej.

9. Nowe inwestycje.

Ustawa powinna uwzględniać również nowe inwestycje, niezwiązane z modyfikacją istniejących układów, lub też modernizacje polegające na zmianie zasilania instalacji. Działanie takie możliwe byłoby dzięki wprowadzeniu porównawczych wartości referencyjnych.

10. Brak projektów rozporządzeń wykonawczych.

Projektodawcy nie przedstawili wraz z Projektem ustawy, projektów rozporządzeń, co nie pozwala na precyzyjne odniesienie się do całej koncepcji Projektu ustawy. Kwestia ta jest o tyle istotna, że rozporządzenia te będą miały kluczowy wpływ na zakres obowiązków wynikających z art. 14 Projektu ustawy. Należy podkreślić, iż zgodnie z § 13 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” jednocześnie z projektem ustawy przygotowuje się projekty rozporządzeń o znaczeniu podstawowym dla jej funkcjonowania. Konieczność uzupełnienia Projektu ustawy dodatkowymi, nieprzygotowanymi jeszcze rozporządzeniami, jak również konieczność wprowadzenia zmian w innych ustawach, czyni tę Ustawę trudną do wdrożenia. Ponadto Projekt wprowadza rozdzielenie odpowiedzialności za realizację tego procesu na wiele podmiotów: Radę Ministrów, Ministerstwo Gospodarki, Urząd Regulacji Energetyki, Narodowy Fundusz Ochrony

Środowiska i Gospodarki Wodnej, przedsiębiorstwa energetyczne, a w ogóle nie odnosi się do podstawowego celu, jaki stawia przed sobą Dyrektywa 2006/32/WE w stosunku do odbiorców końcowych.

11. Koszty realizacji ustawy.

Wskazany w uzasadnieniu Projektu koszt wdrożenia ustawy wydaje się być zbyt niski, szczególnie w zakresie obsługi i utrzymywania baz danych o świadectwach (można się spodziewać ok. 40-50 tys. przedsięwzięć wymagających potwierdzenia świadectwami rocznie). Dotyczy to także kosztów, jakie będą ponoszone w związku z koniecznością przeprowadzenia szczegółowych badań, o których mowa w art. 10 Projektu, a także kosztów monitorowania i sprawozdawania do Komisji efektów, a także działań po stronie przedsiębiorstw energetycznych dla planowania przedsięwzięć efektywnościowych i zużycia z uwzględnieniem tych efektów oraz monitorowania ich efektów.

12. Pozostałe uwagi ogólne.

Mając na uwadze konieczność pilnego wejścia w życie tej Ustawy, a także fakt, iż przedmiotowo może ona dotyczyć wszystkich użytkowników bezpośrednio wykorzystujących paliwa i energię, a także przedsiębiorstw sieciowych, a zatem szeroko rozumianego rynku paliw i energii, jak również znaczenie stworzenia właściwych dla warunków polskich mechanizmów dla wspierania działań proefektywnościowych i w konsekwencji uzyskania wymaganego celu, wnosimy aby końcowy Projekt tej Ustawy wraz z opracowanymi rozporządzeniami był poddany ponownie procesowi konsultacji społecznych.

II. Uwagi szczegółowe

1. **Art.1 pkt 3** - Przepis nadmiernie eksponuje zagadnienia związane z uzyskaniem i umorzeniem świadectw efektywności energetycznej. Tymczasem stosowanie białych certyfikatów jest jedynie jednym z możliwych instrumentów rynkowych, które Państwo Członkowskie można stosować w celu osiągnięcia efektywności energetycznej i oszczędnego gospodarowania energią. Kwestia ta wiąże się z już podnoszonym zagadnieniem, tj. transpozycją jedynie części Dyrektywy wyłącznie w zakresie implementacji instytucji tzw. białych certyfikatów.
2. **Art. 3** – Definicje powinny zostać podane w porządku alfabetycznym.
3. **Art. 3 pkt 1** – Należy dostosować definicję „efektywności energetycznej” do definicji z art. 3 lit. b Dyrektywy 2006/32/WE. Według Projektu ustawy definicja jest zawężona do efektów pracy „objektu, instalacji, urządzenia technicznego”, podczas gdy Dyrektywa 2006/32/WE odnosi ją szerzej do „wyników, usług, towarów lub energii do wkładu energii”.

Uzasadnienie: Definicje podane w Projekcie ustawy można doprecyzować w stosunku do definicji z Dyrektywy 2006/32/WE, jednak nie można ich zawężyć jak to obecnie ma miejsce, ponieważ nie wypełniony zostanie cel regulacji unijnej.

4. **Art. 3 pkt 2** – Definicji „energii” nadać brzmienie: „energia – energia pierwotna lub energia przetworzona w dowolnej postaci;”.

Uzasadnienie: W tej chwili definicja energii składa się z pojęć wyodrębnionych ze względu na dwie różne

cechy. Energia pierwotna – ze względu na stopień przetworzenia (a w zasadzie jego brak) oraz energia finalna – ze względu na podmiot ją zużywający (odbiorcę końcowego). Dodatkowo elementem definicji energii jest energia finalna, natomiast energia finalna odwołuje się do pojęcia energii. Zasadne jest zdefiniowanie energii w oparciu o to samo kryterium (stopień przetworzenia). Dlatego proponujemy utrzymanie definicji z poprzedniej wersji Projektu ustawy odwołującej się do energii w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy Prawo energetyczne. Energia finalna powinna być natomiast zdefiniowana ze względu na cel, jakiemu Dyrektywa służy, czyli oszczędności energii zużywanej dla własnych celów odbiorców, bez względu na to czy jest to energia pierwotna, czy przetworzona.

5. **Art. 3 pkt. 6** - rozszerzyć pojęcie odbiorcy końcowego – na wszystkie osoby fizyczne lub prawne wykorzystujące bezpośrednio energię na potrzeby własne

Uzasadnienie: Aktualna definicja odwołuje się do definicji w ustawie Prawo energetyczne (art. 3 pkt. 13 a)), która to definiuje odbiorcę (art. 3 pkt. 13) poprzez jego relacje umowne z przedsiębiorstwem energetycznym (art. 3 pkt. 12) tj. odnosi się wyłącznie do przedsiębiorstw objętych uregulowaniami tego prawa, a zatem tych, które posiadają stosowne koncesje wydane na mocy ustawy Prawo energetyczne (zgodnie z art. 32). A zatem niejasnym jest, czy zużycie paliw stałych, paliw ciekłych, a także zużycie zakupionej na giełdzie towarowej energii przez osoby fizyczne lub prawne na własne potrzeby, nie będzie objęte przedmiotową regulacją Projektu np. przy wyznaczaniu celu, a także, czy przedsięwzięcia oszczędnościowe zmniejszające zużycie końcowe paliw stałych, ciekłych i energii zakupywanej poprzez towarową giełdę energii będą mogły uczestniczyć w przetargach.

6. **Art. 3 pkt 7** – Należy dostosować definicję „audytu efektywności energetycznej” do definicji „audytu energetycznego” z art. 3 lit. I Dyrektywy 2006/32/WE.

Uzasadnienie: Według Projektu ustawy definicja jest zawężona do zużycia energii, stanu urządzeń technicznych, instalacji lub obiektów mających bezpośredni wpływ na zużycie energii, natomiast według Dyrektywy 2006/32/WE audyt dotyczy również oceny operacji oraz usług prywatnych lub publicznych. Wydaje się, że w zakresie pojęcia użytego w Dyrektywie mieścić się może m.in. skrócenie procedur administracyjnych, ograniczenie zużycia papieru, innych materiałów i sprzętów biurowych, które w konsekwencji wpływają na zużycie energii przez daną jednostkę administracyjną. Równie dobrze dotyczyć to może również innych działań niż procedury administracyjne, które również nie były konstruowane z uwzględnieniem czynnika efektywności energetycznej, a kryją w sobie pewne rezerwy w tym zakresie, w związku z czym mogą być poddane audytowi. W obecnym brzmieniu Projekt ustawy wyłącza poszukiwane oszczędności w takich działaniach czy procedurach, gdyż nie mają one charakteru urządzeń technicznych, instalacji lub obiektów.

7. **Art. 3 ust. 11** – w definicji „efektu użytkowego” dodać „zapewnienie potrzeb bytowych, przygotowanie ciepłej wody lub przygotowanie posiłków”.

Uzasadnienie: Nie wskazano wyraźnie części potrzeb socjalnych w gospodarstwach domowych. W celu usunięcia wątpliwości warto to uzupełnić, chyba że z założenia eliminuje się przedsięwzięcia oszczędnościowe objęte tą sferą zużycia końcowego energii w gospodarstwach domowych.

8. **Art. 3 pkt 12** – Zakres definicji „przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej” jest zawężony w stosunku do zakresu pojęcia „działań służących poprawie efektywności energetycznej” (art. 3 pkt h Dyrektywy). Jest to m.in. konsekwencja zawężonej definicji efektywności energetycznej.

9. **Art. 3 pkt. 12** – dodać po słowie „obektów,” wyrazy „w tym zmiany zasilania urządzeń technicznych, instalacji lub obiektów.”.

Uzasadnienie: Chodzi m.in. o wykorzystanie gazu jako efektywnego paliwa pierwotnego zarówno w procesach przetwórczych, jak i w końcowym użytkowaniu, zamiast zasilania instalacji lub obiektów mniej efektywnymi rodzajami energii. Realizacja przedsięwzięć związanych ze zmianą struktury zasilania instalacji, w tym również wymiana instalacji węglowych na gazowe, powinna być traktowana jako przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej. Pozwala to również na ograniczenia emisji CO₂, a ponadto jest spójna z założeniami określonymi w Polityce energetycznej do 2030.

10. **Art. 3** – Ponieważ dalsze przepisy posługują się pojęciem „poprawa efektywności energetycznej”, należy rozważyć celowość wprowadzenia definicji tego pojęcia, podobnie jak ma to miejsce w Dyrektywie 2006/32/WE.

11. **Art. 3** – Poddajemy pod rozagę wprowadzenie definicji usługi energetycznej jako uzupełnienie pominiętej definicji z art. 3 lit. e Dyrektywy 2006/32/WE. Usługi energetyczne powinny być w dalszej części Projektu ustawy potraktowane jako jeden z rodzajów działań sprzyjających promowaniu poprawy efektywności energetycznej.

12. **Art. 4** – Zasadnym byłoby precyzyjne ustalenie celu Ustawy. Brak jest jasności, czy zawarty w Dyrektywie 2006/32/WE (art. 4 ust. 1) cel jest przyjęty jako konieczny i niezbędny do osiągnięcia, czy też (jak wskazano w pkt. 12 Preambuły Dyrektywy 2006/32/WE) ma charakter indykatywny i nie wiąże się dla państw członkowskich z prawnym obowiązkiem osiągnięcia tej wielkości docelowej (a zatem może być również mniejszy, lub większy (jak wskazano w pkt. 13 Preambuły)). Obecne brzmienie art. 4 ust. 1 i ust. 2 prowadzi do wniosku, iż na każdej osobie fizycznej, prawnej i jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej ciąży obowiązek realizowania narodowego celu w zakresie oszczędnego gospodarowania energią. Obowiązek ten nie znajduje jednak odzwierciedlenia w pozostałych przepisach Projektu ustawy. Projekt bowiem, koncentrując się wyłącznie na kwestii białych certyfikatów, nakłada określone obowiązki wyłącznie na wybrane przedsiębiorstwa sektora energetycznego. Jednocześnie nie przewiduje jakichkolwiek rygorów w sytuacji braku realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 4 Projektu ustawy. W tym kontekście przepis art. 4 Projektu zdaje się być normą pustą, nie posiadającą żadnej wartości normatywnej.

Należy również doprecyzować, czy Projekt ustawy nie ma zastosowania w odniesieniu do tych użytkowników końcowych, którzy należą do kategorii wymienionych w Załączniku I do Dyrektywy 2003/87/WE (porównaj również Uwagi ogólne pkt...3.3).

13. **Art. 5 ust. 3** – w przypadku projektów poprawy efektywności końcowego wykorzystania energii, efektem mierzalnym jest zmniejszenie ilości paliw i energii wyrażonych energetycznie „zakupionych” przez odbiorcę. Przeliczenie tego efektu do poziomu energii pierwotnej powinno służyć jedynie dla porównania z innymi efektami działań będących skutkiem wdrażanych dyrektyw, w tym np. ETS lub dla potrzeb spójnego raportowania celu wyznaczonego na rok 2020 ograniczenia zużycia o 20%.

Zwracamy uwagę, iż ustalenie zasady przeliczeń do poziomu energii pierwotnej ukierunkowuje rozwiązania na oszczędności uzyskiwane przede wszystkim w energii elektrycznej i ciepłe, gdyż ograniczenie zużycia finalnego na poziomie o 1 toe, szacunkowo będzie skutkowało w gospodarce oszczędnością ok. 3,5-3,8 toe w energii elektrycznej, o ponad 1,3 toe w ciepłe, a jedynie 1,03 toe w gazie, co czyni przedsięwzięcia oszczędnościowe w gazie niekonkurencyjne.

Ponadto odnosząc się do rozszerzającego cel zakresu realizacji przedsięwzięć służących efektywności energetycznej, o których mowa w art. 18 pkt 2 i 3 należy zauważyć, iż nie umniejszając znaczenia i możliwości wzrostu efektywności wytwarzania energii elektrycznej i ciepła w gospodarce narodowej, te efekty nie będą mogły być wliczone jako efekt oszczędności po stronie zużycia finalnego

odbiorców końcowych, których to dotyczy Dyrektywa.

Dlatego też, postulujemy określenie i pomiar celu narodowego na poziomie energii finalnej (porównaj Uwagi ogólne pkt. 2.1) oraz usunięcie z art. 18 pkt. 2 i 3 (porównaj Uwagi ogólne pkt. 4.4).

14. **Art. 6 i art. 7 ust 1** – Termin ustalony w art. 7 powinien być późniejszy niż dla określenia narodowego celu, o którym mowa w art. 6, a także terminy spłynięcia sprawozdań, o których mowa w art. 8. ust. 2.
15. **Art. 6 pkt 3** – Powinno być Rzeczpospolita Polska, a nie Rzeczypospolita Polska.
16. **Art. 7 ust. 1 i 2** – program poprawy efektywności energetycznej, zgodnie z definicją zawartą w Dyrektywie, zawiera działania skupione na grupach odbiorców końcowych, które zwykle prowadzą do sprawdzalnej i wymiernej lub możliwej do oszacowania poprawy efektywności energetycznej. Obecnie niejasne jest o jakich programach efektywności energetycznej jest mowa w Projekcie ustawy, które będą określać działania mające na celu poprawę efektywności energetycznej i jakie będą faktycznie planowane przedsięwzięcia służące poprawie efektywności energetycznej. Wydaje się, że powinien być znany zakres takich możliwych programów i lista przedsięwzięć, a Minister Gospodarki w planie działań na 5 lat powinien z takiego znanego zakresu działań i listy środków wybierać i wskazywać konkretne do zastosowania w danym okresie. Nie jest jasny sposób przygotowywania planów działań dotyczących efektywności energetycznej dla realizacji celu zmniejszenia zużycia energii finalnej o 9 % tzn. sposobu ustalenia planowanych przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej w poszczególnych sektorach gospodarki. Czy cel ten będzie proporcjonalnie rozłożony na poszczególne sektory w zależności od specyfiki rynków energii? Tym bardziej, że zgodnie z definicją przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej są to działania polegające na zmianach technologicznych urządzeń, instalacji lub obiektów, a takie z założenia może planować tylko właściciel lub ten kto ponosi odpowiedzialność za ich eksploatację, a więc nie państwo. I jako takie dopiero będą zgłaszane do przetargu celem uzyskania świadectw efektywności energetycznej. Nie jest zatem jasne czy i na jakiej podstawie wymienione w krajowym planie działań przedsięwzięcia będą obowiązujące dla konkretnych podmiotów. Jednocześnie takie zapisy stoją w sprzeczności z założeniami do projektu Polityki Energetycznej Polski 2030 zakładającym wzrost zużycia końcowego energii.
17. **Art. 8 ust. 1** – Z przepisu wynika, że Minister Gospodarki nie realizuje krajowego planu działań dotyczących efektywności energetycznej, a jedynie zbiera informacje z pozostałych sektorów. Nie jest jasne, czy taka był intencja twórców Projektu ustawy. Zgodnie z art. 1. ustawy o działach administracji rządowej Ministrowi Gospodarki podlegają sprawy gospodarki, w tym współpracy gospodarczej z zagranicą, energetyki, certyfikacji, własności przemysłowej, działalności gospodarczej oraz współpracy z organizacjami samorządu gospodarczego. Do ministra właściwego do spraw gospodarki należą w szczególności sprawy m.in. funkcjonowania krajowych systemów energetycznych, z uwzględnieniem zasad racjonalnej gospodarki i potrzeb bezpieczeństwa energetycznego kraju.
18. **Art. 11 ust. 2 pkt 1** - przepis ten stanowi, że środkiem poprawy efektywności energetycznej, jest umowa, której przedmiotem jest finansowanie przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej. Przepisy Projektu nie precyzują jednak na czym umowa taka miałaby polegać. Przepis art. 11 ust 2 pkt 1) w obecnym brzmieniu może prowadzić do wniosku, że środkiem poprawy efektywności, do którego stosowania obowiązana jest jednostka sektora publicznego, jest również kredyt bankowy. Nie jest bowiem jasne, co twórcy Projektu ustawy rozumieją pod pojęciem „umowy, której przedmiotem jest finansowanie efektywności energetycznej”. Taka interpretacja koliduje z zasadą wyrażoną w art. 19 ust 3 pkt 2), i stanowi uprzywilejowanie jednostek sektora publicznego w stosunku do przedsiębiorstw energetycznych, na które również nałożono w art. 14 obowiązek uczestniczenia w procesie realizacji zadań w zakresie efektywności energetycznej. O ile bowiem korzystanie z kredytów bankowych na

potrzeby realizacji działań proefektywnościowych stanowić będzie o zrealizowaniu zdania przez jednostkę sektora publicznego, o tyle skorzystanie przez podmiot ubiegający się o przyznanie „białego certyfikatu” z kredytu, do którego przyznana została premia, o której mowa w art. 2 pkt 10 ustawy z dn. 21.11.08 o wspieraniu termomodernizacji i remontów przy realizacji przedsięwzięcia proefektywnościowego – jest czynnikiem eliminującym to przedsięwzięcie z możliwości uzyskania „białego certyfikatu” potwierdzającego wypełnienie obowiązku nałożonego Projektem ustawy.

19. **Art.11 ust. 2 pkt 4** – Wydaje się, że zapis ten powinien opisywać podobną zasadę jak ta w pkt 3) tzn., że wynajęcie lub nabycie następuje w celu wymiany budynków lub ich części na bardziej efektywne energetycznie.

20. **Art.13 ust. 2** - Obowiązek cyklicznego sporządzania audytów energetycznych co 5 lat przez jednostki sektora publicznego nie wydaje się zasadny. Taki audyt powinien być wykonany przed podjęciem przedsięwzięcia proefektywnościowego (ex ante), a następnie przeprowadzony po dokonaniu takiego przedsięwzięcia (ex post).

21. **W art. 14 ust. 1** - W pierwszej kolejności należy poczynić istotne zastrzeżenie, iż implementacja mechanizmu tzw. białych certyfikatów stanowi jedynie częściową transpozycję postanowień Dyrektywy. Art. 6 ust. 1 i 2 Dyrektywy przewiduje szereg środków służących wspieraniu efektywności końcowego wykorzystania energii oraz usług energetycznych. W szczególności Państwa Członkowskie zostały zobowiązane do wyboru jednego lub więcej z poniższych wymagań, które muszą zostać spełnione przez przedsiębiorstwa, bezpośrednio lub pośrednio poprzez innych dostawców usług energetycznych lub środków poprawy efektywności energetycznej (art. 6 ust. 2 pkt a) Dyrektywy):

(i) zapewnienie oferty ich odbiorcom końcowym oraz promowanie konkurencyjnych cenowo usług energetycznych; albo

(ii) zapewnienie odbiorcom końcowym dostępności i promowanie konkurencyjnych cenowo audytów energetycznych przeprowadzanych w sposób niezależny lub środków poprawy efektywności energetycznej zgodnie z art. 9 ust. 2 i art. 12; albo

(iii) wnoszenie wkładu do funduszy i mechanizmów finansowania, o których mowa w art. 11 Ustawy.

Jednocześnie zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt b) Dyrektywy Państwa Członkowskie mają obowiązek zapewnić istnienie lub ustanowienie dobrowolnych umów lub innych instrumentów rynkowych (w tym białych certyfikatów). Nie jest zrozumiałe, dlaczego spośród przedstawionych wyżej środków twórcy Projektu ustawy skoncentrowali się de facto wyłącznie na świadectwach efektywności energetycznej. Ponadto należy zauważyć, iż zgodnie z przepisami Dyrektywy instrumenty rynkowe (w tym białe certyfikaty) powinny wywoływać skutek równoważny do opisanych wyżej wymagań, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt a) Dyrektywy. Tymczasem z uzasadnienia Ustawy nie wynika, aby były prowadzone jakiegokolwiek analizy, czy wprowadzony mechanizm świadectw efektywności energetycznej posiada skutek równoważny do wymagań wynikających z treści art. 6 ust. 1 pkt a) Dyrektywy.

Wyjaśnienia wymaga dlaczego został zawężony, w stosunku do Dyrektywy 2006/32/WE, zakres przedmiotowy i podmiotowy regulacji art. 14 ust. 1 Ustawy. W obecnym kształcie adresowana ona jest wyłącznie do sprzedawców i wyłącznie do trzech rodzajów nośników: energii elektrycznej, ciepła i gazu. Tymczasem Dyrektywa dotyczy wszystkich form dostępnej w obrocie energii zgodnie z art. 3 pkt a). Takie zdefiniowanie podmiotów zobowiązanych uzyskać tzw. biały certyfikat prowadzi do wniosku, że zapis ten dotyczy tylko i wyłącznie sprzedawców energii, którzy sprzedają energię odbiorcom końcowym i to tylko tym, którzy są przyłączeni do sieci – a contrario definicja ta nie obejmuje innych przedsiębiorstw sprzedających energię odbiorcom końcowym nieprzyłączonym do sieci, a ponadto, co wydaje się

niezwykle istotne z punktu widzenia celu przedmiotowej regulacji, nie dotyczy przedsiębiorstw energetycznych sprzedających energię skupioną w takich nośnikach, jak paliwa stałe i ciekłe, nie dotyczy także sprzedaży energii realizowanej poprzez towarową giełdę energii, jak również przedsiębiorstw wymienionych w art. 14 ust. 2 Projektu. **Budzi to poważne zastrzeżenia z uwagi na potencjalne zagrożenia dla funkcjonowania konkurencji na rynku energii. Szczególnie, że zgodnie z zapisami Preambuły Dyrektywy 2006/32/WE pkt (20) „Państwa Członkowskie powinny starać się unikać zakłóceń konkurencji (...) w celu zapewnienia równego zakresu działań wszystkim dostawcom energii; mogą one jednakże przekazać to zadanie krajowym organom regulacyjnym”.** Należy również mocno podkreślić, że nałożenie obowiązku uzyskiwania „białych certyfikatów” jedynie na część przedsiębiorstw energetycznych prowadzić będzie do uprzywilejowania dużej części przedsiębiorstw, gdyż nie będą one zobligowane do wprowadzania rozwiązań w zakresie efektywności energetycznej, a także nie będą musiały ponosić kosztów zakupu białych certyfikatów. Jest to również zupełnie niezrozumiałe z uwagi na fakt, że te przedsiębiorstwa mają istotny udział w polskim rynku energii. **Projekt ustawy zupełnie pomija zalecenie zawarte w Preambule Dyrektywy 2006/32/WE pkt. (26), gdzie stwierdza się, że sektory paliw i transportu odgrywają ważną rolę w kwestiach dotyczących efektywności energetycznej oraz oszczędności energii, a zatem należy je objąć zakresem przedmiotowej regulacji.** Dla przykładu we Francji sektor paliw ciekłych jest objęty obowiązkiem podnoszenia efektywności energetycznej, powstaje zatem uzasadnione pytanie dlaczego te przedsiębiorstwa, ale także i inne mają być wyłączone spod obowiązywania polskiej ustawy o efektywności energetycznej. Na przykład gaz ziemny, w odróżnieniu do energii elektrycznej, może być zastępowalny innymi nośnikami energii, mniej czystymi – z punktu widzenia zanieczyszczenia środowiska. Obecnie przewidziane w Projekcie rozwiązanie stać będzie w sprzeczności z wytyczną określoną w pkt (15) preambuły Dyrektywy, mówiącą iż przy poprawie efektywności energetycznej należy unikać istotnego negatywnego wpływu na środowisko naturalne.

Niezależnie od niezgodności z Dyrektywą, omawiane unormowania Projektu ustawy naruszać mogą m.in. konstytucyjne zasady: równości wobec prawa i zakazu dyskryminacji w życiu gospodarczym (art. 32 ust. 1 i 2) oraz równej ochrony własności i innych praw majątkowych (art. 64 ust. 2). Proponowane w Projekcie rozwiązanie budzi również istotne zastrzeżenia co do zgodności z art. 2 Konstytucji, zgodnie z którym Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym **zasady sprawiedliwości społecznej.** Nie jest bowiem sprawiedliwe, zgodne z szeroko rozumianą zasadą równości i zakazu dyskryminacji, aby określony typ przedsiębiorstw energetycznych, a w konsekwencji również klienci tych przedsiębiorstw, dokonywali przysporzeń na rzecz innego typu przedsiębiorstw energetycznych.

Postulujemy, aby z definicji przedsiębiorstw energetycznych usunąć zapis „przyłączonym do sieci”, doprecyzować definicję odbiorcy końcowego oraz dostosować zapis, tak aby korelował on z art. 4 i art. 18 Projektu ustawy. Postulujemy również usunięcie, w art. 18 pkt. 2) i pkt. 3) gdyż przedsięwzięcia służące zwiększeniu sprawności wytwarzania energii elektrycznej i ciepła oraz przedsięwzięcia służące zmniejszeniu strat energii elektrycznej, ciepła i gazu ziemnego w przesyłce i dystrybucji, nie przyczyniają się do wypełnienia celu Dyrektywy tj. poprawy efektywności końcowego wykorzystania energii.

Zawarte w art. 14 ust. 1 określenie „gaz ziemny” należy zastąpić pojęciem „paliwo gazowe”. Zgodnie z definicją zawartą w przepisach Prawa energetycznego, do której odwołuje się Projekt, przedsiębiorstwo energetyczne to podmiot prowadzący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, przetwarzania, magazynowania przesyłania, dystrybucji paliw gazowych albo energii lub obrotu nimi.

W art. 14. ust 1 pkt 2 proponujemy, aby punkt miał brzmienie: **„uiścić ustaloną dla danego roku opłatę zastępczą, obliczoną...”**

22. W art. 14 proponujemy dodanie ust. 5 w brzmieniu: „5. Jeśli z przeprowadzonego audytu efektywności energetycznej wynika, że odbiorcy końcowi przedsiębiorstwa energetycznego nie mają technicznych lub ekonomicznych możliwości zaoszczędzenia w danym roku energii finalnej dostarczanej przez to przedsiębiorstwo w ilości ustalonej zgodnie z art. 15, obowiązek wynikający z art. 14 ust. 1 uważa się za spełniony przez przedsiębiorstwo energetyczne, jeżeli odpowiada on technicznym i ekonomicznym możliwościom zaoszczędzenia w danym roku energii finalnej przez odbiorców końcowych tego przedsiębiorstwa. W pozostałym zakresie przedsiębiorstwo energetyczne jest zwolnione z obowiązku, o którym mowa w art. 14 ust. 1.”

Uzasadnienie: Powyższa propozycja stanowi odpowiednik art. 13 ust. 3 Projektu odnoszący się do jednostek sektora publicznego. Uzasadniony wydaje się postulat, aby obowiązek uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectwa efektywności energetycznej lub uiszczenia opłaty zastępczej nie przekraczał możliwości technicznych i ekonomicznych istniejących po stronie odbiorców końcowych takiego przedsiębiorstwa. Trudno zakładać, że ta możliwość byłaby nadużywana, albowiem ciężar wykazania braku możliwości spoczywałby na zainteresowanym przedsiębiorstwie energetycznym.

23. W art. 15 ust. 1 - proponujemy aby Minister właściwy do spraw gospodarki określał szczegółowy zakres obowiązku, o którym mowa w art. 15 ust. 1, odrębnie w odniesieniu do poszczególnych nośników energii.

Uzasadnienie: Chodzi o uwzględnienie w rozporządzeniu specyfiki każdego z rodzajów energii i rynku na którym jest sprzedawana. Ponadto nie jest spójne, iż rozporządzenie będzie wydawane na kolejnych 6 lat, w oparciu o politykę energetyczną państwa, która jest opracowywana na 4 lata, oraz ceny energii elektrycznej, ciepła i paliw gazowych – zatwierdzane na okres roku. Powstaje pytanie, czy jednostkowa opłata zastępcza czyli opłata wyrażona w złotych za tonę oleju ekwiwalentnego nie powinna być częściej aktualizowana. Brak jest normy wskazującej, iż rozporządzenie to będzie również wiązało Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

24. Art. 15 ust. 1 pkt 1 – wyrazy „ilość energii pierwotnej” proponujemy zastąpić wyrazami „ilość energii finalnej wyrażonymi w jednostkach energii”.

Uzasadnienie: Istotna z punktu widzenia celów ustawy jest ilość energii finalnej (patrz również uwaga dot. definicji energii i energii pierwotnej). Ponadto proponujemy ustalanie efektów na poziomie energii finalnej wyrażonych w jednostkach energetycznych.

25. Art. 15 ust. 1 pkt 2 – Jest skonstruowany niezrozumiale, gdyż wymienia koszty poniesione przez przedsiębiorstwo energetyczne, które przeprowadziło przedsięwzięcie proefektywnościowe, a które to koszty powinny być uwzględnione, zgodnie z obowiązującym prawem energetycznym, w taryfie tego przedsiębiorstwa. Ponadto wprowadza się ograniczenie maksymalnej wysokości kalkulacji cen, a zatem oznacza to, że nie wszystkie koszty proefektywnościowe będzie można wliczyć do taryfy. Punkt 2 mówi bowiem o maksymalnej wysokości kosztów uzyskania świadectw lub opłaty zastępczej w kalkulacji cen ustalanych w taryfach. Ponadto niespójnie odnosi się do kosztów poniesionych (jak należy rozumieć w okresie poprzednim) w stosunku do kosztów uwzględnionych w taryfie, które zgodnie z metodologią kalkulacji są kosztami prognozowanymi. Taki zapis daje możliwość wydania rozporządzenia, w którym koszty uzyskania świadectw lub opłaty zastępczej nie będą uwzględniane w taryfie w całości, a tylko w pewnej części, co jest nieuzasadnione. Przedsiębiorstwa energetyczne powinny co do zasady mieć możliwość uwzględnienia w taryfie całości kosztów związanych z uzyskaniem świadectw lub opłaty zastępczej.

Zapis ten prowadzi również do nierównego traktowania podmiotów (sektora gazowniczego, ciepłowniczego oraz elektroenergetycznego), ponieważ o ile ceny paliwa gazowego i ciepła oraz stawki opłat za dystrybucję i przesył nośników energii są regulowane, to cena energii elektrycznej w odniesieniu

do części odbiorców jest wolna od tego typu ograniczenia. Tym samym zapis pozwala na wprowadzenie przez przedsiębiorstwa sprzedające energię elektryczną do swoich cenników kosztów związanych z opłatami zastępczymi/białymi certyfikatami, w pełnej wysokości, natomiast przedsiębiorstwa gazownicze i ciepłownicze, do pewnej zadanej wysokości. Ponadto w pozycji uprzywilejowanej znalazłyby się również podmioty, które nie mają obowiązku taryfowania lub sprzedające paliwa i energię na rynku nie koncesjonowanym, w tym również poprzez towarową giełdę energii.

Ponadto ustalenie na okres 6 lat w drodze rozporządzenia ilości energii, odpowiadającej wartości świadectw efektywności, które są obowiązkowe uzyskiwać i przedstawiać przedsiębiorstwa energetyczne, może nie nadać za zmianami jakie mogą następować na rynku w poszczególnych przedsiębiorstwach obrotu na skutek zmian sprzedawcy.

Postulujemy usunięcie ust. 1 pkt. 2 – pozostawiając tę kwestię do uregulowania w stosownych aktach prawnych (tj. w ustawie Prawo Energetyczne oraz Rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi - patrz również uwaga do art. 37 Projektu ustawy), ewentualnie zmianę zapisów Projektu opiniowanej ustawy.

26. **Art. 15 ust. 2** – proponujemy aby Minister właściwy do spraw gospodarki wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, brał pod uwagę również specyfikę poszczególnych rynków sprzedaży energii.

Uzasadnienie: Rozporządzenie powinno uwzględniać specyfikę każdego z rodzajów energii i rynków, na którym jest sprzedawana, w tym również skutków związanych z wyłączeniami podmiotowymi, o których mowa w Uwagach ogólnych pkt. 3. Zwracamy ponadto uwagę, iż przygotowanie rozporządzenia, na podstawie wysokości i stopnia realizacji narodowego celu w zakresie oszczędnego gospodarowania energią, w zgodzie z polityką energetyczną państwa ustaloną aktualnie w dokumencie Polityka energetyczna Polski do roku 2030, będzie trudne, gdyż projekt wskazanej Polityki nie uwzględni bezpośredniego spadku zużycia energii finalnej w długim horyzoncie czasowym.

27. **Art. 16 ust. 1** – Należy wyraźnie wskazać, iż świadectwem efektywności objęte mogą być nie tylko poszczególne przedsięwzięcia, ale również programy (zgodnie z art. 3 lit. g Dyrektywy 2006/32/WE), czyli działania skupione na grupach odbiorców końcowych.

Niezależnie od powyższego wzajemna relacja pomiędzy art. 16 i 17 Projektu jest niejasna i budzi pewne wątpliwości interpretacyjne. Analiza art. 16 Projektu prowadzi bowiem do wniosku, iż w każdej sytuacji zaoszczędzenia określonej ilości energii można uzyskać potwierdzenie w postaci uzyskania świadectwa efektywności energetycznej. Tymczasem przepisy art. 17 i następane prowadzą do odmiennej konkluzji, tj. iż świadectwa efektywności en energetycznej przyznaje Prezes URE wyłącznie w odniesieniu do wybranych projektów i wyłącznie w drodze przetargu.

28. **Art. 17 – 23** – Zasadne wydaje się zmodyfikowanie zasad uzyskiwania białych certyfikatów (porównaj Uwagi ogólne pkt. 4.1). Obecnie, zapisy Projektu nie precyzują zasad organizowania przez Prezesa URE przetargów, w szczególności wątpliwości budzi przyjęty mechanizm określania ilości dostępnych na rynku świadectw efektywności energetycznej.

Jak wspomniano w uwagach ogólnych, o ile w przypadku zielonych, czerwonych czy żółtych certyfikatów ich liczba nie jest limitowana (ich liczba jest regulowana przez mechanizmy rynkowe), to w przypadku białych certyfikatów to Prezes URE będzie decydował, jaka – w danym roku – będzie liczba świadectw efektywności energetycznej udostępnianych podmiotom, które zrealizowały przedsięwzięcia służące poprawie efektywności energetycznej. Rozwiązanie takie rodzi istotne ryzyka dla przedsiębiorstw energetycznych, na których ciąży - określony w art. 14 Projektu – obowiązek uzyskania i przedstawienia do umorzenia białych certyfikatów. **Z jednej strony bowiem na przedsiębiorstwach tych będzie ciążył**

skwantyfikowany ilościowo obowiązek pozyskania świadectw efektywności energetycznej (pod rygorem uiszczenia opłaty zastępczej), z drugiej zaś nie ma gwarancji, czy w danym roku Prezes URE wyda jakiegokolwiek świadectwa (art. 17 Ustawy nie określa minimalnej ilości świadectw, na jakie należy zorganizować przetarg w danym roku). Powyższe ryzyko jest zwiększone faktem, iż zgodnie z art. 21 Ustawy Prezes URE określa tzw. współczynnik akceptacji ofert. Ustawa w tym zakresie pozostawia regulatorowi pełną swobodę w kształtowaniu wysokości tego współczynnika. Powoduje to ryzyko, iż Prezes URE będzie określał ów współczynnik na tak wysokim poziomie, że jedynie niewielka liczba złożonych ofert przetargowych zakończy się uzyskaniem świadectwa efektywności energetycznej.

W efekcie nie można wykluczyć sytuacji, w której przedsiębiorstwa energetyczne, określone w art. 14 Ustawy, będą płacić wyłącznie opłaty zastępcze (z braku świadectw efektywności energetycznej na rynku). W takim wypadku opłaty zastępcze staną się kolejnym quasi podatkiem obciążającym sektor energetyczny.

Postulujemy w związku z powyższym zmodyfikowanie zasad uzyskiwania białych certyfikatów tj. rezygnację z systemu przetargów i przyjęcie analogicznych zasad uzyskiwania białych certyfikatów jak te, na których opierają się funkcjonujące z powodzeniem systemy zielonych, czerwonych i żółtych certyfikatów. Proponujemy, aby analogiczne zapisy jakie funkcjonują w ustawie Prawo energetyczne w odniesieniu do zasad uzyskiwania zielonych, czerwonych czy żółtych certyfikatów znalazły się w Projekcie ustawy w odniesieniu do białych certyfikatów. Takie rozwiązanie przyczyni się bezpośrednio do realizacji celu Dyrektywy, poprzez stymulowanie realizacji przedsięwzięć proefektywnościowych.

Dalsze uwagi odnoszące się do przetargu składamy na wypadek, gdyby propozycja określona w niniejszym punkcie nie została uwzględniona.

29. Art. 17 – Brak informacji, czy do tak zdefiniowanej definicji „przetargu” mają zastosowanie bezpośrednio, bądź odpowiednio przepisy ustawy – Prawo zamówień publicznych (Pzp). Jeżeli projektodawca ma zamiar do wyżej zdefiniowanego przetargu stosować przepisy ustawy – Pzp, to należy dostosować wszystkie przepisy niniejszego Projektu ustawy do przepisów ustawy Pzp (przede wszystkim ustawa Pzp nie posługuje się definicją przetargu, a jedynie zamówieniem publicznym). W przeciwnym razie należałoby wyłączyć stosowanie ustawy Pzp w omawianym Projekcie ustawy, bądź w ustawie Pzp, w art. 4 dodać zapis, która wyłączy spod stosowania tej ustawy przetargi organizowane przez Prezesa URE.
30. Art. 17 ust 1 – Redakcja przepisu nie pozwala jednoznacznie rozstrzygnąć, jaki jest rezultat przetargu – wybór przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej i przyznanie „białego certyfikatu” czy wybór samego przedsięwzięcia „za które można uzyskać świadectwo efektywności energetycznej”. W drugim przypadku nie wiadomo do końca, jakie są kryteria przyznania certyfikatu – wydaje się, że realizacja w całości zadeklarowanego przedsięwzięcia, jednakże ustawa nie powinna w tym zakresie pozostawiać wątpliwości.
31. Art. 17 ust. 4 – ponieważ Prezes URE może przeprowadzić więcej niż jeden przetarg w roku, proponujemy, aby w komunikacie o jego przeprowadzeniu określać również ilość świadectw efektywności energetycznej, jakie można uzyskać w danym przetargu. Przy ogłaszaniu jednego z wielu przetargów informacja o ilości świadectw przyznanych na cały rok jest mało użyteczna dla potencjalnych zainteresowanych.
32. Art. 18 - Przeprowadzanie przetargów dla przedsięwzięć określonych w pkt. 2 i 3 art. 18 jest niezasadne z uwagi na brak korelacji z art. 4 i 5 Projektu ustawy (o których była już mowa wcześniej). Certyfikaty służą realizacji celu narodowego w zakresie oszczędnego gospodarowania energią a ten, zgodnie z definicją i zapisem art. 5 ust. 1 i 2, określa się jako udział energii finalnej w krajowym zużyciu energii.

Przedsięwzięcia z punktów 2 i 3 temu nie służą.

Ponadto, niezrozumiałe wydaje się być przeprowadzanie przetargów łącznie dla projektów, które prowadzić mają do zwiększenia oszczędności energii przez odbiorców końcowych jako jednej kategorii, przy zastosowaniu kryterium, o którym mowa w art. 18, lecz bez uwzględnienia klasyfikacji, o której mowa w art. 19 ust. 4. Uzasadnione wydaje się przeprowadzanie przetargów oddzielnie, w podziale sektorowym dla każdego rodzaju energii. Stosowanie jednakowych reguł dla niejednakowych nośników energii prowadzić będzie w efekcie końcowym do dyskryminacji i uprzywilejowania jednych, a ponadto nie uwzględni specyfiki poszczególnych rynków.

33. **Art. 19 ust. 2** – Precyzuje sposób ustalenia przyznanej wartości świadectwa dla przedsięwzięcia, dla którego okres uzyskiwania oszczędności jest krótszy niż 15 lat, lecz nie odnosi się do przedsięwzięć, dla których zgodnie z załącznikiem IV Dyrektywy 2006/32/WE ustalone zostały dłuższe zharmonizowane okresy życia środków poprawy efektywności energetycznej. Wydaje się, że wzór ten może mieć zastosowanie również w odniesieniu do okresów dłuższych. Ustalenie jedynie 15 letniego okresu użytkowania wymagałoby głębszego uzasadnienia.

34. **Art. 19 ust. 3 pkt 1** – Niezrozumiałe jest, dlaczego do przetargu nie może być zgłoszone przedsięwzięcia służące poprawie efektywności energetycznej zakończone przed dniem 1 stycznia 2008 roku. Stoimy na stanowisku, że jeśli przedsiębiorstwo wypełnia swoim działaniem przesłanki ustawy już przed dniem wejścia w życie ustawy – tj. zrealizowało projekt, który w perspektywie kolejnych lat przyczynić się będzie do poprawy efektywności końcowego zużycia energii, powinno być ono uprawnione do otrzymania białych certyfikatów. W przeciwnym wypadku premiowane będą przedsiębiorstwa, które przed wejściem w życie ustawy były bierne jeśli chodzi o projekty poprawiające efektywność energetyczną. Dyrektywa przewiduje możliwość uwzględniania działań proefektywnościowych, które rozpoczęły się w 1995 r., a w szczególnych przypadkach nawet w 1991 r.).

35. **Art. 19 ust. 3 pkt 2 i 3** – w uzasadnieniu brak argumentów za wyeliminowaniem z przetargu przedsięwzięć, na których realizację uzyskano środki z:

- kredytu od, którego została przyznana premia, o której mowa w art. 2 pkt 10 ustawy z dn.21.11.08 o wspieraniu termomodernizacji i remontów;

- budżetu Unii Europejskiej.

Należy zwrócić uwagę, że w odniesieniu do jednostek sektora publicznego nie wprowadzono takich obostrzeń, wręcz przeciwnie – jako jeden ze środków poprawy efektywności wskazano w art. 11 ust. 2 pkt 1) umowę, której przedmiotem jest finansowanie przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej.

Ponadto niejasnym jest dlaczego w odniesieniu do przedsięwzięć efektywnościowych nie można łączyć w/w źródeł finansowania, natomiast z drugiej strony nie wprowadza się takich obostrzeń i ustanawia się w art. 38 możliwość przeznaczania przychodów z kar i opłat zastępczych z „kolorowych” certyfikatów i białych certyfikatów na wyłączne wspieranie rozwoju odnawialnych źródeł energii oraz budowy sieci elektroenergetycznych służących przyłączeniu tych źródeł lub na wspieranie wzrostu efektywności energetycznej, w tym wysokosprawnej kogeneracji.

36. **Art. 19 ust. 4** - Lista wskazanych w tym przepisie 11 kategorii przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej jest niespójna z Załącznikiem III do Dyrektywy.

Pozostawienie do ogłoszenia w drodze obwieszczenia, które przedsięwzięcia proefektywnościowe mogą

być zgłoszone do przetargu, nie pozwala na precyzyjne odniesienie się, w jakim stopniu sektor gazowy będzie mógł wpływać na działania proefektywnościowe własnych odbiorców. Ze wskazanych w art. 19 ust. 4 11 kategorii przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, ze względu na specyfikę rynku gazu, jedynie 4 mogą mieć zastosowanie w odniesieniu do odbiorców gazu, a w przeważającej wielkości jedynie do odbiorców przemysłowych (i to też w ograniczonym zakresie, gdyż spośród nich część wykorzystuje gaz jako surowiec). Ponadto uzyskanie efektu oszczędności co najmniej 20 TOE dla poszczególnego przedsięwzięcia w znacznym stopniu ogranicza możliwości przedkładania przez odbiorców sektora gazowego efektywnych ofert przetargowych. Istnieje ryzyko, iż sektor gazowy nie mogąc przedłożyć ofert przetargowych o dużym potencjale, będzie zmuszony do zakupu na giełdzie świadectw efektywności energetycznej odnoszących się do efektywności innego sektora energii, lub ponieść opłatę zastępczą, co w konsekwencji spowoduje wzrost kosztów prowadzenia działalności regulowanej, a zatem wzrost kosztów uzasadnionych i cen dla odbiorców gazu. Istnieje zagrożenie, że wprowadzenie w życie tej ustawy może wpłynąć na subsydiowanie jednego sektora energii przez inny i zaburzać konkurencyjność cenową pomiędzy poszczególnymi nośnikami energii.

37. **Art. 19 ust. 4** – w kontekście uwag dotyczących art. 18 ust. 2 i ust. 3 – niezasadne jest objęcie zakresem Projektu przedsięwzięć z pkt. 8) i 9).
38. **Art. 19 ust. 5** – brak jest uzasadnienia, dlaczego pomimo zamieszczenia w Projekcie ustawy kategorii przedsięwzięć służących poprawie efektywności, będą one ponownie obwieszczane w DZ.U., czy lista ta będzie inna?
39. **Art. 20 ust. 2** - brak w deklaracji kryterium ekonomiczności przedsięwzięcia.
40. **Art. 22 i 23** – zgodnie z art. 21 przetarg wygrywają te podmioty, które zadeklarowały najlepszy efekt energetyczny. Z kolei art. 23 przewiduje sankcję za niewykonanie przedsięwzięcia proefektywnościowego w postaci zakazu udziału w przetargach. Wydaje się, że w takim przypadku zasadne byłoby umożliwienie innym przedsiębiorstwom, które nie zdołały wprowadzić swojego projektu do przedziału efektu energetycznego, o którym mowa w art. 21, do zajęcia miejsca przedsiębiorstwa wykluczonego, które naruszyło zasady udziału w przetargu.
41. **Art. 22 ust. 1 - 3** - brak jest precyzji co do obowiązku dokumentowania zgodności z deklaracją dla przedsięwzięć 20 – 100 toe. Zgodnie z art. 22 ust. 2 te przedsięwzięcia nie objęte są audytem potwierdzającym osiągnięcie oszczędności. Co więc zatem stanowi o potwierdzeniu uzyskanych oszczędności i ich zgodności z deklaracją – czy potwierdzeniem efektu będzie dopiero porównanie zarejestrowanego zużycia paliwa w porównywalnym okresie roku? Jeśli tak, należy doprecyzować, że przez zakończenie przedsięwzięcia rozumie się potwierdzenie audytem lub pomiarami uzyskanego efektu.
42. **Art. 22 ust 3** - brak jest rozwiązania, co dzieje się z otrzymanym świadectwem, które pomimo realizacji przedsięwzięcia, nie uzyskuje pozytywnego audytu zgodnie z ust. 3 lub nie jest w stanie potwierdzić zgodności uzyskanego efektu oszczędności z zadeklarowanym w przetargu. Czy wtedy przedsięwzięcie to nie jest przedmiotem zbycia zgodnie z procedurą art. 24, czy też ponownie pomiot ubiega się o uczestnictwo w przetargu, na zmienionych warunkach?
43. **Art. 23** – Nie jest jasne od kiedy należy liczyć określony w art. 23 Ustawy pięcioletni termin. Ponadto mało elastyczny sposób określenia sankcji w art. 23 Ustawy budzi istotne wątpliwości. Zasady demokratycznego państwa prawa nakazują, aby wysokość sankcji odpowiadała, w każdym konkretnym przypadku, stopniowi zawinienia danego podmiotu. Tymczasem, zgodnie z Ustawą, zakaz udziału w przetargach będzie obowiązywał niezależnie od okoliczności, w jakich nastąpiło naruszenie. Zasadne w

tym zakresie jest, aby kara 5 lat, była karą maksymalną, a jej wysokość – w danym wypadku – określał Prezes URE.

44. **Art. 22 i 36** – w przepisie tym brakuje jednoznacznej regulacji dotyczących sytuacji, w której:

- przedsiębiorstwo energetyczne, które otrzymało biały certyfikat nie wykonało przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, zaś jego koszty zostały ujęte w taryfie tego przedsiębiorstwa,
- podmiot, który uzyskał biały certyfikat sprzedał je przedsiębiorstwu energetycznemu, ale sam tego przedsięwzięcia nie zrealizował.

W jednym i w drugim przypadku efekt oszczędności energii został osiągnięty jedynie formalnie – bez faktycznego ograniczenia zużycia energii finalnej, przy poniesieniu kosztów tego wirtualnego przedsięwzięcia przez odbiorców.

45. **Art. 26** – brak wskazań dla jakich przypadków decyzja o umorzeniu dotyczy tylko części świadectwa.

46. **Art. 35** – niekonsekwencja w stosunku do zapisu art. 32 ust 1. To URE prowadzi bazę danych audytorów na terenie całego kraju – brak jest potrzeby dublowania zwielokrotnienia takiej bazy – wydaje się iż po stronie przedsiębiorstw energetycznego powinien być tylko obowiązek poinformowania o tym odbiorcy końcowego. Gdyby ten przepis miał zostać, obowiązek z niego wynikający powinien spoczywać na wszystkich sprzedawcach energii i odnosić się do wszystkich odbiorców końcowych również nie „przyłączonych do sieci”. Ponadto zasadnym byłoby wskazanie, kto jest zobowiązany zapewnić dostępność do audytów lub programów poprawy efektywności. Zaproponowane w art. 35 rozwiązanie dotyczy jedynie dostępu do informacji o audytorach wykonujących audyty.

47. **Art. 36 ust. 3** – Ustalono poziom 15 % przychodu przedsiębiorcy (bez doprecyzowania z której działalności gospodarczej objętej koncesją), którego nie może przekroczyć kara zdefiniowana w ustępie 1. Wydaje się, że tak wysoki poziom kary dla przedsiębiorcy jest niewspółmierny do działań jakie może on podjąć w ramach działalności proefektywnościowej. Kara powinna być adekwatna do przewinienia przedsiębiorcy i nie może w sposób nieuzasadniony pozbawiać przedsiębiorcy dochodu uzyskiwanego z jego podstawowej, koncesjonowanej działalności, dla której przecież jest zobowiązany wypełnić szereg obowiązków ustawowych.

Ponadto nie jest jasne w jaki sposób będzie liczona kara w przypadku przedłożenia Prezesowi URE wniosku o umorzenie świadectwa efektywności energetycznej, zawierającego nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd dane lub informacje. Przewidziany w art. 36 ust. 2 Projektu mechanizm liczenia kary odnosi się bowiem de facto do wysokości uiszczonych opłaty zastępczej.

Proponujemy co najmniej po słowach „wynikającego z działalności koncesjonowanej” dodać „określonej w art. 14 ust. 1”.

48. **W art. 37 proponujemy dodanie pkt 4**, który zmieni art. 45 ust. 2 ustawy Prawo energetyczne poprzez dodanie na końcu zdania wyrazów: „a także uwzględniają opłaty zastępcze ponoszone z tytułu umarzania świadectw efektywności energetycznej”.

49. **W art. 37 proponujemy dodanie pkt 5**, który zmieni art. 46 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne poprzez dodanie na końcu zdania wyrazów: „a także sposób uwzględniania kosztów współfinansowania przedsięwzięć związanych z oszczędnością paliw i opłat zastępczych z tytułu świadectw umorzenia efektywności energetycznej”.

50. Art. 38 ust 2 – Powinien wyraźnie przewidywać, że wpływy z opłat zastępczych będą określone odrębnie dla poszczególnych sektorów i przedsięwzięć, o których mowa w art. 15 i 18 według naszej propozycji, oraz przeznaczane będą na finansowanie poszczególnych kategorii przedsięwzięć efektywnościowych oraz audytów energetycznych w sektorach energetyki, z których pochodzą (porównaj Uwagi ogólne pkt. 5).

Postulujemy zmienić redakcję art. 38 - w ust. 9 skreślić od słów „a także wpływy z opłat zastępczych, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia ...o efektywności energetycznej (Dz. U. Nr..., poz.....) oraz wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 36 ust. 1 tej ustawy”.

Dodać ustęp 10 w następującym brzmieniu: Przychodami Narodowego Funduszu rejestrowanymi na wyodrębnionych rachunkach są także wpływy z opłat zastępczych, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia ...o efektywności energetycznej (Dz. U. Nr..., poz.....) oraz wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 36 ust. 1 tej ustawy uzyskiwane od poszczególnych przedsiębiorstw energetycznych sektorów paliwowo energetycznych.

Dodać ust. 11 w następującym brzmieniu: Przychody, o których mowa w ust. 10 służą wyłącznie finansowaniu poszczególnych kategorii przedsięwzięć efektywnościowych oraz realizacji programów, o których mowa w art. 7, jak również audytów energetycznych w sektorach paliwowo energetycznych, z których pochodzą (porównaj Uwagi ogólne pkt. 5).

W obecnym brzmieniu ten przepis jest niedopuszczalny. Zapis przewidujący subsydiowanie rozwoju sektora elektroenergetycznego wpływami z opłat zastępczych poniesionych przez przedsiębiorstwa energetyczne konkurencyjnych nośników energii należy uznać:

- Za naruszający m.in. konstytucyjne zasady: równości wobec prawa i zakazu dyskryminacji w życiu gospodarczym (art. 32 ust. 1 i 2) oraz równej ochrony własności i innych praw majątkowych (art. 64 ust. 2). Proponowane w Projekcie rozwiązanie budzi również istotne zastrzeżenia co do zgodności z art. 2 Konstytucji, zgodnie z którym Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej. Nie jest bowiem sprawiedliwe, zgodne z szeroko rozumianą zasadą równości i zakazu dyskryminacji, aby określony typ przedsiębiorstw energetycznych, a w konsekwencji również klienci tych przedsiębiorstw, dokonywali przysporzeń na rzecz innego typu przedsiębiorstw energetycznych.

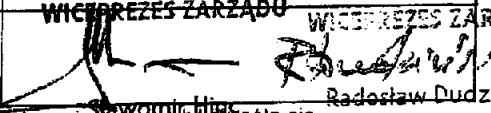
- Co do zasady za sprzeczny z art. 7 ustawy z dnia 02.07.2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U.nr 155 z 2007, poz 1095) stanowiącym, iż Państwo udziela przedsiębiorcom pomocy publicznej na zasadach i w formach określonych w odrębnych przepisach, z poszanowaniem zasad równości i konkurencji, i wymagający dokładnego zbadania pod kątem zgodności z przepisami dotyczącymi udzielania pomocy publicznej.

- Niedozwolony z punktu widzenia nakazu unikania zakłóceń konkurencji, opisanego w pkt (20) preambuły Dyrektywy oraz zasad funkcjonowania funduszy wpierających działań na rzecz poprawy efektywności energetycznej, opisanych w art. 11 Dyrektywy.

51. Art. 39 pkt. 1 – Data wskazana w tym punkcie, tj. 31 grudnia 2009 r. dla określenia narodowego celu wzrostu efektywności energetycznej, nie wydaje się nierealna ze względu na domniemany przebieg procesu uchwalania ustawy i *vacatio legis*.

52. Art. 43 – Okres *vacatio legis* wydaje się za krótki. Proponujemy co najmniej 6 miesięcy.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY		
1	Pismo przewodnie znak: DV/VB/ 44 /2009 z dnia 12 sierpnia 2009 roku.	
2		
3		
4		
E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia ..... (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
SEBASTIAN HINC RADOSŁAW DUDZIŃSKI	12 sierpnia 2009	WICEPREZES ZARZĄDU WICEPREZES ZARZĄDU Radosław Dudziński

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy treść: „ - Zgłoszenie zmiany danych” skreśla się.
** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie

- Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414)) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 2006 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych (Dz. U. Nr 34, poz. 236)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie konieczne rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
- Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
- W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego.
- Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

**WZÓR URZĘDOWEGO FORMULARZA ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA
PRACAMI NAD PROJEKTEM AKTU NORMATYWNEGO**

**ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM –ZGŁOSZENIE ZMIANY
DANYCH***

**Projekt ustawy o efektywności energetycznej wraz z uzasadnieniem
(projekt z dnia 16 lipca 2009, wersja nr 09)**

(tytuł projektu - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej
lub informacją zamieszczoną w programie prac legislacyjnych)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**

AGENCJA RYNKU ENERGII S.A.

Agencja Rynku Energii S.A.

2. Siedziba/miejsce zamieszkania**

Warszawa

ul. Bobrowiecka 3, skr. poczt. 143

00-950 Warszawa 1

tel. (022) 444-20-00

fax (022) 444 20 20

NIP 526-17-57-578

3. Adres do korespondencji i adres e-mail
00-728 Warszawa, ul. Bobrowiecka 3,

**B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU
WYMENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM**

Lp.	Imię i nazwisko	Adres miejsca zameldowania na pobyt stały
1	Ryszard Gilecki	
2	Hanna Mikołajuk	
3		
4		
5		

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

UWAGI OGÓLNE:

1. Projekt ustawy, w przeciwieństwie do dyrektywy 2006/32/WE, nie wyłącza spod swego działania odbiorców energii należących do systemu ETS (handlu uprawnieniami do emisji). Może to oznaczać, że projekt ustawy jest niezgodny z dyrektywą. W praktyce może być bowiem tak, że kraj osiągnie 9% oszczędności energii w całej gospodarce, ale mniej niż 9% oszczędności w sektorach nie objętych ETS. Wówczas kraj zrealizuje cel ustalony w projekcie ustawy, ale nie zrealizuje celu ustalonego w dyrektywie.
2. Definicja energii finalnej przyjęta w projekcie ustawy (tj. paliwa i energia zużyte przez odbiorców dokonujących zakupu na własny użytek) nie jest zgodna z definicją zużycia finalnego stosowaną w dotychczasowej praktyce statystycznej. W związku z tym obliczenie krajowego celu w zakresie oszczędności energii, przedstawione w publikacji GUS „Efektywność wykorzystania energii w latach 1997-2007”, str. 50, i w „Krajowym Planie Działań na rzecz efektywności energetycznej”, str. 5, nie jest obliczeniem tożsamym z tym, co proponuje projekt ustawy. Nie można twierdzić, że definicja energii finalnej przyjęta w projekcie ustawy jest niewłaściwa, ale trzeba zdawać sobie sprawę, że rozliczenie realizacji celu ustawowego będzie wymagało dodatkowych skomplikowanych obliczeń statystycznych.
3. Dla większej jasności celowe byłoby doprecyzowanie w projekcie ustawy, jak rozliczać energię produkowaną przez odbiorców na własny użytek. Czy cel ustawowy dotyczy tylko energii kupowanej, czy ma objąć również energię produkowaną przez odbiorców na własny użytek?

UWAGI SZCZEGÓŁOWE:

W uzasadnieniu do projektu powołano się dwukrotnie na dane i prognozy opracowane przez Agencję Rynku Energii S.A. :

1. W pkt. 5 uzasadnienia podano, że „według opracowania Agencji Rynku Energii S.A. pt. „Sytuacja techniczno-ekonomiczna sektora elektroenergetycznego” obroty detaliczne sektora elektroenergetycznego w 2008r. wyniosły ok. 54 mld PLN”. W opracowaniu dane takie nie są publikowane, a naszym zdaniem szacunkowe obroty na rynku detalicznym (uwzględniając sprzedaż energii elektrycznej odbiorcom krajowym i zagranicznym, sprzedaż usług dystrybucyjnych oraz sprzedaż ciepła przez elektrociepłownie) nie przekroczyły w 2008 roku 43 mld PLN.

2. W pkt. 7 uzasadnienia podano „Z prognoz Agencji Rynku Energii wynika, że zapotrzebowanie na energię w Polsce będzie rosnać w podobnym tempie jak dotychczas, czyli ok. 7 proc. rocznie.”. Jest to naszym zdaniem informacja myląca z dwóch powodów:

- (1) w okresie od roku 1995 do roku 2007 średnioroczne tempo zmian zużycia energii pierwotnej w Polsce wyniosło (-)0,04%, a w latach 2000 – 2007 wyniosło ono (+)0,96%;
- (2) wyniki prognoz zapotrzebowania na paliwa i energię wykonanych dla Ministerstwa Gospodarki i Ministerstwa Środowiska przez ARE S.A. w ostatnich latach wskazywały następujące tempa wzrostu zapotrzebowania na energię w perspektywie 2030:

Opracowanie prognozy zapotrzebowania na paliwa i energię do roku 2020 w Wariancie Podstawowym Węglowym BIS:

2005-2010	2011-2015	2016-2020	2005-2020
2,36	2,06	1,68	2,05

ARE S.A., październik 2006, praca wykonana na zlecenie Ministerstwa Środowiska. Prognoza zakładała kontynuację trendów poprawy efektywności wynikających z procesów rynkowej transformacji gospodarki.

Aktualizacja długoterminowej prognozy zapotrzebowania na paliwa i energię oraz wyznaczenie prawdopodobnego poziomu potrzeb energetycznych gospodarki do roku 2030, Wariant podstawowy:

2006-2010	2011-2015	2016-2020	2021-2025	2026-2030	2007-2030
1.35	0.94	1.06	1.99	1.59	1.39

ARE S.A., sierpień 2007, praca wykonana na zlecenie Ministerstwa Gospodarki. Prognoza z uwzględnieniem tylko tych działań, mieszczących się w zakresie przewidzianym Dyrektywą 2006/32/WE, które były i są podejmowane przez państwo w ramach reformy rynkowej.

Prognoza zapotrzebowania na paliwa i energię do 2030 roku:

2007-2010	2011-2015	2016-2020	2021-2025	2026-2030	2007-2030
-1.21	0.57	1.20	1.76	1.33	0.80

ARE S.A., maj 2009, praca wykonana na zlecenie Ministerstwa Gospodarki. Prognoza z uwzględnieniem wdrożenia działań proefektywnościowych zgodnie z Dyrektywą 2006/32/WE i założeniami do Ustawy o efektywności energetycznej.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	Odpis KRS
2	Pełnomocnictwo
3	

Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych**		
E. zgłoszenia dokonanego dnia (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
Joanna Matysiak	20.08.2009 r.	

ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM – ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*

Projekt ustawy o efektywności energetycznej
(tytuł projektu – zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w programie prac legislacyjnych)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa / Imię i Nazwisko**

CECED Polska – członek Europejskiego Stowarzyszenia Producentów AGD

2. Siedziba / miejsce zamieszkania**

ul. Włodarzewska 76D, 02-393 Warszawa

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

**ul. Włodarzewska 76D, 02-393 Warszawa
wojtek.konecki@cecedpolska.pl**

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIONIEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i Nazwisko	Adres miejsca zameldowania na pobyt stały
1.	Wojciech Konecki	

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

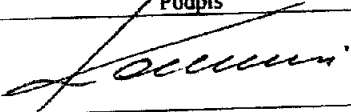
Propozycje zawarto w załączniku do zgłoszenia

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

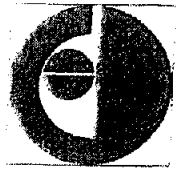
- Załącznik – propozycje zmian w nowelizacji ustawy**
- Pełnomocnictwo dla Wojciecha Koneckiego do reprezentacji CECED Polska**
- Aktualny odpis z KRS**

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych / zmiany danych** zgłoszenia
dokonanego dnia .....
(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i Nazwisko	Data	Podpis
Wojciech Konecki	03.08.2009	

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy, treść: „- Zgłoszenie zmiany danych” skreśla się.
** Niepotrzebne skreślić

CECED Polska

Związek Pracodawców

- Europejskie Stowarzyszenie Producentów AGD - CECED
- Członek Krajowej Izby Gospodarczej

ul. Włodarzewska 76d
02-393 Warszawa
tel./fax 48 22 668-84-95
info@cecedpolska.pl
www.cecedpolska.pl

Warszawa, 17 czerwca 2009

DYREKTOR HENRYK MAJCHRZAK
DEPARTAMENT ENERGETYKI
MINISTERSTWO GOSPODARKI

dotyczy: projekt ustawy o efektywności energetycznej

Szanowny Panie Dyrektorze,

Bardzo dziękujemy za uwzględnianie naszej branży w procesie konsultacji społecznych.

Członkowie CECED Polska¹, jako producenci i sprzedawcy sprzętu gospodarstwa domowego, są żywo zainteresowani pracami nad przedmiotową ustawą. Wynika to zarówno z faktu, iż nasza branża dostarcza wyroby mające duży udział w zużyciu energii na poziomie gospodarstwa domowego, jak i z faktu dokonania istotnych inwestycji plasujących Polskę w ścisłej czołówce krajów produkujących AGD.

W przeszłości aktywnie uczestniczyliśmy w wielu panelach oraz konferencjach dotyczących poprawy efektywności energetycznej, obecnie pragniemy przedstawić komentarz, który jest głosem użytkowników energii oraz głosem podmiotów dostarczających wysoko efektywne urządzenia elektryczne.

1. wnioskujemy o uwzględnienie w Rozporządzeniu Ministra Gospodarki (Art. 20 ust. 4), **w katalogu przedsięwzięć proefektywnościowych, sprzedaży efektywnych urządzeń AGD**, a w szczególności takich grup produktowych jak sprzęt chłodniczy (np. lodówki i zamrażarki), sprzęt piorący i czyszczący (np. pralki, zmywarki odkurzacze), sprzęt grzewczy i wentylujący (np. kuchenki, okapy) oraz sprzęt małego AGD. Jesteśmy przekonani, że szybsza wymiana starych, energochłonnych urządzeń przyczyni się w znakomity sposób do zmniejszenia zużycia energii przez gospodarstwa domowe. Omawiana propozycja powiązana może być z promocją systemu recyklingu zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego.
2. (Art. 28 ust. 2 a.) Rozporządzenie, o którym mowa w ustępie 1 powinno zawierać również katalog działań proefektywnościowych, do przeprowadzenia których wystarczy sporządzić audyt „pro-forma”, wraz ze wzorami formularzy dotyczącymi tych audytów. Rezultatem tej zmiany powinno być dopisanie w ustępie 5: „ust. 1 nie dotyczy audytów „pro-forma”, o których mowa w art. 28 ust. 2a”.

¹ Związek pracodawców CECED Polska, członek Europejskiego Komitetu CECED, powołany został do życia w 2003 roku i pełni funkcję jedynej reprezentacji branży producentów sprzętu AGD w Polsce. Naszymi członkami są takie firmy jak Amica, Philips, Bosch-Siemens, Whirlpool, Electrolux, Indesit, FagorMastercook, Beko, Candy, SEB Group, Gorenje, Clarko i Miele.

cecedPolska

Związek Pracodawców

- Europejskie Stowarzyszenie Producentów AGD - CECEd
- Członek Krajowej Izby Gospodarczej

ul. Włodarzewska 76d
02-393 Warszawa
tel./fax 48 22 668-84-95
info@cecedpolska.pl
www.cecedpolska.pl

3. Proponujemy wprowadzenie odpowiednich zapisów przyznających ulgi oraz odroczenia podatkowe (znane w Unii Europejskiej oraz USA jako tzw. „Tax Credits”) producentom efektywnych energetycznie wyrobów.

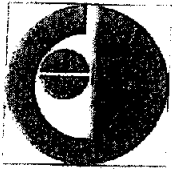
Podsumowując, pragniemy wyrazić zadowolenie z projektu wprowadzającego m.in. system świadectw efektywności energetycznej. Deklarujemy gotowość do współpracy. W toku dalszych konsultacji społecznych z przyjemnością rozwinie koncepcję promowania efektywnych wyrobów AGD (klasy A, A+, A++), opiszemy system recyklingu zużytego sprzętu elektrycznego, przybliżymy doświadczenia innych krajów we wprowadzaniu Tax Credit oraz szerzej zdefiniujemy projekt audytów „pro-forma”.

Z poważaniem,

Wojciech Konecki
Dyrektor Generalny

CECED Polska
Związek Pracodawców Producentów AGD

cecedPolska

Związek Pracodawców AGD

- Europejskie Stowarzyszenie Producentów AGD - CECED
- Członek Krajowej Izby Gospodarczej

ul. Włodarzewska 76d
02-393 Warszawa
tel./fax 48 22 668-84-95
info@cecedpolska.pl
www.cecedpolska.pl

DYREKTOR HENRYK MAJCHRZAK
DEPARTAMENT ENERGETYKI
MINISTERSTWO GOSPODARKI

Warszawa, 20 sierpnia 2009

dotyczy: uwzględnienie ESCO w projekcie ustawy o efektywności energetycznej

2065/09

Szanowny Panie Dyrektorze,

W imieniu związku pracodawców CECED Polska¹, pragnę zadeklarować nasze aktywne poparcie dla koncepcji umieszczenia firm typu ESCO w projekcie ustawy o efektywności energetycznej. Ten rodzaj działalności idealnie wpisuje się w ducha Dyrektywy. Spotkał się także z akceptacją w innych krajach europejskich, a w niektórych był nawet jednym z głównych czynników zapewniających powodzenie przeprowadzanych innowacji w dziedzinie redukcji zużycia energii.

Liczymy, że w końcowej wersji projektu przedmiotowej ustawy, definicja ESCO oraz jej umocowanie uwzględnią możliwość czerpania korzyści z oszczędności również przez szerokie rzesze konsumentów dokonujących zakupu efektywnych energetycznie artykułów gospodarstwa domowego.

Zdajemy sobie sprawę, że pojedynczy nabywca nie będzie w stanie ubiegać się o białe certyfikaty, jednakże w naszej wizji, ESCO mogłoby występować w imieniu większych grup konsumentów pełniąc rolę dużego „hub-u” lub brokera, którego rozmiar upoważniałoby do operacji na Towarowej Giełdzie Energii.

Jesteśmy przekonani, że zwiększenie powszechności systemu i otwarcie go na szerszą grupę mniejszych odbiorców pozwoli na bardzo szybkie upowszechnienie idei oszczędności energii oraz da możliwość czerpania wymiernych korzyści nie tylko dużym operatorom.

Nie można zignorować osiągnięć jakie uzyskały firmy ESCO na europejskich rynkach efektywności energetycznej w ramach systemów „białych certyfikatów” – brytyjskiego, francuskiego a szczególnie włoskiego, gdzie okazały się głównym autorem sukcesu generując ponad połowę świadectw.

Korzystając z okazji, bardzo dziękujemy za uwzględnienie naszego wniosku i umieszczenie wymiany urządzeń przeznaczonych do użytku domowego lub biurowego na liście przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej. Szybsza wymiana starych, energochłonnych urządzeń przyczyni się w znakomity sposób do zmniejszenia zużycia energii przez gospodarstwa domowe.

Będziemy wdzięczni za ponowne rozpatrzenie naszej propozycji wprowadzenia uproszczonych „audytów pro-forma” (w europejskich systemach znane także jako „deemed savings”) oraz znanej na świecie koncepcji „Tax Credits” promującej produkcję wysoko energooszczędnych wyrobów.

Z poważaniem,

Wojciech Konecki
Dyrektor Generalny

CECED Polska
Związek Pracodawców Producentów AGD

¹ Związek pracodawców CECED Polska, członek Europejskiego Komitetu CECED, powołany został do życia w 2003 roku i pełni funkcję jedynej reprezentacji branży producentów sprzętu AGD w Polsce. Naszymi członkami są takie firmy jak Amica, Philips, Bosch-Siemens, Whirlpool, Electrolux, Indesit, FagorMastercook, Beko, Candy, SEB Group, Gorenje, Clarko i Miele.

**ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH***

**Projekt ustawy o efektywności energetycznej
(wersja z dnia 16 lipca 2009 r.)**

* Tytuł projektu - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w programie prac legislacyjnych

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

Polski Koncern Naftowy ORLEN S.A.

1. Nazwa/imie i nazwisko**

Polski Koncern Naftowy ORLEN S.A.

2. Siedziba/miejsce zamieszkania**

**Polski Koncern Naftowy ORLEN S.A.
ul. Chemików 7
09 - 411 Płock**

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

**Polski Koncern Naftowy ORLEN S.A.
ul. J. Gordona Bennetta 2a
02-159 Warszawa**

**B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIONIEGO
W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM**

Lp.	Imię i nazwisko	Adres miejsca zameldowania na pobyt stały
1	Piotr Szpakowski	[REDAKOWANE]
2		

**C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĄDĄCEGO
PRZEDMIOTEM OCHRONY**

1. Rzeczpospolita Polska zobowiązała się w Krajowym Planie Działań Dotyczącym Efektywności Energetycznej (EEAP) do osiągnięcia w 2016 r. celu indykatywnego oszczędności energii na poziomie 9% w stosunku do roku bazowego - 2008 (czyli ok. 53.452 GWh) oraz do osiągnięcia celu pośredniego, tj. oszczędności 2% energii w 2010 r. w stosunku do roku bazowego - 2008. Oznacza to, że przy braku wsparcia ze strony Rządu RP przedsięwzięć termomodernizacyjnych (zaizolowanie budynków i rurociągów = mniejsze zapotrzebowanie na ciepło i energię) oraz stymulacji i promocji odnawialnych źródeł energii Polska nie będzie w stanie wywiązać się z ww. zobowiązań. Kluczowym problemem będzie zabezpieczenie środków finansowych na realizację niezbędnych działań dostosowawczych. W związku z tym, zasadnym i koniecznym jest wypracowanie modelu wsparcia

Państwa działań realizowanych przez przedsiębiorstwa w tym zakresie, który obejmowałaby wsparcie fiskalne.

2. W świetle art. 2 Projektu, przepisów ustawy nie stosuje się do urządzeń technicznych, instalacji i budynków używanych wyłącznie w celach wojskowych. Zakres ten jest zgodny z art. 2 lit. c) dyrektywy 2006/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie efektywności końcowego wykorzystania energii i usług energetycznych oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/76/EWG, zwanej dalej „dyrektywą o efektywności”, przy jednoczesnym pominięciu treści art. 2 lit. b) przywołanej dyrektywy. Przepis ten stanowi, że dyrektywa o efektywności nie ma zastosowania do tych przedsiębiorstw, które należą do kategorii wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie. Oznacza to, że dyrektywa o efektywności nie ma zastosowania do instalacji, które są wskazane załącznikiem I do dyrektywy 2003/87/WE, np. do instalacji spalania z wejściową mocą znamionową mniejszą niż 20 MW (z wyjątkiem instalacji spalania odpadów niebezpiecznych lub komunalnych), instalacji rafinerii oleju mineralnego, itd. Ponadto, zgodnie z Traktatem Wspólnot Europejskich (TWE), dyrektywa jako akt prawa wspólnotowego jest wiążąca, jeśli chodzi o zamierzony skutek dla każdego państwa członkowskiego, do którego jest skierowana, przy zostawieniu właściwym władzom krajowym wyboru formy i metod jej implementowania (vide art. 249 TWE). Ww. norma prawna przyjmuje konstrukcję, zgodnie z którą dyrektywa nie kreuje na rzecz podmiotów praw podmiotowych bezpośrednio, ale wyznacza jedynie cele, które powinno realizować ustawodawstwo krajowe. W praktyce powstało jednak pytanie - czy w przypadku, gdy państwo nie implementowało dyrektywy bądź implementacja nie jest zgodna z założonym celem, istnieje możliwość powołania się bezpośrednio na przepisy dyrektywy i wynikające z niej normy jako przyznające na rzecz podmiotów stosowne uprawnienia. Co do zasady Europejski Trybunał Sprawiedliwości (ETS) odpowiada twierdząco na tak postawione pytanie, wprowadzając jednak warunki ograniczające możliwość powoływania się na dyrektywę jako źródło prawa o bezpośrednim skutku. Przede wszystkim chodzi o to, żeby dyrektywa w sposób jasny i

¹ Stanowi o tym m.in. TWE w sprawie 152/84 M.Marshall p-ko Southampton and South-West Hampshire Area Health Authority, ECR z 1986 r., s. 723.

precyzyjny określała prawa i obowiązki podmiotów. Powyżej wskazany art. 2 lit. b) dyrektywy o efektywności w całej rozciągłości spełnia tą przesłankę.

W związku z powyższym, pożądanym jest wprowadzenie do treści Projektu zapisów art. 2 lit. b) dyrektywy o efektywności.

3. Celem dyrektywy o efektywności jest opłacalna ekonomicznie poprawa efektywności końcowego wykorzystania energii w Państwie Członkowskim poprzez:

- a. określenie celów orientacyjnych oraz stworzenie mechanizmów, zachęt i ram instytucjonalnych, finansowych i prawnych, niezbędnych w celu usunięcia istniejących barier rynkowych i niedoskonałości rynku utrudniających efektywne końcowe wykorzystanie energii,
- b. stworzenie warunków dla rozwoju i promowania rynku usług energetycznych oraz dla dostarczania odbiorcom końcowym innych środków poprawy efektywności energetycznej (vide art. 1 dyrektywy o efektywności).

Należy więc uznać, iż ww. zapisy postulują potrzebę poprawy efektywności wykorzystania energii przez odbiorców końcowych (tj. osoby fizyczne lub prawne, dokonujące zakupu energii do własnego użytku). Zważywszy, że w perspektywie krótkoterminowej i średnioterminowej istnieją stosunkowo niewielkie możliwości wywierania wpływu w inny sposób na warunki dostaw i dystrybucji energii. Z kolei, art. 2 lit. a) oraz zdanie pierwsze lit. b) dyrektywy o efektywności precyzują zakres podmiotowy regulacji o charakterze pozytywnym. Dyrektywa o efektywności ma zastosowanie do podmiotów dostarczających środki poprawy efektywności energetycznej (ESCO), dystrybutorów energii, operatorów systemu dystrybucji oraz przedsiębiorstw prowadzących detaliczną sprzedaż energii, z zastrzeżeniem, że Państwa Członkowskie mogą wyłączyć z zakresu stosowania art. 6 i 13 dyrektywy o efektywności małych dystrybutorów, małych operatorów systemu dystrybucji oraz małe przedsiębiorstwa prowadzące detaliczną sprzedaż energii. Katalog ten zamyka - odbiorca końcowy.

W świetle powyższego, jak i treści art. 4 projektu ustawy o efektywności energetycznej z dnia 15 maja 2009 r., że „ustala się narodowy cel wzrostu efektywności energetycznej w zakresie: 1) zwiększenia oszczędności energii przez odbiorców końcowych, 2) zwiększenia

sprawności wytwarzania energii elektrycznej i ciepła, 3) zmniejszenia strat energii elektrycznej i ciepła w przesyłach i dystrybucji", obecne brzmienie art. 4 ust. 2 Projektu jest niedostatecznie precyzyjne co do zakresu podmiotowego regulacji.

Zasadnym jest następująca treść: „Podmiotami realizującymi narodowy cel w zakresie oszczędnego gospodarowania energią są: 1) podmioty dostarczające środki poprawy efektywności energetycznej (ESCO), dystrybutorzy energii, operatorzy systemu dystrybucji oraz przedsiębiorstwa prowadzące detaliczną sprzedaż energii, 2) osoby fizyczne, osoby prawne oraz jednostki organizacyjne, którym przepisy szczególne przyznają osobowość prawną, dokonujące zakupu energii do własnego użytku”.

4. Zgodnie z art. 15 ust 1 Projektu minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres obowiązków uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectw efektywności energetycznej oraz uiszczenia opłaty zastępczej, ustalając maksymalną wysokość i sposób uwzględniania w kalkulacji cen energii ustalanych w taryfach przedsiębiorstw energetycznych: a) kosztów uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw efektywności energetycznej, b) poniesionej opłaty zastępczej. Oznacza to, że w projekcie promowana jest energetyka zawodowa, natomiast brak jest systemu wsparcia dla podmiotów, które w ostatnich latach wykazały się znaczną poprawą efektywności energetycznej. Taki system należałoby wypracować.

Nie należy też zapominać, iż projektowany zapis wpłynie negatywnie na cenę energii, która niezależnie od projektowanych wymagań efektywnościowych będzie droższa w związku z nakładami, jakie będzie zmuszona ponieść energetyka zawodowa w zakresie dostosowania się do wymagań pakietu energetyczno-klimatycznego oraz bardzo rygorystycznych postanowień projektu dyrektywy IPPC.

5. Na podstawie dyrektywy 2004/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie wspierania kogeneracji w oparciu o zapotrzebowanie na ciepło użytkowe na rynku wewnętrznym energii oraz zmieniającej dyrektywę 92/42/ENG do polskiego systemu prawa inkorporowano mechanizm wsparcia skojarzonego wytwarzania energii elektrycznej i ciepła, poprzez tzw. system czerwonych certyfikatów. Art. 9a ust. 8 ustawy Prawo energetyczne stanowi, że przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej lub jej obrotem i

sprzedające na energię odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązane uzyskać odpowiednią wielkość energii wyprodukowanej w skojarzeniu, w drodze przedstawienia prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki odpowiedniej ilości świadectw jej pochodzenia. Dzięki temu, producenci energii skojarzonej uzyskują przychody z dwóch źródeł: sprzedaży energii elektrycznej i ciepła po cenie rynkowej oraz przekazanych praw do „czerwonych certyfikatów” (w sytuacji nadwyżki), które jako zwykłe prawo majątkowe podlegają obrotowi na giełdzie towarowej lub sprzedaży w drodze umowy cywilnej pomiędzy podmiotami rynku. Alternatywa jest możliwość uszczerzenia przez przedsiębiorstwo, tzw. opłaty zastępczej, co przekłada się na spełnienie niniejszego obowiązku.

Zakładając więc, że celem ww. systemu jest dążenie do oszczędności energii pierwotnej, uzyskanej w procesie skojarzonym w stosunku do rozdzielonego wytwarzania tej samej ilości energii elektrycznej i ciepła, należy uznać, iż „kogeneracja” wpisuje się w założenie poprawy efektywności energetycznej. Tym bardziej, nie zrozumiałym jest treść art. 19 ust. 4 pkt 3 Projektu, że przedsięwzięciem służącym poprawie efektywności energetycznej jest m.in. modernizacja jednostek wytwarzających energię elektryczną lub ciepło. Zapis taki dyskredytuje przedsiębiorcę, który zwiększył sprawność produkcji energii w skojarzeniu, co do pozyskania z tego tytułu świadectw efektywności energetycznej.

Zasadnym jest następująca treść: **„modernizacja jednostek wytwarzających energię elektryczną i/lub ciepło”**.

6. Zgodnie z art. 22 ust. 1 Projektu podmiot, który otrzymał świadectwo efektywności energetycznej, jest obowiązany do realizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej i wykonania audytu efektywności energetycznej potwierdzającego osiągnięcie oszczędności energii w wyniku realizacji tego przedsięwzięcia, w ilości określonej w deklaracji przetargowej (...). Natomiast, art. 27 Projektu precyzuje, że minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres, rodzaj i sposób sporządzania audytu efektywności energetycznej oraz wzory tego audytu, biorąc pod uwagę w szczególności aktualny stan wiedzy technicznej w zakresie efektywności energetycznej oraz zapewnienie właściwej jakości audytów efektywności energetycznej.

Istotnym jest, aby ww. rozporządzeniu odnieść się precyzyjnie do spraw

pomiarowych, które będą determinować skalę efektu energetycznego. Nie dopuszczalnym byłoby stan, dowolności interpretacji efektu energetycznego przez audytora.

7. Dyrektywa o efektywności stanowi, że „Państwa Członkowskie zapewniają, by na tyle, na ile jest to technicznie wykonalne, uzasadnione finansowo i proporcjonalne do potencjalnych oszczędności energii, odbiorcy końcowi energii elektrycznej, gazu, centralnego ogrzewania lub chłodzenia oraz ciepłej wody użytkowej mieli możliwość nabycia po konkurencyjnych cenach indywidualnych liczników, które dokładnie oddają rzeczywiste zużycie energii przez odbiorcę końcowego i informują o rzeczywistym czasie korzystania z energii. Natomiast, w przypadku wymiany liczników powinno się zagwarantować możliwość nabycia liczników indywidualnych po konkurencyjnych cenach, chyba że jest to technicznie niewykonalne lub nieopłacalne w stosunku do szacowanych potencjalnych oszczędności w perspektywie długoterminowej. W przypadku podłączania nowych liczników w nowych budynkach lub przy wykonaniu ważniejszych renowacji budynków, zgodnie z dyrektywą 2002/91/WE, powinno się zawsze zagwarantować możliwość nabycia indywidualnych liczników po konkurencyjnych cenach” (vide art. 13 ust. 1 dyrektywy o efektywności). Projekt w żaden sposób nie porusza tego zagadnienia pomijając, iż nowoczesne urządzenia pomiarowo-rozliczeniowe (tj. liczniki elektroniczne ze zdalną transmisją danych) oddawałyby rzeczywiste zużycie energii przez odbiorcę końcowego. Rozpowszechnienie nowoczesnych urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych umożliwiłoby sprzedawcy energii wprowadzenie ofert cenowych dostosowanych do potrzeb klientów, mierzonych poziomem zużycia energii przez odbiorcę końcowego, co przełożyłoby się na wzrost aktywności konsumentów energii. Rezultatem tego byłaby racjonalizacja zużycia energii i poprawa efektywności jej użytkowania. Dla dystrybutorów energii realizacja tego przedsięwzięcia przyniosłaby obniżkę kosztów odczytów i strat handlowych, a docelowo ograniczenie kosztów eksploatacji sieci elektroenergetycznej.
8. Projekt nie odnosi się do przypadku wzrostu zużycia energii na skutek realizowanych inwestycji. W związku z tym, powinien zostać wypracowany mechanizm, który uwzględniałby niniejsze zagadnienie, np. **oszczędność energii oznaczałaby: ilość energii stanowiącej różnicę między energią zużytą przez odbiorcę końcowego w danym okresie rozliczeniowym przed zrealizowaniem jednego lub kilku przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, a energią zużytą przez tego odbiorcę w takim**

samym okresie rozliczeniowym po zrealizowaniu tych przedsięwzięć, przy pomniejszeniu mocy źródła energetycznego spalania o moce nowo wybudowane w okresie pięcioletnim w stosunku do okresu przed inwestycją.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	Odpis z KRS
2	Kopia pełnomocnictwa z dnia 20 lutego 2009 r., sygn. KO/GD/0171/126/09 dla Piotra Szpakowskiego Dyrektora Bura Zarządzania Ryzykiem Korporacyjnym w PKN ORLEN S.A. do reprezentowania PKN ORLEN S.A. w pracach nad projektami aktów normatywnych oraz zgłaszania w imieniu PKN ORLEN S.A. zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych, zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych**

zgłoszenia dokonanego dnia .....
(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	Podpis
Piotr Szpakowski	28.08.2009	

- * Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.
- ** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414)) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 2006 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych (Dz. U. Nr 34, poz. 236)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie konieczne rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

**WZÓR URZĘDOWEGO FORMULARZA ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA
PRACAMI NAD PROJEKTEM USTAWY**

**ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM
USTAWY/ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH***

a. efektywność energetyczna

(tytuł projektu ustawy w brzmieniu wynikającym z druku sejmowego oraz nr druku)

**A. OZNACZENIE PODMIOTU ZGŁASZAJĄCEGO ZAINTERESOWANIE PRACAMI
NAD PROJEKTEM USTAWY**

1. Nazwa/imię i nazwisko

Insto Gospodarcza Gubernictwa

2. Siedziba/miejsce zamieszkania

ul. Kiszpaska 24

3. Adres do korespondencji

ul. 224 H. 2002

**B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU
WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM**

l.p.	Imię i nazwisko	Adres zamieszkania
1.	<i>Krzysztof Gajdos</i>	[REDACTED]
2.	<i>Przemysław Janowski</i>	[REDACTED]
3.	<i>Janina Kujas</i>	[REDACTED]
4.	<i>Przemysław Sobczak</i>	[REDACTED]
5.		

* Niepotrzebne skreślić.

C. OZNACZENIE PODMIOTU, NA RZECZ KTÓREGO DZIAŁA PODMIOT WYMENIONY W CZĘŚCI A

1. Nazwa/imię i nazwisko*

2. Siedziba/miejsce zamieszkania*

D.1. WSKAZANIE INTERESU, KTÓRY W ODNIESIENIU DO DANEJ REGULACJI ZGLASZAJĄCY ZAMIERZA CHRONIĆ

Interes wynika z celu działalności
tj. Wspólnicy Canalinas dążą do
zwiększenia liczby projektów powoływanych
z zakresu gospodarczego w Polsce realizowanych
przez międzynarodowe projekty

D.2. WSKAZANIE ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, O KTÓREGO UWZGLĘDNIENIE ZGLASZAJĄCY BĘDZIE ZABIEGAŁ

Uwzględnienie interesu i propozycji
w tym zakresie i z dnia 2003

E. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1. *wniośn. RCB do projektu ustawy o efektywności energetycznej*
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.

F. Niniejsze zgłoszenie dotyczy zmiany danych zgłoszenia dokonanego w dniu .....
..... (podać datę z części G poprzedniego zgłoszenia)

G. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	Podpis
<i>Artur Górniewicz</i>	<i>5 XI 2003</i>	<i>[Podpis]</i>

* Niepotrzebne skreślić.

UWAGI

IZBY GOSPODARCZEJ GAZOWNICTWA

DO PROJEKTU USTAWY O EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ

1. Zakres Projektu jest niezgodny z zakresem implementowanej Dyrektywy 2006/32/WE.
  - 1.1 Celem wspomnianej Dyrektywy 2006/32/WE¹ (Dyrektywa) jest opłacalna ekonomicznie poprawa efektywności końcowego wykorzystania energii – tymczasem celem Projektu jest również **zwiększenie sprawności wytwarzania** energii elektrycznej i ciepła, oraz **zmniejszenie strat** energii elektrycznej i ciepła w przesyłce i dystrybucji. Należy również zwrócić uwagę, że we wcześniejszej wersji projektu ustawy Nr 09 dyspozycją przepisu objęto również gaz ziemny. W obecnej wersji projektu ustawy celem jest już tylko zmniejszenie strat energii elektrycznej i ciepła w przesyłce i dystrybucji. Nie zmienia to faktu iż powyższe kwestie, jako niezwiązane z celem Dyrektywy, nie powinny zostać objęte zakresem Projektu – nie mają bowiem bezpośredniego przełożenia na poprawę efektywności wykorzystania energii przez odbiorców końcowych (wspomniane kwestie można ewentualnie uregulować w innych aktach prawnych).
  - 1.2 Propozycja unormowania w jednej ustawie zarówno zagadnień dotyczących efektywności końcowego wykorzystania energii, jak i kwestii związanych ze zwiększaniem sprawności wytwarzania energii elektrycznej i ciepła, oraz zmniejszaniem strat energii elektrycznej i ciepła w przesyłce i dystrybucji, pociąga za sobą poważne konsekwencje. Z uwagi bowiem na zbyt szeroki zakres Projektu, obowiązki wynikające z Projektu **obciążać będą głównie wybrane przedsiębiorstwa energetyczne (przedsiębiorstwa obrotu)** – jednocześnie Projekt nie wymusi poprawy efektywności u odbiorców końcowych, co pozostaje w sprzeczności z Dyrektywą. Dyrektywa ma bowiem doprowadzić do poprawy efektywności wykorzystania energii przez odbiorców końcowych, poprzez wspieranie rozwoju „usług energetycznych”, a nie poprzez wspieranie zwiększenia sprawności wytwarzania energii czy poprzez zmniejszenie strat w przesyłce i dystrybucji.
2. Należy zmodyfikować wskazane w Projekcie zasady ustalania celu krajowego w zakresie oszczędnego gospodarowania energią.
  - 2.1 Projekt ustala cel krajowy w zakresie oszczędnego gospodarowania energią na poziomie energii finalnej (osiągnięcie do 2016 r. oszczędności energii finalnej w ilości nie

¹Dyrektywa 2006/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie efektywności końcowego wykorzystania energii i usług energetycznych oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/76/EWG.

mniejszej niż 9% krajowego zużycia tej energii w 2007 r.), **jednocześnie jednak stanowi, iż minimalny udział oszczędności** liczony będzie z uwzględnieniem współczynników sprawności procesów przetworzenia energii pierwotnej w energię finalną – co w praktyce oznacza **odnoszenie efektów do poziomu energii pierwotnej**.

2.2 Tymczasem minimalny udział zaoszczędzonej energii finalnej powinien być mierzony **na poziomie energii finalnej wyrażonej w jednostkach energetycznych**, a nie z uwzględnieniem wskaźników sprawności procesów przetworzenia energii pierwotnej w energię finalną (jak przewiduje Projekt).

3. **Obowiązki wynikające z Projektu powinny dotyczyć szerszej grupy podmiotów (a nie jedynie wybranych przedsiębiorstw energetycznych – spółek obrotu).**

3.1 Zgodnie z Projektem, obowiązki w zakresie podejmowania działań zmierzających do zwiększenia efektywności energetycznej i ponoszenia kosztów tych działań obciążać będą **de facto tylko dwie grupy podmiotów**, tj. jednostki sektora publicznego oraz przedsiębiorstwa energetyczne sprzedające energię elektryczną, ciepło lub gaz ziemny odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci na terytorium RP. Natomiast wspomniane obowiązki nie dotyczą innych przedsiębiorstw energetycznych (np. tych sprzedających paliwa stałe i ciekłe). Taka regulacja prowadzić będzie do **uprzywilejowania dużej części przedsiębiorstw**, gdyż nie będą one zobligowane do wprowadzania rozwiązań w zakresie efektywności energetycznej, a także nie będą musiały ponosić kosztów zakupu „białych certyfikatów”. Takie rozwiązanie wydaje się być niegodne z postanowieniami Dyrektywy.

3.2 Ponadto, wbrew Dyrektywie, z zakresu Projektu **nie wyłącza się przedsiębiorstw (instalacji)** wymienionych w załączniku I do Dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych (Dyrektywa ETS). Wyłączenie ww. instalacji spod uregulowań Dyrektywy nastąpiło w celu zapobieżenia nadmiernego obciążania przedsiębiorstw wykorzystujących te instalacje (w braku wyłączenia powyższe przedsiębiorstwa zmuszone byłyby ponosić koszty związane z redukcją zanieczyszczeń, jak i koszty programów efektywnościowych). W odniesieniu do branży gazowej oznacza to, że zakresem Projektu nie powinna zostać objęta znacząca część podmiotów zużywających bezpośrednio paliwo gazowe (elektrociepłownie, huty żelaza, huty szkła, zakłady ceramiki budowlanej, rafinerie).

4. **Poważne wątpliwości wzbudzają zapisy Projektu wprowadzające system tzw. „białych certyfikatów”.**

4.1 Wątpliwości wzbudzają zwłaszcza **niejasne reguły organizowania przez Prezesa URE przetargów** w celu wyboru przedsięwzięć, za które można uzyskać białe certyfikaty; należy też zwrócić uwagę na budzące wątpliwości uprawnienie Prezesa URE do decydowania **o wartości/ilości świadectw efektywności energetycznej**, a także o tym, jakie przedsięwzięcia będą spełniały kryterium „największych efektów” (w zakresie efektywności).

4.2 Wydaje się, że **jakiegokolwiek rozwiązanie prowadzące do ograniczania wartości/ilości „białych certyfikatów” jest działaniem wbrew celowi Dyrektywy**. Ograniczanie wartości/ilości „białych certyfikatów” doprowadzi bowiem do sytuacji, w której przedsiębiorstwa zmuszone będą uiszczać **opłaty zastępcze** (z uwagi na brak certyfikatów na rynku). W ten sposób wprowadzony zostanie **de facto kolejny podatek** nałożony jedynie na trzy nośniki energii – co w żaden sposób nie przyczyni się do realizacji celu Dyrektywy (tj. do poprawy efektywności końcowego wykorzystania energii).

- 4.3 W związku z powyższym należałoby zrezygnować z systemu przetargów i przyjąć analogiczne zasady uzyskiwania „białych certyfikatów” jak te, na których opierają się funkcjonujące systemy zielonych, czerwonych i żółtych certyfikatów (tj. rozwiązania oparte na przepisach Prawa energetycznego). Natomiast w przypadku utrzymania w Projekcie systemu przetargów – należałoby doprowadzić do tego, **aby przetargi były organizowane oddzielnie dla poszczególnych nośników energii, jak również wprowadzić oddzielny limit oszczędności dla poszczególnych nośników energii.** Zbędne jest również organizowanie przetargów na realizację przedsięwzięć służących zwiększeniu sprawności wytwarzania energii elektrycznej i ciepła oraz służących zmniejszeniu strat w przesyłce i dystrybucji (narzędziami służącymi poprawie efektywności w tych obszarach są bowiem: zatwierdzanie taryf przez regulatora oraz uzgadnianie z regulatorem projektów planów rozwoju przedsiębiorstw sieciowych). Ponadto, jak już wskazano, z systemu „białych certyfikatów” należy wyłączyć przedsiębiorstwa objęte Dyrektywą ETS.
- 4.4 Należy podkreślić, że przyjęcie pułapu limitu oszczędności energii dla przedsięwzięć kwalifikowanych do przetargów na poziomie 10 toe/rok ogranicza możliwości jedynie do dużych projektów modernizacyjnych w przemyśle i usługach, a w praktyce wyłącza możliwości uzyskiwania świadectw, a zatem wsparcia programów poprawy efektywności wśród małych odbiorców końcowych.
- 4.5 Niezależnie od powyższego należy ponownie zauważyć, że obowiązkom w zakresie „białych certyfikatów” zostały poddane **jedynie przedsiębiorstwa sprzedające energię elektryczną, ciepło lub gaz ziemny** odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci na terytorium RP, natomiast obowiązek ten nie dotyczy innych przedsiębiorstw energetycznych. Budzi to poważne zastrzeżenia z uwagi na **potencjalne zagrożenia dla funkcjonowania konkurencji** na rynku energii. Należy również podkreślić, że nałożenie obowiązku uzyskiwania „białych certyfikatów” jedynie na część przedsiębiorstw energetycznych prowadzić będzie do uprzywilejowania dużej części przedsiębiorstw, gdyż nie będą one zobligowane do wprowadzania rozwiązań w zakresie efektywności energetycznej, a także nie będą musiały ponosić kosztów zakupu „białych certyfikatów”. Jest to również zupełnie niezrozumiałe z uwagi na fakt, że przedsiębiorstwa energetyczne zwolnione z obowiązku uzyskiwania „białych certyfikatów” mają istotny udział w polskim rynku energii.
5. **Wpływy z opłat zastępczych i kar pieniężnych (uiszczanych m.in. przez spółki obrotu gazem) będą wspierały wyłącznie rozwój elektroenergetyki.**
- 5.1 Zgodnie z Projektem, wspomniane środki mają być przeznaczane **wyłącznie na wspieranie rozwoju odnawialnych źródeł energii oraz budowy lub przebudowy sieci elektroenergetycznych służących przyłączeniu tych źródeł lub na wspieranie wzrostu efektywności energetycznej, w tym wysokosprawnej kogeneracji.**
- 5.2 Proponowany zapis może prowadzić do wystąpienia zjawiska **subsydiowania jednego sektora przez inny** (tj. sektora energii elektrycznej kosztem m.in. sektora gazowego) i spowoduje **zaburzenia konkurencyjności cenowej** pomiędzy poszczególnymi nośnikami energii. Przyjęcie Projektu spowoduje zatem niedorozwój jednego sektora kosztem drugiego – i w konsekwencji **wpłynie na pogorszenie bezpieczeństwa energetycznego Polski.**
- 5.3 Nie można nadto wykluczyć, że sektor gazowy nie mogąc przedłożyć ofert przetargowych o dużym potencjale (minimalny pułap dla przedsięwzięć kwalifikowanych do przetargu wynosi 10 toe/rok), będzie zmuszony do zakupu na rynku świadectw efektywności energetycznej odnoszących się do efektywności innego sektora energii, lub będzie zobowiązany do uiszczenia opłaty zastępczej, co spowoduje wzrost kosztów prowadzenia działalności regulowanej, a **zatem wzrost kosztów uzasadnionych i cen dla odbiorców gazu.** Efektem będzie ograniczanie rozwoju rynku gazu, co stoi w

sprzeczności z założeniami Polityki energetycznej Polski do 2030 roku, gdzie zakłada się wzrost rynku gazu.

- 5.4 **Wspomniane środki powinny być zatem gromadzone na wyodrębnionych rachunkach Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, przeznaczonych dla danego sektora energetycznego i powinny wspierać poprawę efektywności energetycznej w tych segmentach rynku energii, z którego te wpłaty pochodzą.**

6. **Projekt nie zawiera kompleksowych rozwiązań zabezpieczających finansowanie działań na rzecz efektywności energetycznej.**

Projekt pomija istotny z punktu widzenia wdrożenia Dyrektywy aspekt związany z tworzeniem odpowiednich funduszy na rzecz dotowania procesu wdrażania programów efektywności energetycznej lub innych środków poprawy efektywności energetycznej i promowania rozwoju rynku usług energetycznych.

7. **Projekt nie stymuluje rozwoju rynku usług energetycznych.**

Projekt nie wypełnia celu Dyrektywy, jakim jest stworzenie warunków dla rozwoju i promowania rynku usług energetycznych oraz dostarczania odbiorcom końcowym innych środków poprawy efektywności energetycznej (niż system „białych certyfikatów”). Projekt nie zawiera bowiem regulacji kreujących warunki dla rozwoju usług energetycznych w rozumieniu Dyrektywy, takich jak umowa o poprawę efektywności energetycznej, umowa finansowania przez stronę trzecią, instrumenty finansowe służące oszczędnościom energii, mechanizmy finansowe ukierunkowane bezpośrednio na odbiorców końcowych. Przywołane umowy prowadzą zaś do wymiernej poprawy efektywności energetycznej lub oszczędności energii.

8. **Inne zagadnienia.**

- 8.1 Projekt powinien wprowadzać mechanizm dostępności do audytów energetycznych (służących określeniu potencjalnych środków poprawy efektywności energetycznej) m.in. wśród gospodarstw domowych.
- 8.2 Projekt powinien uwzględniać również nowe inwestycje, niezwiązane z modyfikacją istniejących układów, lub też modernizacje polegające na zmianie zasilania instalacji.

KLUCZOWE ZMIANY
DO PROJEKTU USTAWY O EFEKTYWNOŚCI
ENERGETYCZNEJ

1. Konieczne jest zmodyfikowanie zapisów dotyczących wpływów z opłat zastępczych i kar pieniężnych. **Wspomniane środki powinny być gromadzone na wyodrębnionych rachunkach Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, przeznaczonych dla danego sektora energetycznego i powinny wspierać poprawę efektywności energetycznej w tych segmentach rynku energii, z którego te wpłaty pochodzą (zmiana Art. 41).**
2. Dla wyeliminowania nierówności w procesie uzyskiwania „białych certyfikatów” niezbędne jest:
  - **przeprowadzanie przetargów w zakresie przedsięwzięć służących zwiększaniu oszczędności energii przez odbiorców końcowych oddzielnie dla poszczególnych nośników energii** tj. energii elektrycznej, gazu ziemnego oraz ciepła (zmiana Art. 17 ust. 3 pkt. 1);
  - **wprowadzenie oddzielnego limitu oszczędności dla poszczególnych nośników energii** tj. energii elektrycznej, gazu ziemnego oraz ciepła (zmiana Art. 15 ust. 1).
3. Konieczne jest **zmniejszenie przyietego pułapu limitu oszczędności energii dla przedsięwzięć kwalifikowanych do przetargów** (obecnie 10 toe/rok) (zmiana Art. 19 ust 1).
4. W przypadku pozostawienia w zakresie Projektu przedsięwzięć służących zwiększeniu sprawności wytwarzania energii elektrycznej i ciepła, jak również przedsięwzięć służących zmniejszeniu strat energii elektrycznej i ciepła w przesyłce lub dystrybucji **postuluje się o objęcie dyspozycją przepisu również gazu ziemnego**, analogicznie jak w przypadku obowiązku, o którym mowa w Art. 14 ust.1. (zmiana Art. 17).

Uwagi zebrat:

Andrzej Schoeneich (Izba Gospodarcza Gazownictwa)

Tel. 22 691 87 80

WZÓR URZĘDOWEGO FORMULARZA ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA
PRACAMI NAD PROJEKTEM AKTU NORMATYWNEGO

**ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY
DANYCH***

USTAWY O EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**
POLSKIE GÓRNICTWO NAFTOWE I GAZOWNICTWO S.A.

2. Siedziba/miejsce zamieszkania**
ul. Kasprzaka 25, 01-224 Warszawa

3. Adres do korespondencji i adres e-mail
j.w.,
yb@pgnig.pl,
andrzej.janiszwski@pgnig.pl,
joanna.kijas@pgnig.pl,
zofia.grajwoda@pgnig.pl,

**B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU
WYMENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM**

Lp.	Imię i nazwisko	Adres miejsca zameldowania na pobyt stały
1	Andrzej Janiszowski	[REDAKTOWANE]
2	Joanna Kijas	[REDAKTOWANE]
3	Zofia Grajwoda	[REDAKTOWANE]
4		
5		

**C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM
INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY**

Spółka PGNiG S.A. należy do przedsiębiorstw energetycznych, które według założeń projektu ustawy będzie zobowiązana do wypełniania obowiązków w niej zapisanych. W związku z powyższym spółka posiada wymagany interes do zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektem przedmiotowego aktu normatywnego.

UWAGI OGÓLNE (DO WERSJI PROJEKTU NR 11 Z DNIA 5 LISTOPADA 2009r).

1. Zakres Projektu jest niezgodny z zakresem implementowanej Dyrektywy 2006/32/WE.
  - 1.1 Celem wspomnianej Dyrektywy 2006/32/WE¹ (Dyrektywa) jest opłacalna ekonomicznie poprawa efektywności końcowego wykorzystania energii. – tymczasem Projekt proponuje rozwiązanie, w którym jako przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej, uznaje się również zwiększenie oszczędności energii przez urządzenia potrzeb własnych związanych z procesem wytwarzania energii elektrycznej i ciepła, oraz zmniejszenie strat energii elektrycznej i ciepła w przesyłce i dystrybucji. Również w uzasadnieniu (pkt. 1) wskazuje się, że celem projektu jest stworzenie ram prawnych dla działań na rzecz poprawy efektywności energetycznej gospodarki, które to działania prowadzone będą w obszarach poprawy efektywności wykorzystania energii przez odbiorców końcowych, zwiększenia oszczędności energii przez urządzenia potrzeb własnych związanych z procesem wytwarzania energii elektrycznej i ciepła oraz zmniejszenia strat energii elektrycznej i ciepła w przesyłce i dystrybucji. Należy zwrócić uwagę, że w jednej z wcześniejszych wersji projektu ustawy (Nr 09) dyspozycją przepisu w zakresie zmniejszenia strat w przesyłce i dystrybucji objęto również gaz ziemny. Obecna wersja Projektu ustawy w sposób nierówny traktuje sektor gazowy i nie uznaje działań po stronie zmniejszenia potrzeb własnych w wydobywaniu, obróbce i magazynowaniu gazu, jak również zmniejszenia strat gazu w przesyłce i dystrybucji jako służących poprawie efektywności.
  - 1.2 W przypadku pozostawienia w zakresie Projektu przedsięwzięć służących zwiększeniu oszczędności energii przez urządzenia potrzeb własnych służących procesowi wytwarzania energii elektrycznej i ciepła, jak również przedsięwzięć służących zmniejszeniu strat energii elektrycznej i ciepła w przesyłce lub dystrybucji postuluje się o objęcie dyspozycją przepisu również gazu ziemnego, analogicznie jak w przypadku obowiązku, o którym mowa w Art. 14 ust.1.
2. Należy zmodyfikować wskazane w Projekcie zasady ustalania celu krajowego w zakresie oszczędnego gospodarowania energią.
  - 2.1 Projekt ustala cel krajowy w zakresie oszczędnego gospodarowania energią na poziomie energii finalnej (osiągnięcie do 2016 r. oszczędności energii finalnej w ilości nie mniejszej niż 9% krajowego zużycia tej energii w 2007 r.), jednocześnie jednak stanowi, iż minimalny udział oszczędności liczony będzie z uwzględnieniem współczynników sprawności procesów przetworzenia energii pierwotnej w energię finalną – co w praktyce oznacza odnoszenie efektów do poziomu energii pierwotnej. Tymczasem minimalny udział zaoszczędzonej energii finalnej powinien być mierzony na poziomie energii finalnej wyrażonej w jednostkach energetycznych, stosownie do wartości opałowej (lub ciepła spalania), a nie z uwzględnieniem wskaźników sprawności procesów przetworzenia energii pierwotnej w energię finalną

¹Dyrektywa 2006/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2008 r. w sprawie efektywności końcowego wykorzystania energii i usług energetycznych oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/76/EWG.

(jak przewiduje Projekt).

2.2 Dodatkowo wydaje się, iż Projekt ustawy jest niespójny z Załącznikiem I do Dyrektywy. Zgodnie z art. 5 ust. 1 krajowy cel ustala się w odniesieniu do krajowego zużycia energii w 2007 r., podczas, gdy zgodnie z Załącznikiem I do Dyrektywy „Państwa Członkowskie wykorzystują w celu obliczenia średniego rocznego zużycia energii, roczne zużycie energii finalnej na terenie kraju przez wszystkich użytkowników energii objętych niniejszą dyrektywą z ostatnich pięciu lat przed wdrożeniem niniejszej dyrektywy i dla których dostępne są oficjalne dane”.

3. Obowiązki wynikające z Projektu powinny dotyczyć szerszej grupy podmiotów (a nie jedynie wybranych przedsiębiorstw energetycznych – spółek obrotu sieciowej energii).

3.1 Zgodnie z Projektem, obowiązki w zakresie podejmowania działań zmierzających do zwiększenia efektywności energetycznej i ponoszenia kosztów tych działań obciążać będą *de facto* tylko dwie grupy podmiotów, tj. jednostki sektora publicznego oraz przedsiębiorstwa energetyczne sprzedające energię elektryczną, ciepło lub gaz ziemny odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci na terytorium RP. Natomiast wspomniane obowiązki nie dotyczą innych przedsiębiorstw energetycznych (np. tych sprzedających paliwa stałe i ciekłe). Taka regulacja prowadzić będzie do uprzywilejowania dużej części przedsiębiorstw, gdyż nie będą one zobligowane do wprowadzania rozwiązań w zakresie efektywności energetycznej, a także nie będą musiały ponosić kosztów zakupu „białych certyfikatów”. Takie rozwiązanie wydaje się być niezgodne z postanowieniami Dyrektywy.

3.2 Ponadto, wbrew Dyrektywie, z zakresu Projektu nie wyłącza się przedsiębiorstw (instalacji) wymienionych w załączniku I do Dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych (Dyrektywa ETS) tj:

- instalacji energetycznego spalania o nominalnej mocy cieplnej przekraczającej 20 MW (z wyjątkiem instalacji spalania odpadów niebezpiecznych lub komunalnych),
- pieców koksowniczych,
- instalacji prażenia i spiekania rudy metalu (włącznie z rudą siarczkową),
- instalacji do produkcji surówki lub stali (pierwotny i wtórny wytop), łącznie z odlewaniem ciągłym, o wydajności przekraczającej 2,5 tony na godzinę, instalacje do produkcji cementu klinkierowego w piecach obrotowych o zdolności produkcyjnej przekraczającej 500 ton dziennie lub wapna w piecach obrotowych o zdolności produkcyjnej przekraczającej 50 ton dziennie lub w innych piecach o zdolności produkcyjnej przekraczającej 50 ton dziennie, instalacje do wytwarzania szkła, w tym włókna szklanego o wydajności plastyfikowania przekraczającej 20 ton wytopu dziennie,
- instalacji do wytwarzania produktów ceramicznych przez wypalanie, w szczególności dachówek, cegieł, cegieł ogniotrwałych, płytek, wyrobów kamionkowych lub porcelany o zdolności produkcyjnej przekraczającej 75 ton dziennie, i/lub o pojemności pieca przekraczającej 4 m³ oraz gęstości

ustawienia produktu w piecu przekraczającej 300 kg/m³.

Wyłączenie w/w instalacji spod uregulowań Dyrektywy nastąpiło w celu zapobieżenia nadmiernego obciążania przedsiębiorstw wykorzystujących te instalacje (w braku wyłączenia powyższe przedsiębiorstwa zmuszone byłyby ponosić koszty związane z redukcją zanieczyszczeń, jak i koszty programów efektywnościowych). W odniesieniu do branży gazowej oznacza to, że zakresem Projektu nie powinna zostać objęta znacząca część podmiotów zużywających bezpośrednio paliwo gazowe (elektrociepłownie, huty żelaza, huty szkła, zakłady ceramiki budowlanej, rafinerie). Ponadto jeśli do ustalenia poziomu energii finalnej zastosowana będzie metodologia EUROSTAT, oraz stosowana w publikacji GUS „Efektywność wykorzystania energii”, zakresem zastosowania Projektu nie powinny zostać objęte podmioty dokonujące zużycia paliw na potrzeby surowcowe, co w przypadku gazu oznacza ograniczenie poziomu energii finalnej podlegającej ocenie efektywności energetycznej o dalsze ok. 2,4 mld. m³ (tj. ok. 2 mln. TOE), co łącznie szacować można na ponad 40% - 50% zużycia finalnego gazu. W konsekwencji programami efektywnościowymi w sektorze gazowym objęte mogą być jedynie przedsięwzięcia dotyczące przede wszystkim odbiorców domowych, sektora publicznego, usług i handlu oraz drobnych odbiorców przemysłowych.

Postulujemy zatem, aby powyższe fakty zróżnicowania rynku dla poszczególnych nośników energii uwzględnione zostały zarówno przy ustalaniu obowiązku ilościowego, o którym mowa w art. 15 Projektu, jak również w sposobie przydziału certyfikatów.

Pragniemy zwrócić uwagę, iż Projekt zgodnie z art. 1 koncentruje się na ustaleniu zasad określania celu krajowego, zadań dla jednostek sektora publicznego, zasad uzyskiwania i umarzania świadectw efektywności energetycznej oraz zasad uzyskiwania uprawnień audytora efektywności energetycznej, brak jest natomiast (lub są one nieczytelne) zadań i sposobu oddziaływania Projektu na odbiorców końcowych, którzy powinni być głównymi jego adresatami. Pomimo wskazania w uzasadnieniu (pkt 2.1), że przepisy dotyczą w szczególności odbiorów końcowych, brak jest jasnych mechanizmów skierowanych właśnie do tych odbiorców. Projekt w obecnym brzmieniu jedynie w odniesieniu do sektora publicznego wypełnia cel Dyrektywy, o którym mowa w art. 1 pkt b) tj. stworzenie warunków dla rozwoju i promowania rynku usług energetycznych oraz dla dostarczenia odbiorcom końcowym innych środków poprawy efektywności energetycznej. Ponadto ustalenie w Projekcie rocznego limitu oszczędności na poziomie 10 TOE uprawniającego do uczestnictwa w przetargach, a także określenie w art. 18 ust. 1 bardzo ograniczonej listy kategorii przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, w praktyce uniemożliwia pozyskiwanie w ten sposób środków pochodzących z projektowanego mechanizmu „białych certyfikatów” na finansowanie poprawy wykorzystania energii u drobnych odbiorców końcowych paliw i energii.

4. Poważne wątpliwości wzbudzają zapisy Projektu wprowadzające system tzw. „białych certyfikatów”.

4.1 Wątpliwości wzbudzają zwłaszcza niejasne reguły organizowania przez Prezesa URE przetargów w celu wyboru przedsięwzięć, za które można uzyskać białe certyfikaty; należy też zwrócić uwagę na

budzące wątpliwości uprawnienie Prezesa URE do decydowania o wartości/iłości świadectw efektywności energetycznej, a także o tym, jakie przedsięwzięcia będą spełniały kryterium „największych efektów” (w zakresie efektywności).

- 4.2 Wydaje się, że jakiegokolwiek rozwiązanie prowadzące do ograniczania wartości/iłości „białych certyfikatów” jest działaniem wbrew celowi Dyrektywy. Ograniczanie wartości/iłości „białych certyfikatów” doprowadzi bowiem do sytuacji, w której przedsiębiorstwa zmuszone będą uiszczać opłaty zastępcze (z uwagi na brak certyfikatów na rynku). W ten sposób wprowadzony zostanie *de facto* kolejny podatek nałożony jedynie na trzy nośniki energii – co w żaden sposób nie przyczyni się do realizacji celu Dyrektywy (tj. do poprawy efektywności końcowego wykorzystania energii).
- 4.3 W związku z powyższym należałoby zrezygnować z systemu przetargów i przyjąć analogiczne zasady uzyskiwania „białych certyfikatów” jak te, na których opierają się funkcjonujące systemy zielonych, czerwonych i żółtych certyfikatów (tj. rozwiązania oparte na przepisach Prawa energetycznego).
- 4.4 Natomiast w przypadku utrzymania w Projekcie systemu przetargów wnosimy o uwzględnienie zgłaszanych również do poprzednich wersji Projektu uwag przez PGNiG SA aby wprowadzone w tym Projekcie uregulowania dotyczące systemu przetargów uwzględniały specyfikę użytkowania i możliwości uzyskiwania oszczędności w poszczególnych nośnikach energii. Wnosimy, aby przetargi były organizowane oddzielnie dla poszczególnych nośników energii, jak również jeśli musi być wprowadzone kryterium wielkości oszczędności to celem byłoby wprowadzenie zróżnicowania limitu oszczędności dla poszczególnych nośników energii. Ponadto, jak już wskazano, z systemu „białych certyfikatów” należy wyłączyć przedsiębiorstwa objęte Dyrektywą ETS.
- 4.5 Wprowadzone uregulowanie art. 17 ust. 7 byłoby zbyt wąskie, w przypadku gdyby Ustawą tą objęte były wyłącznie przedsięwzięcia poprawy efektywności u odbiorców końcowych, natomiast kwestie zapewnienia finansowania przedsięwzięć służących oszczędnościom w zakresie potrzeb własnych w sektorze ciepłowniczym i energetycznym, jak również służących zmniejszeniu strat w przesyłce i dystrybucji pozostawione byłyby do rozstrzygnięcia zgodnie z Ustawą Prawo Energetyczne w ramach regulacji w procesie zatwierdzania taryf przez regulatora oraz uzgadniania z regulatorem projektów planów rozwoju przedsiębiorstw sieciowych, a także zgodnie z Ustawą o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji, w wyniku przeprowadzenia wskazanych przedsięwzięć służących poprawie efektywności wykorzystania energii wskazanych zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów w sprawie rodzajów programów i projektów przeznaczonych do realizacji w ramach Krajowego Systemu Zielonych Inwestycji.
- 4.6 Należy podkreślić, że przyjęcie pułapu limitu oszczędności energii dla przedsięwzięć kwalifikowanych do przetargów na poziomie 10 TOE/rok oraz bardzo ograniczona lista kategorii przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, ogranicza możliwości jedynie do dużych projektów modernizacyjnych w przemyśle i usługach, a w praktyce wyłącza możliwości uzyskiwania świadectw, a zatem wsparcia programów poprawy efektywności wśród małych odbiorców końcowych. Ponadto na liście przedsięwzięć służących poprawie efektywności nie zostały zawarte działania ograniczenia zużycia energii przez odbiorców końcowych. Poza sektorem publicznym na skutek przeprowadzenia

termomodernizacji lub remontów wbrew załącznikowi III Dyrektywy, który za środki poprawy efektywności energetycznej przyjmuje w zakresie budynków wielorodzinnych izolację i wentylację. Ponadto wprowadzono dodatkowe ograniczenie dotyczących braku możliwości zgłoszenia do przetargu przedsięwzięć służących zmniejszeniu zużycia paliw na ogrzewanie dla obiektów, którym przyznano premię termomodernizacyjną.

- 4.7 Niezależnie od powyższego należy ponownie zauważyć, że obowiązkom w zakresie „białych certyfikatów” zostały poddane jedynie przedsiębiorstwa sprzedające energię elektryczną, ciepło lub gaz ziemny odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci na terytorium RP, natomiast obowiązek ten nie dotyczy przedsiębiorstw energetycznych sprzedających ciepło odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci, jeżeli wielkość mocy zamówieniowej nie przekracza 5MW, a także innych przedsiębiorstw energetycznych. Budzi to poważne zastrzeżenia z uwagi na **potencjalne zagrożenia dla funkcjonowania konkurencji na rynku energii**. Należy również podkreślić, że nałożenie obowiązku uzyskiwania „białych certyfikatów” jedynie na część przedsiębiorstw energetycznych prowadzić będzie do uprzywilejowania dużej części przedsiębiorstw, gdyż nie będą one zobligowane do wprowadzania rozwiązań w zakresie efektywności energetycznej, a także nie będą musiały ponosić kosztów zakupu „białych certyfikatów”. Jest to również zupełnie niezrozumiałe z uwagi na fakt, że przedsiębiorstwa energetyczne zwolnione z obowiązku uzyskiwania „białych certyfikatów” mają istotny udział w polskim rynku energii. Niejasną jest również koncepcja, (art. 14 ust. 2) z jednej strony zwolnienia z obowiązku uzyskiwania certyfikatów przez przedsiębiorstwa działające na lokalnym rynku ciepła dla mocy nie przekraczających 5 MW, a z drugiej zakwalifikowanie (art. 18 ust. 1 pkt. 2d) przedsięwzięć w lokalnych sieciach ciepłowniczych i lokalnych źródłach ciepła, jako przedsięwzięć służących poprawie efektywności.
- 4.8 Ze względu na to, że udział paliw stałych i ciekłych w bilansie energii finalnej wynosi ok. 55%, proponujemy przyjęcie innych niż białe certyfikaty mechanizmów oddziaływania na decyzje efektywnościowe drobnych odbiorców dla innych niż gaz, energia elektryczna i ciepło nośników energii, poprzez wprowadzenie (wzorem innych państw) podatku ekologicznego (lub opłaty efektywnościowej). W odróżnieniu od energii elektrycznej, paliwo gazowe jest nośnikiem substytucyjnym i konkurującym z innymi paliwami (olejem opałowym, węglem, koksem, propanem butanem, ciepłem lokalnym) zatem obciążenie go opłatami uzyskiwania świadectw efektywności energetycznej i pozostawienie innych paliw i energii bez takich obciążeń zaburzać będzie konkurencyjność cenową z paliwami nie objętymi systemem białych certyfikatów, co w konsekwencji spowoduje wykorzystywanie nośników energii mniej sprawnych energetycznie i bardziej obciążających środowisko.
5. Wpływy z opłat zastępczych i kar pieniężnych (uiszczanych m.in. przez spółki obrotu gazem) będą wspierały wyłącznie rozwój elektroenergetyki.
- 5.1 Zgodnie z Projektem, wspomniane środki mają być przeznaczone wyłącznie na wspieranie rozwoju odnawialnych źródeł energii oraz budowy lub przebudowy sieci elektroenergetycznych służących przyłączeniu tych źródeł lub na wspieranie wzrostu efektywności energetycznej, w tym

wysokosprawnej kogeneracji.

- 5.2 Proponowany zapis może prowadzić do wystąpienia zjawiska subsydiowania jednego sektora przez inny (tj. sektora energii elektrycznej i ciepła kosztem m.in. sektora gazowego) i spowoduje zaburzenia konkurencyjności cenowej pomiędzy poszczególnymi nośnikami energii. Przyjęcie Projektu spowoduje zatem niedorozwój jednego sektora kosztem drugiego – i w konsekwencji **wpłynie na pogorszenie bezpieczeństwa energetycznego Polski.** Istnieje również ryzyko, że proponowany zapis jest niezgodny z przepisami Unii Europejskiej o zasadach udzielania pomocy publicznej (poprzez selektywność tej pomocy, czyli skierowania wsparcia jedynie do wybranych gałęzi gospodarki).
- 5.3 Nie można nadto wykluczyć, że sektor gazowy nie mogąc przedłożyć ofert przetargowych o dużym potencjale (minimalny pułap dla przedsięwzięć kwalifikowanych do przetargu wynosi 10 TOE/rok), będzie zmuszony do zakupu na rynku świadectw efektywności energetycznej odnoszących się do efektywności innego sektora energii, lub będzie zobowiązany do uiszczenia opłaty zastępczej, co spowoduje wzrost cen dla odbiorców gazu. Efektem będzie ograniczanie rozwoju rynku gazu, co stoi w sprzeczności z założeniami Polityki energetycznej Polski do 2030 roku, gdzie zakłada się wzrost rynku gazu.
- 5.4 Co więcej, należy mieć na uwadze, iż ze względu na bezpieczeństwo energetyczne państwa nie można dopuszczać do sytuacji, w której nastąpi niedorozwój jednego sektora kosztem drugiego. Zapisy Projektu doprowadzą do sytuacji, w której środki pozyskane z opłat zastępczych oraz wpływy z kar pieniężnych z sektora gazowego, przeznaczone zostaną na wspieranie rozwoju innego sektora. Należy przy tym zauważyć, iż chociażby rozwój odnawialnych źródeł energii (w tym np. rozwój elektrowni wiatrowych) wymaga rozwoju systemu mocy wspierających, co w praktyce światowej realizowane jest głównie poprzez źródła gazowe. A zatem, nie można dopuszczać do kierowania całości strumienia środków finansowych do jednego sektora.
- 5.5 **Wspomniane środki powinny być zatem gromadzone na wyodrębnionych rachunkach Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, przeznaczonych dla danego sektora energetycznego i powinny wspierać poprawę efektywności energetycznej w tych segmentach rynku energii, z którego te wpłaty pochodzą.**
- 5.6 Proponujemy ponadto, aby wpływy z opłat zastępczych i kar pieniężnych stanowiły środki finansowania nie tylko poszczególnych kategorii przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, ale również mogły być skierowane na przeprowadzanie i finansowanie audytów energetycznych.
6. Projekt nie zawiera kompleksowych rozwiązań zabezpieczających finansowanie działań na rzecz efektywności energetycznej.

Projekt pomija istotny z punktu widzenia wdrożenia Dyrektywy aspekt związany z tworzeniem odpowiednich funduszy na rzecz dotowania procesu wdrażania programów efektywności energetycznej lub innych środków poprawy efektywności energetycznej i promowania rozwoju rynku usług

energetycznych.

7. Projekt nie stymuluje rozwoju rynku usług energetycznych.

Projekt nie wypełnia celu Dyrektywy, o którym mowa w art. 1 pkt b Dyrektywy, jakim jest stworzenie warunków dla rozwoju i promowania rynku usług energetycznych oraz dostarczania odbiorcom końcowym innych środków poprawy efektywności energetycznej (niż system „białych certyfikatów”). W Projekcie nacisk położono na ustalenie ram instytucjonalnych przeprowadzania procesu przetargów na białe certyfikaty, które są tylko jednym z mechanizmów systemu efektywności energetycznej, pominięto natomiast zupełnie inne formy zachęt zdefiniowane w Dyrektywie. Projekt nie zawiera bowiem regulacji kreujących warunki dla rozwoju usług energetycznych w rozumieniu Dyrektywy, takich jak umowa o poprawę efektywności energetycznej (art.3 lit. j), umowa finansowania przez stronę trzecią (art.3 lit. k), instrumenty finansowe służące oszczędnościom energii (art.3 lit. m), mechanizmy finansowe ukierunkowane bezpośrednio na odbiorców końcowych. Przywołane umowy prowadzą do wymiernej poprawy efektywności energetycznej lub oszczędności energii.

Inne zagadnienia.

- 8.1 Projekt powinien wprowadzać mechanizm dostępności do audytów energetycznych (służących określaniu potencjalnych środków poprawy efektywności energetycznej) m.in. wśród gospodarstw domowych.
- 8.2 Projekt powinien uwzględniać również nowe inwestycje, niezwiązane z modyfikacją istniejących układów, lub też modernizacje polegające na zmianie zasilania instalacji.
- 8.3 Wraz z Projektem nie przedstawiono projektów rozporządzeń wykonawczych, co nie pozwala na precyzyjne odniesienie się do całej koncepcji regulacji w zakresie efektywności energetycznej.

UWAGI SZCZEGÓŁOWE (DO WERSJI PROJEKTU NR 11 Z DNIA 5 LISTOPADA 2009r).

1. **Art. 3 pkt 1** – Należy dostosować definicję „efektywności energetycznej” do definicji z art. 3 lit. b Dyrektywy 2006/32/WE. Według Projektu ustawy definicja jest zawężona do efektów pracy „obiektu, instalacji, urządzenia technicznego”, podczas gdy Dyrektywa 2006/32/WE odnosi ją szerzej do „wyników, usług, towarów lub energii do wkładu energii”.

Uzasadnienie: Definicje podane w Projekcie ustawy można doprecyzować w stosunku do definicji z Dyrektywy 2006/32/WE, jednak nie można ich zawężyć jak to obecnie ma miejsce, ponieważ nie wypełniony zostanie cel regulacji unijnej.

2. **Art. 3 pkt 2** – Definicji „energii” nadać brzmienie: „energia – energia pierwotna lub energia przetworzona

w dowolnej postaci;”.

Uzasadnienie: W tej chwili definicja energii składa się z pojęć wyodrębnionych ze względu na dwie różne cechy. Energia pierwotna – ze względu na stopień przetworzenia (a w zasadzie jego brak) oraz energia finalna – ze względu na podmiot ją zużywający (odbiorcę końcowego). Dodatkowo elementem definicji energii jest energia finalna, natomiast energia finalna odwołuje się do pojęcia energii. Zasadne jest zdefiniowanie energii w oparciu o to samo kryterium (stopień przetworzenia). Dlatego proponujemy utrzymanie definicji z poprzedniej wersji Projektu ustawy odwołującej się do energii w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy Prawo energetyczne. Energia finalna powinna być natomiast zdefiniowana ze względu na cel, jakim służy, czyli oszczędności energii zużywanej dla własnych celów odbiorców, bez względu na to czy jest to energia pierwotna, czy przetworzona.

3. Art. 3 pkt. 7 - Rozszerzyć pojęcie odbiorcy końcowego – na wszystkie osoby fizyczne lub prawne wykorzystujące bezpośrednio energię na potrzeby własne

Uzasadnienie: Aktualna definicja odwołuje się do definicji w ustawie Prawo energetyczne (art. 3 pkt. 13 a), która to definiuje odbiorcę (art. 3 pkt. 13) poprzez jego relacje umowne z przedsiębiorstwem energetycznym (art. 3 pkt. 12) tj. odnosi się wyłącznie do przedsiębiorstw objętych uregulowaniami tego prawa, a zatem tych, które posiadają stosowne koncesje wydane na mocy ustawy Prawo energetyczne (zgodnie z art. 32). A zatem niejasnym jest, czy zużycie paliw stałych, paliw ciekłych, a także zużycie zakupionej na giełdzie towarowej energii przez osoby fizyczne lub prawne na własne potrzeby, nie będzie objęte przedmiotową regulacją Projektu np. przy wyznaczaniu celu, a także, czy przedsięwzięcia oszczędnościowe zmniejszające zużycie końcowe paliw stałych, ciekłych i energii zakupowanej poprzez towarową giełdę energii będą mogły uczestniczyć w przetargach.

4. Art. 3 pkt 8 – Należy dostosować definicję „audytu efektywności energetycznej” do definicji „audytu energetycznego” z art. 3 lit. I Dyrektywy 2006/32/WE.

Uzasadnienie: Według Projektu ustawy definicja jest zawężona do zużycia energii, stanu urządzeń technicznych, instalacji lub obiektów mających bezpośredni wpływ na zużycie energii, natomiast według Dyrektywy 2006/32/WE audyt dotyczy również oceny operacji oraz usług prywatnych lub publicznych. Wydaje się, że w zakresie pojęcia użytego w Dyrektywie mieścić się może m.in. skrócenie procedur administracyjnych, ograniczenie zużycia papieru, innych materiałów i sprzętów biurowych, które w konsekwencji wpływać mogą na zużycie energii przez daną jednostkę administracyjną. Równie dobrze dotyczyć to może również innych działań niż procedury administracyjne, które również nie były konstruowane z uwzględnieniem czynnika efektywności energetycznej, a kryją w sobie pewne rezerwy w tym zakresie, w związku z czym mogą być poddane audytowi. W obecnym brzmieniu Projekt ustawy wyłącza poszukiwane oszczędności w takich działaniach czy procedurach, gdyż nie mają one charakteru urządzeń technicznych, instalacji lub obiektów.

5. Art. 3 pkt 12 – W definicji „efektu użytkowego” dodać „zapewnienie potrzeb bytowych, przygotowanie ciepłej wody lub przygotowanie posiłków”.

Uzasadnienie: Nie wskazano wyraźnie części potrzeb socjalnych w gospodarstwach domowych. W celu usunięcia wątpliwości warto to uzupełnić, chyba że z założenia eliminuje się przedsięwzięcia oszczędnościowe objęte tą sferą zużycia końcowego energii w gospodarstwach domowych.

6. Art. 3 pkt. 13 – dodać po słowie „objektów,” wyrazy „w tym zmiany zasilania urządzeń technicznych, instalacji lub obiektów.”.
7. Art. 3 – poddajemy pod rozagę wprowadzenie definicji usługi energetycznej jako uzupełnienie pominiętej definicji z art. 3 lit. e Dyrektywy 2006/32/WE. Usługi energetyczne powinny być w dalszej części Projektu ustawy potraktowane jako jeden z rodzajów działań sprzyjających promowaniu poprawy efektywności energetycznej.

Należy również doprecyzować, czy Projekt ustawy nie ma zastosowania w odniesieniu do tych użytkowników końcowych, którzy należą do kategorii wymienionych w Załączniku I do Dyrektywy 2003/87/WE.

8. Art. 5 ust. 2 – Zwracamy uwagę, iż ustalenie zasady przeliczeń do poziomu energii pierwotnej ukierunkowuje rozwiązania na oszczędności uzyskiwane przede wszystkim w energii elektrycznej i ciepłe, gdyż ograniczenie zużycia finalnego na poziomie o 1 TOE, szacunkowo będzie skutkowało w gospodarce oszczędnością ok. 3,5-3,8 toe w energii elektrycznej, o ponad 1,3 TOE w ciepłe, a jedynie 1,03 TOE w gazie, co czyni przedsięwzięcia oszczędnościowe w gazie niekonkurencyjne. Dlatego też, postulujemy określenie i pomiar celu krajowego na poziomie energii finalnej (patrz uwaga ogólna pkt 2.1.)
9. Art. 7 ust. 1 i 2 – Program poprawy efektywności energetycznej, zgodnie z definicją zawartą w Dyrektywie, zawiera działania skupione na grupach odbiorców końcowych, które zwykle prowadzą do sprawdzalnej i wymiernej lub możliwej do oszacowania poprawy efektywności energetycznej. Obecnie niejasne jest o jakich programach efektywności energetycznej jest mowa w Projekcie ustawy, które będą określać działania mające na celu poprawę efektywności energetycznej i jakie będą faktycznie planowane przedsięwzięcia służące poprawie efektywności energetycznej. Wydaje się, że powinien być znany zakres takich możliwych programów i lista przedsięwzięć, a Minister Gospodarki w planie działań powinien z takiego znanego zakresu działań i listy środków wybierać i wskazywać konkretne do zastosowania w danym okresie. Nie jest jasny sposób przygotowywania planów działań dotyczących efektywności energetycznej dla realizacji celu zmniejszenia zużycia energii finalnej o 9 % tzn. sposobu ustalenia planowanych przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej w poszczególnych sektorach gospodarki. Czy cel ten będzie proporcjonalnie rozłożony na poszczególne sektory w zależności od specyfiki rynków energii? Tym bardziej, że zgodnie z definicją przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej są to działania polegające na zmianach technologicznych obiektów, urządzeń technicznych lub instalacji, a także z założenia może planować tylko właściciel lub ten kto ponosi odpowiedzialność za ich eksploatację, a więc nie państwo. I jako takie dopiero będą zgłaszane do przetargu celem uzyskania świadectw efektywności energetycznej. Nie jest zatem jasne czy i na jakiej podstawie wymienione w krajowym planie przedsięwzięcia będą obowiązujące dla konkretnych podmiotów. Jednocześnie takie zapisy stoją w sprzeczności z założeniami do projektu Polityki Energetycznej Polski 2030 zakładającym wzrost zużycia końcowego energii.

10. Art.11 ust. 2 pkt 1 - Przepis ten stanowi, że środkiem poprawy efektywności energetycznej jest umowa, której przedmiotem jest finansowanie przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej. Przepisy Projektu nie precyzują jednak na czym umowa taka miałaby polegać. Przepis art. 11 ust. 2 pkt 1) w obecnym brzmieniu może prowadzić do wniosku, że środkiem poprawy efektywności, do którego stosowania obowiązana jest jednostka sektora publicznego, jest również kredyt bankowy. Nie jest bowiem jasne, co twórcy Projektu ustawy rozumieją pod pojęciem „umowy, której przedmiotem jest finansowanie efektywności energetycznej”. Taka interpretacja stanowi uprzywilejowanie jednostek sektora publicznego w stosunku do przedsiębiorstw energetycznych, na które również nałożono w art. 14 obowiązek uczestniczenia w procesie realizacji zadań w zakresie efektywności energetycznej. O ile bowiem korzystanie z kredytów bankowych na potrzeby realizacji działań proefektywnościowych stanowić będzie o zrealizowaniu zdania przez jednostkę sektora publicznego, o tyle skorzystanie przez podmiot ubiegający się o przyznanie „białego certyfikatu” z kredytu, do którego przyznana została premia, o której mowa w art. 3 ustawy z dn. 21.11.08 o wspieraniu termomodernizacji i remontów przy realizacji przedsięwzięcia proefektywnościowego – jest czynnikiem eliminującym to przedsięwzięcie z możliwości uzyskania „białego certyfikatu” potwierdzającego wypełnienie obowiązku nałożonego Projektem ustawy.

11. W art. 14 ust. 1 - W pierwszej kolejności należy poczynić istotne zastrzeżenie, iż implementacja mechanizmu tzw. białych certyfikatów stanowi jedynie częściową transpozycję postanowień Dyrektywy. Art. 6 ust. 1 i 2 Dyrektywy przewiduje szereg środków służących wspieraniu efektywności końcowego wykorzystania energii oraz usług energetycznych. W szczególności Państwa Członkowskie zostały zobowiązane do wyboru jednego lub więcej z poniższych wymagań, które muszą zostać spełnione przez przedsiębiorstwa, bezpośrednio lub pośrednio poprzez innych dostawców usług energetycznych lub środków poprawy efektywności energetycznej (art. 6 ust. 2 pkt a) Dyrektywy):

(i) zapewnienie oferty ich odbiorcom końcowym oraz promowanie konkurencyjnych cenowo usług energetycznych; albo

(ii) zapewnienie odbiorcom końcowym dostępności i promowanie konkurencyjnych cenowo audytów energetycznych przeprowadzanych w sposób niezależny lub środków poprawy efektywności energetycznej zgodnie z art. 9 ust. 2 i art. 12; albo

(iii) wnoszenie wkładu do funduszy i mechanizmów finansowania, o których mowa w art. 11 Ustawy.

Jednocześnie zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt b) Dyrektywy Państwa Członkowskie mają obowiązek zapewnić istnienie lub ustanowienie dobrowolnych umów lub innych instrumentów rynkowych (w tym białych certyfikatów). Nie jest zrozumiałe, dlaczego spośród przedstawionych wyżej środków twórcy Projektu ustawy skoncentrowali się *de facto* wyłącznie na świadectwach efektywności energetycznej. Ponadto należy zauważyć, iż zgodnie z przepisami Dyrektywy instrumenty rynkowe (w tym białe certyfikaty) powinny wywoływać skutek równoważny do opisanych wyżej wymagań, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt a) Dyrektywy. Tymczasem z uzasadnienia Ustawy nie wynika, aby były prowadzone jakiegokolwiek analizy, czy wprowadzony mechanizm świadectw efektywności energetycznej posiada skutek równoważny do wymagań wynikających z treści art. 6 ust. 1 pkt a) Dyrektywy.

Wyjaśnienia wymaga dlaczego został zawężony, w stosunku do Dyrektywy 2006/32/WE, zakres przedmiotowy i podmiotowy regulacji art. 14 ust. 1 Ustawy. W obecnym kształcie adresowana ona jest wyłącznie do sprzedawców i wyłącznie do trzech rodzajów nośników: energii elektrycznej, ciepła i gazu ziemnego. Tymczasem Dyrektywa dotyczy wszystkich form dostępnej w obrocie energii zgodnie z art. 3 pkt a). Takie zdefiniowanie podmiotów zobowiązanych uzyskać tzw. biały certyfikat prowadzi do wniosku, że zapis ten dotyczy tylko i wyłącznie sprzedawców energii, którzy sprzedają energię odbiorcom końcowym i to tylko tym, którzy są przyłączeni do sieci – a *contrario* definicja ta nie obejmuje innych przedsiębiorstw sprzedających energię odbiorcom końcowym nieprzyłączonym do sieci, a ponadto, co wydaje się niezwykle istotne z punktu widzenia celu przedmiotowej regulacji, nie dotyczy przedsiębiorstw energetycznych sprzedających energię skupioną w takich nośnikach, jak paliwa stałe i ciekłe, nie dotyczy także sprzedaży energii realizowanej poprzez towarową giełdę energii, jak również przedsiębiorstw wymienionych w art. 14 ust. 2 Projektu. Budzi to poważne zastrzeżenia z uwagi na potencjalne zagrożenia dla funkcjonowania konkurencji na rynku energii. Szczególnie, że zgodnie z zapisami Preambuły Dyrektywy 2006/32/WE pkt (20) „Państwa Członkowskie powinny starać się unikać zakłóceń konkurencji (...) w celu zapewnienia równego zakresu działań wszystkim dostawcom energii; mogą one jednakże przekazać to zadanie krajowym organom regulacyjnym”. Należy również mocno podkreślić, że nałożenie obowiązku uzyskiwania „białych certyfikatów” jedynie na część przedsiębiorstw energetycznych prowadzić będzie do uprzywilejowania dużej części przedsiębiorstw, gdyż nie będą one zobligowane do wprowadzania rozwiązań w zakresie efektywności energetycznej, a także nie będą musiały ponosić kosztów zakupu białych certyfikatów. Jest to również zupełnie niezrozumiałe z uwagi na fakt, że te przedsiębiorstwa mają istotny udział w polskim rynku energii. Projekt ustawy zupełnie pomija zalecenie zawarte w Preambule Dyrektywy 2006/32/WE pkt (26), gdzie stwierdza się, że sektory paliw i transportu odgrywają ważną rolę w kwestiach dotyczących efektywności energetycznej oraz oszczędności energii, a zatem należy je objąć zakresem przedmiotowej regulacji. Dla przykładu we Francji sektor paliw ciekłych jest objęty obowiązkiem podnoszenia efektywności energetycznej, powstaje zatem uzasadnione pytanie dlaczego te przedsiębiorstwa, ale także i inne mają być wyłączone spod obowiązywania polskiej ustawy o efektywności energetycznej. Na przykład gaz ziemny, w odróżnieniu do energii elektrycznej, może być zastępowalny innymi nośnikami energii, mniej czystymi – z punktu widzenia zanieczyszczenia środowiska. Obecnie przewidziane w Projekcie rozwiązanie stać będzie w sprzeczności z wytyczną określoną w pkt (15) preambuły Dyrektywy, mówiącą iż przy poprawie efektywności energetycznej należy unikać istotnego negatywnego wpływu na środowisko naturalne.

Niezależnie od niezgodności z Dyrektywą, omawiane unormowania Projektu ustawy naruszać mogą m.in. konstytucyjne zasady: równości wobec prawa i zakazu dyskryminacji w życiu gospodarczym (art. 32 ust. 1 i 2) oraz równej ochrony własności i innych praw majątkowych (art. 64 ust. 2). Proponowane w Projekcie rozwiązanie budzi również istotne zastrzeżenia co do zgodności z art. 2 Konstytucji, zgodnie z którym Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej. Nie jest bowiem sprawiedliwe, zgodne z szeroko rozumianą zasadą równości i zakazu dyskryminacji, aby określony typ przedsiębiorstw energetycznych, a w konsekwencji również klienci tych przedsiębiorstw, dokonywali przysporzeń na rzecz innego typu przedsiębiorstw energetycznych.

Postulujemy, aby z definicji przedsiębiorstw energetycznych usunąć zapis „przyłączonym do sieci”, doprecyzować definicję odbiorcy końcowego oraz dostosować zapis, tak aby korelował on z art. 4 i art. 17 Projektu ustawy.

Zawarte w art. 14 ust. 1 określenie „gaz ziemny” należy zastąpić pojęciem „paliwo gazowe”. Zgodnie z definicją zawartą w przepisach Prawa energetycznego, do której odwołuje się Projekt, przedsiębiorstwo energetyczne to podmiot prowadzący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, przetwarzania, magazynowania przesyłania, dystrybucji paliw gazowych albo energii lub obrotu nimi.

W art. 14. ust 1 pkt 2 proponujemy, aby punkt miał brzmienie: „*uiścić ustaloną dla danego roku opłatę zastępczą, obliczoną...*”.

12. **W art. 14 proponujemy dodanie ust. 6 w brzmieniu:** „6. *Jeśli z przeprowadzonego audytu efektywności energetycznej wynika, że odbiorcy końcowi przedsiębiorstwa energetycznego nie mają technicznych lub ekonomicznych możliwości zaoszczędzenia w danym roku energii finalnej dostarczanej przez to przedsiębiorstwo w ilości ustalonej zgodnie z art. 15, obowiązek wynikający z art. 14. ust. 1 uważa się za spełniony przez przedsiębiorstwo energetyczne, jeżeli odpowiada on technicznym i ekonomicznym możliwościom zaoszczędzenia w danym roku energii finalnej przez odbiorców końcowych tego przedsiębiorstwa. W pozostałym zakresie przedsiębiorstwo energetyczne jest zwolnione z obowiązku, o którym mowa w art. 14 ust. 1.*”.

Uzasadnienie: Powyższa propozycja stanowi odpowiednik art. 13 ust. 3 Projektu odnoszący się do jednostek sektora publicznego. Uzasadniony wydaje się postulat, aby obowiązek uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectwa efektywności energetycznej lub uiszczenia opłaty zastępczej nie przekraczał możliwości technicznych i ekonomicznych istniejących po stronie odbiorców końcowych takiego przedsiębiorstwa. Trudno zakładać, że ta możliwość byłaby nadużywana, albowiem ciężar wykazania braku możliwości spoczywałby na zainteresowanym przedsiębiorstwie energetycznym.

13. **W art. 15 ust. 1 - proponujemy aby Minister właściwy do spraw gospodarki określał szczegółowy zakres obowiązku, o którym mowa w art. 15 ust. 1, odrębnie w odniesieniu do poszczególnych nośników energii.**

Uzasadnienie: Chodzi o uwzględnienie w rozporządzeniu specyfiki każdego z rodzajów energii i rynku na którym jest sprzedawana. Ponadto nie jest spójne, iż rozporządzenie będzie wydawane na kolejnych 6 lat, w oparciu o politykę energetyczną państwa, która jest opracowywana na 4 lata, oraz ceny energii elektrycznej, ciepła i paliw gazowych – zatwierdzane na okres roku. Powstaje pytanie, czy jednostkowa opłata zastępcza czyli opłata wyrażona w złotych za tonę oleju ekwiwalentnego nie powinna być częściej aktualizowana. Brak jest normy wskazującej, iż rozporządzenie to będzie również wiązało Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

14. **Art. 15 ust. 1 pkt 1 – Wyrazy „ilość energii pierwotnej” proponujemy zastąpić wyrazami „ilość energii finalnej wyrażonymi w jednostkach energii”.**

Uzasadnienie: Istotna z punktu widzenia celów ustawy jest ilość energii finalnej (patrz również uwaga dot.

definicji energii i energii pierwotnej). Ponadto proponujemy ustalanie efektów na poziomie energii finalnej wyrażonych w jednostkach energetycznych.

15. Art. 15 ust. 1 pkt 2 – Jest skonstruowany niezrozumiale, gdyż wymienia koszty poniesione przez przedsiębiorstwo energetyczne, które przeprowadziło przedsięwzięcie proefektywnościowe, a które to koszty powinny być uwzględnione, zgodnie z obowiązującym prawem energetycznym, w taryfie tego przedsiębiorstwa. Ponadto wprowadza się ograniczenie maksymalnej wysokości kalkulacji cen, a zatem oznacza to, że nie wszystkie koszty proefektywnościowe będzie można wliczyć do taryfy. Punkt 2 mówi bowiem o maksymalnej wysokości kosztów uzyskania świadectw lub opłaty zastępczej w kalkulacji cen ustalanych w taryfach. Ponadto niespójnie odnosi się do kosztów poniesionych (jak należy rozumieć w okresie poprzednim) w stosunku do kosztów uwzględnionych w taryfie, które zgodnie z metodologią kalkulacji są kosztami prognozowanymi. Taki zapis daje możliwość wydania rozporządzenia, w którym koszty uzyskania świadectw lub opłaty zastępczej nie będą uwzględniane w taryfie w całości, a tylko w pewnej części, co jest nieuzasadnione. Przedsiębiorstwa energetyczne powinny co do zasady mieć możliwość uwzględnienia w taryfie całości kosztów związanych z uzyskaniem świadectw lub opłaty zastępczej.

Zapis ten prowadzi również do nierównego traktowania podmiotów (sektora gazowniczego, ciepłowniczego oraz elektroenergetycznego), ponieważ o ile ceny paliwa gazowego i ciepła oraz stawki opłat za dystrybucję i przesył nośników energii są regulowane, to cena energii elektrycznej w odniesieniu do części odbiorców jest wolna od tego typu ograniczenia. Tym samym zapis pozwala na wprowadzenie przez przedsiębiorstwa sprzedające energię elektryczną do swoich cenników kosztów związanych z opłatami zastępczymi/białymi certyfikatami, w pełnej wysokości, natomiast przedsiębiorstwa gazownicze i ciepłownicze, do pewnej zadanej wysokości. Ponadto w pozycji uprzywilejowanej znalazłyby się również podmioty, które nie mają obowiązku taryfowania lub sprzedające paliwa i energię na rynku nie koncesjonowanym, w tym również poprzez towarową giełdę energii. Ponadto ustalenie na okres 6 lat w drodze rozporządzenia ilości energii, odpowiadającej wartości świadectw efektywności, które są obowiązane uzyskiwać i przedstawiać przedsiębiorstwa energetyczne, może nie nadążać za zmianami jakie mogą następować na rynku w poszczególnych przedsiębiorstwach obrotu na skutek zmian sprzedawcy.

Postulujemy usunięcie ust. 1 pkt. 2 – pozostawiając tę kwestię do uregulowania w stosownych aktach prawnych (tj. w ustawie Prawo Energetyczne oraz Rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi - patrz również uwaga do art. 40 Projektu ustawy), ewentualnie zmianę zapisów Projektu opiniowanej ustawy.

16. Art. 15 ust. 2 – proponujemy, aby Minister właściwy do spraw gospodarki wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, brał pod uwagę również specyfikę poszczególnych rynków sprzedaży energii.

Uzasadnienie: Rozporządzenie powinno uwzględniać specyfikę każdego z rodzajów energii i rynków, na którym jest sprzedawana, w tym również skutków związanych z wyłączeniami podmiotowymi, o których mowa w Uwagach ogólnych pkt. 3. Zwracamy ponadto uwagę, iż przygotowanie rozporządzenia, na podstawie wysokości i stopnia realizacji krajowego celu w zakresie oszczędnego gospodarowania

energią, w zgodzie z polityką energetyczną państwa ustaloną aktualnie w dokumencie Polityka energetyczna Polski do roku 2030, będzie trudne, gdyż projekt w/w. Polityki nie uwzględnia bezpośredniego spadku zużycia energii finalnej w długim horyzoncie czasowym.

17. Art. 17– Zasadne wydaje się zmodyfikowanie zasad uzyskiwania białych certyfikatów (porównaj Uwagi ogólne pkt. 4). Obecnie, wątpliwości budzi w szczególności przyjęty mechanizm określania ilości/wartości dostępnych na rynku świadectw efektywności energetycznej.

Jak wspomniano w uwagach ogólnych, o ile w przypadku zielonych, czerwonych czy żółtych certyfikatów ich liczba nie jest limitowana (ich liczba jest regulowana przez mechanizmy rynkowe), to w przypadku białych certyfikatów to Prezes URE będzie decydował, jaka – w danym roku – będzie wartość świadectw efektywności energetycznej udostępnianych podmiotom, które zrealizowały przedsięwzięcia służące poprawie efektywności energetycznej. Rozwiązanie takie rodzi istotne ryzyka dla przedsiębiorstw energetycznych, na których ciąży - określony w art. 14 Projektu – obowiązek uzyskania i przedstawienia do umorzenia białych certyfikatów. Z jednej strony bowiem na przedsiębiorstwach tych będzie ciążył obowiązek pozyskania świadectw efektywności energetycznej (pod rygorem ulszczenia opłaty zastępczej), z drugiej zaś nie ma gwarancji, czy w danym roku Prezes URE wyda jakiegokolwiek świadectwa (art. 17 Ustawy nie określa minimalnej wartości świadectw, na jakie należy zorganizować przetarg w danym roku). Powyższe ryzyko jest zwiększone faktem, iż zgodnie z art.17 Ustawy Prezes URE określa tzw. współczynnik akceptacji ofert. Ustawa w tym zakresie pozostawia regulatorowi pełną swobodę w kształtowaniu wysokości tego współczynnika. Powoduje to ryzyko, iż Prezes URE będzie określał ów współczynnik na tak wysokim poziomie, że jedynie niewielka liczba złożonych ofert przetargowych zakończy się uzyskaniem świadectwa efektywności energetycznej.

W efekcie nie można wykluczyć sytuacji, w której przedsiębiorstwa energetyczne, określone w art. 14 Ustawy, będą płacić wyłącznie opłaty zastępcze (z braku świadectw efektywności energetycznej na rynku). W takim wypadku opłaty zastępcze staną się kolejnym quasi podatkiem obciążającym sektor energetyczny.

Postulujemy w związku z powyższym zmodyfikowanie zasad uzyskiwania białych certyfikatów tj. rezygnację z systemu przetargów i przyjęcie analogicznych zasad uzyskiwania białych certyfikatów jak te, na których opierają się funkcjonujące z powodzeniem systemy zielonych, czerwonych i żółtych certyfikatów. Proponujemy, aby analogiczne zapisy jakie funkcjonują w ustawie Prawo energetyczne w odniesieniu do zasad uzyskiwania zielonych, czerwonych czy żółtych certyfikatów znalazły się w Projekcie ustawy w odniesieniu do białych certyfikatów. Takie rozwiązanie przyczyni się bezpośrednio do realizacji celu Dyrektywy, poprzez stymulowanie realizacji przedsięwzięć proefektywnościowych.

Dalsze uwagi odnoszące się do przetargu składamy na wypadek, gdyby propozycja określona w niniejszym punkcie nie została uwzględniona

18. Art. 17 ust. 3 – Ze względu na objęcie zakresem Projektu przedsięwzięć służących zwiększenia oszczędności energii przez urządzenia potrzeb własnych oraz zmniejszeniu strat energii elektrycznej i ciepła w przesyłce lub dystrybucji postuluje się objęcie dyspozycją przepisu również

gazu ziemnego, analogicznie jak w przypadku obowiązku, o którym mowa w art. 14 ust.1.

Ponadto, niezrozumiale wydaje się być przeprowadzanie przetargów łącznie dla projektów, które prowadzić mają do zwiększenia oszczędności energii przez odbiorców końcowych jako jednej kategorii, **Uzasadnione wydaje się przeprowadzanie przetargów oddzielnie, w podziale sektorowym dla każdego nośnika energii.** Stosowanie jednakowych reguł dla niejednakowych nośników energii prowadzić będzie w efekcie końcowym do dyskryminacji i uprzywilejowania jednych, a ponadto nie uwzględni specyfiki poszczególnych rynków.

19. Art. 18 ust. 1 - Lista wskazanych w tym przepisie przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej jest niespójna z Załącznikiem III do Dyrektywy.

Pozostawienie do ogłoszenia w drodze obwieszczenia, które przedsięwzięcia proefektywnościowe mogą być zgłoszone do przetargu, nie pozwala na precyzyjne odniesienie się, w jakim stopniu sektor gazowy będzie mógł wpływać na działania proefektywnościowe własnych odbiorców. Ponadto wskazana lista przedsięwzięć jest bardzo ograniczona i uniemożliwia praktycznie możliwość pozyskiwania środków z białych certyfikatów na finansowanie poprawy wykorzystywania energii u drobnych odbiorców końcowych.

20. Art. 19 ust. 1 – Należy podkreślić, iż uzyskanie efektu oszczędności co najmniej 10 TOE dla poszczególnego przedsięwzięcia w znacznym stopniu ogranicza możliwości przedkładania przez odbiorców sektora gazowego efektywnych ofert przetargowych. Istnieje ryzyko, iż sektor gazowy nie mogąc przedłożyć ofert przetargowych o dużym potencjale, będzie zmuszony do zakupu na giełdzie świadectw efektywności energetycznej odnoszących się do efektywności innego sektora energii, lub ponieść opłatę zastępczą, co w konsekwencji spowoduje wzrost kosztów prowadzenia działalności regulowanej, a zatem wzrost kosztów uzasadnionych i cen dla odbiorców gazu. Istnieje zagrożenie, że wprowadzenie w życie tej ustawy może wpłynąć na subsydiowanie jednego sektora energii przez inny i zaburzać konkurencyjność cenową pomiędzy poszczególnymi nośnikami energii. **Konieczne jest zmniejszenie przyjętego limitu oszczędności energii dla przedsięwzięć kwalifikowanych do przetargów.**

21. Art. 19 ust. 3 pkt 1 – Niezrozumiale jest, dlaczego do przetargu nie może być zgłoszone przedsięwzięcia służące poprawie efektywności energetycznej zakończone przed dniem 1 stycznia 2008 roku. Stoimy na stanowisku, że jeśli przedsiębiorstwo wypełnia swoim działaniem przesłanki ustawy już przed dniem wejścia w życie ustawy – tj. zrealizowało projekt, który w perspektywie kolejnych lat przyczyniać się będzie do poprawy efektywności końcowego zużycia energii, powinno być ono uprawnione do otrzymania białych certyfikatów. W przeciwnym wypadku premiowane będą przedsiębiorstwa, które przed wejściem w życie ustawy były biernie jeśli chodzi o projekty poprawiające efektywność energetyczną. Dyrektywa przewiduje możliwość uwzględniania działań proefektywnościowych, które rozpoczęły się w 1995 r., a w szczególnych przypadkach nawet w 1991 r.).

22. Art. 19 ust. 3 pkt 2 – W uzasadnieniu brak argumentów za wyeliminowaniem z przetargu przedsięwzięć, na których realizację uzyskano środki z:

- kredytu od, którego została przyznana premia, o której mowa w art. 3 ustawy z dn.21.11.08 o wspieraniu termomodernizacji i remontów;

- budżetu Unii Europejskiej.

Należy zwrócić uwagę, że w odniesieniu do jednostek sektora publicznego nie wprowadzono takich obostrzeń, wręcz przeciwnie – jako jeden ze środków poprawy efektywności wskazano w art. 11 ust. 2 pkt 1) umowę, której przedmiotem jest finansowanie przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej. Ponadto niejasnym jest dlaczego w odniesieniu do przedsięwzięć efektywnościowych nie można łączyć w/w źródeł finansowania, natomiast z drugiej strony nie wprowadza się takich obostrzeń i ustanawia się w art. 41 Projektu możliwość przeznaczania przychodów z kar i opłat zastępczych z „kolorowych” certyfikatów i białych certyfikatów na wyłączne wspieranie rozwoju odnawialnych źródeł energii oraz budowy sieci elektroenergetycznych służących przyłączeniu tych źródeł lub na wspieranie wzrostu efektywności energetycznej, w tym wysokosprawnej kogeneracji.

23. Art. 22 ust. 2 - Brak jest precyzji co do obowiązku dokumentowania zgodności z deklaracją dla przedsięwzięć do 100 TOE. Zgodnie z art. 22 ust. 2 te przedsięwzięcia nie objęte są audytem potwierdzającym osiągnięcie oszczędności. Co więc zatem stanowi o potwierdzeniu uzyskanych oszczędności i ich zgodności z deklaracją – czy potwierdzeniem efektu będzie dopiero porównanie zarejestrowanego zużycia paliwa w porównywalnym okresie roku? Jeśli tak, należy doprecyzować, że przez zakończenie przedsięwzięcia rozumie się potwierdzenie audytem lub pomiarami uzyskanego efektu.

24. Art. 23 – Artykuł ten przewiduje sankcję za niewykonanie przedsięwzięcia proefektywnościowego w postaci zakazu udziału w przetargach. Wydaje się, że w takim przypadku zasadne byłoby umożliwienie innym przedsiębiorstwom, które nie zdołały wprowadzić swojego projektu do przedziału efektu energetycznego, o którym mowa w art. 21, do zajęcia miejsca przedsiębiorstwa wykluczonego, które naruszyło zasady udziału w przetargu.

25. Art. 26 ust. 1 – Brak wskazań dla jakich przypadków decyzja o umorzeniu dotyczy tylko części świadectwa.

26. Art. 28 – Niekonsekwencja w stosunku do zapisu art. 32 ust 1. To URE prowadzi bazę danych audytorów na terenie całego kraju – brak jest potrzeby dublowania zwielokrotnienia takiej bazy – wydaje się iż po stronie przedsiębiorstwa energetycznego powinien być tylko obowiązek poinformowania o tym odbiorcy końcowego. Gdyby ten przepis miał zostać, obowiązek z niego wynikający powinien spoczywać na wszystkich sprzedawcach energii i odnosić się do wszystkich odbiorców końcowych również nie „przyłączonych do sieci”. Ponadto zasadnym byłoby wskazanie, kto jest zobowiązany zapewnić dostępność do audytów lub programów poprawy efektywności.

27. Art. 36 ust. 1 – Ustalono poziom 10 % przychodu przedsiębiorcy (bez doprecyzowania z której działalności gospodarczej objętej koncesją), którego nie może przekroczyć kara zdefiniowana w ustępie 1. Wydaje się, że tak wysoki poziom kary dla przedsiębiorcy jest niewspółmierny do działań jakie może

on podjąć w ramach działalności proefektywnościowej. Kara powinna być adekwatna do przewinienia przedsiębiorcy i nie może w sposób nieuzasadniony pozbawiać przedsiębiorcy dochodu uzyskiwanego z jego podstawowej, koncesjonowanej działalności, dla której przecież jest zobowiązany wypełnić szereg obowiązków ustawowych.

28. W art. 40 proponujemy dodanie pkt 4, który zmieni art. 45 ust. 2 ustawy – Prawo energetyczne poprzez dodanie na końcu zdania wyrazów: „a także uwzględniają opłaty zastępcze ponoszone z tytułu umarzania świadectw efektywności energetycznej”.
29. W art. 40 proponujemy dodanie pkt 5, który zmieni art. 46 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne poprzez dodanie na końcu zdania wyrazów: „a także sposób uwzględniania kosztów współfinansowania przedsięwzięć związanych z oszczędnością paliw i opłat zastępczych z tytułu świadectw umorzenia efektywności energetycznej”.
30. Art. 41 – Powinien wyraźnie przewidywać, że wpływy z opłat zastępczych będą określane odrębnie dla poszczególnych sektorów i przedsięwzięć, o których mowa w art. 15 oraz art. 17 według naszej propozycji, oraz przeznaczane będą na finansowanie poszczególnych kategorii przedsięwzięć efektywnościowych oraz audytów energetycznych w sektorach energetyki, z których pochodzą.

Postulujemy zmienić redakcję art. 41 - w ust. 9 skreślić od słów „a także wpływy z opłat zastępczych, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia ....o efektywności energetycznej (Dz. U. Nr....., poz.....) oraz wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 36 ust. 1 i 2 tej ustawy”.

Dodać ustęp 10 w następującym brzmieniu: Przychodami Narodowego Funduszu rejestrowanymi na wyodrębnionych rachunkach są także wpływy z opłat zastępczych, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia ....o efektywności energetycznej (Dz. U. Nr....., poz.....) oraz wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 36 ust. 1 i 2 tej ustawy uzyskiwane od poszczególnych przedsiębiorstw energetycznych sektorów paliwowo energetycznych.

Dodać ust. 11 w następującym brzmieniu: Przychody, o których mowa w ust. 10 służyć wyłącznie finansowaniu poszczególnych kategorii przedsięwzięć efektywnościowych oraz realizacji programów, o których mowa w art. 7, jak również audytów energetycznych w sektorach paliwowo energetycznych, z których pochodzą.

W obecnym brzmieniu ten przepis jest niedopuszczalny. Zapis przewidujący subsydiowanie rozwoju sektora elektroenergetycznego wpływami z opłat zastępczych poniesionych przez przedsiębiorstwa energetyczne konkurencyjnych nośników energii należy uznać:

- Za naruszający m.in. konstytucyjne zasady: równości wobec prawa i zakazu dyskryminacji w życiu gospodarczym (art. 32 ust. 1 i 2) oraz równej ochrony własności i innych praw majątkowych (art. 64 ust. 2). Proponowane w Projekcie rozwiązanie budzi również istotne zastrzeżenia co do zgodności z art. 2 Konstytucji, zgodnie z którym Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej. Nie jest bowiem

sprawiedliwe, zgodne z szeroko rozumianą zasadą równości i zakazu dyskryminacji, aby określony typ przedsiębiorstw energetycznych, a w konsekwencji również klienci tych przedsiębiorstw, dokonywali przysporzeń na rzecz innego typu przedsiębiorstw energetycznych.

- Co do zasady za sprzeczny z art. 7 ustawy z dnia 02.07.2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. nr 155 z 2007, poz. 1095) stanowiącym, iż Państwo udziela przedsiębiorcom pomocy publicznej na zasadach i w formach określonych w odrębnych przepisach, z poszanowaniem zasad równości i konkurencji, i wymagający dokładnego zbadania pod kątem zgodności z przepisami dotyczącymi udzielania pomocy publicznej.

- Niedozwolony z punktu widzenia nakazu unikania zakłóceń konkurencji, opisanego w pkt (20) preambuły Dyrektywy oraz zasad funkcjonowania funduszy wspierających działań na rzecz poprawy efektywności energetycznej, opisanych w art. 11 Dyrektywy.

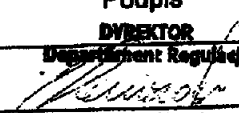
31. Art. 43 – Okres *vacatio legis* wydaje się za krótki.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	Pismo przewodnie znak: DV/VB/ /2009 z dnia listopada 2009 roku.
2	Wypis z Krajowego Rejestru Sądowego
3	
4	

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych**
zgłoszenia dokonanego dnia .....
(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	Podpis
Andrzej Janiszowski	30 listopada 2009 r.	 DIREKTOR Departament Regulacji

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy treść: „ - Zgłoszenie zmiany danych” skreślić
** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414)) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 2006 r. w

- sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych (Dz. U. Nr 34, poz. 236)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie konieczne rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
  3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego.
  4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM – ~~ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH~~

PROJEKT USTAWY O EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/ imię i nazwisko Stowarzyszenie Papierników Polskich
2. Siedziba/miejsce zamieszkania Łódź
3. Adres do korespondencji i adres e-mail Plac Komuny Paryskiej 5a, Łódź 90-007 e-mail: info@spp.pl

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i Nazwisko	Adres miejsca zameldowania na pobyt stały
1	Zbigniew Fornalski	[REDAKOWANE]

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO ZE WSKAZANIEM INTERSU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

W projekcie zaproponowano, że (art.19 ust 1) okres uzyskiwania oszczędności energii w wyniku przedsięwzięcia proefektywnościowego, na który przedsiębiorstwo uzyskuje certyfikat, powinien wynosić co najmniej 15 lat. Powstaje jednak wątpliwość co stanie się w przypadku gdy przedsiębiorstwo, które otrzymało certyfikat zakończy działalność przed upływem 15 lat – certyfikat zostanie zabrany czy też przetarg zostanie powtórzony.

Minimalny okres eksploatacji – 15 lat oraz zaproponowany system przetargu powoduje, że przedsiębiorstwom energetyki przemysłowej trudno będzie konkurować z dużymi przedsiębiorstwami energetycznymi.

Zgodnie z projektem ustawy sprzedawcy energii zobowiązani są do uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectwo efektywności energetycznej. W tej sytuacji najprawdopodobniej ciężar kosztów zakupu takiego certyfikatu zostanie przeniesiony na odbiorcę końcowego poprzez podwyżki cen energii.

Wydaje się, że beneficjentami ustawy powinni przede wszystkim być odbiorcy końcowi, a nie operatorzy sieciowi czy też zawodowi wytwórcy energii u których poprawa efektywności energetycznej winna następować w wyniku prowadzenia działalności opartej o najlepsze dostępne techniki. Zwiększenie sprawności wytwarzania energii, zmniejszenie strat w przesyłce i dystrybucji energii prowadzących do oszczędności energii powinno być obowiązkiem nałożonym na operatorów sieciowych. Największe efekty oszczędności energii mogą uzyskać odbiorcy końcowi zarówno indywidualni jak i przemysłowi. Wprowadzenie w przemyśle nowych, efektywnych energetycznie technologii produkcji powinno doprowadzić do największych oszczędności.

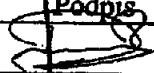
W artykule 14 ust.2 proponujemy zmienić z „(...)jeżeli wielkość mocy zamówionej przez tych odbiorców nie przekracza 5 MW” na „(...)jeżeli wielkość mocy zamówionej przez tych odbiorców nie przekracza 15-20 MW”. Zmian ta umożliwi wyeliminowanie małych źródeł, z obowiązku uzyskiwania świadectw.

D.ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	KRS
2	Pełnomocnictwo Z. Fornalskiego
3	
4	

E.Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych zgłoszenia dokonanego dnia.....

F.OSOBA SKŁADAJACA ZGŁOSZENIE

Imię i Nazwisko	Data	Podpis
Zbigniew Fornalski	30.11.2009	

**ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM — ZGŁOSZENIE ZMIANY
DANYCH***

o efektywności energetycznej z dnia 24 września 2009 r.

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**

Zakłady Pomiarowo-Badawcze Energetyki ENERGOPOMIAR Sp. z o.o.

2. Siedziba/miejsce zamieszkania**

ul. Sowińskiego 3
44-100 Gliwice

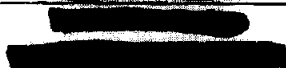
3. Adres do korespondencji i adres e-mail

Skr. 402

44-100 Gliwice 1

e - mail: sekretariat@energopomiar.com.pl

**B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU
WYMIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM**

Lp.	Imię i nazwisko	Adres miejsca zameldowania na pobyt stały
1.	Adam Smolik	
2.	Jan Penar	

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

Dotyczy	Wersja tekstu w Projekcie ustawy ...	Propozycja zmian
str. 1, Rozdział 1, art.1, pkt 2	„zadania jednostek sektora publicznego w zakresie efektywności energetycznej”	„zadania jednostek sektora publicznego i przedsiębiorstw energetycznych sprzedających energię elektryczną, ciepło lub gaz ziemny odbiorcom końcowym w zakresie efektywności energetycznej”
str. 1, Rozdział 1, art.3, pkt 1	„...niezbędnej do uzyskania tego efektu”	Zapis zbędny. Sformowanie „niezbędny” oznacza zużycie minimalne przy największej sprawności procesu w aktualnym stanie wiedzy technicznej, .
str. 1, Rozdział 1, art.3, pkt 3	„...oraz energię: wody, wiatru, słoneczną, geotermalną – wykorzystywane do produkcji energii elektrycznej, ciepła lub chłodu, a także biomasę w rozumieniu art.2 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz.U. Nr 169, poz. 1199, z późn. zm. ²⁾ ,”	„...oraz energię: wody, wiatru, słoneczną, geotermalną, a także biomasę w rozumieniu art.2 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz.U. Nr 169, poz. 1199, z późn. zm. ²⁾) – wykorzystywane do produkcji energii elektrycznej, ciepła lub chłodu,,”
str1-3 Rozdział 2, art.6		Brak definicji terminu „świadectwo efektywności energetycznej”, „wartość świadectwa efektywności”, „współczynnik akceptacji ofert”
str. 3, Rozdział 2, art.5, ust. 1	„Narodowy cel w zakresie oszczędnego gospodarowania energią ustala się w celu uzyskania do 2016 r. oszczędności energii finalnej w ilości nie mniejszej niż 1 % krajowego zużycia tej energii w 2007 r.”	„Narodowy cel w zakresie oszczędnego gospodarowania energią ustala się dla uzyskania do 2016 r. zmniejszenia zużycia energii pierwotnej w ilości nie mniejszej niż 9 % krajowego zużycia energii finalnej w 2007r.
str. 6, Rozdział 3, art.13, ust. 1	„Jednostka sektora publicznego jest zobowiązana do zaoszczędzenia w ciągu roku energii finalnej w ilości nie mniejszej niż 1 % średniego zużycia tej energii w ciągu roku, z zastrzeżeniem ust. 3, przy czym uśrednienie obejmuje trzy kolejne lata poprzedzające dany rok kalendarzowy.”	„Jednostka sektora publicznego jest zobowiązana do podwyższenia efektywności energetycznej w ciągu roku w ilości pozwalającej na zmniejszenie zużycia energii finalnej w ilości nie mniejszej niż 1 % średniego zużycia tej energii w ciągu trzech kolejnych lat poprzedzających dany rok kalendarzowy, z zastrzeżeniem ust. 3.
str. 10 i 11, Rozdział 4, art.18, ust.1	„Przedsięwzięciami służącymi poprawie efektywności energetycznej są w szczególności następujące rodzaje przedsięwzięć: ...”	Wśród wymienionych przedsięwzięć brak: - termomodernizacja budynków - wymiana silników elektrycznych

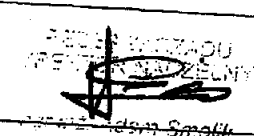
str.16, Rozdział 4, art.27		Przed artykułem 27 powinien być umieszczony tytuł Zasady uzyskiwania uprawnień audytora efektywności energetycznej
str.20, Rozdział 4, art.33, ust.2, pkt 5	„2. Wykreślenie z rejestru audytorów następuje w przypadku: ... 5) złożenia z wynikiem negatywnym egzaminu na audytora efektywności energetycznej. ...”	Zapis tego punktu jest sprzeczny z zapisem w Art.29, ust. 2, pkt 4, który stanowi: „Do rejestru audytorów może być wpisana osoba, która: ... 4) odbyła szkolenie dla osób ubiegających się o nadanie uprawnień do wykonywania zawodu audytora efektywności energetycznej i złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin na audytora efektywności energetycznej.”
Uwaga ogólna	W projekcie Ustawy brak jest zapisów precyzujących zasady weryfikacji dokumentacji złożonej na różnych etapach ubiegania się o świadectwa efektywności energetycznej.	

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych**
zgłoszenia dokonanego dnia .....
 (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
Adam Smolik Prezes Zarządu, Dyrektor Naczelny	25.11.2009	

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy treść: „ - Zgłoszenie zmiany danych” skreśla się.
 ** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414)) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 2006 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych (Dz. U. Nr 34, poz. 236)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie konieczne rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

**ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM**

**Ustawy o efektywności energetycznej
(projekt z dnia 5.11.2009)**

(tytuł projektu - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej
lub informacja zamieszczona w programie prac legislacyjnych)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa:
KONFEDERACJA BUDOWNICTWA I NIERUCHOMOŚCI

2. Siedziba:
ALEJE JEROZOLIMSKIE 29/3, WARSZAWA, 00-508

3. Adres do korespondencji i adres email:
ALEJE JEROZOLIMSKIE 29/3, WARSZAWA, 00-508, marcin.piotrowski@niwco.pl

**B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU
WYMENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM**

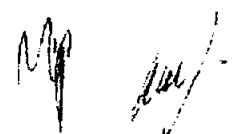
Lp. Imię i Nazwisko Adres miejsca zameldowania na pobyt stały

1. Marcin Piotrowski

**C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM
INTERESU BĄDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY**

Głównym celem wdrażanej Dyrektywy jest podjęcie działań na rzecz zmniejszenia marnotrawstwa, zwiększenia efektywności wykorzystania energii przez jej końcowych użytkowników głównie dzięki temu, że ma skłonić zarówno producentów energii jak i jej dostawców do inwestowania nie w rozwój swoich mocy, ale w oszczędzanie energii przez ich klientów. Paradoksalnie, ograniczanie zapotrzebowania na energię w długim terminie nie zaszkodzi interesom producentów oraz dostawców, bo zmniejszone zapotrzebowanie stabilizując rynek, pozwala klientom na zaakceptowanie rosnących cen i umożliwia racjonalny rozwój sektora energetyki.

Ze względu na to, że największym odbiorcą energii w Polsce są budynki, w tym gospodarstwa domowe (ponad 25%) i budynki użyteczności publicznej (ca 15%), na których użytkowanie zużywa się ponad 40% całej wytworzonej w kraju energii, Ustawa powinna zawierać wyraźne wskazania dotyczące ograniczenia zużycia energii na eksploatację budynków, podobnie jak obecna wersja projektu ustawy zawiera szczegółowe wskazania dla ograniczenia zużycia energii przez przemysł.

Szczegółowe uwagi/propozycje

1. W art. 3. w pktcie 7)

- doprecyzować definicję użytkownika końcowego tak, aby uwzględniała osoby fizyczne/ gospodarstwa domowe jako końcowych odbiorców energii na równi z innymi odbiorcami końcowymi; obecny zapis z ustawy prawo energetyczne w stosunku do gospodarstw domowych jest dwuznaczny.

2. W art. 18 ust 1

- uzupełnić listę przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej o te, które dotyczą budynków, zarówno mieszkalnych jak i użyteczności publicznej i przemysłowych, jak niżej:

a) zmienić redakcję pktu 1) z „izolacja instalacji przemysłowych” na „izolacja budynków, instalacji i wyposażenia”;

b) w pktcie 2) b) dopisać po przecinku, „w tym wymiana sprzętów agd i instalacji grzewczych w gospodarstwach domowych”

c) zmienić pkt 3) z „odzysk energii w procesach przemysłowych” na „odzysk energii”

Korzystając z okazji pragniemy zwrócić uwagę na fakt, że w oficjalnym tłumaczeniu na język polski tekstu Dyrektywy jest ewidentny błąd, który skutkować nieuprawnionym ograniczeniem zakresu jej oddziaływania w naszym krajowym prawodawstwie. W załączniku III, w którym wyliczono listę przykładów kwalifikujących się środków poprawy efektywności energetycznej sektor budynków MIESZKALNYCH (w oryginale „residential”) występuje jako „budynki wielorodzinne”, pozostawiając tym samym poza zakresem Dyrektywy większość domów, tj. jednorodzinne, których jest w Polsce kilka milionów i których standard energetyczny, a jednocześnie potencjał możliwych oszczędności energii jest największy.

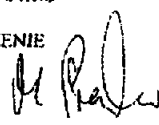
D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

I. Kopia wypisu z KRS

E. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko
Marcin Piotrowski

Data
28.12.2009

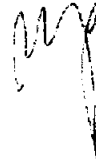
Wzrost: 180 cm
Ciężar ciała: 75 kg
Data: 28.12.2009

2
20

STANISŁAW JAROSZ I PIONOWNICTWA
W WARSZAWIE
ul. Marszałkowska 29 lok 3 00-608 Warszawa
Regon 141159309 NIP 525-22-03-917

Pauczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbinguowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414)) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 2006 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych (Dz. U. Nr 34, poz. 236)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie konieczne rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbinguowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

01

ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*

Projekt ustawy o efektywności energetycznej
(tytuł projektu - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w programie prac legislacyjnych)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa / imię i Nazwisko**

CECED Polska - członek Europejskiego Stowarzyszenia Producentów AGD

2. Siedziba / miejsce zamieszkania**

ul. Włodarzewska 76D, 02-393 Warszawa

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

**ul. Włodarzewska 76D, 02-393 Warszawa
wojtek.konecki@cecedpolska.pl**

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i Nazwisko	Adres miejsca zameldowania na pobyt stały
1.	Wojciech Konecki	

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĄDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

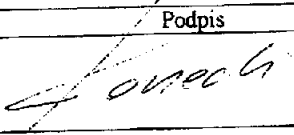
Propozycje zawarto w załączniku do zgłoszenia

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1. **Załącznik - pismo CECED Polska z dnia 22.12.2009r.**
2. **Pełnomocnictwo dla Wojciecha Koneckiego do reprezentacji CECED Polska**
3. **Aktualny odpis z KRS**

E. ~~Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych / zmiany danych** zgłoszenia~~
dokonanego dnia .....
(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i Nazwisko	Data	Podpis
Wojciech Konecki	06.01.2010	

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy, treść: „- Zgłoszenie zmiany danych” skreśla się.
** Niepotrzebne skreślić

cecedPolska

Związek Pracodawców

- Europejskie Stowarzyszenie Producentów AGD - CECED
- Członek Krajowej Izby Gospodarczej

ul. Włodarzewska 76d
02-393 Warszawa
tel./fax 48 22 668-84-95
info@cecedpolska.pl
www.cecedpolska.pl

Warszawa, 22 grudnia 2009

DYREKTOR HENRYK MAJCHRZAK
DEPARTAMENT ENERGETYKI
MINISTERSTWO GOSPODARKI

Dotyczy: projekt ustawy o efektywności energetycznej

Szanowny Panie Dyrektorze,

CECED Polska¹, jako związek pracodawców skupiający większość producentów w branży AGD oraz będący uczestnikiem konsultacji społecznych w tworzeniu ustawy o efektywności energetycznej, pragnie przedstawić swoje uwagi do 11 wersji tego dokumentu z dnia 5.11.2009 roku. Nasze opinie wyrażaliśmy w stanowiskach z dnia 17 czerwca 2009r. oraz 20 sierpnia 2009r. odnoszących się do poprzednich wersji projektu ustawy, tj. nr 8 z dn. 15.05.2009r. oraz nr 9 z dn. 16.07.2009r. Obecnie wnioskujemy o następujące zmiany.

Definicje

W celu większej przejrzystości oraz zgodności z Dyrektywą 2006/32/WE proponujemy następujące brzmienie Art. 3 ust. 7:

„odbiorca końcowy – osobę fizyczną lub prawną, która dokonuje zakupu paliw lub energii na własny użytek”

lub

„odbiorca końcowy – odbiorcę końcowego (osobę fizyczną lub prawną) w rozumieniu art. 3 pkt 13a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;”

W obydwu proponowanych przypadkach dodana jest „osoba fizyczna”, która celowo wymieniona jest w Art. 3 lit. n Dyrektywy.

Bez takiego zapisu istnieje uzasadniona obawa, że gospodarstwa domowe, będące znaczącym w skali kraju użytkownikiem końcowym, nie będą korzystały z dobrodziejstw Ustawy, ponieważ nie dysponują zapleczem prawnym umożliwiającym jasną interpretację zastosowanych odnośników.

Przedsięwzięcia służące poprawie efektywności energetycznej

Proponujemy przywrócenie w zmienionej formie zapisów usuniętych z wersji nr 9 projektu Ustawy, dotyczących dóbr powszechnego użytku.

Wnioskujemy o dopisanie możliwości modernizacji gospodarstwa domowego przez dodanie w art. 18 ust. 1 pkt. 2, lit. d/:

„d) gospodarstwa domowego”

¹ Związek pracodawców CECED Polska, członek Europejskiego Komitetu CECED, powołany został do życia w 2003 roku i pełni funkcję jedynej reprezentacji branży producentów sprzętu AGD w Polsce. Naszymi członkami są takie firmy jak Amica, Philips, Bosch-Siemens, Whirlpool, Electrolux, Indesit, FagorMastercook, Beko, Candy, SEB Group, Gorenje, Clarko i Miele.

CECED Polska

Związek Pracodawców

- Europejskie Stowarzyszenie Producentów AGD - CECED
- Członek Krajowej Izby Gospodarczej

ul. Włodarzewska 76d
02-393 Warszawa
tel./fax 48 22 668-84-95
info@cedepolska.pl
www.cedepolska.pl

Gospodarstwo domowe jest istotnym odbiorcą końcowym energii. Dotyczyć go powinny „programy poprawy efektywności energetycznej” wymienione w Art. 3 lit. g) Dyrektywy. Uwzględnienie naszego wniosku otworzyć może drogę do pojawienia się takich programów.

Jesteśmy również przekonani, że cele Dyrektywy oraz przedmiotowej Ustawy nie będą mogły być osiągnięte bez zaangażowania oraz zmiany postawy szerokiej rzeszy społeczeństwa polskiego. Proponowane przez nas zmiany pozwolą na promowanie nowych postaw i czerpanie korzyści przez dużą grupę odbiorców końcowych finansujących w znacznej mierze przewidywane podwyżki cen energii, które łatwiej będzie można wytłumaczyć przedstawiając jako zachętę możliwe do osiągnięcia wymierne korzyści.

Przedsiębiorstwa usług energetycznych – ESCO

Nawiązując do naszych wcześniejszych próśb, po raz kolejny postulujemy włączenie do projektu ustawy o efektywności energetycznej definicji firmy ESCO na wzór tej zawartej w Art. 3 lit. i) Dyrektywy 2006/32/WE w sprawie efektywności końcowego wykorzystania energii i usług energetycznych.

W dziedzinie promowania świadomości efektywności energetycznej Polska ma do nadrobienia więcej niż większość innych krajów europejskich. Nie widzimy powodów, aby wzorce ujęte w Dyrektywie nie były zastosowane w polskiej Ustawie. Jesteśmy przekonani, że przywołanie koncepcji ESCO pozwoli na szybkie i efektywne wypromowanie tej formuły.

Prosimy, aby jasno ujęta była możliwość ubiegania się ESCO o świadectwa efektywności energetycznej w imieniu odbiorców końcowych (w tym osób fizycznych) i aby zgłoszenie np. modernizacji kilkuset gospodarstw domowych było traktowane jako przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej.

Zdajemy sobie sprawę, że już w obecnym kształcie Ustawa nie zabrania tworzenia ESCO. Takie prawa wynikają z praw podstawowych. Wiedzieli o tym również twórcy Dyrektywy, jednakże zdecydowali się na wyszczególnienie tej formuły w celu ułatwienia i przyspieszenia procesu promocji działań zmierzających do zwiększenia efektywności energetycznej. Koncepcję tę wspierają również przedstawiciele Komisji Europejskiej – idźmy zatem ich śladem, a nawet kreujmy nowe wzorce dla pozostałych Państw Członkowskich!

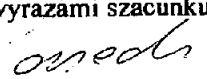
Audyt

Postulujemy stworzenie definicji uproszczonego audytu (ex ante) „pro-forma”, który dałby możliwość wprowadzenia szybkiej ścieżki dla większej ilości mniej skomplikowanych przedsięwzięć.

Zdajemy sobie sprawę, że szczytne cele mogą w rzeczywistości rozbić się o bariery biurokratyczne. Postulujemy uwzględnienie możliwości zastosowania uproszczonych procedur dla prostych, acz efektywnych działań.

Przekonani o istotności naszych postulatów wyrażamy nadzieję, że znajdą one swoje odzwierciedlenie w przedłożeniu rządowym. Wszystkie nasze propozycje łączą się w jedną całość promującą modernizację gospodarstw domowych, w których według naszych obliczeń jest ponad 6 milionów przestarzałych i wielce energochłonnych urządzeń.

Dziękując za dotychczasowy dialog, pozostaje
Z wyrazami szacunku,

Wojciech Konecki
Dyrektor Generalny
CECED Polska Związek Pracodawców Producentów AGD

**ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM
USTAWY/ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH***

.....o efektywności energetycznej.....

.....

(tytuł projektu ustawy w brzmieniu wynikającym z druku sejmowego oraz nr druku)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imie i nazwisko*
Zakład Projektowo Wdrożeniowy
Techniki Górniczej – Władysław Szymański

2. Siedziba/miejsce zamieszkania*
[REDAKOWANE]

3. Adres do korespondencji
[REDAKOWANE]

**B. WSKAZANIE OSOB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA
PODMIOTU WYMIIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD
PROJEKTEM**

L.	Imie i nazwisko	Adres zamieszkania
p.		
1.	Władysław Szymański	[REDAKOWANE]

**C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE
WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY**

Załącznik – pismo z dnia 6.05.2010 r.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

Nie dotyczy

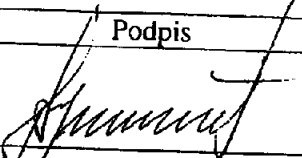
**E. NINIEJSZE ZGŁOSZENIE DOTYCZY UZUPEŁNIENIA BRAKÓW
FORMALNYCH /ZMIANY DANYCH ZGŁOSZENIA DOKONANEGO DNIA**

* Niepotrzebne skreślić.

Nie dotyczy

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imie i nazwisko	Data	Podpis
Władysław Szymański	6.07.2010 r.	

* Niepotrzebne skreslic.

Uwagi

do projektu ustawy o efektywności energetycznej z dnia 08.04.2010r. - wersja 12

1. Art.1. p.2. projektu ustawy określa zadania jednostek sektora publicznego w zakresie efektywności energetycznej. W art.3. p.9. podana jest definicja jednostki sektora publicznego – jest to „podmiot sektora finansów publicznych, o którym mowa w art.9 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157. poz.1240)”. Wg art.9. p.14. w/w ustawy sektor finansów publicznych tworzą: (między innymi) – p.14

- „inne państwowe lub samorządowe osoby prawne utworzone na podstawie odrębnych ustaw w celu wykonywania zadań publicznych z wyłączeniem przedsiębiorstw, jednostek badawczo – rozwojowych, banków i spółek prawa handlowego.”

Tak więc art. 9. p.14 ustawy o finansach publicznych ogranicza bardzo zakres zastosowania ustawy o efektywności energetycznej.

Ograniczenie zakresu stosowania przygotowywanej ustawy tylko do jednostek wyszczególnionych w art.9. p.1-13 jest dużym błędem, gdyż możliwości uzyskania znacznych oszczędności zużycia energii elektrycznej istnieją głównie w przedsiębiorstwach i spółkach prawa handlowego, w których udział ma Skarb Państwa. Dot. to szczególnie górnictwa i zakładów przemysłowych. Wg mojej wiedzy w tych sektorach istnieją duże możliwości poprawienia efektywności energetycznej, co przyniesie zwiększenie wpływów do budżetu państwa z tytułu zwiększonego zysku tych jednostek płacących dywidendy i podatek.

W ustawie z dnia 29 stycznia 2004r. „Prawo zamówień publicznych” Dz.U.223. poz. 1655, z 2007r. w art.3. definicja jednostek sektora finansów publicznych jest poszerzona o inne jednostki do których zaliczane są również przedsiębiorstwa i spółki z udziałem Skarbu Państwa.

2. Również przygotowywana ustawa o efektywności energetycznej nie uwzględnia wszystkich zaleceń zawartych w Dyrektywie 2006/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006r. , w sprawie efektywności końcowego wykorzystania energii i usług energetycznych. Miedzy innymi nie uwzględnia zaleceń zawartych w art.1., art.2., art.5. oraz w załączniku III w/w Dyrektywie dot. sektorów:

- sektora przemysłowego
- sektora transportowego
- środków horyzontalnych

Wprowadzenie proponowanych w/w zmian i uzupełnień do projektu przedmiotowej ustawy przyczyni się do uzyskania znacznych oszczędności energetycznych, oraz zobowiąże użytkowników nośników energii do podejmowania przedsięwzięć techniczno – organizacyjnych, poprawiających sprawność energetyczną stosowanych urządzeń i technologii.

Władysław Szymański

TABELA ZGODNOŚCI

1.	Nr celex / nr naturalny / zmiana dyrektywy
	32006L0032 2006/32/EC
2.	Tytuł dyrektywy
	Directive 2006/32/EC of the European Parliament and of the Council of 5 April 2006 on energy end-use efficiency and energy services and repealing Council Directive 93/76/EEC Dyrektywa 2006/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie efektywności końcowego wykorzystania energii i usług energetycznych oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/76/EWG
3.	<i>Instytucja odpowiedzialna za wdrożenie dyrektywy</i>
	Ministerstwo Gospodarki -
4.	Akt prawny, na mocy którego wdrażane są przepisy dyrektywy
	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Projekt ustawy o efektywności energetycznej ▪ Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 roku <i>Prawo energetyczne</i> (tekst jednolity Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625), ▪ Ustawa z dnia 2 lipca 2004 roku <i>o swobodzie działalności gospodarczej</i> (tekst jednolity Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095), ▪ Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 roku <i>Prawo ochrony środowiska</i> (tekst jednolity Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150), ▪ Ustawa z dnia 29 czerwca 1995 r. <i>o statystyce publicznej</i> (Dz. U. z 1995 r. Nr 88, poz.439), ▪ Ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. <i>o ochronie konkurencji i konsumentów</i> (Dz. U. z 2007 r. Nr 50, poz. 331), ▪ Ustawa z dnia 21 listopada 2008 r. <i>o wspieraniu termomodernizacji i remontów</i> (Dz. U. z 2008 r. Nr 223, poz. 1459), ▪ Ustawa z dnia 17 lipca 2009 r. <i>o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji</i> (Dz. U. z 2009 r. Nr 130, poz. 1070), ▪ Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 28 listopada 2008 r. <i>w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom, wystawiania faktur, sposobu ich przechowywania oraz listy towarów i usług, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług</i> (Dz. U. Nr 212, poz. 1337), ▪ Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 2 lipca 2007 r. <i>w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną</i> (Dz. U. Nr 128, poz. 895), ▪ Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2006 r. <i>w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło</i> (Dz. U. Nr 193, poz. 1423),

- Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 6 lutego 2008 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi (Dz. U. Nr 28, poz. 165);
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz.690),
- Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 kwietnia 2010 r. w sprawie określenia wzorów formularzy sprawozdawczych, objaśnień co do sposobu ich wypełniania oraz wzorów kwestionariuszy i ankiet statystycznych stosowanych w badaniach statystycznych ustalonych w programie badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2010 (Dz. U. Nr 106, poz. 676),
- Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 4 maja 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego (Dz. U. Nr 93, poz. 623);
- Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 15 stycznia 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemów ciepłowniczych (Dz. U. Nr 16, poz.92);
- Rozporządzenie Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 6 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowych warunków przyłączenia podmiotów do sieci gazowych, ruchu i eksploatacji tych sieci (Dz. U. Nr 105, poz. 1113);
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 października 2009 r. w sprawie rodzajów programów i projektów przeznaczonych do realizacji w ramach Krajowego systemu zielonych inwestycji (Dz. U. Nr 187, poz. 1445).

5.	Artykuł dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Ocena potrzeby implementacji	Przepis polski (jednostka redakcyjna/ akt normatywny)
	Art. 1	<p>Celem niniejszej dyrektywy jest opłacalna ekonomicznie poprawa efektywności końcowego wykorzystania energii w Państwie Członkowskim poprzez:</p> <p>a) określenie celów orientacyjnych oraz stworzenie mechanizmów, zachęt i ram instytucjonalnych, finansowych i prawnych, niezbędnych w celu usunięcia istniejących barier rynkowych i niedoskonałości rynku utrudniających efektywne końcowe wykorzystanie energii;</p> <p>b) stworzenie warunków dla rozwoju i promowania rynku usług energetycznych oraz dla dostarczania odbiorcom końcowym innych środków poprawy efektywności energetycznej.</p>	Nie wymaga transpozycji (przepis informacyjny)	
	Art. 2	<p>Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do:</p> <p>a) podmiotów dostarczających środki poprawy efektywności energetycznej, dystrybutorów energii, operatorów systemu dystrybucji oraz przedsiębiorstw prowadzących detaliczną sprzedaż energii. Państwa Członkowskie mogą jednak wyłączyć z zakresu stosowania art. 6 i 13 małych dystrybutorów, małych operatorów systemu dystrybucji oraz małe przedsiębiorstwa prowadzące detaliczną sprzedaż energii;</p> <p>b) odbiorców końcowych. Niniejsza dyrektywa nie ma jednak zastosowania do tych przedsiębiorstw, które należą do kategorii wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 Października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie;</p> <p>c) sił zbrojnych, wyłącznie w zakresie, w którym jej stosowanie nie wchodzi w konflikt z naturą i podstawowym celem</p>	Pełna transpozycja	Art. 2 projektu ustawy o efektywności energetycznej

		działalności sił zbrojnych oraz z wyłączeniem sprzętu używanego wyłącznie w celach wojskowych.		
Art. 3		Do celów niniejszej dyrektywy zastosowanie znajdują następujące definicje:		
Art. 3 lit. a		"energia";	Pełna transpozycja	Art. 3 pkt 2, 3, 4 i 5 projektu ustawy o efektywności energetycznej.
Art. 3 lit. b		"efektywność energetyczna";	Pełna transpozycja	Art. 3 pkt 1 projektu ustawy o efektywności energetycznej.
Art. 3 lit. c		"poprawa efektywności energetycznej";	Pełna transpozycja	Art. 3 pkt 12 projektu ustawy o efektywności energetycznej.
Art. 3 lit. d		"oszczędność energii";	Pełna transpozycja	Art. 3 pkt 13 projektu ustawy o efektywności energetycznej.
Art. 3 lit. e		"usługa energetyczna";	Pełna transpozycja (pojęcie zawiera się w określeniu „przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej”)	Art. 3 pkt 12 projektu ustawy o efektywności energetycznej.
Art. 3 lit. f		"mechanizmy efektywności energetycznej";	Nie wymaga transpozycji (pojęcie wykorzystywane jedynie w dyrektywie)	
Art. 3 lit. g		"programy poprawy efektywności energetycznej";	Pełna transpozycja	Art. 6 ust. 2 pkt 1 lit. a projektu ustawy o efektywności energetycznej.
Art. 3 lit. h		"działania służące poprawie efektywności energetycznej";	Pełna transpozycja	Art. 3 pkt 12 projektu ustawy

				o efektywności energetycznej.
Art. 3 lit. i	"przedsiębiorstwo usług energetycznych";	Nie wymaga transpozycji (nie występuje w przepisie, który należy transponować)		
Art. 3 lit. j	"umowa o poprawę efektywności energetycznej";	Nie wymaga transpozycji (nie występuje w przepisie, który należy transponować)		
Art. 3 lit. k	"umowa finansowania przez stronę trzecią";	Nie wymaga transpozycji (nie występuje w przepisie, który należy transponować)		
Art. 3 lit. l	"audyt energetyczny";	Pełna transpozycja		Art. 3 pkt 7 projektu ustawy o efektywności energetycznej.
Art. 3 lit. m	"instrumenty finansowe służące oszczędnościom energii";	Nie wymaga transpozycji (wprowadzony do dyrektywy ze względu na technikę legislacyjną)		
Art. 3 lit. n	"odbiorca końcowy";	Pełna transpozycja		Art. 3 pkt 13a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku - Prawo energetyczne.
Art. 3 lit. o	"dystrybutor energii";	Pełna transpozycja		Art. 3 pkt 5 i pkt 12 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku - Prawo energetyczne.
Art. 3 lit. p	"operator systemu dystrybucji";	Pełna transpozycja		Art. 3 pkt 25 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku - Prawo energetyczne.
Art. 3 lit. q	"przedsiębiorstwo prowadzące detaliczną sprzedaż energii";	Pełna transpozycja		Art. 3 pkt 6, pkt 6a i pkt 12 ustawy z dnia 10 kwietnia

				1997 roku - Prawo energetyczne.
Art. 3 lit. r	"mały dystrybutor, mały operator systemu dystrybucji oraz małe przedsiębiorstwo prowadzące detaliczną sprzedaż energii"	Nie wymaga transpozycji (nie występuje w przepisie, który należy transponować)		
Art. 3 lit. s	"białe certyfikaty"	Pełna transpozycja		Art. 21 projektu ustawy o efektywności energetycznej.
Art. 4 ust. 1	<p>Państwa Członkowskie przyjmują i dążą do osiągnięcia krajowego celu indykatywnego w zakresie oszczędności energii w wysokości 9 % w dziewiątym roku stosowania niniejszej dyrektywy, który realizują za pomocą usług energetycznych i innych środków poprawy efektywności energetycznej. Państwa Członkowskie podejmują efektywne kosztowo, wykonalne i rozsądne środki służące osiągnięciu tego celu.</p> <p>Krajowy cel indykatywny w zakresie oszczędności energii ustala się i oblicza zgodnie z przepisami i metodologią, które są określone w załączniku I. Do celów porównania oszczędności energii oraz sprowadzenia do porównywalnych jednostek stosuje się współczynniki określone w załączniku II, o ile nie jest uzasadnione zastosowanie innych współczynników. Przykłady kwalifikujących się środków poprawy efektywności energetycznej zamieszczono w załączniku III. Ogólne zasady pomiarów i weryfikacji oszczędności energii określono w załączniku IV. Krajowe oszczędności energii w odniesieniu do indykatywnych krajowych celów w zakresie oszczędności energii mierzone będą począwszy od dnia 1 stycznia 2008 r.</p>	Pełna transpozycja		Art. 4, art. 5 ust 1 oraz art. 6 projektu ustawy o efektywności energetycznej.
Art. 4 ust. 2	Do celów pierwszego planu działania dotyczącego efektywności energetycznej (EEAP), który ma zostać przedstawiony zgodnie z	Pełna transpozycja		Krajowy plan działań dotyczący efektywności

	<p>art. 14, każde Państwo Członkowskie określa pośredni krajowy cel indykacyjny w zakresie oszczędności energii na trzeci rok stosowania niniejszej dyrektywy, a także dokonuje przeglądu swych strategii w zakresie realizacji celów pośrednich i ogólnych. Ten cel pośredni musi być realistyczny i zgodny z ogólnym krajowym celem indykacyjnym w zakresie oszczędności energii, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>Komisja wydaje opinię na temat, czy pośredni krajowy cel indykacyjny jest realistyczny i zgodny z celem ogólnym.</p>		energetycznej (przyjęty przez KERM w dniu 31 lipca 2007 r.).
Art. 4 ust. 3	<p>Każde Państwo Członkowskie opracowuje programy i środki w zakresie poprawy efektywności energetycznej.</p>	Pełna transpozycja	<p>Art. 6 i art. 10 projektu ustawy o efektywności energetycznej;</p> <p>Art. 22 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji;</p> <p>Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 października 2009 r. w sprawie rodzajów programów i projektów przeznaczonych do realizacji w ramach Krajowego systemu zielonych inwestycji.</p>
Art. 4 ust. 4	<p>Państwa Członkowskie wyznaczają jeden lub kilka nowych albo istniejących organów lub agencji, którym powierzona zostanie ogólna kontrola i odpowiedzialność za nadzorowanie ram ustanowionych w związku z celem, o którym mowa w ust. 1. Podmioty te weryfikują oszczędności uzyskane dzięki usługom energetycznym i innym środkom poprawy efektywności energetycznej, w tym istniejącym krajowym środkom służącym poprawie efektywności energetycznej, a także informują o</p>	Pełna transpozycja	<p>Art. 7, art. 8 oraz art. 9 projektu ustawy o efektywności energetycznej.</p>

	wynikach.		
Art. 4 ust. 5	Po dokonaniu korekty i sporządzeniu sprawozdania po pierwszych trzech latach stosowania niniejszej dyrektywy, Komisja bada zasadność przedstawienia projektu dyrektywy mającej na celu dalszy rozwój podejścia rynkowego do poprawy efektywności energetycznej przy wykorzystaniu "białych certyfikatów".	Nie wymaga transpozycji (przepis dotyczy Komisji Europejskiej)	
Art. 5 ust. 1	<p>Państwa Członkowskie zapewniają, by sektor publiczny odgrywał wzorcową rolę w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą. W tym celu Państwa Członkowskie efektywnie informują w stosowanych przypadkach obywateli oraz przedsiębiorstwa o wzorcowej roli i działaniach sektora publicznego.</p> <p>Państwa Członkowskie zapewniają stosowanie przez sektor publiczny środków poprawy efektywności energetycznej, skupiając się na opłacalnych ekonomicznie środkach, które generują największe oszczędności energii w najkrótszym czasie. Środki te są stosowane na odpowiednim szczeblu krajowym, regionalnym lub lokalnym i mogą opierać się na inicjatywach legislacyjnych, dobrowolnych umowach, o których mowa w art. 6 ust. 2 lit. b), lub innych przedsięwzięciach przynoszących równoważne wyniki. Bez uszczerbku dla przepisów krajowych i wspólnotowych dotyczącego zamówień publicznych:</p> <ul style="list-style-type: none"> – należy stosować co najmniej dwa środki z wykazu zawartego w załączniku VI, – Państwa Członkowskie, w celu ułatwienia tego procesu, publikują wytyczne dotyczące efektywności energetycznej i oszczędności energii mogące posłużyć za kryteria oceny w przy udzieleniu zamówień publicznych. <p>Państwa Członkowskie ułatwiają i umożliwiają wymianę najlepszych praktyk pomiędzy podmiotami sektora publicznego, na</p>	Pełna transpozycja	Art. 10, art. 11 oraz art. 12 projektu ustawy o efektywności energetycznej;

	przykład w zakresie praktyk udzielania zamówień publicznych uwzględniających kwestię efektywności energetycznej, zarówno na szczeblu krajowym, jak i międzynarodowym; w tym celu organizacja, o której mowa w ust. 2, współpracuje z Komisją w zakresie wymiany najlepszych praktyk, o której mowa w art. 7 ust. 3.		
Art. 5 ust. 2	Państwa Członkowskie wyznaczają jedną lub kilka nowych lub istniejących organizacji jako podmioty odpowiedzialne w zakresie administrowania, kierowania i wykonania zadań w zakresie uwzględnienia wymogów poprawy efektywności energetycznej określonych w ust. 1. Mogą to być te same organy lub agencje, o których mowa w art. 4 ust. 4.	Pełna transpozycja	Art. 8 i art. 12 projektu ustawy o efektywności energetycznej.
Art. 6 ust. 1	Państwa Członkowskie gwarantują, że dystrybutorzy energii, operatorzy systemu dystrybucji lub przedsiębiorstwa prowadzące detaliczną sprzedaż energii: a) przedstawiają na żądanie, nie częściej niż raz w roku, zagregowane dane statystyczne dotyczące ich odbiorców końcowych wyznaczonym organom lub agencjom, o których mowa w art. 4 ust. 4, lub innemu wyznaczonemu podmiotowi, z zastrzeżeniem, że podmioty te przekazują otrzymane dane jednostkom nadrzędnym. Dane te muszą być wystarczające w celu właściwego sformułowania i wdrożenia programów poprawy efektywności energetycznej oraz w celu wspierania i monitorowania usług energetycznych oraz innych środków poprawy efektywności energetycznej. Informacje te mogą zawierać wcześniejsze dane i muszą zawierać bieżące informacje dotyczące zużycia energii przez klientów końcowych, w tym, w odpowiednich przypadkach, profili obciążenia, segmentacji klientów oraz lokalizacji klientów,	Pełna transpozycja	Art. 4, art. 30 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej; § 1 pkt 50 – 53 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 kwietnia 2010 r. w sprawie określenia wzorów formularzy sprawozdawczych, objaśnień co do sposobu ich wypełniania oraz wzorów kwestionariuszy i ankiet statystycznych stosowanych w badaniach statystycznych ustalonych w programie badań statystycznych

		przy czym musi zostać zachowana wiarygodność i ochrona informacji prywatnych lub poufnych informacji handlowych zgodnie z mającym zastosowanie przepisami wspólnotowymi;		statystyki publicznej na rok 2010.
Art. 6 ust. 1 lit b	b) powstrzymują się od wszelkich działań, które mogłyby stworzyć bariery dla popytu i świadczenia usług energetycznych oraz innych środków poprawy efektywności energetycznej lub utrudnić rozwój rynku usług energetycznych i innych środków poprawy efektywności energetycznej. Państwo Członkowskie podejmie właściwe kroki, aby w razie potrzeby zakończyć tego rodzaju działania.	Pełna transpozycja		Art. 6, art. 7, art. 8 i art. 103 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.
Art. 6 ust. 2 lit. a	Państwa Członkowskie: a) wybierają jedno lub więcej z poniższych wymagań, które muszą zostać spełnione przez przedsiębiorstwa, bezpośrednio lub pośrednio poprzez innych dostawców usług energetycznych lub środków poprawy efektywności energetycznej: (i) zapewnienie oferty ich odbiorcom końcowym oraz promowanie konkurencyjnych cenowo usług energetycznych; albo (ii) zapewnienie odbiorcom końcowym dostępności i promowanie konkurencyjnych cenowo audytów energetycznych przeprowadzanych w sposób niezależny lub środków poprawy efektywności energetycznej zgodnie z art. 9 ust. 2 i art. 12; albo (iii) wnoszenie wkładu do funduszy i mechanizmów finansowania, o których mowa w art. 11. Poziom tych wkładów odpowiada co najmniej szacunkowym kosztom oferowania którejkolwiek z działalności, o których mowa w niniejszym ustępie, przy czym wysokość wkładów jest uzgadniana z odpowiednimi organami sektora publicznego lub agencjami wskazanymi w art. 4 ust. 4; lub	Nie wymaga transpozycji (z uwagi na transpozycję art. 6 ust. 2 lit b, która jest alternatywna z transpozycją tego przepisu)		

Art. 6 ust. 2 lit b	b) zapewnienie istnienia lub ustanowienia dobrowolnych umów lub innych instrumentów rynkowych, takich jak białe certyfikaty, o skutku równoważnym z jednym lub kilkoma wymaganiami, określonymi w lit. a). Dobrowolne umowy są oceniane, nadzorowane i obserwowane przez Państwo Członkowskie w celu zagwarantowania w praktyce skutków równoważnych z jednym lub kilkoma wymaganiami określonymi w lit. a). Dobrowolne umowy wyznaczają zatem jasne i jednoznaczne cele oraz zawierają wymogi w zakresie kontroli oraz sprawozdań związanych z procedurami, które mogą doprowadzić do podjęcia zmienionych lub dodatkowych środków w przypadku, gdyby cele nie zostały osiągnięte lub istniały niewielkie szanse ich osiągnięcia. Ze względu na wymóg przejrzystości dobrowolne umowy powinny być upublicznione oraz opublikowane przed ich wejściem w życie w zakresie dopuszczonym przez stosowne przepisy dotyczące poufności oraz powinny zachęcać zainteresowane strony do wyrażenia opinii.	Pełna transpozycja	Art. 13, art. 14, art. 15, art. 16, art. 17, art. 18, art. 19, art. 20, art. 21, art. 22, art. 23, art. 24, art. 25, art. 26 oraz art. 27 projektu ustawy o efektywności energetycznej.
Art. 6 ust. 3	Państwa Członkowskie zapewniają istnienie wystarczających zachęt, uczciwej konkurencji i jednakowych warunków działania dla podmiotów rynkowych innych niż dystrybutorzy energii, operatorzy systemu dystrybucji i przedsiębiorstwa prowadzące detaliczną sprzedaż energii, takich jak ESCO, instalatorów, doradców i konsultantów ds. energii, w celu zapewnienia niezależnej oferty i realizacji usług energetycznych, audytów energetycznych i środków poprawy efektywności energetycznej, o których mowa w ust. 2 lit. a) pkt. (i) i (ii).	Pełna transpozycja	Art. 6, art. 8 i art. 103 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.
Art. 6 ust.4	Na mocy ust. 2 i 3 Państwa Członkowskie mogą obarczyć odpowiedzialnością operatorów systemu dystrybucji wyłącznie, jeżeli dzieje się to z poszanowaniem wymagań dotyczących	Nie wymaga transpozycji (przepis informacyjny)	

	oddzielnej księgowości określonych w art. 19 ust. 3 dyrektywy 2003/54/WE i w art. 17 ust. 3 dyrektywy 2003/55/ WE.		
Art. 6 ust.5	Stosowanie niniejszego artykułu pozostaje bez uszczerbku dla odstępstw i zwolnień przyznanych na mocy dyrektyw 2003/54/WE i 2003/55/WE.	Nie wymaga transpozycji (przepis informacyjny)	
Art. 7 ust. 1 i ust.2	1.Państwa Członkowskie zapewniają, by informacje o mechanizmach służących efektywności energetycznej oraz ramach finansowych i prawnych przyjętych w celu osiągnięcia krajowego celu orientacyjnego w zakresie oszczędności energii były przejrzyste i szeroko dostępne odpowiednim uczestnikom rynku. 2.Państwa Członkowskie zapewniają podjęcie wzmoczonych wysiłków na rzecz promowania efektywności końcowego wykorzystania energii. Ustanawiają one odpowiednie warunki i bodźce dla podmiotów rynkowych do podniesienia poziomu informacji i doradztwa dla odbiorców końcowych na temat efektywności końcowego wykorzystania energii.	Pełna transpozycja	Art. 8 ust. 2, art. 10 ust. 3, oraz art. 11 ust. 1 projektu ustawy o efektywności energetycznej.
Art. 7 ust. 3	Komisja zapewnia wymianę i szerokie rozpowszechnianie informacji o najlepszych praktykach w dziedzinie oszczędności energii w Państwach Członkowskich.	Nie wymaga transpozycji (przepis dotyczy Komisji Europejskiej)	
Art. 8	Mając na względzie osiągnięcie wysokiego poziomu kompetencji technicznych, obiektywności i wiarygodności, Państwa Członkowskie, o ile uznają to za konieczne, zapewnią dostępność odpowiednich systemów kwalifikacji, akredytacji lub certyfikacji dla dostawców usług energetycznych, audytów energetycznych oraz środków poprawy efektywności energetycznej, o których mowa w art. 6 ust. 2 lit. a) pkt. (i) i (ii).	Pełna transpozycja	Art. 28, art. 29, art. 30, art. 31, art. 32 oraz art. 33 projektu ustawy o efektywności energetycznej.
Art. 9 ust 1	Państwa Członkowskie uchylają lub zmieniają krajowe przepisy ustawowe i wykonawcze, inne niż o charakterze wyłącznie	Nie wymaga transpozycji (przepis informacyjny)	

		podatkowym, niepotrzebnie lub nieproporcjonalnie hamujące lub ograniczające wykorzystanie instrumentów finansowych dotyczących oszczędności energii na rynku usług energetycznych lub innych środków poprawy efektywności energetycznej.		
Art. 9 ust. 2		Państwa Członkowskie udostępniają wzory umów dotyczących wspomnianych instrumentów finansowych istniejącym i potencjalnym odbiorcom usług energetycznych i innych środków poprawy efektywności energetycznej w sektorze publicznym i prywatnym. Mogą one być wydawane przez te same organy lub agencje, o których mowa w art. 4 ust. 4.	Pełna transpozycja	Art. 12 ust. 2 pkt 2 projektu ustawy o efektywności energetycznej.
Art. 10 ust. 1		Państwa Członkowskie zapewniają usunięcie zachęt w taryfach w zakresie przesyłu i dystrybucji energii, które niepotrzebnie zwiększają ilość dystrybuowanej lub przesyłanej energii. W tym względzie, zgodnie z art. 3 ust. 2 dyrektyw 2003/54/WE i 2003/55/WE, Państwa Członkowskie mogą nałożyć obowiązki świadczenia usług publicznych związanych z efektywnością energetyczną na przedsiębiorstwa działające w sektorach energii elektrycznej i gazu.	Pełna transpozycja	Art. 45 ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku - Prawo energetyczne.
Art. 10 ust. 2		Państwa Członkowskie mogą zagwarantować możliwość włączenia do systemów i taryf elementów socjalnych pod warunkiem, że jakikolwiek negatywny wpływ tych elementów na system przekazu i dystrybucji energii będzie sprowadzony do niezbędnego minimum i że wpływ ten nie jest nieproporcjonalny do osiąganego celu socjalnego.	Nie wymaga transpozycji (przepis fakultatywny, nie wprowadzono systemu taryf socjalnych)	
Art. 11		1. Bez uszczerbku dla art. 87 i 88 Traktatu Państwa Członkowskie mogą utworzyć fundusz lub fundusze w celu subsydiowania realizacji programów poprawy efektywności energetycznej i innych	Pełna transpozycja	Art. 400, art. 400a pkt 21, 22, 24, 32, 34, 35, 38, 40, 41, 42, art. 401 oraz art. 401c

		<p>środków poprawy efektywności energetycznej oraz promowania rozwoju rynku tych środków. Środki te obejmują promocję audytu energetycznego, instrumentów finansowych służących oszczędnościom energetycznym i, w stosownych przypadkach, ulepszonego dokonywania pomiarów przy pomocy liczników oraz rachunków za energię zawierających zrozumiałe informacje. Fundusze te są także ukierunkowane na sektory użytkowników końcowych o wyższych kosztach transakcji i wyższym ryzyku.</p> <p>2. Fundusze te, jeśli zostaną utworzone, mogą udzielać dotacji, pożyczek, gwarancji finansowych lub innych rodzajów finansowania związanych z zagwarantowaniem rezultatów.</p> <p>3. Fundusze są dostępne dla wszystkich dostawców środków poprawy efektywności energetycznej, takich jak ESCO, niezależni doradcy ds. energii, dystrybutorzy energii, operatorzy systemu dystrybucji, przedsiębiorstwa prowadzące detaliczną sprzedaż energii i instalatorzy sprzętu. Państwa Członkowskie mogą zdecydować o udostępnieniu funduszy wszystkim odbiorcom końcowym. Przetargi lub równoważne środki, które zapewniają całkowitą przejrzystość, są przeprowadzane przy pełnym poszanowaniu mających zastosowanie przepisów dotyczących zamówień publicznych, przy czym należy także zagwarantować, że fundusze będą działały jako uzupełnienie, a nie konkurencja wobec finansowanych komercyjnie środków poprawy efektywności energetycznej.</p>		<p>ust. 5 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska;</p> <p>Art. 2 pkt 2, 7 i 8, art. 3, art. 5, art. 23, art. 24 i art. 25 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów</p>
Art. 12 ust. 1, ust. 2		<p>1. Państwa Członkowskie zapewniają dostępność dla odbiorców końcowych, w tym niewielkich odbiorców w gospodarstwach domowych, odbiorców komercyjnych oraz małych i średnich odbiorców przemysłowych, efektywnych, wysokiej jakości programów audytu energetycznego, które służą określeniu potencjalnych środków poprawy efektywności energetycznej i są przeprowadzane w sposób niezależny.</p>	Pełna transpozycja	<p>Art. 28, art. 29, art. 30, art. 31, art. 32 oraz art. 33 projektu ustawy o efektywności energetycznej.</p>

	2. Do segmentów rynku, o których mowa w ust. 1, które mają wysokie koszty transakcji i zakłady o niezłożonej strukturze, można dotrzeć za pomocą innych środków, takich jak ankiety oraz programy komputerowe udostępniane w Internecie lub przesyłane pocztą. Państwa Członkowskie zapewniają dostępność audytów energetycznych dla tych segmentów rynku, w których nie są one oferowane na rynku, uwzględniając art. 11 ust. 1.		
Art. 12 ust. 3	Certyfikację budynków, która została dokonana zgodnie z art. 7 dyrektywy 2002/91/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków, uważa się za równoważną z audytem energetycznym spełniającym wymagania określone w ust. 1 i 2 oraz za równoważną z audytem energetycznym, o którym mowa w załączniku VI lit. e) do niniejszej dyrektywy. Ponadto audyty w ramach programów opierających się na dobrowolnych umowach pomiędzy organizacjami osób zainteresowanych a wyznaczonym podmiotem, poddany nadzorowi i stałej kontroli Państwa Członkowskiego zgodnie z art. 6 ust. 2 lit. b) niniejszej dyrektywy, uważa się także za spełniające wymagania określone w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.	Nie wymaga transpozycji (przepis informacyjny)	
Art. 13 ust. 1	Państwa Członkowskie zapewniają, by na tyle, na ile jest to technicznie wykonalne, uzasadnione finansowo i proporcjonalne do potencjalnych oszczędności energii, odbiorcy końcowi energii elektrycznej, gazu, centralnego ogrzewania lub chłodzenia oraz ciepłej wody użytkowej mieli możliwość nabycia po konkurencyjnych cenach indywidualnych liczników, które dokładnie oddają rzeczywiste zużycie energii przez odbiorcę końcowego i informują o rzeczywistym czasie korzystania z energii.	Pełna transpozycja	Art. 45a ust 7 – 9 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku - Prawo energetyczne; §33, §34, §35 i §36 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 2 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad

	<p>W przypadku wymiany liczników powinno się zagwarantować możliwość nabycia liczników indywidualnych po konkurencyjnych cenach, chyba że jest to technicznie niewykonalne lub nieopłacalne w stosunku do szacowanych potencjalnych oszczędności w perspektywie długoterminowej. W przypadku podłączania nowych liczników w nowych budynkach lub przy wykonaniu ważniejszych renowacji budynków, zgodnie z dyrektywą 2002/91/WE, powinno się zawsze zagwarantować możliwość nabycia indywidualnych liczników po konkurencyjnych cenach.</p>		<p>kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną;</p> <p>§ 38 i § 39 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 6 lutego 2008 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi;</p> <p>§ 135, § 166 i § 185 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie;</p> <p>Art. 9 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów.</p>
Art. 13 ust. 2	<p>Państwa Członkowskie zapewniają, by w odpowiednich przypadkach rachunki wystawiane przez dystrybutorów energii, operatorów systemu dystrybucji i przedsiębiorstwa prowadzące detaliczną sprzedaż energii opierały się na rzeczywistym zużyciu energii i były sformułowane w sposób jasny i zrozumiały. Odbiorcom końcowym wraz z rachunkiem udostępniane są odpowiednie informacje pozwalające na całościowe zapoznanie z bieżącymi kosztami energii. Rachunek na podstawie rzeczywistego zużycia energii jest wystawiany dostatecznie często, by umożliwić odbiorcy regulowanie swojego zużycia energii.</p>	Pełna transpozycja	<p>Art. 37 pkt 1 i 2 projektu ustawy o efektywności energetycznej;</p> <p>§ 5 ust. 1 pkt 5, pkt 6, pkt 7 i pkt 8 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 listopada 2008 r. w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom, wystawiania faktur, sposobu ich</p>

				<p>przechowywania oraz listy towarów i usług, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług;</p> <p>§ 29 i § 30 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2006 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło;</p> <p>§ 38 i § 39 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 6 lutego 2008 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi.</p>
Art. 13 ust. 3	<p>Państwa Członkowskie zapewniają, by w odpowiednich przypadkach dystrybutorzy energii lub przedsiębiorstwa prowadzące detaliczną sprzedaż energii udostępniały odbiorcom końcowym wraz z rachunkami, umowami, transakcjami lub pokwitowaniami ze stacji dystrybucji, albo w ich ramach, następujące informacje sformułowane w jasny i zrozumiały sposób:</p> <p>a) rzeczywiste aktualne ceny i rzeczywiste zużycie energii;</p> <p>b) porównanie obecnego zużycia energii przez odbiorcę końcowego ze zużyciem za ten sam okres w roku poprzednim,</p>	Pełna transpozycja (szczegółowy zakres informacji przekazywanych odbiorcom końcowym zostanie ustalony w przepisach wykonawczych)	<p>Art. 37 pkt 1 i 2 projektu ustawy o efektywności energetycznej;</p> <p>Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 4 maja 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego;</p>	

	<p>najlepiej w formie graficznej;</p> <p>c) o ile to możliwe i wnosi dodatkową wartość, porównanie z przeciętnym znormalizowanym lub przykładowym użytkownikiem energii z tej samej kategorii użytkowników;</p> <p>d) informacje kontaktowe dotyczące organizacji konsumenckich, agencji energetycznych i podobnych podmiotów, łącznie ze stronami internetowymi, gdzie możliwe jest uzyskanie informacji o dostępnych środkach poprawy efektywności energetycznej, porównaniach profili odbiorców końcowych lub obiektywnych specyfikacjach technicznych urządzeń zużywających energię.</p>		<p>Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 15 stycznia 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemów ciepłowniczych;</p> <p>Rozporządzenie Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 6 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowych warunków przyłączenia podmiotów do sieci gazowych, ruchu i eksploatacji tych sieci.</p>
Art. 14 ust. 1	<p>Państwa Członkowskie, które w dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy stosują już, w jakimkolwiek celu, metody obliczania oszczędności energii podobne do metod, o których mowa w załączniku IV, mogą przekazywać Komisji informacje o odpowiednim poziomie szczegółowości. Przekazanie informacji następuje jak najszybciej, najlepiej nie później niż do dnia 17 listopada 2006 r. Informacje te umożliwiają Komisji należyte uwzględnienie istniejących praktyk.</p>	<p>Nie wymaga transpozycji (przepis informacyjny)</p>	
Art. 14 ust. 2	<p>Państwa Członkowskie przekazują Komisji następujące plany działań dotyczące efektywności energetycznej (EEAP):</p> <ul style="list-style-type: none"> – pierwszy EEAP - nie później niż dnia 30 czerwca 2007 r.; – drugi EEAP - nie później niż dnia 30 czerwca 2011 r.; – trzeci EEAP - nie później niż dnia 30 czerwca 2014 r. <p>Wszystkie EEAP zawierają opis planowanych środków poprawy efektywności energetycznej dla realizacji celów określonych w art. 4 ust. 1 i 2 oraz dla realizacji przepisów, określonych odpowiednio</p>	<p>Pełna transpozycja</p>	<p>Art. 6, art. 7, art. 8 i art. 40 projektu ustawy o efektywności energetycznej;</p> <p>Pierwszy krajowy plan działań dotyczący efektywności energetycznej został przyjęty przez Komitet</p>

	<p>w art. 5 ust. 1 i art. 7 ust. 2 w sprawie wzorcowej roli sektora publicznego oraz podniesienia poziomu informacji i doradztwa dla odbiorców końcowych.</p> <p>Drugi i trzeci EEAP:</p> <ul style="list-style-type: none"> – zawierają dokładną analizę i ocenę poprzedniego EEAP; – zawierają końcowe wyniki dotyczące realizacji celów w zakresie oszczędności energii określonych w art. 4 ust. 1 i 2; – zawierają plany dodatkowych środków - oraz informacje dotyczące ich spodziewanych efektów - na rzecz usunięcia istniejących lub spodziewanych braków w realizacji celów; – zgodnie z art. 15 ust. 4 stosują i stopniowo zwiększają wykorzystanie zharmonizowanych wskaźników oraz wzorców efektywności w celu oceny wcześniejszych środków oraz dla oszacowania efektów planowanych przyszłych środków; – są oparte na dostępnych danych oraz uzupełniane danymi szacunkowymi. 		Europejski Rady Ministrów w dniu 31 lipca 2007 roku i przekazany Komisji Europejskiej w dniu 1 sierpnia 2007 roku.
Art. 14 ust. 3	Nie później niż dnia 17 maja 2008 r. Komisja opublikuje analizę korzyści i kosztów, badającą związki pomiędzy normami, przepisami, politykami UE i środkami wpływającymi na efektywność końcowego wykorzystania energii.	Nie wymaga transpozycji (przepis dotyczy Komisji Europejskiej)	
Art. 14 ust. 4	EEAP są oceniane według procedury, o której mowa w art. 16 ust. 2, w następujących terminach: <ul style="list-style-type: none"> – pierwszy plan EEAP zostanie poddany przeglądowi przed dniem 1 stycznia 2008 r.; – drugi plan EEAP zostanie poddany przeglądowi przed dniem 1 stycznia 2012 r.; – trzeci plan EEAP zostanie poddany przeglądowi przed dniem 1 stycznia 2015 r. 	Nie wymaga transpozycji (przepis dotyczy Komisji Europejskiej)	

Art. 14 ust. 5	<p>Na podstawie planów EEAP Komisja dokonuje oceny postępów w osiąganiu przez poszczególne Państwa Członkowskie krajowych celów indykatorywnych w zakresie oszczędności energii. Komisja publikuje sprawozdania zawierające konkluzje:</p> <ul style="list-style-type: none"> – z pierwszych planów EEAP przed dniem 1 stycznia 2008 r.; – z drugich planów EEAP przed dniem 1 stycznia 2012 r.; – z trzecich planów EEAP przed dniem 1 stycznia 2015 r. <p>Sprawozdania zawierają informacje na temat odnośnych działań na szczeblu Wspólnoty, z uwzględnieniem aktualnie obowiązujących i przyszłych przepisów prawnych. Sprawozdania uwzględniają system wzorców, o którym mowa w art. 15 ust. 4, określają najlepsze praktyki, wskazują przypadki, w których Państwa Członkowskie lub Komisja nie czynią wystarczających postępów, i mogą zawierać zalecenia.</p> <p>W stosownych przypadkach i w razie potrzeby po drugim sprawozdaniu następują wnioski do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dodatkowych środków obejmujących możliwe przedłużenie okresu zastosowania celów. Jeżeli sprawozdanie zawiera konkluzję, że poczyniono niewystarczające postępy w realizacji krajowych celów indykatorywnych, wnioski te odnoszą się do poziomu i charakteru celów.</p>	Nie wymaga transpozycji (przepis dotyczy Komisji Europejskiej)	
Art. 15 ust. 1	Wartości i metody obliczeniowe określone w załącznikach II, III, IV i V są dostosowywane do postępu technicznego zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 2.	Nie wymaga transpozycji (przepis informacyjny)	
Art. 15 ust. 2	Przed dniem 1 stycznia 2008 r. Komisja, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 2, udoskonali i odpowiednio uzupełni punkty 2-6 załącznika IV, z poszanowaniem ogólnych zasad zawartych w załączniku IV.	Nie wymaga transpozycji (przepis dotyczy Komisji Europejskiej)	

Art. 15 ust. 3	<p>Przed dniem 1 stycznia 2012 r. Komisja, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 2, podniesie udział procentowy zharmonizowanych obliczeń typu bottom-up wykorzystywanych w zharmonizowanym modelu obliczeniowym przedstawionym w pkt. 1 załącznika IV, bez uszczerbku dla systemów stosowanych przez Państwa Członkowskie, które już zawierają wyższy udział procentowy tych obliczeń. Nowy zharmonizowany model obliczeniowy ze znacznie wyższym udziałem procentowym obliczeń typu bottom-up stosuje się po raz pierwszy od dnia 1 stycznia 2012 r.</p> <p>Gdy jest to wykonalne i możliwe, do pomiaru całkowitych oszczędności w całym okresie stosowania dyrektywy stosuje się ten zharmonizowany model obliczeniowy, bez uszczerbku dla systemów stosowanych przez Państwa Członkowskie, które zawierają wyższy udział procentowy obliczeń typu <i>bottom-up</i>.</p>	Nie wymaga transpozycji (przepis dotyczy Komisji Europejskiej)	
Art. 15 ust. 4	<p>Do dnia 30 czerwca 2008 r. Komisja, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16 ust. 2, opracuje system zharmonizowanych wskaźników efektywności energetycznej oraz opartych na nich wzorców, uwzględniając dostępne dane oraz dane dla poszczególnych Państw Członkowskich, które można zebrać w efektywny kosztowo sposób. Do opracowania zharmonizowanych wskaźników efektywności energetycznej oraz wzorców Komisja stosuje jako odniesienie orientacyjny wykaz zamieszczony w załączniku V. Państwa Członkowskie stopniowo włączają te wskaźniki i wzorce do danych statystycznych zawartych w ich planach EEAP, zgodnie z art. 14, i stosują je jako jedno z dostępnych narzędzi określania przyszłych obszarów priorytetowych w planach EEAP.</p> <p>Komisja, nie później niż dnia 17 Maja 2011 r., przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z postępów w ustanawianiu wskaźników i wzorców.</p>	Nie wymaga transpozycji (przepis dotyczy Komisji Europejskiej)	

Art. 16 ust. 1	Komisja jest wspierana przez Komitet.		Nie wymaga transpozycji	
Art. 16 ust. 2	W przypadku odesłania do niniejszego ustępu zastosowanie znajdują art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem art. 8 tej decyzji. Okres przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.		Nie wymaga transpozycji	
Art. 16 ust. 3	Komitet przyjmuje swój regulamin.		Nie wymaga transpozycji	
Art. 17	Dyrektywa 93/76/EWG zostaje niniejszym uchylona.		Nie wymaga transpozycji (przepis informacyjny)	
Art. 18 ust 1	Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 17 maja 2008 r., z wyjątkiem postanowień art. 14 ust. 1, 2 i 4, dla których datą transpozycji jest najpóźniej dzień 17 maja 2006 r. Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję. Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.		Nie wymaga transpozycji	
Art. 18 ust 2	Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.		Nie wymaga transpozycji	
Art. 19	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.		Nie wymaga transpozycji	
Art. 20	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.		Nie wymaga transpozycji	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:		Ustawa o efektywności energetycznej			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		Dyrektywa 2006/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie efektywności końcowego wykorzystania energii i usług energetycznych oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/76/EWG			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Konieczność wdrożenia T / N	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
art. 1	Celem niniejszej dyrektywy jest opłacalna ekonomicznie poprawa efektywności końcowego wykorzystania energii w Państwie Członkowskim poprzez: a) określenie celów orientacyjnych oraz stworzenie mechanizmów, zachęt i ram instytucjonalnych, finansowych i prawnych, niezbędnych w celu usunięcia istniejących barier rynkowych i niedoskonałości rynku utrudniających efektywne końcowe wykorzystanie energii; b) stworzenie warunków dla rozwoju i promowania rynku usług energetycznych oraz dla dostarczania odbiorcom końcowym innych środków poprawy efektywności energetycznej.	N			
art. 2 lit. a) i b)	Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do: a) podmiotów dostarczających środki poprawy efektywności energetycznej, dystrybutorów energii, operatorów systemu dystrybucji oraz przedsiębiorstw prowadzących detaliczną sprzedaż energii. Państwa Członkowskie mogą jednak wyłączyć z zakresu stosowania art. 6 i 13 małych dystrybutorów, małych operatorów systemu dystrybucji oraz małe przedsiębiorstwa prowadzące detaliczną sprzedaż energii;	N			
art. 2 lit. b)	b) odbiorców końcowych. Niniejsza dyrektywa nie ma jednak zastosowania do tych przedsiębiorstw, które należą do kategorii wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i	T	Art. 2 ust. 2 pkt 2	Przepisów ustawy nie stosuje się do instalacji objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji, w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych	

	Rady z dnia 13 Października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie ⁽¹³⁾ ;			substancji (Dz. U. Nr 281, poz. 2784, z późn. zm.), z wyjątkiem urządzeń potrzeb własnych, o których mowa w art. 16 ust. 4.	
art. 2 lit. c)	c) sił zbrojnych, wyłącznie w zakresie, w którym jej stosowanie nie wchodzi w konflikt z naturą i podstawowym celem działalności sił zbrojnych oraz z wyłączeniem sprzętu używanego wyłącznie w celach wojskowych.	T	Art. 2 ust. 2 pkt 1	Przepisów ustawy nie stosuje się do urządzeń technicznych i instalacji używanych wyłącznie w celach wojskowych.	
art. 3 lit. a)	Do celów niniejszej dyrektywy zastosowanie znajdują następujące definicje: a) „energia”: wszystkie formy dostępnej w obrocie energii, w tym w formie energii elektrycznej, gazu (w tym skroplonego gazu ziemnego), gazu płynnego, jakiegokolwiek paliwa stosowanego do wytwarzania energii grzewczej i chłodniczej (w tym w miejskich systemach grzewczych i chłodniczych), węgla kamiennego i brunatnego, torfu, paliw (z wyjątkiem paliw lotniczych i paliw w zbiornikach morskich), a także biomasy, zgodnie z definicją zawartą w dyrektywie 2001/77/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. w sprawie wspierania produkcji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych;	T	Art. 3 pkt 2, 3 i 4	Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 2) energia - energię pierwotną lub energię finalną; 3) energia pierwotna (Ep) - energię zawartą w pierwotnych nośnikach energii, pozyskiwanych bezpośrednio ze środowiska, w szczególności: węgla kamiennym energetycznym (łącznie z węglem odzyskanym z hałd), węgla kamiennym koksowym, węgla brunatnym, ropie naftowej (łącznie z gazoliną), gazie ziemnym wysokometanowym (łącznie z gazem z odmetanowania kopaliń węgla kamiennego), gazie ziemnym zaazotowanym, torfie do celów opałowych oraz energię: wody, wiatru, słoneczną, geotermalną - wykorzystywane do produkcji energii elektrycznej, ciepła lub chłodu, a także biomasę w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2006 r. Nr 169, poz. 1199, z późn. zm.); 5) energia finalna – energię lub paliwa w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, z wyłączeniem paliw lotniczych i paliw w zbiornikach morskich, zużyte przez odbiorcę końcowego;	
art. 3 lit. b)	b) „efektywność energetyczna”: stosunek uzyskanych wyników, usług, towarów lub energii do wkładu energii;	T	Art. 3 pkt 1	1) efektywność energetyczna – stosunek uzyskanej wielkości efektu użytkowego danego obiektu, urządzenia technicznego lub instalacji, w typowych warunkach ich użytkowania lub eksploatacji, do ilości zużycia energii przez ten obiekt, urządzenie techniczne lub instalację, niezbędnej do uzyskania tego efektu;	
art. 3 lit. c)	c) „poprawa efektywności energetycznej”: zwiększenie efektywności końcowego wykorzystania energii dzięki zmianom technologicznym, gospodarczym lub zmianom zachowań;	T	Art. 3 pkt 12	12) przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej – działanie polegające na wprowadzeniu zmian lub usprawnień w obiekcie, urządzeniu technicznym lub instalacji, w wyniku których uzyskuje się	

				oszczędność energii;	
art. 3 lit. d)	d) „oszczędność energii”: ilość zaoszczędzonej energii ustalona poprzez pomiar lub oszacowanie zużycia przed i po wdrożeniu jednego lub kilku środków poprawy efektywności energetycznej przy jednoczesnym zapewnieniu normalizacji warunków zewnętrznych wpływających na zużycie energii;	T	Art. 3 pkt 13	13) oszczędność energii – ilość energii stanowiącą różnicę między energią potencjalnie zużytą przez obiekt, urządzenie techniczne lub instalację w danym okresie przed zrealizowaniem jednego lub kilku przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, a energią zużytą przez ten obiekt, urządzenie techniczne lub instalację w takim samym okresie, po zrealizowaniu tych przedsięwzięć i uwzględnieniu znormalizowanych warunków wpływających na zużycie energii;	
art. 3 lit. e)	„usługa energetyczna”: fizyczna korzyść, udogodnienie lub pożytek pochodzące z połączeń energii z połączeń energii z technologiami efektywnymi energetycznie lub z działaniem, które mogą obejmować czynności, utrzymanie i kontrolę niezbędne do świadczenia usługi na podstawie umowy i które, jak zostało udowodnione, w normalnych warunkach prowadzi do sprawdzalnej i wymiernej lub możliwej do oszacowania poprawy efektywności energetycznej lub oszczędności energii pierwotnej;	T	Art. 3 pkt 12	pojęcie to zawiera się w określeniu „przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej”	
art. 3 lit. f)	„mechanizmy efektywności energetycznej”: ogólne instrumenty podejmowane przez rządy lub organy administracji w celu stworzenia systemu wspierania lub zachęt dla uczestników rynku, w celu świadczenia i korzystania z usług energetycznych oraz innych środków poprawy efektywności energetycznej;	N		pojęcie wykorzystywane jedynie w dyrektywie	
art. 3 lit. g)	„programy poprawy efektywności energetycznej”: działania skupione na grupach odbiorców końcowych, które zwykle prowadzą do sprawdzalnej i wymiernej lub możliwej do oszacowania poprawy efektywności energetycznej;	T	Art. 6 ust. 2 pkt 1 lit. a	Art. 7 2. Krajowy plan działań dotyczący efektywności energetycznej zawiera w szczególności: 1) opis planowanych: a) programów poprawy efektywności energetycznej określających działania mające na celu poprawę efektywności energetycznej,	
art. 3 lit. h)	„działania (środki) służące poprawie efektywności energetycznej”: wszelkie działania, które zwykle prowadzą do sprawdzalnej i wymiernej lub możliwej do oszacowania poprawy efektywności energetycznej;	T	Art. 3 pkt 12	pojęcie to zawiera się w określeniu „przedsięwzięcia służące poprawie efektywności energetycznej”	
art. 3 lit. i)	„przedsiębiorstwo usług energetycznych” (ESCO): przedsiębiorstwo świadczące usługi energetyczne lub dostarczające innych środków poprawy efektywności	N		nie występuje w przepisie, który należy transponować przedmiotowym projektem	

	energetycznej w zakładzie lub w pomieszczeniach użytkownika, biorąc przy tym na siebie pewną część ryzyka finansowego. Zapłata za wykonanie usługi jest oparta (w całości lub w części) na osiągnięciu poprawy efektywności energetycznej oraz spełnieniu innych uzgodnionych kryteriów efektywności;				
art. 3 lit. j)	„umowa o poprawę efektywności energetycznej”: umowa pomiędzy beneficjentem a dostawcą środków poprawy efektywności energetycznej, zgodnie z którą za inwestycje w te środki płaci się zgodnie z określonym w umowie poziomem poprawy efektywności energetycznej;	N		nie występuje w przepisie, który należy transponować przedmiotowym projektem	
art. 3 lit. k)	„umowa finansowania przez stronę trzecią”: umowa, w której – oprócz dostawcy energii i beneficjenta danego środka poprawy efektywności energetycznej – uczestniczy strona trzecia, która dostarcza kapitału niezbędnego dla podjęcia danego środka i pobiera od beneficjenta opłatę odpowiadającą części oszczędności energetycznych osiągniętych w wyniku zastosowania danego środka poprawy efektywności energetycznej. Wspomniana strona trzecia może, ale nie musi być ESCO;	N		nie występuje w przepisie, który należy transponować przedmiotowym projektem	
art. 3 lit. l)	„audyt energetyczny”: systematyczna procedura pozwalająca na zdobycie odpowiedniej wiedzy o profilu istniejącego zużycia energii danego budynku lub zespołu budynków, operacji lub instalacji przemysłowej oraz usług prywatnych lub publicznych, która określa i kwantyfikuje możliwości opłacalnych ekonomicznie oszczędności energetycznych oraz informuje o wynikach;	T	Art. 3 pkt 7	7) audyt efektywności energetycznej – opracowanie zawierające analizę zużycia energii oraz określające stan techniczny obiektu, urządzenia technicznego lub instalacji, zawierające wykaz przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej tych obiektów, urządzeń lub instalacji, a także ocenę ich opłacalności ekonomicznej i możliwej do uzyskania oszczędności energii;	
art. 3 lit. m)	„instrumenty finansowe służące oszczędnościom energii”: wszelkie instrumenty finansowe takie jak fundusze, subsydia, ulgi podatkowe, pożyczki, finansowanie przez stronę trzecią, umowy o poprawę efektywności energetycznej, umowy o gwarantowanych oszczędnościach energii, outsourcing energetyczny i inne związane z nimi umowy wykorzystywane na rynku usług energetycznych przez podmioty publiczne lub prywatne w celu częściowego lub całkowitego pokrycia początkowych kosztów projektu wdrożenia środków poprawy efektywności energetycznej;	N		pojęcie wprowadzone do dyrektywy ze względu na technikę legislacyjną	
art. 3 lit. n)	„odbiorca końcowy”: osoba fizyczna lub prawna, która dokonuje zakupu energii do własnego użytku;	T	Art. 3 pkt 6	pojęcie to jest określone w art. 3 pkt 13a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r – Prawo energetyczne	

art. 3 lit. o)	„dystrybutor energii”: osoba fizyczna lub prawna odpowiedzialna za transport energii w celu jej dostarczenia do odbiorców końcowych i do stacji dystrybucyjnych, które sprzedają energię odbiorcom końcowym. Niniejsza definicja nie obejmuje operatorów systemu dystrybucji gazu i energii elektrycznej, o których mowa w lit. p);	T		jak wyżej – Art. 3 pkt 5 i pkt 12 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r – Prawo energetyczne	
art. 3 lit. p)	„operator systemu dystrybucji”: osoba fizyczna lub prawna odpowiedzialna za eksploatację, utrzymanie oraz, o ile to konieczna, za rozwój systemu dystrybucji energii elektrycznej i gazu ziemnego na danym obszarze oraz, w odpowiednich przypadkach, za jego połączenia z innymi systemami, a także za zapewnienie długoterminowej zdolności systemu do zaspokajania rozsądnego zapotrzebowania na dystrybucję energii elektrycznej i gazu ziemnego;	T		jak wyżej – Art. 3 pkt 25 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r – Prawo energetyczne	
art. 3 lit. q)	„przedsiębiorstwo prowadzące detaliczną sprzedaż energii”: osoba fizyczna lub prawna sprzedająca energię odbiorcom końcowym;	T	Art. 3 pkt 8	jak wyżej – Art. 3 pkt 6, pkt 6a i pkt 12 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r – Prawo energetyczne	
art. 3 lit. r)	„mały dystrybutor, mały operator systemu dystrybucji oraz małe przedsiębiorstwo prowadzące detaliczną sprzedaż energii”: osoba fizyczna lub prawna dystrybuująca lub sprzedająca energię odbiorcom końcowym, która dystrybuuje lub sprzedaje mniej niż równowartość 75 GWh energii rocznie lub zatrudnia mniej niż 10 osób, lub której obroty w skali roku lub aktywa bilansu rocznego nie przekraczają 2.000.000 EUR;	N		nie występuje w przepisie, który należy transponować przedmiotowym projektem	
art. 3 lit. s)	“białe certyfikaty”: certyfikaty wydane przez niezależne organy certyfikujące, potwierdzające roszczenia uczestników rynku w związku z oszczędnościami energetycznymi, uzyskanymi w efekcie zastosowania środków poprawy efektywności energetycznej.	T	Art. 21 ust. 1 i ust. 3	Art. 21. 1. Potwierdzeniem deklarowanej oszczędności energii wynikającej z przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, przez podmiot, który wygrał przetarg, o którym mowa w art. 20 ust. 1, jest świadectwo efektywności energetycznej. 3. Świadectwo efektywności energetycznej wydaje Prezes URE na wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 1, w terminie 60 dni od dnia otrzymania wniosku. Do wydawania świadectw efektywności energetycznej stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego o wydawaniu zaświadczeń.	
Art. 4	1.Państwa członkowskie przyjmują i dążą do osiągnięcia krajowego celu indykatorywnego w zakresie oszczędności energii w wysokości 9 % w dziewiątym roku stosowania niniejszej dyrektywy, który realizują za pomocą usług energetycznych i innych środków poprawy efektywności energetycznej. Państwa Członkowskie podejmują efektywne	T	Rozdział 2 Projektu Art. 4 ust. 1, art. 5,	Art. 4. 1. Ustala się krajowy cel w zakresie oszczędnego gospodarowania energią w celu uzyskania do 2016 r. oszczędności energii finalnej w ilości nie mniejszej niż 9 % średniego krajowego zużycia tej energii w ciągu roku, przy czym uśrednienie obejmuje lata 2001-2005.	

	<p>kosztowo, wykonalne i rozsądne środki służące osiągnięciu tego celu.</p> <p>Krajowy cel indykatywny w zakresie oszczędności energii ustala się i oblicza zgodnie z przepisami i metodologią, które są określone w załączniku I. Do celów porównania oszczędności energii oraz sprowadzenia do porównywalnych jednostek stosuje się współczynniki określone w załączniku II, o ile nie jest uzasadnione zastosowanie innych współczynników. Przykłady kwalifikujących się środków poprawy efektywności energetycznej zamieszczono w załączniku III. Ogólne zasady pomiarów i weryfikacji oszczędności energii określono w załączniku IV. Krajowe oszczędności energii w odniesieniu do indykatywnych krajowych celów w zakresie oszczędności energii mierzone będą począwszy od dnia 1 stycznia 2008 r.</p>			<p>Art. 5. 1. Podmiot realizujący krajowy cel w zakresie oszczędnego gospodarowania energią podejmuje działania, w celu poprawy efektywności energetycznej.</p> <p>2. Przez podmiot realizujący krajowy cel w zakresie oszczędnego gospodarowania energią rozumie się osoby fizyczne, osoby prawne oraz jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej, zużywające energię.</p>	
	<p>2. Do celów pierwszego planu działania dotyczącego efektywności energetycznej (EEAP), który ma zostać przedstawiony zgodnie z art. 14, każde Państwo Członkowskie określa pośredni krajowy cel indykatywny w zakresie oszczędności energii na trzeci rok stosowania niniejszej dyrektywy, a także dokonuje przeglądu swych strategii w zakresie realizacji celów pośrednich i ogólnych. Ten cel pośredni musi być realistyczny i zgodny z ogólnym krajowym celem indykatywnym w zakresie oszczędności energii, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>Komisja wydaje opinię na temat, czy pośredni krajowy cel indykatywny jest realistyczny i zgodny z celem ogólnym.</p>	T		<p>W Ministerstwie Gospodarki został opracowany w czerwcu 2007 r. Krajowy Plan Działań dotyczący efektywności energetycznej (EEAP). Dokument ten został przyjęty przez KERM w dniu 31 lipca 2007 r. i następnie przesłany Komisji Europejskiej.</p>	
	<p>3. Każde Państwo Członkowskie opracowuje programy i środki w zakresie poprawy efektywności energetycznej.</p>	T	<p>Art. 6 ust. 1 i ust. 2 pkt 1</p>	<p>Art. 6. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, co 3 lata, do dnia 15 maja danego roku, sporządza i przedstawia do zatwierdzenia Radzie Ministrów krajowy plan działań dotyczący efektywności energetycznej na okres do 2016 r.</p> <p>2. Krajowy plan działań dotyczący efektywności energetycznej zawiera w szczególności:</p> <p>1) opis planowanych:</p> <ul style="list-style-type: none"> a. programów poprawy efektywności energetycznej określających działania mające na celu poprawę efektywności energetycznej, b. przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej w poszczególnych sektorach gospodarki, 	

				niezbędnych dla realizacji krajowego celu w zakresie oszczędnego gospodarowania energią; Krajowy Plan Działań dotyczący efektywności energetycznej (EEAP) przyjęty przez KERM w dniu 31 lipca 2007 r. i następnie przesłany Komisji Europejskiej.	
	4. Państwa Członkowskie wyznaczają jeden lub kilka nowych albo istniejących organów lub agencji, którym powierzona zostanie ogólna kontrola i odpowiedzialność za nadzorowanie ram ustanowionych w związku z celem, o którym mowa w ust. 1. Podmioty te weryfikują oszczędności uzyskane dzięki usługom energetycznym i innym środkom poprawy efektywności energetycznej, w tym istniejącym krajowym środkom służącym poprawie efektywności energetycznej, a także informują o wynikach.	T	Art. 7 ust. 1 i 2, art. 9 ust. 1 oraz art. 10 ust. 1	Art. 7. 1. Ministrowie kierujący działami administracji rządowej, w rozumieniu ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437, z późn. zm.) oraz wojewodowie realizują krajowy plan działań dotyczący efektywności energetycznej. 2. Ministrowie kierujący działami administracji rządowej, o których mowa w art. 5 pkt 1-3 i pkt 5-28 ustawy, o której mowa w ust.1, oraz wojewodowie, przekazują ministrowi właściwemu do spraw gospodarki roczne sprawozdania z realizacji krajowego planu działań dotyczącego efektywności energetycznej. Art. 8. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki na podstawie sprawozdań, o których mowa w art. 7 ust. 2 i 4, sporządza co dwa lata i przedstawia Radzie Ministrów do zatwierdzenia raport zawierający w szczególności informacje dotyczące realizacji: 1) krajowego celu w zakresie oszczędnego gospodarowania energią, o którym mowa w art. 4 ust. 1, 2) krajowego planu działań dotyczącego efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 6 ust. 1 – wraz z oceną i wnioskami z ich realizacji. Art. 9. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki monitoruje realizację krajowego celu w zakresie oszczędnego gospodarowania energią, o którym mowa w art. 4 ust. 1, na podstawie badań statystycznych przeprowadzonych zgodnie z programem badań statystycznych statystyki publicznej, o którym mowa w art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. Nr 88, poz. 439, z późn. zm.) oraz danych dotyczących ilości uzyskanej oszczędności energii wynikającej ze sporządzonych audytów efektywności energetycznej.	
Art. 5	1. Państwa Członkowskie zapewniają, by sektor publiczny	T	Rozdział 3	Art. 10. 1. Jednostka sektora publicznego realizując swoje	

<p>odgrywał wzorcową rolę w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą. W tym celu Państwa Członkowskie efektywnie informują w stosowanych przypadkach obywateli oraz przedsiębiorstwa o wzorcowej roli i działaniach sektora publicznego.</p> <p>Państwa Członkowskie zapewniają stosowanie przez sektor publiczny środków poprawy efektywności energetycznej, skupiając się na opłacalnych ekonomicznie środkach, które generują największe oszczędności energii w najkrótszym czasie. Środki te są stosowane na odpowiednim szczeblu krajowym, regionalnym lub lokalnym i mogą opierać się na inicjatywach legislacyjnych, dobrowolnych umowach, o których mowa w art. 6 ust. 2 lit. b), lub innych przedsięwzięciach przynoszących równoważne wyniki. Bez uszczerbku dla przepisów krajowych i wspólnotowych dotyczącego zamówień publicznych:</p> <ul style="list-style-type: none"> – należy stosować co najmniej dwa środki z wykazu zawartego w załączniku VI, – Państwa Członkowskie, w celu ułatwienia tego procesu, publikują wytyczne dotyczące efektywności energetycznej i oszczędności energii mogące posłużyć za kryteria oceny w przy udzielaniu zamówień publicznych. <p>Państwa Członkowskie ułatwiają i umożliwiają wymianę najlepszych praktyk pomiędzy podmiotami sektora publicznego, na przykład w zakresie praktyk udzielania zamówień publicznych uwzględniających kwestię efektywności energetycznej, zarówno na szczeblu krajowym, jak i międzynarodowym; w tym celu organizacja, o której mowa w ust. 2, współpracuje z Komisją w zakresie wymiany najlepszych praktyk, o której mowa w art. 7 ust. 3.</p>		<p>Projektu Art. 10 - 12</p>	<p>zadania stosuje co najmniej jeden ze środków poprawy efektywności energetycznej, o których mowa w ust. 2.</p> <p>2. Środkiem poprawy efektywności energetycznej jest:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) umowa, której przedmiotem jest realizacja i finansowanie przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej; 2) nabycie nowego urządzenia, instalacji lub pojazdu charakteryzujących się niskim zużyciem energii oraz niskimi kosztami eksploatacji; 3) wymiana eksploatowanego urządzenia, instalacji lub pojazdu na urządzenie, instalację lub pojazd, o których mowa w pkt 2, albo ich modernizacja; 4) nabycie lub wynajęcie efektywnych energetycznie budynków lub ich części, albo przebudowa lub remont użytkowanych budynków, w tym realizacja przedsięwzięcia termomodernizacyjnego w rozumieniu ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów (Dz. U. Nr 223, poz. 1459, z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 76, poz. 493) <p>3. Jednostka sektora publicznego informuje o stosowanych środkach poprawy efektywności energetycznej na swojej stronie internetowej lub w inny sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości.</p> <p>Art. 11. Jednostka sektora publicznego sporządza, co najmniej raz na 10 lat, audyt energetyczny w rozumieniu ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów eksploatowanych obiektów budowlanych, w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118, z późn. zm.), o powierzchni powyżej 250 m², których jest właścicielem lub zarządcą.</p> <p>Art. 12. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, minister właściwy do spraw transportu oraz minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) organizuje kampanię promującą stosowanie środków poprawy efektywności energetycznej, w tym wprowadzanie innowacyjnych technologii; 2) prowadzi działania informacyjno – edukacyjne oraz szkoleniowe o dostępnych środkach poprawy efektywności energetycznej; 	
---	--	----------------------------------	---	--

				<p>2. Minister właściwy do spraw gospodarki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) monitoruje stosowanie środków poprawy efektywności energetycznej; 2) zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Gospodarki: <ol style="list-style-type: none"> a) informacje o instrumentach służących finansowaniu środków poprawy efektywności energetycznej oraz sposobie ich pozyskiwania, b) wytyczne dotyczące sposobu uwzględniania kryterium efektywności energetycznej w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego. 	
	<p>2. Państwa Członkowskie wyznaczają jedną lub kilka nowych lub istniejących organizacji jako podmioty odpowiedzialne w zakresie administrowania, kierowania i wykonania zadań w zakresie uwzględnienia wymogów poprawy efektywności energetycznej określonych w ust. 1. Mogą to być te same organy lub agencje, o których mowa w art. 4 ust. 4.</p>	T	<p>Art. 8 ust. 1 i art. 11 ust. 1 i 2</p>	<p>Realizacja zobowiązania z art. 5 ust 2 dyrektywy do wyznaczenia organizacji odpowiedzialnej za pełnienie wzorcowej roli przez sektor publiczny dokonana została poprzez nałożenie zadań na ministra właściwego do spraw gospodarki (art. 8 oraz art. 11 ust. 1 i 2 Projektu). Treść wskazanych przepisów została zamieszczona powyżej, przy informacji o transpozycji art. 4.4 oraz art. 5.1 dyrektywy.</p>	
Art. 6	<p>1. Państwa Członkowskie gwarantują, że dystrybutorzy energii, operatorzy systemu dystrybucji lub przedsiębiorstwa prowadzące detaliczną sprzedaż energii:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) przedstawiają na żądanie, nie częściej niż raz w roku, zagregowane dane statystyczne dotyczące ich odbiorców końcowych wyznaczonym organom lub agencjom, o których mowa w art. 4 ust. 4, lub innemu wyznaczonemu podmiotowi, z zastrzeżeniem, że podmioty te przekazują otrzymane dane jednostkom nadrzędnym. Dane te muszą być wystarczające w celu właściwego sformułowania i wdrożenia programów poprawy efektywności energetycznej oraz w celu wspierania i monitorowania usług energetycznych oraz innych środków poprawy efektywności energetycznej. Informacje te mogą zawierać wcześniejsze dane i muszą zawierać bieżące informacje dotyczące zużycia energii przez klientów końcowych, w tym, w odpowiednich przypadkach, profili obciążenia, segmentacji klientów oraz lokalizacji klientów, przy czym musi zostać zachowana wiarygodność i ochrona informacji prywatnych lub poufnych informacji handlowych zgodnie z mającym zastosowanie przepisami wspólnotowymi; 	N		<p>Zobowiązanie z art. 6 ust 1 lit. a dyrektywy jest uregulowane w ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Art. 4 i art. 30) oraz w rozporządzeniach wykonawczych do tej ustawy.</p>	
	<ol style="list-style-type: none"> b) powstrzymują się od wszelkich działań, które mogłyby stworzyć bariery dla popytu i świadczenia usług energetycznych oraz innych środków poprawy efektywności 	N		<p>Zobowiązanie z art. 6 ust 1 lit. b dyrektywy jest uregulowane w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Art. 6, art. 7, art.8 i art. 103).</p>	

	energetycznej lub utrudnić rozwój rynku usług energetycznych i innych środków poprawy efektywności energetycznej. Państwo Członkowskie podejmie właściwe kroki, aby w razie potrzeby zakończyć tego rodzaju działania.				
	<p>2. Państwa Członkowskie:</p> <p>a) wybierają jedno lub więcej z poniższych wymagań, które muszą zostać spełnione przez przedsiębiorstwa, bezpośrednio lub pośrednio poprzez innych dostawców usług energetycznych lub środków poprawy efektywności energetycznej:</p> <p>(i) zapewnienie oferty ich odbiorcom końcowym oraz promowanie konkurencyjnych cenowo usług energetycznych; albo</p> <p>(ii) zapewnienie odbiorcom końcowym dostępności i promowanie konkurencyjnych cenowo audytów energetycznych przeprowadzanych w sposób niezależny lub środków poprawy efektywności energetycznej zgodnie z art. 9 ust. 2 i art. 12; albo</p> <p>(iii) wnoszenie wkładu do funduszy i mechanizmów finansowania, o których mowa w art. 11. Poziom tych wkładów odpowiada co najmniej szacunkowym kosztom oferowania którejkolwiek z działalności, o których mowa w niniejszym ustępie, przy czym wysokość wkładów jest uzgadniana z odpowiednimi organami sektora publicznego lub agencjami wskazanymi w art. 4 ust. 4; lub</p>	N		Zobowiązanie z art. 6 ust 2 lit. a dyrektywy jest przepisem alternatywnym z zobowiązaniem zawartym w art. 6 ust. 2 lit. b, którego realizacja dokonana została poprzez wprowadzenie systemu świadectw efektywności energetycznej (rozdział 4 - Art. 13 – 27 Projektu).	
	<p>b) zapewnienie istnienia lub ustanowienia dobrowolnych umów lub innych instrumentów rynkowych, takich jak białe certyfikaty, o skutku równoważnym z jednym lub kilkoma wymaganiami, określonymi w lit. a).</p> <p>Dobrowolne umowy są oceniane, nadzorowane i obserwowane przez Państwo Członkowskie w celu zagwarantowania w praktyce skutków równoważnych z jednym lub kilkoma wymaganiami określonymi w lit. a). Dobrowolne umowy wyznaczają zatem jasne i jednoznaczne cele oraz zawierają wymogi w zakresie kontroli oraz sprawozdań związanych z procedurami, które mogą doprowadzić do podjęcia zmienionych lub dodatkowych środków w przypadku, gdyby cele nie zostały osiągnięte lub istniały niewielkie szanse ich osiągnięcia. Ze względu na wymóg przejrzystości dobrowolne umowy powinny być upublicznione oraz opublikowane przed ich wejściem w życie w zakresie dopuszczonym przez stosowne przepisy dotyczące poufności oraz powinny</p>	T	Rozdział 4 Projektu Art. 13 - 27	<p>Art. 13. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne sprzedające energię elektryczną, ciepło lub gaz ziemny odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązane:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, zwanemu dalej „Prezesem URE”, świadectwo efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 21 ust. 1, o wartości, wyrażonej w tonach oleju ekwiwalentnego, nie większej niż 3 % ilorazu kwoty przychodu ze sprzedaży energii elektrycznej, ciepła lub gazu ziemnego odbiorcom końcowym, osiągniętego w roku poprzedzającym rok, w którym obowiązek ten będzie realizowany, i jednostkowej opłaty zastępczej, o której mowa w ust. 3 lub 2) uiścić opłatę zastępczą, obliczoną w sposób określony w ust. 3. 	

	zachęcać zainteresowane strony do wyrażenia opinii.			<p>2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy przedsiębiorstw energetycznych sprzedających ciepło odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli wielkość mocy zamówionej przez tych odbiorców nie przekracza 5 MW.</p> <p>3. Opłatę zastępczą oblicza się według wzoru: $O_z = O_{zj} \times E_p,$ gdzie poszczególne symbole oznaczają: O_z – opłatę zastępczą wyrażoną w złotych, O_{zj} – jednostkową opłatę zastępczą, nie niższą niż 900 zł i nie wyższą niż 2700 zł za tonę oleju ekwiwalentnego, E_p – ilość energii pierwotnej, wyrażoną w tonach oleju ekwiwalentnego, równą różnicy między ilością energii pierwotnej wynikającą z obowiązku określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 15, i ilością energii pierwotnej wynikającą ze świadectw efektywności energetycznej, o których mowa w art. 21 ust. 1, umorzonych przedsiębiorstwu energetycznemu w terminie, o którym mowa w art. 27 ust. 2.</p> <p>4. Wpływy z opłaty zastępczej, o której mowa w ust. 1 pkt 2, stanowią przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Kwotę opłaty zastępczej należy uiścić na rachunek bankowy tego funduszu, do dnia 31 marca każdego roku za poprzedni rok kalendarzowy.</p> <p>Art. 14. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne sprzedające energię elektryczną, ciepło lub gaz ziemny odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przedstawia Prezesowi URE, na jego żądanie, dokumenty lub informacje niezbędne do oceny wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 13 ust. 1, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.</p> <p>Art. 15. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia: 1) wielkość i sposób obliczania ilości energii pierwotnej odpowiadającej wartości świadectwa efektywności energetycznej, które jest</p>	
--	---	--	--	---	--

				<p>obowiązane uzyskać i przedstawić do umorzenia przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 13 ust.1;</p> <p>2) sposób uwzględniania w kalkulacji cen energii elektrycznej, ciepła lub gazu ziemnego ustalanych w taryfach przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 13 ust. 1:</p> <p>a) kosztów uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw efektywności energetycznej, o których mowa w art. 21 ust. 1,</p> <p>b) poniesionej opłaty zastępczej, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 2;</p> <p>3) wysokość jednostkowej opłaty zastępczej, oznaczonej symbolem O_{zj}, o której mowa w art. 13 ust. 3;</p> <p>4) współczynniki sprawności procesów przetworzenia energii pierwotnej w energię finalną.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw gospodarki wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględni w szczególności:</p> <p>1) wyniki badań statystycznych w zakresie oszczędnego gospodarowania energią za lata poprzedzające rok, w którym ustalane są wielkości, o których mowa w ust. 1, na rok następny;</p> <p>2) wielkość udokumentowanych oszczędności w latach poprzedzających, uzyskanych zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale 4 oraz w wyniku stosowania innych środków poprawy efektywności energetycznej;</p> <p>3) wielkość planowanych lub przewidywanych do uzyskania oszczędności w innych niż wskazane w rozdziale 4 systemach wsparcia albo w wyniku przedsięwzięć realizowanych z własnej inicjatywy odbiorców końcowych, jeżeli oszczędności te mogą zostać potwierdzone audytem energetycznym lub zostać objęte monitorowaniem, o którym mowa w art. 9 ust. 1.</p> <p>3. Określając wielkość obowiązku o którym mowa w ust. 1 pkt 1 oraz wysokość opłaty zastępczej, o której mowa w ust. 1 pkt 3, minister właściwy do spraw gospodarki przyjmuje najniższe wielkości, zapewniające osiągnięcie krajowego celu w zakresie oszczędnego</p>	
--	--	--	--	---	--

			<p>gospodarowania energią oraz uwzględnia stopień jego realizacji i stan wiedzy technicznej w tym zakresie.</p> <p>Art. 16. 1. W celu wyboru przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, za które można uzyskać świadectwa efektywności energetycznej, Prezes URE, co najmniej raz w roku, ogłasza, organizuje i przeprowadza przetarg, zwany dalej „przetargiem”.</p> <p>2. Prezes URE może przeprowadzać w danym roku kolejne przetargi w szczególności, gdy wartość świadectw efektywności energetycznej, które mogą być przedstawione do umorzenia w danym roku, nie zapewnia realizacji krajowego celu w zakresie oszczędnego gospodarowania energią, o którym mowa w art. 4.</p> <p>3. Przetarg przeprowadza się oddzielnie dla następujących kategorii przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zwiększenia oszczędności energii przez odbiorców końcowych; 2) zwiększenia oszczędności energii przez urządzenia potrzeb własnych; 3) zmniejszenia strat energii elektrycznej, ciepła lub gazu ziemnego w przesyle lub dystrybucji. <p>4. Przez urządzenie potrzeb własnych rozumie się zespół pomocniczych obiektów lub instalacji w rozumieniu art. 3 pkt 10 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, służących procesowi wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła.</p> <p>5. Prezes URE zamieszcza ogłoszenie o przeprowadzeniu przetargu w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki na dwa miesiące przed dniem wyznaczonym do jego przeprowadzenia.</p> <p>6. Prezes URE, w ogłoszeniu o którym mowa w ust. 5, określa wartość świadectw efektywności energetycznej przewidzianych do wydania w danym przetargu, z zastrzeżeniem ust. 8, oraz zamieszcza informację o wartości współczynnika akceptacji ofert, oznaczonego symbolem „t”, o którym mowa w art. 20 ust. 1.</p> <p>7. Określając wartość świadectw efektywności energetycznej, o której mowa w ust. 6, Prezes URE kieruje się wartością wydanych dotychczas świadectw efektywności energetycznej oraz stopniem realizacji krajowego celu w zakresie oszczędnego gospodarowania energią.</p> <p>8. Dla kategorii przedsięwzięć służących poprawie</p>	
--	--	--	---	--

			<p>efektywności energetycznej, o której mowa w ust. 3 pkt 1, Prezes URE określa wartość świadectw efektywności energetycznej, nie niższą niż 80 % całkowitej wartości świadectw efektywności energetycznej przewidzianych do wydania, w danym przetargu, o której mowa w ust. 6.</p> <p>9. Jeżeli suma wartości świadectw efektywności energetycznej przyznanych w danym przetargu w ramach kategorii przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, o której mowa w ust. 3 pkt 1, jest mniejsza od wartości świadectw efektywności energetycznej przewidzianych do wydania dla tej kategorii, Prezes URE może przyznać pozostałe świadectwa efektywności energetycznej dla kategorii przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, o których mowa w ust. 3 pkt 2 i 3.</p> <p>Art. 17. 1. Poprawie efektywności energetycznej służą w szczególności następujące rodzaje przedsięwzięć:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) izolacja instalacji przemysłowych; 2) przebudowa lub remont budynków; 3) modernizacja: <ol style="list-style-type: none"> a) urządzeń przeznaczonych do użytku domowego, b) oświetlenia, c) urządzeń potrzeb własnych, d) urządzeń i instalacji wykorzystywanych w procesach przemysłowych, e) lokalnych sieci ciepłowniczych i lokalnych źródeł ciepła; 4) odzysk energii w procesach przemysłowych; 5) ograniczenie: <ol style="list-style-type: none"> a) przepływów mocy biernej, b) strat sieciowych w ciągach liniowych, c) strat w transformatorach. <p>2. Minister właściwy do spraw gospodarki ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, szczegółowy wykaz przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej.</p> <p>Art. 18. 1. Do przetargu mogą być zgłoszone przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej, w wyniku którego uzyskuje się oszczędność energii w ilości stanowiącej równowartość co najmniej 10 toe średnio w ciągu rokuz jednego</p>	
--	--	--	---	--

				<p>przedsięwzięcia albo co najmniej łącznie 10 toe średnio w ciągu roku z przedsięwzięć o jednorodnym charakterze. przedsięwzięcia służące poprawie efektywności energetycznej tego samego rodzaju, w wyniku których uzyskuje się łączną oszczędność energii w ilości stanowiącej równowartość co najmniej 10 toe średnio w ciągu roku, i okres uzyskiwania oszczędności tej energii wynosi co najmniej 10 lat</p> <p>2. Do przetargu nie może być zgłoszone przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zakończone przed dniem 1 stycznia 2008 r.; 2) na którego realizację: <ol style="list-style-type: none"> a) przyznano premię termomodernizacyjną, o której mowa w art. 3 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów lub b) uzyskano środki pochodzące z budżetu Unii Europejskiej lub z budżetu państwa. <p>Art. 19. 1. W przetargu może uczestniczyć podmiot, który przedłoży Prezesowi URE prawidłowo wypełnioną deklarację przetargową wraz z audytem efektywności energetycznej sporządzonym dla przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej określonego w tej deklaracji.</p> <p>2. Deklaracja przetargowa powinna zawierać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) imię, nazwisko i adres zamieszkania albo nazwę, adres siedziby, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu: <ol style="list-style-type: none"> a) u którego zostało zrealizowane przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej inne niż przedsięwzięcie, o którym mowa w art. 18 ust. 2, b) u którego zostanie zrealizowane przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej, c) upoważnionego przez podmiot, o którym mowa w lit. a lub lit. b; 2) określenie wartości świadectwa efektywności energetycznej, o które ubiega się podmiot, o którym mowa w pkt 1, wyrażonej w tonach oleju ekwiwalentnego; 3) dane dotyczące ilości energii zaoszczędzonej
--	--	--	--	--

				<p>średnio w ciągu roku w wyniku realizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, wyrażonej w tonach oleju ekwiwalentnego;</p> <ol style="list-style-type: none"> 4) wskazanie okresu uzyskiwania oszczędności energii dla danego przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, wyrażonego w latach kalendarzowych; 5) określenie wartości efektu energetycznego (ω) - rozumianego jako stosunek ilości energii zaoszczędzonej średnio w ciągu roku w wyniku realizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej do wartości świadectwa efektywności energetycznej, o której mowa w pkt 2; 6) określenie przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej oraz miejsca jego lokalizacji; 7) określenie terminu realizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej; 8) oświadczenie, że nie występują okoliczności, o których mowa w art. 18 ust. 2; 9) zobowiązanie do zrealizowania przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej zgodnie z deklaracją przetargową – w przypadku złożenia tej deklaracji przez podmiot, o którym mowa w pkt 1 lit. b albo podmiot przez niego upoważniony; 10) upoważnienie do występowania w przetargu - w przypadku podmiotu o którym mowa w pkt 1 lit. c. <p>3. Udział w przetargu jest bezpłatny.</p> <p>4. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) warunki i tryb organizowania i przeprowadzania przetargu, w tym powoływania i pracy komisji przetargowej, 2) wzór deklaracji przetargowej <p>- kierując się potrzebą zapewnienia przejrzystych warunków i kryteriów przetargu oraz równoprawnego traktowania jego uczestników.</p> <p>Art. 20. 1. Przetarg wygrywają te podmioty, które zadeklarowały wartość efektu energetycznego (ω), o którym mowa w art. 19 ust. 2 pkt 5, zawierający się w</p>	
--	--	--	--	--	--

			<p>przedziale: $(t \times \omega_{\text{sr}} ; \omega_{\text{max}})$, gdzie poszczególne symbole oznaczają: t - współczynnik akceptacji ofert określany przez ministra właściwego do spraw gospodarki, ω_{max} - najwyższą zadeklarowaną w danym przetargu wartość efektu energetycznego, ω_{sr} - średnią wartość efektu energetycznego - jako średnią zadeklarowanych w danym przetargu wartości efektów energetycznych ważoną ilością energii zaoszczędzonej w wyniku realizacji zgłoszonego do przetargu, danego przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, w łącznej ilości energii zaoszczędzonej przez wszystkie zgłoszone do przetargu przedsięwzięcia.</p> <p>2. Prezes URE przyznaje świadectwo efektywności energetycznej podmiotom, o których mowa w ust. 1, do wartości, o której mowa w art. 16 ust. 6, w kolejności odpowiadającej wartości zadeklarowanego przez te podmioty efektu energetycznego (ω), z zastrzeżeniem ust. 3.</p> <p>3. Prezes URE nie przyzna świadectwa efektywności energetycznej następnemu według kolejności podmiotowi, o którym mowa w ust. 2, jeżeli wartość świadectw efektywności energetycznej pozostałych do wydania w danym przetargu jest niewystarczająca, aby przyznać temu podmiotowi świadectwo efektywności energetycznej o wartości, o której mowa w art. 19 ust. 2 pkt. 2.</p> <p>4. Minister właściwy do spraw gospodarki określa, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wartość współczynnika akceptacji ofert, oznaczonego symbolem „t”, o którym mowa w ust. 1, kierując się w szczególności wartościami efektów energetycznych zadeklarowanych przez podmioty przystępujące do poprzedniego przetargu oraz stopniem realizacji krajowego celu w zakresie</p>	
--	--	--	--	--

			<p>oszczędnego gospodarowania energią.</p> <p>5. Dla przetargu organizowanego po raz pierwszy wartość współczynnika akceptacji ofert, oznaczonego symbolem „t”, o którym mowa w ust. 1, ustala się w wysokości równej 0,5.</p> <p>Art. 21. 1. Potwierdzeniem deklarowanej oszczędności energii wynikającej z przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, przez podmiot, który wygrał przetarg, o którym mowa w art. 20 ust. 1, jest świadectwo efektywności energetycznej.</p> <p>2. Świadectwo efektywności energetycznej zawiera w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) imię, nazwisko i adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby podmiotu, o którym mowa w art. 19 ust. 2 pkt 1; 2) określenie wartości, o której mowa w art. 19 ust. 2 pkt 2, wyrażonej w tonach oleju ekwiwalentnego; 3) określenie przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, miejsca jego lokalizacji oraz terminu jego realizacji. <p>3. Świadectwo efektywności energetycznej wydaje Prezes URE na wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 1, w terminie 60 dni od dnia otrzymania wniosku. Do wydawania świadectw efektywności energetycznej stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego o wydawaniu zaświadczeń.</p> <p>4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) imię, nazwisko i adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby podmiotu, o którym mowa w ust. 1; 2) określenie wartości, o której mowa w art. 19 ust. 2 pkt 2, wyrażonej w tonach oleju ekwiwalentnego; 3) określenie przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej oraz miejsca jego lokalizacji; 4) określenie terminu realizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej. <p>5. Prezes URE zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki informację o wydanym świadectwie efektywności energetycznej wraz z kartą audytu efektywności energetycznej sporządzoną dla przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności</p>	
--	--	--	--	--

			<p>energetycznej określonego w tym świadectwie, o której mowa w art. 28 ust. 1 pkt 2, niezwłocznie po jego wydaniu.</p> <p>6. Prezes URE niezwłocznie informuje podmiot, o którym mowa w art. 25 ust. 3, o wydanym świadectwie efektywności energetycznej podmiotowi, o którym mowa w art. 19 ust. 2 pkt 1 lit. a.</p> <p>Art. 22. 1. Podmiot, o którym mowa w art. 19 ust. 2 pkt 1 lit. b, lub podmiot przez niego upoważniony, który otrzymał świadectwo efektywności energetycznej, jest obowiązany po zrealizowaniu przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, do sporządzenia audytu efektywności energetycznej potwierdzającego oszczędność energii uzyskaną w wyniku realizacji tego przedsięwzięcia, w ilości określonej w deklaracji przetargowej, z zastrzeżeniem ust. 2.</p> <p>2. Nie jest wymagane wykonanie audytu efektywności energetycznej, o którym mowa w ust. 1, dla zrealizowanego przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, w związku z którym zadeklarowano osiągnięcie oszczędności energii w ilości nieprzekraczającej równowartości 100 toe średnio w ciągu roku.</p> <p>3. Audyt efektywności energetycznej, o którym mowa w ust. 1, i audyt efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 19 ust. 1, nie mogą być wykonywane przez tego samego audytora efektywności energetycznej dla tego samego przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej.</p> <p>4. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, zawiadamia Prezesa URE o zakończeniu przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, w terminie 30 dni od dnia jego zakończenia. Do zawiadomienia należy dołączyć:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) oświadczenie potwierdzające zgodność zrealizowanego przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej z deklaracją przetargową; 2) audyt efektywności energetycznej, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy jest on wymagany. <p>5. Prezes URE informuje podmiot, o którym mowa w art. 25 ust. 3, o świadectwie efektywności energetycznej wydanym dla przedsięwzięcia służącego poprawie</p>	
--	--	--	---	--

			<p>efektywności energetycznej, realizowanego przez podmiot, o którym mowa w art. 19 ust. 2 pkt 1 lit. b, albo przez podmiot przez niego upoważniony, w terminie 30 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 4.</p> <p>Art. 23. 1. Prezes URE dokonuje albo zleca dokonanie innym podmiotom wyłonionym na zasadach i w trybie określonym w przepisach o zamówieniach publicznych, wrywkowej weryfikacji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) audytu efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 19 ust. 1, lub audytu efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 22 ust. 1; 2) zgodności oszczędności energii osiągniętej w wyniku realizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 22 ust. 2, z ilością energii zaoszczędzonej określonej w deklaracji przetargowej - w formie audytu efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 22 ust. 1. <p>2. O negatywnej weryfikacji oszczędności energii Prezes URE zawiadamia niezwłocznie podmiot, o którym mowa w art. 22 ust. 1.</p> <p>3. Podmiot, któremu przyznano świadectwo efektywności energetycznej o wartości odpowiadającej ilości energii większej niż ilość energii zaoszczędzonej w wyniku realizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, stwierdzona przez Prezesa URE w wyniku weryfikacji oszczędności energii, o której mowa w ust. 1, jest obowiązany, w terminie 6 miesięcy od dnia zawiadomienia, o którym mowa w ust. 5, uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi URE świadectwo efektywności energetycznej o wartości określonej w ust. 4.</p> <p>4. Wartość świadectwa efektywności energetycznej, którą obowiązany jest uzyskać i przedstawić do umorzenia podmiot, o którym mowa w ust. 3, stanowi różnicę między ilością energii wynikającą ze świadectwa efektywności energetycznej przyznanego temu podmiotowi, a ilością energii zaoszczędzonej, o której mowa w ust. 3, wyrażoną w tonach oleju ekwiwalentnego.</p> <p>5. O obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectwa efektywności energetycznej Prezes URE zawiadamia niezwłocznie podmiot, o którym mowa w ust. 3.</p> <p>6. Do wykonywania obowiązku, o którym mowa w</p>	
--	--	--	--	--

			<p>ust. 3, stosuje się odpowiednio przepisy art. 26 i art. 27.</p> <p>Art. 24. 1. Podmiot, który nie zawiadomił Prezesa URE o zakończeniu przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej lub zawiadamiając udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji o jego zrealizowaniu, a także w przypadku negatywnej weryfikacji oszczędności energii, o której mowa w art. 23 ust. 2, nie może brać udziału w przetargu, o którym mowa w art. 16 ust. 1, przez okres 5 lat od dnia, w którym przedsięwzięcie to powinno być zrealizowane.</p> <p>2. W odniesieniu do podmiotu, o którym mowa w art. 19 ust. 2 pkt 1 lit. a, lub podmiotu przez niego upoważnionego termin, o którym mowa w ust. 1, liczy się od dnia otrzymania świadectwa efektywności energetycznej.</p> <p>Art. 25. 1. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa efektywności energetycznej są towarem giełdowym w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 48, poz. 284 i Nr 81, poz. 530). Prawa te są zbywalne.</p> <p>2. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa efektywności energetycznej powstają z chwilą zapisania świadectwa efektywności energetycznej po raz pierwszy na koncie ewidencyjnym w rejestrze świadectw efektywności energetycznej, na podstawie informacji Prezesa URE o świadectwie efektywności energetycznej wydany dla zrealizowanego przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, i przysługują podmiotowi będącemu posiadaczem tego konta.</p> <p>3. Przeniesienie praw majątkowych wynikających ze świadectwa efektywności energetycznej następuje z chwilą dokonania odpowiedniego zapisu w rejestrze świadectw efektywności energetycznej prowadzonym przez podmiot prowadzący giełdę towarową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych i organizujący na tej giełdzie obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw efektywności energetycznej.</p> <p>4. Podmiot, o którym mowa w ust. 3, jest obowiązany prowadzić rejestr świadectw efektywności energetycznej w sposób zapewniający:</p> <p>1) identyfikację podmiotów, którym przysługują</p>	
--	--	--	---	--

				<p>prawa majątkowe wynikające ze świadectw efektywności energetycznej;</p> <p>2) identyfikację przysługujących praw majątkowych wynikających ze świadectw efektywności energetycznej;</p> <p>3) zgodność ilości energii objętej zarejestrowanymi świadectwami efektywności energetycznej z ilością energii odpowiadającą prawom majątkowym wynikającym z tych świadectw.</p> <p>5. Wpis do rejestru świadectw efektywności energetycznej oraz dokonane zmiany w rejestrze podlegają opłacie w wysokości odzwierciedlającej koszty prowadzenia rejestru.</p> <p>Art. 26. Podmiot, o którym mowa w art. 25 ust. 3, jest obowiązany, na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 13 ust. 1, wydać temu przedsiębiorstwu, w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, dokument stwierdzający prawa majątkowe wynikające ze świadectwa efektywności energetycznej przysługujące wnioskodawcy.</p> <p>Art. 27. 1. Prezes URE, na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 13 ust. 1, któremu przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectwa efektywności energetycznej, w drodze decyzji, umarza to świadectwo w całości albo w części.</p> <p>2. Świadectwo efektywności energetycznej umorzone do dnia 31 marca danego roku kalendarzowego jest uwzględniane przy rozliczeniu wykonania obowiązku określonego w art. 13 ust. 1 w poprzednim roku kalendarzowym.</p> <p>3. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa efektywności energetycznej wygasają z chwilą jego umorzenia.</p> <p>4. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 13 ust. 1, wraz z wnioskiem o umorzenie świadectwa efektywności energetycznej jest obowiązane złożyć Prezesowi URE dokument, o którym mowa w art. 26.</p> <p>5. Prezes URE przekazuje informacje o umorzonych świadectwach efektywności energetycznej podmiotowi prowadzącemu rejestr tych świadectw, o którym mowa w art. 25 ust. 3.</p> <p>6. Prawa majątkowe wynikające ze świadectw</p>	
--	--	--	--	---	--

				efektywności energetycznej, które nie zostaną umorzone przez Prezesa URE do dnia 31 marca 2016 r. wygasają z mocy prawa z dniem 1 kwietnia 2016 r.	
	3. Państwa Członkowskie zapewniają istnienie wystarczających zachęt, uczciwej konkurencji i jednakowych warunków działania dla podmiotów rynkowych innych niż dystrybutorzy energii, operatorzy systemu dystrybucji i przedsiębiorstwa prowadzące detaliczną sprzedaż energii, takich jak ESCO, instalatorów, doradców i konsultantów ds. energii, w celu zapewnienia niezależnej oferty i realizacji usług energetycznych, audytów energetycznych i środków poprawy efektywności energetycznej, o których mowa w ust. 2 lit. a) pkt. (i) i (ii).	N		Zobowiązanie z art. 6 ust 3 dyrektywy jest uregulowane w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej(Art. 6, art.8 i art. 103).	
	4. Na mocy ust. 2 i 3 Państwa Członkowskie mogą obarczyć odpowiedzialnością operatorów systemu dystrybucji wyłącznie, jeżeli dzieje się to z poszanowaniem wymagań dotyczących oddzielnej księgowości określonych w art. 19 ust. 3 dyrektywy 2003/54/WE i w art. 17 ust. 3 dyrektywy 2003/55/ WE.	N		Przepis informacyjny.	
	5. Stosowanie niniejszego artykułu pozostaje bez uszczerbku dla odstępstw i zwolnień przyznanych na mocy dyrektyw 2003/54/WE i 2003/55/WE.	N		Przepis informacyjny.	
Art. 7	1. Państwa Członkowskie zapewniają, by informacje o mechanizmach służących efektywności energetycznej oraz ramach finansowych i prawnych przyjętych w celu osiągnięcia krajowego celu orientacyjnego w zakresie oszczędności energii były przejrzyste i szeroko dostępne odpowiednim uczestnikom rynku. 2. Państwa Członkowskie zapewniają podjęcie wzmożonych wysiłków na rzecz promowania efektywności końcowego wykorzystania energii. Ustanawiają one odpowiednie warunki i bodźce dla podmiotów rynkowych do podniesienia poziomu informacji i doradztwa dla odbiorców końcowych na temat efektywności końcowego wykorzystania energii.	T	Art. 8 ust. 2, art. 10 ust. 3, art. 12 ust. 1 oraz art. 28	Art. 8. 2. Zatwierdzony raport, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki ogłasza niezwłocznie, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”. Art. 10. 3. Minister właściwy do spraw gospodarki, minister właściwy do spraw transportu oraz minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej: 3) organizuje kampanię promującą stosowanie środków poprawy efektywności energetycznej, w tym wprowadzanie innowacyjnych technologii; 4) prowadzi działania informacyjno – edukacyjne oraz szkoleniowe o dostępnych środkach poprawy efektywności energetycznej. 2. Minister właściwy do spraw gospodarki: 1) monitoruje stosowanie środków poprawy efektywności energetycznej; 2) zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Gospodarki:	

				<ul style="list-style-type: none"> a) informacje o instrumentach służących finansowaniu środków poprawy efektywności energetycznej oraz sposobie ich pozyskiwania, b) wytyczne dotyczące sposobu uwzględniania kryterium efektywności energetycznej w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego. 	
	3. Komisja zapewnia wymianę i szerokie rozpowszechnianie informacji o najlepszych praktykach w dziedzinie oszczędności energii w Państwach Członkowskich.	N		Przepis dotyczy Komisji Europejskiej.	
Art. 8	Mając na względzie osiągnięcie wysokiego poziomu kompetencji technicznych, obiektywności i wiarygodności, Państwa Członkowskie, o ile uznają to za konieczne, zapewnią dostępność odpowiednich systemów kwalifikacji, akredytacji lub certyfikacji dla dostawców usług energetycznych, audytów energetycznych oraz środków poprawy efektywności energetycznej, o których mowa w art. 6 ust. 2 lit. a) pkt. (i) i (ii).	T	Rozdział 5 Projektu Art. 28-33	<p>Art. 28. 1. Audyt efektywności energetycznej powinien zawierać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) imię, nazwisko i adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby podmiotu, u którego zostanie zrealizowane przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej lub podmiotu przez niego upoważnionego; 2) kartę audytu efektywności energetycznej; 3) oznaczenie miejsca lokalizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej; 4) ocenę stanu technicznego oraz analizę zużycia energii obiektu, urządzenia technicznego lub instalacji; 5) ocenę efektów uzyskanych w wyniku realizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, w tym w szczególności określenie osiągniętej oszczędności energii. <p>2. Audyt efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 19 ust. 1, przedkładany Prezesowi URE przez podmiot, o którym mowa w art. 19 ust. 2 pkt 1 lit. b lub podmiot przez niego upoważniony, powinien zawierać także opis możliwych rodzajów i wariantów realizacji przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej wraz z oceną opłacalności ekonomicznej tych przedsięwzięć i możliwej do uzyskania oszczędności energii.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) szczegółowy zakres i sposób sporządzania audytu efektywności energetycznej, 2) wzór karty audytu efektywności energetycznej, o 	

				<p>której mowa w ust. 1 pkt 2,</p> <p>3) szczegółowy sposób i tryb weryfikacji audytu efektywności energetycznej, o której mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1,</p> <p>4) dane i metody, które mogą być wykorzystywane przy określaniu i weryfikacji uzyskanych oszczędności energii</p> <p>- biorąc pod uwagę aktualny stan wiedzy technicznej w zakresie efektywności energetycznej, zapewnienie zharmonizowanych zasad pomiarów oraz sprawnej i prawidłowej weryfikacji oszczędności energii.</p> <p>Art. 29. 1. Audyt efektywności energetycznej może sporządzić osoba, która została wpisana do rejestru audytorów efektywności energetycznej, zwanym dalej "rejestrem audytorów".</p> <p>2. Do rejestru audytorów wpisywana jest osoba, która:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ma pełną zdolność do czynności prawnych i korzysta z pełni praw publicznych; 2) nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za umyślnie popełnione przestępstwo przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub przestępstwo skarbowe; 3) ukończyła magisterskie studia wyższe w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym, w zakresie technicznym; 4) odbyła szkolenie dla osób ubiegających się o nadanie uprawnień audytora efektywności energetycznej lub ukończyła co najmniej roczne studia podyplomowe umożliwiające uzyskanie wiedzy z zakresu zagadnień określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 33 ust. 7; 5) złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin na audytora efektywności energetycznej. <p>Art. 30. 1. Rejestr audytorów prowadzi Prezes URE.</p> <p>2. Rejestr audytorów jest jawny.</p> <p>3. W rejestrze audytorów zamieszcza się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) numer wpisu; 2) datę wpisu; 3) imię i nazwisko osoby, której nadano uprawnienie audytora efektywności energetycznej; 	
--	--	--	--	---	--

				<p>4) datę i miejsce urodzenia osoby, której nadano uprawnienie audytora efektywności energetycznej;</p> <p>5) numer uprawnienia audytora efektywności energetycznej;</p> <p>6) adres do korespondencji;</p> <p>7) dane teleadresowe.</p> <p>4. Wpisu do rejestru audytorów dokonuje się na wniosek zainteresowanego, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku.</p> <p>5. Wniosek o wpis do rejestru audytorów powinien być złożony w ciągu sześciu miesięcy od dnia złożenia egzaminu kwalifikacyjnego.</p> <p>6. Wniosek złożony po upływie terminu, o którym mowa w ust. 5, nie podlega rozpatrzeniu.</p> <p>7. Do odmowy wpisu oraz wykreślenia z rejestru audytorów stosuje się przepisy art. 30 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.</p> <p>Art. 31. 1. Audytor efektywności energetycznej traci uprawnienia do sporządzania audytu efektywności energetycznej z dniem wykreślenia z rejestru audytorów.</p> <p>2. Wykreślenie z rejestru audytorów następuje w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wniosku audytora efektywności energetycznej o wykreślenie z rejestru; 2) ograniczenia lub utraty zdolności do czynności prawnych; 3) pozbawienia audytora efektywności energetycznej z mocy prawomocnego wyroku sądowego praw publicznych; 4) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za umyślnie popełnione przestępstwo przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub przestępstwo skarbowe; 5) niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 32 ust. 1; 6) sporządzenia audytu efektywności energetycznej zawierającego oczywiste i rażące błędy stwierdzone w wyniku weryfikacji, o której mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1; 7) śmierci audytora efektywności energetycznej. <p>Art. 32. 1. Audytor efektywności energetycznej</p>	
--	--	--	--	--	--

			<p>podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu od odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone w związku ze sporządzaniem audytu efektywności energetycznej.</p> <p>2. Audytor efektywności energetycznej przekazuje Prezesowi URE kopię ubezpieczenia, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia zawarcia umowy ubezpieczenia.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii Polskiej Izby Ubezpieczeń, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres obowiązkowego ubezpieczenia, o którym mowa w ust. 1, termin powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalną sumę gwarancyjną, biorąc w szczególności pod uwagę zakres zadań realizowanych przez audytora efektywności energetycznej.</p> <p>Art. 33. 1. Egzamin na audytora efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 29 ust. 2 pkt 5, przeprowadzają komisje kwalifikacyjne. Komisje kwalifikacyjne są powoływane na okres 5 lat przez Prezesa URE.</p> <p>2. Prezesa URE może powołać komisje kwalifikacyjne:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przy stowarzyszeniach naukowo-technicznych, agencjach i fundacjach, których działalność statutowa związana jest z problematyką oszczędnego gospodarowania energią, 2) w jednostkach podległych ministrowi właściwemu do spraw transportu oraz ministrom i Szefom Agencji, o których mowa w art. 21a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, 3) na uczelniach wyższych oraz w jednostkach badawczo-rozwojowych, o których mowa w ustawie z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo - rozwojowych (Dz. U. z 2008 r. Nr 159, poz. 993, z późn. zm.) podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw gospodarki <p>- na ich wniosek</p>	
--	--	--	---	--

				<p>3. Prezes URE może odwołać członka komisji kwalifikacyjnej w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) choroby trwale uniemożliwiającej sprawowanie funkcji; 2) rezygnacji z członkostwa w komisji kwalifikacyjnej; 3) niewywiązywania się z obowiązków członka komisji kwalifikacyjnej; 4) utraty kwalifikacji umożliwiających powołanie w skład komisji kwalifikacyjnej. <p>4. Prezes URE może odwołać komisję kwalifikacyjną na wniosek jednostki organizacyjnej, przy której ją powołano, w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rezygnacji jednostki organizacyjnej z dalszego prowadzenia tej komisji; 2) odwołania części członków komisji kwalifikacyjnej uniemożliwiającego dalsze wykonywanie zadań przez tę komisję. <p>5. Za przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w ust. 1, pobiera się opłaty.</p> <p>6. Opłaty, o których mowa w ust. 5, stanowią przychód (dochód) jednostek organizacyjnych przy których powołano komisje kwalifikacyjne.</p> <p>7. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sposób przeprowadzenia i zakres programowy szkolenia oraz egzaminu, o których mowa w art. 29 ust. 2 pkt 4 i 5, 2) kryteria jakie powinny spełniać jednostki organizacyjne przy których powołuje się komisje kwalifikacyjne oraz tryb ich powoływania, 3) wysokość opłaty za przeprowadzanie egzaminu <p>- mając na uwadze zapewnienie odpowiedniego poziomu edukacyjnego szkoleń w celu zagwarantowania rzetelnego i sprawnego przygotowania uczestników szkolenia do egzaminu, a także sprawne przeprowadzanie egzaminów.</p>	
Art. 9	1. Państwa Członkowskie uchylają lub zmieniają krajowe przepisy ustawowe i wykonawcze, inne niż o charakterze wyłącznie podatkowym, niepotrzebnie lub nieproporcjonalnie hamujące lub ograniczające wykorzystanie instrumentów finansowych dotyczących oszczędności energii na rynku usług energetycznych lub innych środków poprawy efektywności	N		Przepis informacyjny	

	energetycznej.				
	2. Państwa Członkowskie udostępniają wzory umów dotyczących wspomnianych instrumentów finansowych istniejącym i potencjalnym odbiorcom usług energetycznych i innych środków poprawy efektywności energetycznej w sektorze publicznym i prywatnym. Mogą one być wydawane przez te same organy lub agencje, o których mowa w art. 4 ust. 4.	T	Art. 11 ust. 2 pkt 2 lit. a	Art. 11. 2. 2) Minister właściwy do spraw gospodarki: a) zamieszcza informacje w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Gospodarki o instrumentach służących finansowaniu środków poprawy efektywności energetycznej oraz sposobie ich pozyskiwania.	
Art. 10	1. Państwa Członkowskie zapewniają usunięcie zachęt w taryfach w zakresie przesyłu i dystrybucji energii, które niepotrzebnie zwiększają ilość dystrybuowanej lub przesyłanej energii. W tym względzie, zgodnie z art. 3 ust. 2 dyrektyw 2003/54/WE i 2003/55/WE, Państwa Członkowskie mogą nałożyć obowiązki świadczenia usług publicznych związanych z efektywnością energetyczną na przedsiębiorstwa działające w sektorach energii elektrycznej i gazu.	N		Zobowiązanie z art. 10 ust 1 dyrektywy jest uregulowane w ustawie Prawo energetyczne (Art. 45 ust 2).	
	2. Państwa Członkowskie zapewniają usunięcie zachęt w taryfach w zakresie przesyłu i dystrybucji energii, które niepotrzebnie zwiększają ilość dystrybuowanej lub przesyłanej energii. W tym względzie, zgodnie z art. 3 ust. 2 dyrektyw 2003/54/WE i 2003/55/WE, Państwa Członkowskie mogą nałożyć obowiązki świadczenia usług publicznych związanych z efektywnością energetyczną na przedsiębiorstwa działające w sektorach energii elektrycznej i gazu.	N		Przepis fakultatywny – nie wprowadzono systemu taryf socjalnych.	
Art. 11	1. Bez uszczerbku dla art. 87 i 88 Traktatu Państwa Członkowskie mogą utworzyć fundusz lub fundusze w celu subsydiowania realizacji programów poprawy efektywności energetycznej i innych środków poprawy efektywności energetycznej oraz promowania rozwoju rynku tych środków. Środki te obejmują promocję audytu energetycznego, instrumentów finansowych służących oszczędnościom energetycznym i, w stosownych przypadkach, ulepszonego dokonywania pomiarów przy pomocy liczników oraz rachunków za energię zawierających zrozumiałe informacje. Fundusze te są także ukierunkowane na sektory użytkowników końcowych o wyższych kosztach transakcji i wyższym ryzyku. 2. Fundusze te, jeśli zostaną utworzone, mogą udzielać dotacji, pożyczek, gwarancji finansowych lub innych rodzajów finansowania związanych z zagwarantowaniem rezultatów. 3. Fundusze są dostępne dla wszystkich dostawców środków poprawy efektywności energetycznej, takich jak ESCO,	T	Art. 41	Realizacja zalecenia art. 11 dyrektywy do utworzenia funduszu lub funduszy w celu subsydiowania realizacji programów poprawy efektywności energetycznej i innych środków poprawy efektywności energetycznej oraz promowania rozwoju rynku tych środków jest zapewniona poprzez uregulowania ustawy prawo ochrony środowiska (Art. 400, art. 401c) oraz ustawy o wspieraniu termomodernizacji i remontów (Art. 23-27). Art. 39. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 401 w ust. 7 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu: „4a) wpływy z opłat zastępczych, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia .....o efektywności energetycznej (Dz. U. Nr. ...., poz. ....) oraz wpływy z kar	

	<p>niezależni doradcy ds. energii, dystrybutorzy energii, operatorzy systemu dystrybucji, przedsiębiorstwa prowadzące detaliczną sprzedaż energii i instalatorzy sprzętu. Państwa Członkowskie mogą zdecydować o udostępnieniu funduszy wszystkim odbiorcom końcowym. Przetargi lub równoważne środki, które zapewniają całkowitą przejrzystość, są przeprowadzane przy pełnym poszanowaniu mających zastosowanie przepisów dotyczących zamówień publicznych, przy czym należy także zagwarantować, że fundusze będą działały jako uzupełnienie, a nie konkurencja wobec finansowanych komercyjnie środków poprawy efektywności energetycznej.</p>			<p>pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 34 tej ustawy;”;</p> <p>2) w art. 401c ust. 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5. Środki Narodowego Funduszu w wysokości nie mniejszej niż kwota przychodów, o których mowa w art. 401 ust. 7 pkt 4 i 4a, po pomniejszeniu o koszty obsługi tych przychodów, przeznaczona jest na wspieranie rozwoju odnawialnych źródeł energii oraz budowy lub przebudowy sieci elektroenergetycznych służących przyłączeniu tych źródeł lub na wspieranie poprawy efektywności energetycznej, w tym wysokosprawnej kogeneracji, w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.”.</p>	
Art. 12	<p>1. Państwa Członkowskie zapewniają dostępność dla odbiorców końcowych, w tym niewielkich odbiorców w gospodarstwach domowych, odbiorców komercyjnych oraz małych i średnich odbiorców przemysłowych, efektywnych, wysokiej jakości programów audytu energetycznego, które służą określeniu potencjalnych środków poprawy efektywności energetycznej i są przeprowadzane w sposób niezależny.</p> <p>2 Do segmentów rynku, o których mowa w ust. 1, które mają wysokie koszty transakcji i zakłady o niezłożonej strukturze, można dotrzeć za pomocą innych środków, takich jak ankiety oraz programy komputerowe udostępniane w Internecie lub przesyłane pocztą. Państwa Członkowskie zapewniają dostępność audytów energetycznych dla tych segmentów rynku, w których nie są one oferowane na rynku, uwzględniając art. 11 ust. 1.</p>	T	Rozdział 5 Projektu Art. 28 - 33	<p>Realizacja zobowiązania z art. 12 ust 1 i 2 dyrektywy do zapewnienia dostępności dla odbiorców końcowych efektywnych, wysokiej jakości programów audytu energetycznego dokonana została poprzez wprowadzenie przepisów dotyczących zasad uzyskiwania uprawnień audytora efektywności energetycznej (Art. 28-33 Projektu).</p> <p>Treść wskazanych przepisów została zamieszczona powyżej, przy informacji o transpozycji art. 8 dyrektywy.</p>	
	<p>3. Certyfikację budynków, która została dokonana zgodnie z art. 7 dyrektywy 2002/91/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków, uważa się za równoważną z audytem energetycznym spełniającym wymagania określone w ust. 1 i 2 oraz za równoważną z audytem energetycznym, o którym mowa w załączniku VI lit. e) do niniejszej dyrektywy. Ponadto audyty w ramach programów opierających się na dobrowolnych umowach pomiędzy organizacjami osób zainteresowanych a wyznaczonym podmiotem, poddanym nadzorowi i stałej kontroli Państwa Członkowskiego zgodnie z art. 6 ust. 2 lit. b) niniejszej dyrektywy, uważa się także za spełniające wymagania określone w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.</p>	N		Przepis informacyjny.	

Art. 13	<p>1. Państwa Członkowskie zapewniają, by na tyle, na ile jest to technicznie wykonalne, uzasadnione finansowo i proporcjonalne do potencjalnych oszczędności energii, odbiorcy końcowi energii elektrycznej, gazu, centralnego ogrzewania lub chłodzenia oraz ciepłej wody użytkowej mieli możliwość nabycia po konkurencyjnych cenach indywidualnych liczników, które dokładnie oddają rzeczywiste zużycie energii przez odbiorcę końcowego i informują o rzeczywistym czasie korzystania z energii.</p> <p>W przypadku wymiany liczników powinno się zagwarantować możliwość nabycia liczników indywidualnych po konkurencyjnych cenach, chyba że jest to technicznie niewykonalne lub nieopłacalne w stosunku do szacowanych potencjalnych oszczędności w perspektywie długoterminowej.</p> <p>W przypadku podłączania nowych liczników w nowych budynkach lub przy wykonaniu ważniejszych renowacji budynków, zgodnie z dyrektywą 2002/91/WE, powinno się zawsze zagwarantować możliwość nabycia indywidualnych liczników po konkurencyjnych cenach.</p>	N		Zobowiązanie z art. 13 ust 1 dyrektywy jest uregulowane w ustawie Prawo energetycznej (Art. 45a ust 7-9) oraz w rozporządzeniach wykonawczych do tej ustawy.	
	<p>2. Państwa Członkowskie zapewniają, by w odpowiednich przypadkach rachunki wystawiane przez dystrybutorów energii, operatorów systemu dystrybucji i przedsiębiorstwa prowadzące detaliczną sprzedaż energii opierały się na rzeczywistym zużyciu energii i były sformułowane w sposób jasny i zrozumiały. Odbiorcom końcowym wraz z rachunkiem udostępniane są odpowiednie informacje pozwalające na całościowe zapoznanie z bieżącymi kosztami energii. Rachunek na podstawie rzeczywistego zużycia energii jest wystawiany dostatecznie często, by umożliwić odbiorcy regulowanie swojego zużycia energii.</p>	N		Zobowiązanie z art. 13 ust 2 dyrektywy jest uregulowane w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 28 listopada 2008 r. w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom, wystawiania faktur, sposobu ich przechowywania oraz listy towarów i usług, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług (§ 5 ust. 1 pkt 5, pkt 6, pkt 7 i pkt 8) oraz w rozporządzeniach wykonawczych do ustawy Prawo energetyczne (w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf).	
	<p>3. Państwa Członkowskie zapewniają, by w odpowiednich przypadkach dystrybutorzy energii lub przedsiębiorstwa prowadzące detaliczną sprzedaż energii udostępniały odbiorcom końcowym wraz z rachunkami, umowami, transakcjami lub pokwitowaniami ze stacji dystrybucji, albo w ich ramach, następujące informacje sformułowane w jasny i zrozumiały sposób:</p> <ol style="list-style-type: none"> rzeczywiste aktualne ceny i rzeczywiste zużycie energii; porównanie obecnego zużycia energii przez odbiorcę końcowego ze zużyciem za ten sam okres w roku poprzednim, najlepiej w formie graficznej; o ile to możliwe i wnosi dodatkową wartość, porównanie 	N		jak wyżej	

	<p>z przeciętnym znormalizowanym lub przykładowym użytkownikiem energii z tej samej kategorii użytkowników;</p> <p>d) informacje kontaktowe dotyczące organizacji konsumenckich, agencji energetycznych i podobnych podmiotów, łącznie ze stronami internetowymi, gdzie możliwe jest uzyskanie informacji o dostępnych środkach poprawy efektywności energetycznej, porównaniach profili odbiorców końcowych lub obiektywnych specyfikacjach technicznych urządzeń zużywających energię.</p>				
Art. 14	<p>1. Państwa Członkowskie, które w dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy stosują już, w jakimkolwiek celu, metody obliczania oszczędności energii podobne do metod, o których mowa w załączniku IV, mogą przekazywać Komisji informacje o odpowiednim poziomie szczegółowości. Przekazanie informacji następuje jak najszybciej, najlepiej nie później niż do dnia 17 listopada 2006 r. Informacje te umożliwiają Komisji należyte uwzględnienie istniejących praktyk.</p>	N		Przepis informacyjny	
	<p>2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji następujące plany działań dotyczące efektywności energetycznej (EEAP):</p> <ul style="list-style-type: none"> – pierwszy EEAP - nie później niż dnia 30 czerwca 2007 r.; – drugi EEAP - nie później niż dnia 30 czerwca 2011 r.; – trzeci EEAP - nie później niż dnia 30 czerwca 2014 r. <p>Wszystkie EEAP zawierają opis planowanych środków poprawy efektywności energetycznej dla realizacji celów określonych w art. 4 ust. 1 i 2 oraz dla realizacji przepisów, określonych odpowiednio w art. 5 ust. 1 i art. 7 ust. 2 w sprawie wzorcowej roli sektora publicznego oraz podniesienia poziomu informacji i doradztwa dla odbiorców końcowych.</p> <p>Drugi i trzeci EEAP:</p> <ul style="list-style-type: none"> – zawierają dokładną analizę i ocenę poprzedniego EEAP; – zawierają końcowe wyniki dotyczące realizacji celów w zakresie oszczędności energii określonych w art. 4 ust. 1 i 2; – zawierają plany dodatkowych środków - oraz informacje dotyczące ich spodziewanych efektów - na rzecz usunięcia istniejących lub spodziewanych braków w realizacji celów; – zgodnie z art. 15 ust. 4 stosują i stopniowo zwiększają wykorzystanie zharmonizowanych wskaźników oraz 	T	Art. 6 i art. 40	<p>Art. 6. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, co 3 lata, do dnia 15 maja danego roku, sporządza i przedstawia do zatwierdzenia Radzie Ministrów krajowy plan działań dotyczący efektywności energetycznej na okres do 2016 r..</p> <p>2. Krajowy plan działań dotyczący efektywności energetycznej zawiera w szczególności:</p> <p>1) opis planowanych:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) programów poprawy efektywności energetycznej określających działania mające na celu poprawę efektywności energetycznej, b) przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej w poszczególnych sektorach gospodarki, niezbędnych dla realizacji krajowego celu w zakresie oszczędnego gospodarowania energią; <p>2) analizę i ocenę wykonania krajowego planu działań dotyczącego efektywności energetycznej za poprzedni okres;</p> <p>3) informacje o:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) postępie w realizacji krajowego celu w zakresie oszczędnego gospodarowania energią, 	

	<p>wzorców efektywności w celu oceny wcześniejszych środków oraz dla oszacowania efektów planowanych przyszłych środków;</p> <ul style="list-style-type: none"> – są oparte na dostępnych danych oraz uzupełniane danymi szacunkowymi. 			<p>b) podjętych działaniach mających na celu usunięcie przeszkód w realizacji krajowego celu w zakresie oszczędnego gospodarowania energią.</p> <p>3. Zatwierdzony przez Radę Ministrów krajowy plan działań dotyczący efektywności energetycznej, minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej, w terminie do dnia 30 czerwca danego roku, w którym występuje obowiązek sporządzania planu.</p> <p>Art. 40. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki sporządzi i przedstawi Radzie Ministrów do zatwierdzenia krajowy plan działań dotyczący efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 6 ust. 1, do dnia 15 maja 2011 r.</p>	
	<p>3. Nie później niż dnia 17 maja 2008 r. Komisja opublikuje analizę korzyści i kosztów, badającą związki pomiędzy normami, przepisami, politykami UE i środkami wpływającymi na efektywność końcowego wykorzystania energii.</p> <p>4. EEAP są oceniane według procedury, o której mowa w art. 16 ust. 2, w następujących terminach:</p> <ul style="list-style-type: none"> – pierwszy plan EEAP zostanie poddany przeglądowi przed dniem 1 stycznia 2008 r.; – drugi plan EEAP zostanie poddany przeglądowi przed dniem 1 stycznia 2012 r.; – trzeci plan EEAP zostanie poddany przeglądowi przed dniem 1 stycznia 2015 r. <p>Na podstawie planów EEAP Komisja dokonuje oceny postępów w osiągnięciu przez poszczególne Państwa Członkowskie krajowych celów indykatorywnych w zakresie oszczędności energii. Komisja publikuje sprawozdania zawierające konkluzje:</p> <ul style="list-style-type: none"> – z pierwszych planów EEAP przed dniem 1 stycznia 2008 r.; – z drugich planów EEAP przed dniem 1 stycznia 2012 r.; – z trzecich planów EEAP przed dniem 1 stycznia 2015 r. <p>5. Sprawozdania zawierają informacje na temat odnośnych działań na szczeblu Wspólnoty, z uwzględnieniem aktualnie obowiązujących i przyszłych przepisów prawnych. Sprawozdania uwzględniają system wzorców, o którym mowa w art. 15 ust. 4, określają najlepsze praktyki, wskazują przypadki, w których Państwa Członkowskie lub Komisja nie</p>	N		Przepis dotyczy Komisji Europejskiej.	

	<p>czynią wystarczających postępów, i mogą zawierać zalecenia. W stosownych przypadkach i w razie potrzeby po drugim sprawozdaniu następują wnioski do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dodatkowych środków obejmujących możliwe przedłużenie okresu zastosowania celów. Jeżeli sprawozdanie zawiera konkluzję, że poczyniono niewystarczające postępy w realizacji krajowych celów indykatorywnych, wnioski te odnoszą się do poziomu i charakteru celów.</p>				
Art. 15	<p>1. Wartości i metody obliczeniowe określone w załącznikach II, III, IV i V są dostosowywane do postępu technicznego zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 2.</p> <p>2. Przed dniem 1 stycznia 2008 r. Komisja, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 2, udoskonali i odpowiednio uzupełni punkty 2-6 załącznika IV, z poszanowaniem ogólnych zasad zawartych w załączniku IV.</p> <p>3. Przed dniem 1 stycznia 2012 r. Komisja, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 2, podniesie udział procentowy zharmonizowanych obliczeń typu bottom-up wykorzystywanych w zharmonizowanym modelu obliczeniowym przedstawionym w pkt. 1 załącznika IV, bez uszczerbku dla systemów stosowanych przez Państwa Członkowskie, które już zawierają wyższy udział procentowy tych obliczeń. Nowy zharmonizowany model obliczeniowy ze znacznie wyższym udziałem procentowym obliczeń typu bottom-up stosuje się po raz pierwszy od dnia 1 stycznia 2012 r. Gdy jest to wykonalne i możliwe, do pomiaru całkowitych oszczędności w całym okresie stosowania dyrektywy stosuje się ten zharmonizowany model obliczeniowy, bez uszczerbku dla systemów stosowanych przez Państwa Członkowskie, które zawierają wyższy udział procentowy obliczeń typu <i>bottom-up</i>.</p> <p>4. Do dnia 30 czerwca 2008 r. Komisja, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16 ust. 2, opracuje system zharmonizowanych wskaźników efektywności energetycznej oraz opartych na nich wzorców, uwzględniając dostępne dane oraz dane dla poszczególnych Państw Członkowskich, które można zebrać w efektywny kosztowo sposób. Do opracowania zharmonizowanych wskaźników efektywności energetycznej oraz wzorców Komisja stosuje jako odniesienie orientacyjny wykaz zamieszczony w załączniku V. Państwa Członkowskie stopniowo włączają te wskaźniki i wzorce do danych statystycznych zawartych w ich planach EEAP, zgodnie z art. 14, i stosują je jako jedno z dostępnych narzędzi określania przyszłych obszarów priorytetowych w planach EEAP.</p>	N		Przepisy informacyjne oraz dotyczące Komisji Europejskiej.	

	Komisja, nie później niż dnia 17 Maja 2011 r., przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z postępów w ustanawianiu wskaźników i wzorców.				
Art. 16	1. Komisja jest wspierana przez Komitet. 2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu zastosowanie znajdują art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem art. 8 tej decyzji. Okres przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące. 3. Komitet przyjmuje swój regulamin.	N		Przepis informacyjny dotyczący procedury Komitetu.	
Art. 17	Dyrektywa 93/76/EWG zostaje niniejszym uchylona.	N		Przepis informacyjny.	
Art. 18	1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 17 maja 2008 r., z wyjątkiem postanowień art. 14 ust. 1, 2 i 4, dla których datą transpozycji jest najpóźniej dzień 17 maja 2006 r. Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję. Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie. 2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.	N		Przepis informacyjny.	
Art. 19	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.	N			
Art. 20	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.	N			
			Rozdział 6 Art. 34-36	<p><i>Konieczne było wprowadzenie sankcji karnych zapewniających prawidłowe funkcjonowanie i stosowanie przepisów dotyczących systemu świadectw efektywności energetycznej (Rozdział 4 Art. 13 – 27 Projektu).</i></p> <p>Art. 34. 1. Prezes URE może nałożyć na przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 13 ust. 1, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10 % przychodu osiągniętego w roku podatkowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorstwo to:</p>	

				<p>1) nie dopełnia obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectwa efektywności energetycznej lub nie uiszcza opłaty zastępczej, o których mowa w art. 13 ust. 1;</p> <p>2) nie przedstawia w wyznaczonym terminie dokumentów lub informacji, o których mowa w art. 14;</p> <p>3) przedłożyło Prezesowi URE wniosek o umorzenie świadectwa efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 27 ust. 1, zawierający nieprawdziwe dane.</p> <p>2. Prezes URE może nałożyć na podmiot realizujący przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 20 000 euro, jeżeli podmiot ten:</p> <p>1) w deklaracji przetargowej, o której mowa w art. 19 ust. 2, podał nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje;</p> <p>2) nie zrealizował przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej wbrew zobowiązaniu, o którym mowa w art. 19 ust. 2 pkt 9;</p> <p>3) nie zawiadomił Prezesa URE o zakończeniu przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej w terminie, o którym mowa w art. 22 ust. 4 lub zawiadamiając udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji;</p> <p>4) uzyskał oszczędność energii niższą niż określona w deklaracji przetargowej, stwierdzoną w wyniku weryfikacji, o której mowa w art. 23 ust. 1;</p> <p>5) nie dopełnia obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 3;</p> <p>6) pomimo zakazu, o którym mowa w art. 24, uczestniczył w przetargach.</p> <p>3. Wartość euro, o której mowa w ust. 2, podlega przeliczeniu na złote według przepisów wydanych na podstawie art. 35 ust. 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 223, poz. 1655, z późn. zm.).</p> <p>Art. 35. Przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych, o</p>	
--	--	--	--	--	--

			<p>których mowa w art. 34, należy uwzględnić w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy.</p> <p>Art. 36. 1. Wpływy z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w art. 34, stanowią przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Karę pieniężną uiszcza się na rachunek bankowy tego funduszu w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja Prezesa URE o wymierzeniu kary stała się ostateczna, jeżeli nie wniesiono od niej środka zaskarżenia, albo od dnia, w którym stała się prawomocna.</p> <p>2. Kara pieniężna podlega ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.</p>	
--	--	--	--	--

POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU ⁴⁾		
Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
Art. 37 pkt 3, 4, 5	<p>Art. 37.</p> <p>W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>3) w art. 18 w ust. 1 dodaje się pkt 4 w brzmieniu: „4) planowanie i organizacja działań mających na celu racjonalizację zużycia energii i promocję rozwiązań zmniejszających zużycie energii na obszarze gminy.”;</p> <p>4) w art. 19 w ust. 3 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu: „3a) możliwości realizacji środków poprawy efektywności energetycznej w rozumieniu ustawy z dnia ..... o efektywności energetycznej (Dz. U. Nr ....., poz. ....);”;</p> <p>5) w art. 20 w ust. 2 po pkt 1a dodaje się pkt 1b w brzmieniu: „ 1b) propozycje realizacji środków poprawy efektywności energetycznej w rozumieniu ustawy z dnia ..... o efektywności energetycznej;”.</p>	<p>Wprowadzane przepisy, polegające na realizacji przez jednostki samorządu terytorialnego zadania dotyczącego planowania i organizacji działań mających na celu racjonalizację zużycia energii i promocję rozwiązań zmniejszających zużycie energii na obszarze gminy, mają na celu uwypuklenie roli środków poprawy efektywności energetycznej w opracowywanych obecnie przez wójtów (burmistrzów, prezydentów miast) projektach założeń do planów oraz w planach zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe.</p>

¹⁾ w wypadku projektu usuwającego naruszenie Komisji należy wpisać nr naruszenia, zaś w wypadku wykonywania orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości (czy to w trybie prejudycjalnym czy skargowym) należy podać datę wyroku i signature sprawy

²⁾ tabelę zbieżności dla przepisów Unii Europejskiej można wygenerować przy pomocy systemu e-step (www.e-step.pl/urzednik). W wypadku konieczności dodania uzasadnienia dla przekroczenia minimum europejskiego należy dodać odpowiednią kolumnę

³⁾ w tej części należy wskazać przepisy dyrektywy, decyzji ramowej, przepisy prawa UE, których naruszenie wskazała Komisja lub których wykładni dokonał Trybunał Sprawiedliwości

⁴⁾ w tej części należy wskazać wszystkie przepisy projektu aktu prawnego, które nie zostały wymienione w pierwszej części tabeli. Ze względu na konieczność ograniczenia projektów implementujących prawo UE do przepisów wyłącznie i ściśle dostosowawczych przepisy wykraczające poza ten zakres powinny mieć charakter wyjątkowy i być opatrzone uzasadnieniem konieczności ich wprowadzenia .

(*) jeżeli do wdrożenia danego przepisu UE potrzebne jest oprócz przepisu przenoszącego treść, także wprowadzenie przepisów zapewniających stosowanie (np. przepisy proceduralne, przepisy karne itp.), w tabeli powinny znaleźć się wszystkie te przepisy wraz z oznaczeniem ich jednostek redakcyjnych

(**) w wypadku wprowadzenia przepisów, które przekraczają minimum ustanowione przepisami UE (o ile jest to dopuszczalne) konieczne jest uzasadnienie zastosowania takiej normy.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI¹⁾**

z dnia

w sprawie szczegółowego zakresu obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw efektywności energetycznej i uiszczania opłaty zastępczej przez przedsiębiorstwa energetyczne sprzedające energię elektryczną, ciepło lub gaz ziemny odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej²⁾

Na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy z dnia ..... o efektywności energetycznej (Dz. U. Nr ....., poz. ....) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy zakres obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, zwanemu dalej „Prezesem URE”, świadectw efektywności energetycznej i uiszczania opłaty zastępczej przez przedsiębiorstwa energetyczne sprzedające energię elektryczną, ciepło lub gaz ziemny odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym:

- 1) wielkość i sposób obliczania ilości energii pierwotnej odpowiadającej wartości świadectwa efektywności energetycznej, które jest obowiązane uzyskać i przedstawić do umorzenia przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia ..... o efektywności energetycznej, zwanej dalej „ustawą”;
- 2) sposób uwzględniania w kalkulacji cen energii elektrycznej, ciepła lub gazu ziemnego ustalanych w taryfach przedsiębiorstw energetycznych.:
  - a) kosztów uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw efektywności energetycznej, o których mowa w art. 21 ust. 1 ustawy,

---

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 216, poz. 1593).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają postanowienia dyrektywy 2006/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie efektywności końcowego wykorzystania energii i usług energetycznych oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/76/EWG (Dz. Urz. UE L 114 z 27.04.2006 r., str. 64).

- b) poniesionej opłaty zastępczej, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy;
- 3) wysokość jednostkowej opłaty zastępczej, o której mowa w art. 13 ust. 3 ustawy;
- 4) współczynniki sprawności procesów przetworzenia energii pierwotnej w energię finalną.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) rok rozliczeniowy (^{n}) – rok, w którym powstaje obowiązek uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectwa efektywności energetycznej;
- 2) stopa umorzenia świadectw efektywności energetycznej (u^n) – wskaźnik procentowy ustalony na dany rok rozliczeniowy, określający jaka część przychodów ze sprzedaży energii elektrycznej, ciepła lub gazu ziemnego odbiorcy końcowemu przez dane przedsiębiorstwo energetyczne będzie uwzględniana przy określaniu ilości energii pierwotnej odpowiadającej wartości świadectwa efektywności energetycznej, które przedsiębiorstwo to jest zobowiązane uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi URE.

§ 3. 1. Obowiązek uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectwa efektywności energetycznej lub uiszczenia opłaty zastępczej, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy, uznaje się za spełniony, jeżeli za dany rok kalendarzowy suma energii pierwotnej wynikającej z uzyskanych i przedstawionych do umorzenia świadectw efektywności energetycznej lub z uiszczonej opłaty zastępczej wynosi nie mniej niż obliczona zgodnie z ust. 2.

2. Ilość energii pierwotnej odpowiadająca wartości świadectwa efektywności energetycznej, które obowiązkowo jest uzyskać i przedstawić do umorzenia przedsiębiorstwo energetyczne, oznaczoną symbolem „ E_p^n ”, wyrażoną w toe, oblicza się według wzoru:

$$E_p^n = \frac{u^n \times P^{n-1}}{O_{zj}^{n-1}},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

u^n - stopę umorzenia świadectw efektywności energetycznej w danym roku rozliczeniowym (n), o której mowa w ust. 3,

P^{n-1} - łączne przychody ze sprzedaży energii elektrycznej, ciepła lub gazu ziemnego odbiorcom końcowym w roku poprzedzającym rok rozliczeniowy osiągnięte przez dane przedsiębiorstwo energetyczne [w zł],

O_{zj}^{n-1} - jednostkową opłatę zastępczą, o której mowa w § 4, w roku poprzedzającym rok rozliczeniowy [w zł/toe].

3. W celu określenia zakresu obowiązku, o którym mowa w ust. 1, ustala się następujące wartości stopy umorzenia świadectw efektywności energetycznej (u^n):

- 1) 0.01 – w 2013 r.;
- 2) 0.02 – w 2014 r.;
- 3) 0.03 – w 2015 r.

§ 4. 1. Ustala się następujące wysokości jednostkowej opłaty zastępczej, o której mowa w art. 13 ust. 3 ustawy, oznaczonej symbolem „ O_{zj} ”:

- 1) 2700 zł/toe – w 2013 r.;
- 2) 2500 zł/toe – w 2014 r.;
- 3) 2300 zł/toe – w 2015 r.

2. Początkowa wysokość jednostkowej opłaty zastępczej dla roku 2012 równa jest 2600 zł/toe.

§ 5. 1. Koszty uzasadnione uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw efektywności energetycznej albo poniesionej opłaty zastępczej uwzględnia się w kalkulacji cen energii elektrycznej, ciepła lub gazu ziemnego ustalanych w taryfach przedsiębiorstw energetycznych realizujących te obowiązki, przyjmując, że każda jednostka energii elektrycznej, ciepła lub gazu ziemnego w ramach poszczególnych rodzajów energii, sprzedawana przez dane przedsiębiorstwo energetyczne odbiorcom końcowym, jest w tej samej wysokości obciążona tymi kosztami.

2. Maksymalna wysokość kosztów, o których mowa w ust. 1, uwzględnianych w kalkulacji cen energii elektrycznej, ciepła lub gazu ziemnego ustalanych w taryfach, jest równa wysokości kosztów:

1) uzyskania świadectw efektywności energetycznej, obliczonych według wzoru:

$$K_m^n = O_{zj}^{n-1} \times E_p^n,$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K_m^n - maksymalny koszt uzasadniony uzyskania świadectw efektywności energetycznej w danym roku rozliczeniowym [w zł],

O_{zj}^{n-1} - jednostkową opłatę zastępczą, o której mowa w § 4, w roku poprzedzającym rok rozliczeniowy [w zł/toe],

E_p^n - ilość energii pierwotnej odpowiadającą wartości świadectw efektywności energetycznej, które przedsiębiorstwo energetyczne planuje przedstawić do umorzenia [w toe];

2) opłaty zastępczej poniesionej w roku poprzedzającym rok sporządzenia taryfy.

3. Ilość energii pierwotnej, oznaczonej symbolem E_p^n , o której mowa w ust. 2, nie może być większa od ilości energii pierwotnej obliczonej według wzoru, o którym mowa w § 3 ust. 2, pomniejszonej o ilość energii pierwotnej odpowiadającej poniesionej opłacie zastępczej w roku poprzedzającym rok sporządzenia taryfy.

§ 6. Wartości współczynników sprawności procesów przetwarzania energii pierwotnej w energię finalną ustala się oddzielnie dla energii elektrycznej, ciepła i gazu ziemnego w następujący sposób:

1) dla energii elektrycznej współczynnik oznaczony symbolem „ t_{ee} ”, obliczany jest według wzoru:

$$t_{ee} = \frac{\sum m_p c_p}{3,6 \sum E_f^{ee}},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

m_p – masa paliwa [w Mg],

c_p – wartość opałowa paliwa [w MJ/Mg],

E_f^{ee} - ilość energii elektrycznej sprzedanej odbiorcom końcowym [w GWh];

2) dla ciepła – współczynnik oznaczony symbolem „ t_c ” obliczany jest według wzoru:

$$t_c = \frac{\sum m_p c_p}{\sum E_f^c},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

m_p – masa paliwa [w Mg],

c_p – wartość opałowa paliwa [w MJ/Mg],

E_f^c – ilość ciepła sprzedanego odbiorcom końcowym [w MJ];

3) dla gazu ziemnego – współczynnik oznaczony symbolem „ t_{gz} ” obliczany jest według wzoru:

$$t_{gz} = \frac{\sum m_{gz} c_{gz}}{\sum E_f^{gz}},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

m_{gz} – masa gazu [w Mg],

c_{gz} – wartość opałowa gazu [w MJ/Mg],

E_f^{gz} – ilość ciepła sprzedanego odbiorcom końcowym [w MJ].

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER GOSPODARKI

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie szczegółowego zakresu obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw efektywności energetycznej i uiszczenia opłaty zastępczej przez przedsiębiorstwa energetyczne sprzedające energię elektryczną, ciepło lub gaz ziemny odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest wykonaniem delegacji zawartej w art. 15 ust. 1 ustawy z dnia .....o efektywności energetycznej (Dz. U. Nr ..., poz.), zwanej dalej „ustawą”. Celem proponowanych regulacji jest realizacja krajowego celu w zakresie oszczędnego gospodarowania energią, określonego w „Polityce energetycznej Polski do 2030 roku”, uszczegółowionego w Krajowym Planie Działań dotyczącym efektywności energetycznej. Gwarancją osiągnięcia tego celu jest zapewnienie zharmonizowanych zasad mierzenia i obliczania oszczędności energii uzyskanych w wyniku realizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej.

Regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia stanowią wypełnienie postanowień dyrektywy 2006/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie efektywności końcowego wykorzystania energii i usług energetycznych oraz uchylającej dyrektywę Rady (Dz. Urz. WE L 114 z 27.04.2006 r., str. 64 93/76/EWG).

W § 1 projektu rozporządzenia został określony jego zakres przedmiotowy. Projekt rozporządzenia określa szczegółowy zakres obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki świadectw efektywności energetycznej i uiszczenia opłaty zastępczej przez przedsiębiorstwa energetyczne sprzedające energię elektryczną, ciepło lub gaz ziemny odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym:

- 1) wielkość i sposób obliczania ilości energii pierwotnej odpowiadającej wartości świadectwa efektywności energetycznej, które jest obowiązane uzyskać i przedstawić do umorzenia przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy;
- 2) sposób uwzględniania w kalkulacji cen energii elektrycznej, ciepła lub gazu ziemnego ustalanych w taryfach przedsiębiorstw energetycznych:
  - c) kosztów uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw efektywności energetycznej, o których mowa w art. 21 ust. 1 ustawy,
  - d) poniesionej opłaty zastępczej, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy;
- 3) wysokość jednostkowej opłaty zastępczej, o której mowa w art. 13 ust. 3 ustawy;
- 4) współczynniki sprawności procesów przetworzenia energii pierwotnej w energię finalną.

W słowniku projektu rozporządzenia (§ 2) zdefiniowano pojęcia roku rozliczeniowego oraz stopy umorzenia świadectw efektywności energetycznej.

W § 3 projektu rozporządzenia, zgodnie z delegacją zawartą w art. 15 ust.1 pkt 1 ustawy, określono sposób wyznaczania ilości energii pierwotnej odpowiadającej wartości świadectwa efektywności energetycznej, które jest obowiązane uzyskać i przedstawić do umorzenia przedsiębiorstwo energetyczne sprzedające energię elektryczną, ciepło lub gaz ziemny odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci na terytorium RP. W celu określenia zakresu obowiązku uzyskiwania

i przedstawienia do umorzenia świadectw efektywności energetycznej ustalono wartości stopy umorzenia świadectw efektywności energetycznej na kolejne lata.

Ponadto w § 4 projektu rozporządzenia określona została wysokość jednostkowej opłaty zastępczej na kolejne lata. Sposób uwzględniania w kalkulacji cen energii elektrycznej, ciepła lub gazu ziemnego ustalonych w taryfach przedsiębiorstw energetycznych kosztów uzyskania świadectw efektywności energetycznej oraz poniesionej opłaty zastępczej reguluje przepis zawarty w § 5 projektu rozporządzenia. Zgodnie ze wzorami określonymi w § 6 projektu rozporządzenia obliczana będzie wartość współczynników sprawności procesów przetwarzania energii pierwotnej w energię finalną oddzielnie dla energii elektrycznej, gazu ziemnego oraz ciepła.

Przepis § 7 projektu rozporządzenia stanowi, iż rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Wstępna opinia o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej

Projekt będzie przedmiotem oceny MSZ.

Projekt nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Ocena skutków regulacji

I. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie

Zgodnie z projektem rozporządzenia proponowane rozwiązania będą bezpośrednio dotyczyły następujących grup podmiotów:

- a) podmiotów zajmujących się wytwarzaniem energii lub jej obrotem,
- b) podmiotów zajmujących się transportem energii w celu jej dostarczenia do odbiorców końcowych lub stacji dystrybucyjnych, które dostarczają ją odbiorcom końcowym,
- c) podmiotów zajmujących się dystrybucją paliw gazowych oraz energii elektrycznej sieciami dystrybucyjnymi w celu ich dostarczenia odbiorcom końcowym, odpowiedzialnych za ruch sieciowy w systemie dystrybucyjnym gazowym albo elektroenergetycznym, bieżące i długookresowe bezpieczeństwo funkcjonowania tego systemu, eksploatację, konserwację, remonty oraz niezbędną rozbudowę sieci dystrybucyjnej, w tym połączeń z innymi systemami gazowymi albo elektroenergetycznymi,
- d) sprzedawców energii odbiorcom końcowym,
- e) dostawców środków poprawy efektywności energetycznej,
- f) jednostek sektora publicznego, w tym jednostek administracji rządowej i samorządowej,
- f) osób fizycznych, osób prawnych i jednostek nie posiadających osobowości prawnej, dokonujących zakupu energii na własnego użytek.

Projekt rozporządzenia oddziałuje również na wiele innych podmiotów, w tym na podmioty realizujące przedsięwzięcia energooszczędne, przedsiębiorstwa oszczędzania energii ESCO, podmioty wykonujące audyty energetyczne, przez generowanie popytu na ich produkty i usługi.

II. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia oraz zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektem zostaną zamieszczone na stronach internetowych Ministerstwa Gospodarki w Biuletynie Informacji Publicznej zgodnie z art. 5 i 7 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o *działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa* (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337).

III. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie przedmiotowego projektu rozporządzenia nie spowoduje bezpośrednich skutków dla dochodów i wydatków budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

IV. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Należy oczekiwać, że dzięki proponowanej regulacji będzie on znaczący i pozytywny. Zakłada się, że wejście w życie regulacji powinno spowodować m. in. zwiększenie zapotrzebowania na usługi związane z dostawą środków poprawy efektywności energetycznej. W efekcie można spodziewać się rozwoju rynku usług związanych z efektywnością energetyczną, co powinno również przyczynić się do przyrostu miejsc pracy w firmach zajmujących się świadczeniem takich usług.

Ponadto realizacja przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej poza wymierną oszczędnością energii, będzie stymulować również wzrost konkurencyjności i innowacyjności całej gospodarki i może powodować wzrost zatrudnienia zwłaszcza w branży przedsiębiorstw, które dostarczają rozwiązania w zakresie poprawy efektywności energetycznej.

V. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Obowiązki nałożone na podmioty zajmujące się sprzedażą energii elektrycznej, ciepła lub gazu ziemnego odbiorcom końcowym, powodują że jest to grupa przedsiębiorstw, na którą projektowane rozwiązania wywierają największy wpływ. Obowiązek pozyskania i przedstawienia do umorzenia świadectwa efektywności energetycznej, oznacza konieczność podjęcia przez te podmioty zdecydowanych działań prowadzących do uzyskania wymiernych oszczędności energii po stronie odbiorców końcowych.

Ponadto realizacja przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej poza wymierną oszczędnością energii, będzie stymulować również wzrost konkurencyjności i innowacyjności całej gospodarki i może powodować wzrost zatrudnienia zwłaszcza w branży przedsiębiorstw, które dostarczają rozwiązania w zakresie poprawy efektywności energetycznej.

VI. Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionalny

Przepisy projektu nie zawierają wprost odniesień do poszczególnych regionów, jednakże wystąpią pozytywne efekty oddziaływania na rozwój rynku usług związanych z dostawą środków poprawy efektywności energetycznej oraz związany z tym wzrost inwestycji proefektywnościowych. To z kolei będzie pozytywnie oddziaływać na lokalne rynki pracy.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI¹⁾**

z dnia .....

**w sprawie warunków i trybu przeprowadzenia przetargu w celu wyboru
przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, za które można
uzyskać świadectwa efektywności energetycznej²⁾**

Na podstawie art. 19 ust. 4 ustawy z dnia ... o efektywności energetycznej (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki i tryb organizowania i przeprowadzania przetargu, w tym powoływania i pracy komisji przetargowej;
- 2) wzór deklaracji przetargowej.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) dokumentacja przetargowa – opracowanie zawierające szczegółowe warunki uczestnictwa podmiotów w przetargu w celu wyboru przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, za które można uzyskać świadectwa efektywności energetycznej oraz wymagania, jakim powinna odpowiadać oferta przetargowa, a także kryteria oceny ofert;
- 2) deklaracja przetargowa – dokument, o którym mowa w art. 19 ust. 2 ustawy z dnia ..... o efektywności energetycznej
- 3) oferta przetargowa – zbiór dokumentów przetargowych zawierający: deklarację przetargową oraz audyt efektywności energetycznej.

§ 3. 1. Przetarg ogłasza Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, zwany dalej „Prezesem URE” na dwa miesiące przed dniem wyznaczonym do jego przeprowadzenia, jednak nie później niż w ostatnim miesiącu pierwszego kwartału w danym roku.

2. Prezes URE może przeprowadzić kolejny w danym roku przetarg, nie później niż w ostatnim miesiącu trzeciego kwartału w danym roku.

3. Prezes URE publikuje w Biuletynie Informacji Publicznej URE dokumentację przetargową, o której mowa w § 5, nie później niż w ciągu 4 dni od dnia ogłoszenia o przetargu.

4. Dokumentacja przetargowa, o której mowa w ust. 4, może być udostępniana w siedzibie URE.

---

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej - gospodarka, na podstawie § 1 ust.2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 216, poz. 1593).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2006/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie efektywności końcowego wykorzystania energii i usług energetycznych oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/76/EWG (Dz. Urz. UE L 114 z 27.04.2006 r., str. 64).

§ 4. W ogłoszeniu o przetargu określa się:

- 1) przedmiot i zakres przetargu, podając w szczególności:
  - a) kategorie przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej dla których przeprowadzany jest dany przetarg,
  - b) wartość współczynnika akceptacji ofert, o którym mowa w art. 20 ust. 1 ustawy z dnia ..... o efektywności energetycznej, zwanej dalej „ustawą”,
  - c) wartość świadectw efektywności energetycznej przewidzianych do wydania w danym przetargu;
- 2) warunki uczestnictwa w przetargu, podając w szczególności:
  - a) miejsce i formę złożenia ofert,
  - b) termin złożenia ofert, który nie może być krótszy niż 30 dni od dnia opublikowania ogłoszenia o przetargu;
- 3) kryteria oceny ofert.

§ 5. Dokumentacja przetargowa zawiera:

- 1) warunki uczestnictwa w przetargu, w szczególności dotyczące:
  - a) złożenia oferty w miejscu, formie oraz terminie określonym w ogłoszeniu o przetargu oraz zachowania zgodności oferty z wymaganiami, o których mowa w pkt 2,
  - b) podania adresu właściwego do doręczeń;
- 2) wymagania, jakim powinna odpowiadać oferta, w szczególności dotyczące:
  - a) opisu sposobu przygotowania oferty, w tym sporządzenia deklaracji przetargowej,
  - b) określenia przedmiotu oferty zgodnie z ogłoszeniem,
  - c) określenia zawartości oferty poprzez wskazanie informacji i dokumentów niezbędnych do oceny oferty,
  - d) wzoru deklaracji przetargowej, określonej zgodnie z załącznikiem nr 1 do rozporządzenia,
- 3) w zakresie kryteriów oceny ofert:
  - a) szczegółowy opis kryteriów oceny ofert, z uwzględnieniem wymagań określonych w art. 18, art. 19 ust. 1 i art. 20 ustawy,
  - b) opis sposobu oceny ofert w zakresie każdego z kryteriów oceny ofert.

§ 6. 1. Podmiot, który uzyskał dokumentację przetargową, może nie później niż na 14 dni przed upływem terminu złożenia ofert, zwrócić się do Prezesa URE z pisemnym wnioskiem o wyjaśnienie jej treści.

2. Prezes URE niezwłocznie publikuje w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki treść wniosku, o którym mowa w ust. 1, bez ujawniania źródła wniosku.

3. Wnioski złożone po terminie, o którym mowa w ust. 1, Prezes URE pozostawia bez rozpatrzenia.

4. Wyjaśnienie treści dokumentacji przetargowej Prezes URE niezwłocznie publikuje w Biuletynie Informacji Publicznej URE.

5. Wyjaśnienie, o którym mowa w ust. 4, jest wiążące dla uczestników przetargu.

6. Prezes URE może z urzędu, nie później niż na 21 dni przed upływem terminu złożenia ofert, sprostować oczywistą omyłkę w treści dokumentacji przetargowej.

§ 7. Uczestnik przetargu, przed upływem terminu do złożenia ofert, może wprowadzić zmiany w złożonej ofercie poprzez jej wycofanie i złożenie nowej.

§ 8. 1. Do przeprowadzenia przetargu Prezes URE powołuje komisję przetargową, zwaną dalej „komisją”.

2. Komisja składa się z co najmniej 5 członków, w tym przewodniczącego oraz jego zastępcy wyznaczanych przez Prezesa URE. Członków komisji Prezes URE powołuje spośród osób będących pracownikami URE, posiadających wiedzę i doświadczenie niezbędne do przeprowadzenia przetargu.

§ 9. 1. Po sporządzeniu listy, o której mowa w § 14 ust. 2, członek komisji składa pisemne oświadczenie, że:

- 1) nie pozostaje w związku małżeńskim albo w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej, pokrewieństwa lub powinowactwa w linii bocznej do drugiego stopnia oraz nie jest związany z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli z żadnym uczestnikiem przetargu lub jego zastępcą prawnym;
- 2) przed upływem jednego roku od daty ogłoszenia przetargu nie pozostawał w stosunku pracy lub zlecenia z żadnym uczestnikiem przetargu;
- 3) nie pozostaje z żadnym uczestnikiem przetargu lub jego zastępcą w takim stosunku prawnym lub faktycznym, że może to budzić uzasadnione wątpliwości co do jego bezstronności.

2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, odbiera przewodniczący komisji i przekazuje je Prezesowi URE.

3. Członek komisji do czasu zakończenia jej prac jest obowiązany niezwłocznie powiadomić przewodniczącego komisji o każdej zmianie stanu objętego oświadczeniem, o którym mowa w ust. 1. Informację taką przewodniczący niezwłocznie przekazuje Prezesowi URE.

4. Członkowie komisji składają pisemne zobowiązanie do nieujawniania informacji uzyskanych w związku z pracami komisji.

§ 10. 1. Prezes URE odwołuje członka komisji w przypadku:

- 1) niezłożenia pisemnego oświadczenia, o którym mowa w § 9 ust. 1, lub wystąpienia zmiany stanu objętego tym oświadczeniem, lub
- 2) długotrwałej choroby uniemożliwiającej jego udział w pracach komisji.

2. Mandat członka komisji wygasa w przypadku:

- 1) jego śmierci;
- 2) ustania stosunku pracy w URE.

§ 11. 1. Jeżeli w wyniku odwołania lub wygaśnięcia mandatu członka komisji liczba członków komisji jest mniejsza niż 5, Prezes URE wyznacza kolejnego członka zgodnie z § 8.

2. Do kolejnego członka komisji stosuje się przepisy § 9 i 10.

3. Komisja przystępuje do dalszych prac po uzyskaniu pisemnej informacji od Prezesa URE o ustaleniu jej składu.

§ 12. 1. Komisja pracuje na posiedzeniach.

2. Posiedzenia komisji odbywają się w terminie i miejscu wskazanych przez przewodniczącego komisji.

3. Pracami komisji kieruje przewodniczący komisji, a w przypadku jego nieobecności zastępca przewodniczącego.

4. Do zadań przewodniczącego komisji należy w szczególności:

- 1) organizowanie prac komisji;
- 2) reprezentowanie komisji przed Prezesem URE;

- 3) wyznaczanie terminów posiedzeń komisji i przewodniczenie tym posiedzeniom;
- 4) wyznaczanie poszczególnym członkom komisji zadań, w tym zlecenie przygotowania dokumentów przyjmowanych przez komisję.

§ 13. 1. Komisja podejmuje uchwały w sprawach:

- 1) zakończenia badania ofert w I i II etapie, o których mowa odpowiednio w § 17 i 18;
- 2) przyjęcia protokołu, o którym mowa w § 19;
- 3) innych, na wniosek przewodniczącego lub członka komisji.

2. Komisja podejmuje uchwały w głosowaniu jawnym, zwykłą większością głosów, w obecności co najmniej połowy składu komisji. W przypadku równej liczby głosów o wyniku głosowania decyduje głos przewodniczącego komisji.

§ 14. 1. Do przeprowadzenia przetargu wystarczy złożenie jednej oferty spełniającej warunki określone w ogłoszeniu o przetargu.

2. Niezwłocznie po upływie terminu do składania ofert przewodniczący komisji zwołuje posiedzenie, podczas którego komisja otwiera oferty złożone w terminie, a następnie, z zachowaniem kolejności złożenia ofert, sporządza listę podmiotów, które złożyły oferty w terminie.

3. Listę, o której mowa w ust. 2, przewodniczący komisji przekazuje Prezesowi URE niezwłocznie po jej sporządzeniu, w celu ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej URE.

§ 15. 1. W przypadku złożenia oferty po upływie terminu do składania ofert przewodniczący komisji przekazuje Prezesowi URE ofertę bez jej otwierania.

2. Ofertę złożoną po terminie określonym w dokumentacji przetargowej Prezes URE zwraca podmiotowi bez otwierania.

§ 16. Ocenę ofert przeprowadza się w dwóch etapach.

§ 17. 1. Etap I obejmuje sprawdzenie:

- 1) złożenia oferty w miejscu i formie określonych w ogłoszeniu o przetargu;
- 2) zgodności złożonej oferty z wymaganiami formalnymi, o których mowa w § 5 pkt 1 i 2 ;

2. Po zakończeniu badania ofert w etapie I, komisja podejmuje uchwałę, w której wskazuje:

- 1) oferty zakwalifikowane do etapu II;
- 2) oferty niezakwalifikowane do etapu II, podając przyczyny ich niezakwalifikowania.

3. Warunkiem zakwalifikowania oferty do etapu II przetargu jest spełnienie warunków i wymagań sprawdzanych w etapie I.

§ 18. 1. Etap II obejmuje ocenę spełnienia kryteriów oceny ofert, o których mowa w § 5 pkt 3.

2. Po zakończeniu badania ofert wystawiana jest ocena końcowa, zawierająca stwierdzenia, że ocena oferty jest pozytywna albo negatywna.

3. Negatywna ocena, skutkująca nie wygraniem w przetargu, wymaga pisemnego uzasadnienia.

4. Jeżeli dokonanie określonych czynności w trakcie przeprowadzania przetargu wymaga wiadomości specjalnych, Prezes URE, na wniosek przewodniczącego komisji, może powołać biegłych. Przepis § 9 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

§ 19. 1. Niezwłocznie po zakończeniu etapu II komisja sporządza protokół z przebiegu przetargu oraz przekazuje go Prezesowi URE.

2. Protokół zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie czasu i miejsca przeprowadzenia etapów oceny ofert;
- 2) imiona i nazwiska członków komisji, ze wskazaniem czynności, w których brali udział;
- 3) listę ofert zwróconych bez otwierania;
- 4) listę ofert poddanych badaniu w etapie I;
- 5) listę ofert zakwalifikowanych oraz niezakwalifikowanych do oceny w etapie II, z podaniem przyczyn ich niezakwalifikowania;
- 6) szczegółowe uzasadnienie rozstrzygnięć i ocen dokonywanych w czasie przetargu jaką uzyskała każda oferta, w zakresie spełnienia poszczególnych kryteriów etapu I oceny ofert;
- 7) szczegółowe uzasadnienie rozstrzygnięć i ocen dokonywanych w czasie przetargu jaką uzyskała każda oferta, w zakresie spełnienia poszczególnych kryteriów etapu II oceny ofert;
- 8) kolejność ofert wraz z ich oceną końcową;
- 9) podpisy wszystkich członków komisji, a w przypadku braku podpisu - wzmiankę o przyczynie jego braku.

3. Komisja kończy pracę z dniem przyjęcia protokołu przez Prezesa URE.

§ 20. 1. Prezes URE niezwłocznie po otrzymaniu protokołu z przebiegu przetargu:

- 1) zawiadamia na piśmie uczestników przetargu o jego wyniku;
- 2) ogłasza wyniki przetargu w Biuletynie Informacji Publicznej URE.

2. Ogłoszenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie terminu, miejsca i przedmiotu przetargu;
- 2) listę ofert zakwalifikowanych oraz niezakwalifikowanych do oceny w etapie I;
- 3) listę ofert zakwalifikowanych oraz niezakwalifikowanych do oceny w etapie II;
- 4) kolejność ofert wraz z ich oceną końcową, stanowiącą wykaz podmiotów, które wygrały przetarg.

3. Ogłoszenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, kończy przetarg.

§ 21. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER GOSPODARKI

WZÓR DEKLARACJI PRZETARGOWEJ

Warszawa, dnia.....

.....
(Imię i nazwisko albo nazwa podmiotu)

.....
(adres zamieszkania albo adres siedziby)

.....
(adres do korespondencji)

.....
(numer identyfikacji podatkowej NIP)

.....
(telefon kontaktowy)

DEKLARACJA PRZETARGOWA

przystąpienia do przetargu w celu wyboru przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, za które można uzyskać świadectwa efektywności energetycznej, ogłoszonego w dniu ..... przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą w Warszawie przy ul. Chłodna 64.

1. Oświadczam/y, że zapoznałem/łam/zapoznaliśmy się z warunkami przetargu w celu wyboru przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, za które można uzyskać świadectwa efektywności energetycznej, określonymi w ogłoszeniu i dokumentacji przetargowej i wyrażam/y wolę wzięcia udziału w tym przetargu na ww. warunkach.
2. Oświadczam/y, że zgłaszane do wyboru w drodze przetargu przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej charakteryzuje się następującymi cechami:
  - a) Ilość energii zaoszczędzonej średnio w ciągu roku w wyniku realizacji danego przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej: .....[toe]
  - b) Okres uzyskiwania oszczędności energii dla danego przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej: .....[lata]
  - c) Wartość efektu energetycznego (ω), o którym mowa w art. 19 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia ..... o efektywności energetycznej (Dz.U. Nr ....., poz. ....): ...

d) Miejsce lokalizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej:
(adres: ulica .....nr.....kod pocztowy.....miejscowość.....gmina.....województwo.....
.....)

e) Określenie przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej (krótki opis).....nr pozycji i z wykazu przedsięwzięć o którym mowa w art. 17 ust. 2 ustawy, ogłoszonego w obwieszczeniu Ministra Gospodarki: .....

f) Termin realizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej: .....[lata]

3. W związku z realizacją zgłaszanego do przetargu przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej ubiegamy się o uzyskanie świadectwa efektywności energetycznej wyrażonej w tonach oleju ekwiwalentnego o wartości:
L.....[toe]

.....

własnoręczny podpis osoby składającej deklarację lub
osoby reprezentującej podmiot składający deklarację

4. Oświadczam/y, że nie występują okoliczności, o których mowa w art. 18 ust. 2 ustawy o efektywności energetycznej (Dz. U. Nr , poz.).

.....

własnoręczny podpis osoby składającej deklarację lub
osoby reprezentującej podmiot składający deklarację

WZÓR ZOBOWIĄZANIA

ZOBOWIĄZANIE
do zrealizowania przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności
energetycznej zgodnie z deklaracją przetargową

Na potrzeby przetargu organizowanego w dniu .....w celu wyboru przedsięwzięć służących efektywności energetycznej, ogłoszonego w dniu .....przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą w Warszawie przy ul. Chłodna 64

1. Podmiot realizujący przedsięwzięcie:

Nazwa Podmiotu	Adres Podmiotu

Oświadczam(y), że:

Stosownie do treści art.19 ust.2 pkt 9 ustawy o efektywności energetycznej (Dz. U. Nr , poz.).:

zobowiązujemy się do zrealizowania przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej zgodnie z przedkładaną deklaracją przetargową

Miejscowość, data:.....
Podpis(y):

Powyższe zobowiązanie stanowi załącznik do oferty przetargowej Podmiotu.....

WZÓR UPOWAŻNIENIA

**UPOWAŻNIENIE
do występowania w przetargu**

Na potrzeby przetargu organizowanego w dniu .....w celu wyboru przedsięwzięć służących efektywności energetycznej, ogłoszonego w dniu .....przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą w Warszawie przy ul. Chłodna 64

1. Podmiot realizujący przedsięwzięcie:

Nazwa Podmiotu	Adres Podmiotu

Stosownie do treści art.19 ust.2 pkt 10 ustawy o efektywności energetycznej (Dz. U. Nr , poz.):

Niniejszym upoważniam/-y podmiot do występowania w przetargu

Miejscowość, data:.....

Podpis(y):

Powyższe zobowiązanie stanowi załącznik do oferty przetargowej Podmiotu.....

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie warunków i trybu przeprowadzenia przetargu w celu wyboru przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, za które można uzyskać świadectwa efektywności energetycznej jest wykonaniem delegacji zawartej w art. 19 ust. 4 ustawy z dnia .....o efektywności energetycznej (Dz. U. Nr....., poz.....).

Regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia stanowią wypełnienie postanowień dyrektywy 2006/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie efektywności końcowego wykorzystania energii i usług energetycznych oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/76/EWG (Dz. Urz. WE L 114 z 27.04.2006r., str. 64).

W projekcie rozporządzenia uregulowano szczegółowe warunki przeprowadzania przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, zwanego dalej „Prezesem URE”, przetargów w celu wyboru przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, w tym ogłaszania i organizacji tych przetargów oraz szczegółowe wymagania co do zawartości dokumentacji przetargowej. Proponowane rozwiązania dotyczą materii dotychczas nieregulowanej. Przedstawione w projekcie rozporządzenia wymagania dotyczące warunków organizowania przez Prezesa URE przetargu powinny zapewnić właściwe poinformowanie podmiotów zainteresowanych przetargiem, przejrzystość kryteriów przetargu oraz równoprawne traktowanie jego uczestników.

Przetarg prowadzony będzie rozłącznie dla trzech kategorii przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej: zwiększenia oszczędności energii przez odbiorców końcowych, zwiększenia oszczędności energii przez urządzenia potrzeb własnych (rozumianych jako zespół pomocniczych obiektów lub instalacji, w rozumieniu art. 3 pkt 10 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, służących procesowi wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła) oraz zmniejszenia strat energii elektrycznej, ciepła lub gazu ziemnego w przesyłce lub dystrybucji.

Proponowana formuła przetargu ma na celu stymulowanie zachowań energooszczędnych, w związku z tym że wybierane będą najlepsze przedsięwzięcia, przewidujące najbardziej efektywne rozwiązania, tzn. dające największe oszczędności energii przy najniższych kosztach.

Na potrzeby przetargu zdefiniowano w słowniczku projektu rozporządzenia (§ 2) takie pojęcia jak dokumentacja przetargowa i oferta przetargowa. Przepisy projektu rozporządzenia dotyczące ogłaszania przetargu, zawarte w § 3 i 4, regulują kwestie częstotliwości organizacji przetargów, a także szczegółowe zasady sporządzania ogłoszenia, jak i trybu ogłaszania przetargu. Dokumentacja przetargowa zawiera zasady uczestnictwa w przetargu oraz wymagania jakim powinna odpowiadać oferta przetargowa. Na ofertę przetargową składa się deklaracja przetargowa, zobowiązanie podmiotu do zrealizowania przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej zgodnie z deklaracją przetargową oraz upoważnienie do występowania w przetargu, jak również audyt efektywności energetycznej - sporządzane zgodnie z wymogami ustawy, niniejszego rozporządzenia, a także przepisów rozporządzenia Ministra Gospodarki

z dnia..... w sprawie szczegółowego zakresu i sposobu sporządzania audytu efektywności energetycznej, wzoru karty audytu efektywności energetycznej oraz metody obliczania oszczędności energii.

W § 5 wskazano wymagania, określone w dokumentacji przetargowej, jakim powinna odpowiadać oferta przetargowa, odnośnie do opisu sposobu przygotowania oferty, określenia przedmiotu i zawartości oferty oraz wzoru deklaracji przetargowej. § 5 pkt 3 odnosi się również do kryteriów oceny ofert tj. szczegółowego opisu kryteriów oceny ofert, z uwzględnieniem wymagań określonych w art. 18, art. 19 ust. 1 i art. 20 ustawy oraz opisu sposobu oceny ofert w zakresie każdego z kryteriów oceny ofert.

W § 6 określono tryb i sposób udzielania wyjaśnień w sprawie zapisów zawartych w dokumentacji przetargowej, a w § 7 wprowadzenia zmian w złożonej przez podmiot ofercie przetargowej poprzez jej wycofanie i złożenie nowej.

W § 8-13 określono szczegółowe zasady powoływania i pracy komisji przetargowej, wyznaczonej przez Prezesa URE, która gwarantować będzie obiektywną ocenę przedłożonych ofert.

W § 14-18 przedstawiono szczegółowe zasady przeprowadzania przetargu podzielonego na etapy I i II. Etap I polega na ocenie zgodności ofert z wymaganiami formalnymi, natomiast etap II obejmuje ocenę spełniania kryteriów ustawowych zawartych w art. 18, art. 19 ust.1 i art. 20.

Niezwłocznie po zakończeniu przetargu, zgodnie z ustaleniami § 19 i 20 projektu rozporządzenia, należy sporządzić protokół zawierający informacje dotyczące wyników poszczególnych etapów, które należy ogłosić w Biuletynie Informacji Publicznej URE.

Przepis końcowy projektu rozporządzenia stanowi, iż przepisy rozporządzenia wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Wstępna opinia o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej

Projekt będzie przedmiotem oceny MSZ.

Projekt nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn.zm.)

Ocena skutków regulacji

I. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie.

Zgodnie z projektem rozporządzenia proponowane rozwiązania będą bezpośrednio dotyczyły następujących grup podmiotów:

- a) podmiotów zajmujących się wytwarzaniem energii lub jej obrotem,
- b) podmiotów zajmujących się transportem energii w celu jej dostarczenia do odbiorców końcowych lub stacji dystrybucyjnych, które dostarczają ją odbiorcom końcowym,
- c) podmiotów zajmujących się dystrybucją paliw gazowych oraz energii elektrycznej sieciami dystrybucyjnymi w celu ich dostarczenia odbiorcom końcowym, odpowiedzialnych za ruch sieciowy w systemie dystrybucyjnym gazowym albo elektroenergetycznym, bieżące i długookresowe bezpieczeństwo funkcjonowania tego systemu, eksploatację, konserwację, remonty oraz niezbędną rozbudowę sieci dystrybucyjnej, w tym połączeń z innymi systemami gazowymi albo elektroenergetycznymi,
- d) sprzedawców energii odbiorcom końcowym,
- e) dostawców środków poprawy efektywności energetycznej,
- f) jednostek sektora publicznego, w tym jednostek administracji rządowej i samorządowej,
- f) osób fizycznych, osób prawnych i jednostek nie posiadających osobowości prawnej, dokonujących zakupu energii na własnego użytek.

Projekt rozporządzenia oddziałuje również na wiele innych podmiotów, w tym na podmioty realizujące przedsięwzięcia energooszczędne, przedsiębiorstwa oszczędzania energii ESCO, podmioty wykonujące audyty energetyczne, przez generowanie popytu na ich produkty i usługi.

II. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia oraz zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektem zostaną zamieszczone na stronach internetowych Ministerstwa Gospodarki w Biuletynie Informacji Publicznej zgodnie z art. 5 i 7 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o *działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa* (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337).

III. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie przedmiotowego projektu rozporządzenia nie spowoduje skutków dla dochodów i wydatków budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Wprowadzenie trybu przetargowego wydawania świadectw efektywności energetycznej jest jednocześnie rozszerzeniem zakresu obowiązków dla Urzędu Regulacji Energetyki. W sektorze rządowym zachodzi zatem konieczność dostosowania i ewentualnej rozbudowy istniejących struktur, co będzie wymagać

odpowiedniego wzmocnienia kadrowego Urzędu Regulacji Energetyki. Wzmocnienie kadrowe może być zrealizowane w drodze zmian organizacyjnych urzędu, przy czym konieczne jest zwiększenie limitu zatrudnienia i zaplanowania środków na wynagrodzenia w ustawie budżetowej.

IV. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Należy oczekiwać, że dzięki proponowanej regulacji będzie on znaczący i pozytywny. Zakłada się, że wejście w życie regulacji powinno spowodować m. in. zwiększenie zapotrzebowania na usługi związane z dostawą środków poprawy efektywności energetycznej. W efekcie można spodziewać się rozwoju rynku usług związanych z efektywnością energetyczną, co powinno również przyczynić się do przyrostu miejsc pracy w firmach zajmujących się świadczeniem takich usług.

Ponadto realizacja przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej poza wymierną oszczędnością energii, będzie stymulować również wzrost konkurencyjności i innowacyjności całej gospodarki i może powodować wzrost zatrudnienia zwłaszcza w branży przedsiębiorstw, które dostarczają rozwiązania w zakresie poprawy efektywności energetycznej.

Silny wpływ inwestycji w zakresie efektywności energetycznej na rynek pracy jest wypadkową dwóch różnych czynników. Pierwszy z nich jest efektem redystrybucji tych inwestycji. Efekt ten wynika z pośrednich skutków reinwestowania środków finansowych zaoszczędzonych dzięki podjętym środkom poprawy efektywności energetycznej. Drugi efekt to bezpośrednie skutki takich inwestycji. Jest on związany z nakładem pracy koniecznym dla realizacji pierwotnej inwestycji na rzecz efektywności energetycznej.

Przykładowo, 1 mln USD zainwestowany w poprawę efektywności energetycznej może generować stanowiska dające 12 do 16 lat bezpośredniego zatrudnienia, w porównaniu do zaledwie 4 lat zatrudnienia w przypadku inwestycji w elektrownię węglową. Innymi słowy inwestycje w efektywność energetyczną mogą przyczynić się do utworzenia trzy do czterokrotnie większej liczby miejsc pracy niż porównywalne inwestycje w zaopatrzenie w energię.

V. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Obowiązki nałożone na podmioty zajmujące się sprzedażą energii elektrycznej, ciepła lub gazu ziemnego odbiorcom końcowym, powodują że jest to grupa przedsiębiorstw, na którą projektowane rozwiązania wywierają największy wpływ. Obowiązek pozyskania i przedstawienia do umorzenia określonej wartości świadectwa efektywności energetycznej, oznacza konieczność podjęcia przez te podmioty zdecydowanych działań prowadzących do uzyskania wymiernych oszczędności energii po stronie odbiorców końcowych. Również obowiązki w zakresie udostępniania odbiorcom końcowym informacji pomocnych w określeniu możliwych dla nich do podjęcia środków poprawy efektywności energetycznej i dostarczania im określonych materiałów informacyjnych, oznaczać będą konieczność przeprowadzenia działań dostosowawczych przez przedsiębiorstwa będące adresatami tych obowiązków.

Wprowadzenie świadectw efektywności energetycznej i wynikających z nich zbywalnych praw majątkowych, które stanowią będą towar giełdowy, będzie miało także znaczący wpływ na sektor wytwarzania, przesyłu i dystrybucji energii, który korzystając z tego mechanizmu stymulującego zachowania prooszczędnościowe zostanie zachęcony do podejmowania działań skutkujących zwiększeniem sprawności wytwarzania energii i zmniejszeniem strat w przesyłach i dystrybucji energii.

VI. Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionalny

Przepisy projektu nie zawierają wprost odniesień do poszczególnych regionów, jednakże jak już wcześniej wskazano, wystąpią pozytywne efekty oddziaływania na rozwój rynku usług związanych z dostawą środków poprawy efektywności energetycznej oraz związany z tym wzrost inwestycji proefektywnościowych. To z kolei będzie pozytywnie oddziaływać na lokalne rynki pracy.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI¹⁾**

z dnia

w sprawie szczegółowego zakresu i sposobu sporządzania audytu efektywności energetycznej, wzoru karty audytu efektywności energetycznej oraz metody obliczania oszczędności energii²⁾

Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy z dnia ..... o efektywności energetycznej (Dz. U. Nr ....., poz. .....) zarządza się, co następuje:

**Rozdział 1
Przepisy ogólne**

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowy zakres i sposób sporządzania audytu efektywności energetycznej;
- 2) wzór karty audytu efektywności energetycznej;
- 3) szczegółowy sposób i tryb weryfikacji audytu efektywności energetycznej;
- 4) dane i metody, które mogą być wykorzystywane przy określaniu i weryfikacji uzyskanych oszczędności energii.

§ 2. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej dotyczących obiektów, urządzeń technicznych i instalacji, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Do przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej dotyczących budynków mieszkalnych, budynków zamieszkania zbiorowego, budynków usługowych i użyteczności publicznej, lokalnych źródeł ciepła (o mocy nominalnej do 11,6 MW), lokalnych sieci ciepłowniczych (o nominalnej mocy przesyłowej do 11,6 MW) stosuje się, z zastrzeżeniem § 4, przepisy rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 17 marca 2009 r. w sprawie szczegółowego zakresu i form audytu energetycznego oraz części audytu remontowego, wzorów kart audytów, a także algorytmu oceny opłacalności przedsięwzięcia termomodernizacyjnego (Dz. U. Nr 43, poz. 346).

---

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 roku w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 216 poz. 1593).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają postanowienia dyrektywy 2006/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie efektywności końcowego wykorzystania energii i usług energetycznych oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/76/EWG (Dz. Urz. UE L 114 z 27.04.2006 r., str. 64).

§ 3. Ilekcioć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) bilansowym audycie efektywności energetycznej – należy przez to rozumieć pełny audyt efektywności energetycznej sporządzany dla przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, dla którego wymagane jest wykonanie pełnego bilansu energetycznego obiektu, instalacji lub procesu technologicznego poddawane go audytowi;
- 2) uproszczonym audycie efektywności energetycznej – należy przez to rozumieć audyt efektywności energetycznej sporządzany dla przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, które dotyczy prostych procesów modernizacyjnych lub wymiany urządzeń technicznych o niewielkim zużyciu energii;
- 3) audytorze – rozumie się przez to osobę, o której mowa w art. 29 ustawy z dnia..... o efektywności energetycznej, wykonującą bilansowy lub uproszczony audyt efektywności energetycznej.

§ 4. Dla przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, wymienionego w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do rozporządzenia, może być sporządzany uproszczony audyt efektywności energetycznej.

Rozdział 2

Szczegółowy zakres i sposób sporządzania audytu efektywności energetycznej

§ 5. 1. Audyt efektywności energetycznej sporządza się w języku polskim w formie pisemnej, stosując oznaczenia graficzne i literowe określone w Polskich Normach lub inne objaśnione w legendzie audytu.

2. Wszystkie strony (arkusze) audytu efektywności energetycznej oraz załączniki oznacza się kolejnymi numerami.

3. Audyt efektywności energetycznej oprawia się w okładkę formatu A-4, w sposób uniemożliwiający jego zdekompletowanie.

§ 6. Uproszczony audyt efektywności energetycznej będący warunkiem przyznania świadectwa efektywności energetycznej, składa się z następujących części:

- 1) karty audytu efektywności energetycznej, obejmującej dane właściciela obiektu, urządzenia technicznego lub instalacji, nazwę i opis przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, jego parametry energetyczne oraz zestawienie wyników audytu efektywności energetycznej, sporządzonej zgodnie ze wzorem określonym w załączniku nr 2 do rozporządzenia;
- 2) oceny stanu technicznego oraz analizy zużycia energii przez obiekt, urządzenie techniczne lub instalację;

- 3) oceny efektów uzyskanych w wyniku realizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, w tym w szczególności określenia osiągniętej oszczędności energii;
- 4) opisu możliwych rodzajów i wariantów realizacji przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej wraz z oceną opłacalności ekonomicznej tych przedsięwzięć i możliwej do uzyskania oszczędności energii – w przypadku audytu efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 28 ust. 2 ustawy;
- 5) dokumentacji wykonania obliczeń oszczędności energii, według metody opisanej w załączniku nr 3 do rozporządzenia, dla przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej poddanego audytowi efektywności energetycznej.

§ 7. Bilansowy audyt efektywności energetycznej będący warunkiem przyznania świadectwa efektywności energetycznej składa się z następujących części:

- 1) karty audytu efektywności energetycznej, obejmującej dane właściciela obiektu lub instalacji, nazwę i opis przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, jego parametry energetyczne oraz zestawienie wyników audytu efektywności energetycznej, sporządzonej zgodnie ze wzorem określonym w załączniku nr 2 do rozporządzenia;
- 2) wykazu dokumentów i danych źródłowych, z których korzystał audytor;
- 3) opisu technicznego ocenianego obiektu, instalacji lub procesu technologicznego;
- 4) opisu celów wykonania audytu efektywności energetycznej: technicznych, ekonomicznych i ekologicznych;
- 5) diagnozy i oceny technicznej obiektu, instalacji lub procesu technologicznego, zawierającej:
  - a) ogólne dane techniczne – sprawozdawcze, pomiarowe z przyrządów ruchomych oraz z wykonanych pomiarów specjalnych istotnych z punktu widzenia sporządzanego audytu,
  - b) weryfikację danych – przez ocenę błędów pomiarowych, ocenę wewnętrznej spójności, uzgodnienie wyników, w szczególności za pomocą wykresów kontrolnych spalania lub przez zastosowanie rachunku wyrównawczego,
  - c) ważniejsze bilanse substancji i energii,
  - d) ocenę nowoczesności rozwiązań zastosowanych w obiekcie, instalacji lub procesie technologicznym będącym przedmiotem audytu efektywności energetycznej przez ich porównanie ze sprawdzonymi, nowoczesnymi, efektywnymi energetycznie rozwiązaniami technicznymi,
  - e) ocenę sposobu określania kosztów ciepła, energii elektrycznej i nośników energii,
  - f) ocenę obiektu, instalacji lub procesu technologicznego z punktu widzenia ekologicznego;
- 6) opisu możliwych rodzajów i wariantów realizacji przedsięwzięć organizacyjnych i technicznych racjonalizujących gospodarkę energetyczną

dla danego obiektu, instalacji lub procesu technologicznego, w tym możliwości substytucji nośników energii i zmian technologii oraz wskazanie przedsięwzięć proponowanych do realizacji – w przypadku audytu efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 28 ust. 2 ustawy z dnia .....o efektywności energetycznej (Dz. U. Nr , poz.), zwanej dalej „ustawą”;

- 7) oceny wariantów proponowanych przedsięwzięć z punktu widzenia efektów energetycznych, efektów ekologicznych, nakładów inwestycyjnych oraz wskaźników ekonomicznych, z wyszczególnieniem usprawnień bezinwestycyjnych, przedsięwzięć nisko- i średnionakładowych, o czasach zwrotu nakładów do 3 lat oraz możliwych przedsięwzięć o dłuższych czasach zwrotu nakładów – w przypadku audytu efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 28 ust. 2 ustawy;
- 8) opisu wybranego, w porozumieniu z inwestorem, wariantu przedsięwzięcia przewidzianego do realizacji, z wyszczególnieniem: efektów energetycznych, efektów ekologicznych, nakładów inwestycyjnych, podstawowych wskaźników ekonomicznych oraz zakresu ilościowego i jakościowego zastosowania energii odpadowej i energii wytworzonej ze źródeł odnawialnych.

Rozdział 3

Szczegółowy sposób i tryb weryfikacji audytu efektywności energetycznej

§ 8. Weryfikacja audytu efektywności energetycznej polega na sprawdzeniu:

- 1) kompletności dokumentów i prawidłowości dokonanych obliczeń;
- 2) prawidłowości oceny stanu technicznego przedmiotu audytu efektywności energetycznej;
- 3) wskazanych rodzajów usprawnień;
- 4) kompletności dokumentacji zawierającej sposób realizacji optymalnego wariantu przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej.

§ 9. 1. Postępowanie weryfikacyjne składa się z:

- 1) etapu wstępnego;
- 2) etapu właściwego.

2. Postępowanie weryfikacyjne rozpoczyna się z dniem otrzymania przez weryfikatora audytu efektywności energetycznej.

3. Weryfikator w ramach etapu wstępnego, trwającego nie dłużej niż siedem dni roboczych liczonych od dnia otrzymania audytu efektywności energetycznej dokonuje oceny jego kompletności w zakresie zgodności z art. 28 ustawy oraz rozporządzeniem.

4. W przypadku stwierdzenia niekompletności złożonego do weryfikacji audytu efektywności energetycznej, weryfikator informuje, w formie pisemnej, inwestora o konieczności dokonania uzupełnień, wyznaczając termin na ich dokonanie.

5. Właściwe postępowanie weryfikacyjne następuje po zakończeniu etapu wstępnego lub po dokonaniu uzupełnień, o których mowa w ust. 4, i nie może trwać dłużej niż dwa tygodnie.

6. Weryfikator w ramach postępowania, o którym mowa w ust. 5, sprawdza zgodność audytu efektywności energetycznej z wymaganiami, określonymi w rozporządzeniu.

§ 10. 1. Po zakończeniu postępowania weryfikacyjnego weryfikator wystawia ocenę weryfikacyjną zawierającą stwierdzenie, że weryfikacja jest pozytywna albo negatywna.

2. Negatywna ocena weryfikacyjna wymaga pisemnego uzasadnienia.

§ 11. Weryfikator w oparciu o audyty efektywności energetycznej, które uzyskały pozytywną ocenę weryfikacyjną, tworzy komputerową bazę danych pozwalającą na przechowywanie i analizę danych z kart audytu, w szczególności analizę statystyczną efektów uzyskiwanych z realizacji optymalnego wariantu przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej.

Rozdział 4

Dane i metody, które mogą być wykorzystywane przy określaniu i weryfikacji uzyskanych oszczędności energii

§ 12. 1. Dane i metody wykorzystywane do określania i weryfikacji ilości energii zaoszczędzonej w wyniku realizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, o którym mowa w § 4, określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

2. Dane i metody wykorzystywane do określania i weryfikacji ilości energii zaoszczędzonej w wyniku realizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, innego niż określone w § 4, przyjmuje się zgodnie z odrębnymi przepisami, wiedzą techniczną i zasadami dobrej praktyki.

Rozdział 5
Przepis końcowy

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER GOSPODARKI

Załączniki do rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia .....(Nr.....poz.....)

Załącznik nr 1

Tabela: WYKAZ PRZEDSIĘWZIĘĆ SŁUŻĄCYCH POPRAWIE EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ, DLA KTÓRYCH MOŻE BYĆ SPORZĄDZANY UPROSZCZONY AUDYT EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ

Lp.	Rodzaj przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej
1.	Ocieplenie ściany zewnętrznej, dachu i stropodachu
2	Ocieplenie stropu pod nieogrzewanym poddaszem
3	Ocieplenie stropu nad piwnicą
4	Wymiana lub modernizacja stolarki okiennej
5	Wymiana lub modernizacja instalacji ciepłej wody użytkowej
6	Racjonalne użytkowanie energii elektrycznej na potrzeby oświetlenia
7	Racjonalne użytkowanie energii elektrycznej na potrzeby stosowania urządzeń AGD(pralki, suszarki, zmywarki, chłodziarki, piekarniki)
8	Racjonalne użytkowanie energią elektrycznej na potrzeby stosowania urządzeń IT, napędów do urządzeń (silniki elektryczne)
9	Racjonalne użytkowanie energii w budynkach pasywnych

Załącznik nr 2

WZÓR KARTY AUDYTU EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ

KARTA AUDYTU EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ Dla przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej		Data wykonania	
Dane właściciela obiektu/installacji		Lokalizacja przedsięwzięcia	
Nazwa Instytucji:		Nazwa obiektu:	
ul.:		ul.:	
Kod pocztowy:		Kod pocztowy:	
Miasto:		Miasto:	
Powiat:		Powiat:	
Nazwa i opis inwestycji			
Przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej			
Opis przedsięwzięcia (max. 250 znaków)			
Wykonawca Audytu		Podstawowe informacje	
Imię i Nazwisko:		Planowana data rozpoczęcia przedsięwzięcia:	
Nazwa Instytucji:		Planowana data zakończenia przedsięwzięcia:	

KARTA AUDYTU EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ				Data wykonania	
Dla przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej					
ul.:		Wyrażony w latach okres żywotności technicznej przedsięwzięcia:			
Kod pocztowy:		Koszt realizacji przedsięwzięcia [PLN]:			
Miasto:		Szacowana wielkość oszczędności kosztów energii [PLN/rok]			
Parametry przedsięwzięcia (na podstawie audytu)					
Redukcja zużycia energii końcowej ΔQ_0:		GJ/rok lub kWh/rok		toe/rok	
Redukcja zużycia energii pierwotnej ΔQ_S:		GJ/rok lub kWh/rok		toe/rok	
Szacowana wielkość redukcji emisji CO₂:				ton/rok	
Szacowany koszt realizacji przedsięwzięcia:				PLN	

Załącznik nr 3

TABELA 1. Metody wykorzystywane do określania i weryfikacji ilości energii zaoszczędzonej w wyniku realizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej

Przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej	Formuły umożliwiające obliczenie oszczędności energii	Definicje
Użytkowanie energii – budownictwo		
Użytkowanie energii - modernizacja przegród budowlanych		
Ocieplenie ściany zewnętrznej, dachu i stropodachu	<p>(1)</p> $\Delta Q_0 = \frac{0,3356 \cdot k_1 \cdot k_2 \cdot k_3 \cdot A_p \cdot \left(U_0 - \frac{1}{\frac{1}{U_0} + \frac{d}{\lambda}} \right)}{\eta_i} \text{ [GJ/rok]}$	<p>ΔQ_0 – wielkość oszczędności energii końcowej w GJ/rok, k_1 – współczynnik ostrości klimatu na podstawie Tab. 2.1., k_2 – współczynnik w zależności od wielkości średniej temperatury pomieszczenia ogrzewanego wg Tab. 2.3., k_3 – współczynnik zmniejszający z uwagi na korektę rzeczywistych warunków klimatyczne $k_3 = 0,90$ (3), A_p – powierzchnia ocieplonej przegrody (ściany zewnętrznej) przed wykonaniem ocieplenia w [m²], η_i – całkowita sprawność systemu grzewczego równa η_{0M} w przypadku budynków mieszkalnych lub η_{0P} w przypadkach budynków użyteczności publicznej i budynków usługowych określona na podstawie danych z Tab. 2.4., U_0 – współczynnik przenikania ciepła ściany zewnętrznej lub stropodachu w stanie istniejącym, określony na podstawie dokumentacji technicznej, odpowiednich obliczeń wykonanych dla stanu faktycznego zgodnie z</p>

³ Podlega nowelizacji w rozporządzeniu Ministra Gospodarki

		<p>PN-EN-ISO 6946:2008 lub na podstawie danych z Tab. 2.2., d – grubość dodatkowej warstwy ocieplenia wyrażona w [m], λ – współczynnik przewodności cieplnej materiału izolacyjnego określony na podstawie właściwej Polskiej Normy lub na podstawie danych producenta (dla większości standardowych materiałów ociepleniowych, w tym dla wełny mineralnej lub styropianu można przyjmować λ = 0,040 (mK)/W; dla materiałów o podwyższonej izolacyjności cieplnej, w tym dla specjalnych styropianów można przyjmować wartości niższe pod warunkiem potwierdzenia przyjętych do obliczeń parametrów izolacyjności cieplnej odpowiednią dokumentacją i/lub obliczeniami).</p>
Ocieplenie stropu pod nieogrzewanym poddaszem	<p>(2)</p> $\Delta Q_0 = \frac{0,2517 \cdot k_1 \cdot k_2 \cdot k_3 \cdot A_p \cdot \left(U_0 - \frac{1}{\frac{1}{U_0} + \frac{d}{\lambda}} \right)}{\eta_i} \text{ [GJ/rok]}$	<p>U₀ – współczynnik przenikania ciepła stropu pod nieogrzewanym poddaszem w stanie istniejącym określony na podstawie dokumentacji technicznej, odpowiednich obliczeń wykonanych dla stanu faktycznego zgodnie z PN-EN-ISO 6946:2008 lub na podstawie danych z Tab. 2.2. [W/m²k] pozostałe oznaczenia i wielkości jak we wzorze (1)</p>
Ocieplenie stropu nad piwnicą	<p>(3)</p> $\Delta Q_0 = \frac{0,1426 \cdot k_1 \cdot k_2 \cdot k_3 \cdot A_p \cdot \left(U_0 - \frac{1}{\frac{1}{U_0} + \frac{d}{\lambda}} \right)}{\eta_i} \text{ [GJ/rok]}$	<p>U₀ – współczynnik przenikania ciepła stropu nad piwnicą nieogrzewaną w stanie istniejącym określony na podstawie dokumentacji technicznej, odpowiednich obliczeń wykonanych dla stanu faktycznego zgodnie z PN-EN-ISO 6946:2008 lub na podstawie danych z Tab. 2.2., pozostałe oznaczenia i wielkości jak we wzorze (1).</p>

Wymiana lub modernizacja stolarki okiennej w budynkach mieszkalnych i zamieszkania zbiorowego		
Wielkość oszczędności energii końcowej ΔQ_0 wynikającej z modernizacji lub wymiany stolarki okiennej na nową	<p>(4)</p> $\Delta Q_0 = \frac{k_1 \cdot k_2 \cdot k_3 \cdot A_{ok} \cdot [0,336 \cdot (U_{0ok} - U_{1ok}) + 0,57]}{\eta_i} \text{ [GJ/rok]}$	<p>ΔQ_0 – wielkość oszczędności energii końcowej w GJ/rok,</p> <p>A_{ok} – powierzchnia okien poddawanych termomodernizacji w $[m^2]$,</p> <p>U_{0ok} – współczynnik przenikania ciepła okna zewnętrznego w stanie istniejącym, określony na podstawie dokumentacji technicznej lub na podstawie danych z Tab. 2.2.,</p> <p>U_{1ok} – współczynnik przenikania ciepła okna zewnętrznego po modernizacji, określony na podstawie dokumentacji technicznej dostawcy stolarki okiennej pozostałe oznaczenia i wielkości jak we wzorze (1).</p> <p><u>Uwaga:</u> Samo uszczelnienie stolarki okiennej nie powoduje poprawy współczynnika przenikania ciepła U_{0ok}, a jedynie ograniczenie strat ciepła w związku z ograniczeniem nadmiernej wentylacji. W przypadkach analizy modernizacji polegającej na remoncie i uszczelnieniu istniejącej stolarki należy korzystać z wzoru (4) przyjmując $U_{0ok} = U_{1ok}$.</p>
Wymiana lub modernizacja stolarki okiennej w budynkach użyteczności publicznej i budynkach biurowych		

<p>Wielkość oszczędności energii końcowej ΔQ_0 wynikającej z modernizacji lub wymiany stolarki okiennej na nową</p>	<p>(5)</p> $\Delta Q_0 = \frac{k_1 \cdot k_2 \cdot k_3 \cdot A_{ok} \cdot [0,293 \cdot (U_{0ok} - U_{1ok}) + 1,43]}{\eta_i} \text{ [GJ/rok]}$	<p>wszystkie oznaczenia i wielkości jak we wzorze (4). <u>Uwaga:</u> Samo uszczelnienie stolarki okiennej nie powoduje wzrostu współczynnika przenikania ciepła U_{0ok}, a jedynie ograniczenie strat ciepła w związku z ograniczeniem nadmiernej wentylacji. W przypadkach analizy modernizacji polegającej na remoncie i uszczelnieniu istniejącej stolarki w budynkach użyteczności publicznej i budynkach biurowych należy korzystać z wzoru (5) przyjmując $U_{0ok} = U_{1ok}$.</p>
<p>Wymiana lub modernizacja instalacji ciepłej wody użytkowej</p>		
<p>Wielkość oszczędności energii końcowej ΔQ_0 wynikającej z modernizacji lub wymiany instalacji ciepłej wody użytkowej w budynkach mieszkalnych, budynkach zamieszkania zbiorowego i budynkach biurowych</p>	<p>(6)</p> $\Delta Q_0 = 0,0036 \cdot (k_0 \cdot Q_{K,W}^0 - k_1 \cdot Q_{K,W}^1) \text{ [GJ/rok]}$	<p>k_0, k_1 – współczynniki korekcyjne z uwagi na zastosowanie urządzeń i armatury powodującej redukcję zużycia wody odpowiednio dla stanu przed i po modernizacji, przyjmowane wg Tab. 2.5. W przypadku braku urządzeń i armatury powodującej redukcję zużycia wody przyjmuje się $k_0 = k_1 = 1,00$. Dane w Tab. 2.5. dotyczą przypadków zastosowania urządzeń w sposób kompleksowy, tj. na wszystkich punktach poboru wody. W innych przypadkach należy przyjmować $k_0 = k_1 = 1,00$.</p> <p>$Q_{K,W}^0, Q_{K,W}^1$ - zapotrzebowanie na energię końcową do przygotowania c.w.u. odpowiednio dla stanu przed i po modernizacji, obliczone zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 06.11.2008 r. w sprawie metodologii obliczania charakterystyki energetycznej budynku i lokalu mieszkalnego lub części budynku stanowiącej samodzielną całość techniczno – użytkową oraz sposobu sporządzania i wzorów świadectw ich charakterystyki energetycznej (Dz. U. 201, poz. 1240).</p>
<p>Użytkowanie energii – oszczędność energii elektrycznej</p>		
<p>Oświetlenie</p>	<p>(7)</p>	<p>T_U – czas użytkowania źródła światła w ciągu roku w godzinach określony na podstawie danych z Tab. 2.6.</p>

	$\Delta Q_0 = T_U (M_0 - M_1) / 1000$ [kWh/rok]	<p>M_0 – łączna moc znamionowa istniejących (starych) opraw oświetleniowych w [W],</p> <p>M_1 – łączna moc znamionowa nowych opraw oświetleniowych po modernizacji w [W],</p> <p><u>Uwaga:</u> Oszczędności w zużyciu energii dla źródeł światła obliczane są przy założeniu, że natężenie oświetlenia powierzchni mierzonego w luxach (lm/m^2) po modernizacji spełnia wymagania normy PN-EN 12464-1:2004 dla budynków oraz PN-EN-13201:2004 dla oświetlenia drogowego.</p>
	<p><u>Uwaga:</u> W przypadku certyfikowania oszczędności wynikających ze sprzedaży energooszczędnych źródeł światła nawet tak proste wzory są zbyt skomplikowane. Należy wtedy przyjąć ryczałtową ilość energii zaoszczędzonej na wat mocy źródła w toe E_p i E_k. Prawdopodobnie tak promowane źródła powinny być trwale oznakowane</p> <p>(8)</p> <p>$\Delta Q_0 = 1,40 \cdot (M_0 - M_1)$ [kWh/rok]</p>	<p>M_0 – moc znamionowa istniejącego (dotychczasowego) źródła światła w [W],</p> <p>M_1 – moc znamionowa nowego źródła światła w [W].</p>
Użytkowanie energii - urządzenia AGD		
Pralki i suszarki		
Pralki bębnowe typu domowego	<p>(9)</p> <p>$\Delta Q_0 = 200 \cdot L_N (0,31 - C)$ [kWh/rok]</p> <p>Lub</p> <p>(10)</p>	<p>ΔQ_0 – wielkość oszczędności energii końcowej w kWh/rok,</p> <p>L_N – wsad znamionowy (ładowność nominalna) urządzenia w kg (bawełna),</p> <p>C – zużycie energii w kWh na kg prania w standardowym cyklu prania bawełny w temperaturze 60 °C przez urządzenie nowe określone w sposób zgodny z Dyrektywą 95/12/WE na podstawie dokumentacji technicznej urządzenia,</p>

	$\Delta Q_0 = 62 \cdot L_N - 200 \cdot E_S \text{ [kWh/rok]}$	E_S – zużycie energii w kWh/cykl, w oparciu o wyniki standardowych testów w standardowym cyklu prania bawełny w temperaturze 60°C przez urządzenie nowe określone w sposób zgodny z Dyrektywą 95/12/WE na podstawie dokumentacji technicznej urządzenia.
Pralko-suszarki bębnowe typu domowego	(11) $\Delta Q_0 = 200 \cdot L_N (1,05 - C) \text{ [kWh/rok]}$ lub (12) $\Delta Q_0 = 210 \cdot L_N - 200 \cdot E_S \text{ [kWh/rok]}$	ΔQ_0 – wielkość oszczędności energii końcowej w kWh/rok, L_N – ładunek znamionowy (ładowność nominalna) urządzenia (bawełna) w kg C – zużycie energii w kWh na kg wsadu w pełnym standardowym cyklu (prania, wirowania, suszenia) bawełny w temperaturze 60 °C przez urządzenie nowe, określone w sposób zgodny z Dyrektywą 96/60/WE na podstawie dokumentacji technicznej urządzenia E_S – zużycie energii w kWh/cykl, w oparciu o wyniki standardowych testów w pełnym standardowym cyklu (prania, wirowania, suszenia) bawełny w temperaturze 60 °C przez urządzenie nowe, określone w sposób zgodny z Dyrektywą 96/60/WE na podstawie dokumentacji technicznej urządzenia
Suszarki powietrzne bębnowe typu domowego	(13) $\Delta Q_0 = 200 \cdot L_N (0,75 - C) \text{ [kWh/rok]}$ lub (14) $\Delta Q_0 = 150 \cdot L_N - 200 \cdot E_S \text{ [kWh/rok]}$	ΔQ_0 – wielkość oszczędności energii końcowej w kWh/rok, L_N – ładunek znamionowy (ładowność nominalna) urządzenia (bawełna) w kg C – zużycie energii w kWh na kg wsadu w pełnym standardowym cyklu (prania, wirowania, suszenia) bawełny w temperaturze 60 °C przez urządzenie nowe, określone w sposób zgodny z Dyrektywą 95/13/WE na podstawie dokumentacji technicznej urządzenia E_S – zużycie energii w kWh/cykl, w oparciu o wyniki standardowych testów w pełnym standardowym cyklu (wirowania, suszenia) bawełny w temperaturze 60 °C

		przez urządzenie nowe, określone w sposób zgodny z Dyrektywą 95/13/WE na podstawie dokumentacji technicznej urządzenia
Suszarki kondensujące bębnowe domowego typu	<p>(15)</p> $\Delta Q_0 = 200 \cdot L_N (0,82 - C) \text{ [kWh/rok]}$ <p>Lub</p> <p>(16)</p> $\Delta Q_0 = 164 \cdot L_N - 200 \cdot E_S \text{ [kWh/rok]}$	<p>ΔQ_0 – wielkość oszczędności energii końcowej w kWh/rok,</p> <p>L_N – wsad znamionowy (ładowność nominalna) urządzenia (bawełna) w kg</p> <p>C – zużycie energii w kWh na kg wsadu w pełnym standardowym cyklu (prania, wirowania, suszenia) bawełny w temperaturze 60 °C przez urządzenie nowe, określone w sposób zgodny z Dyrektywą 95/13/WE na podstawie dokumentacji technicznej urządzenia,</p> <p>E_S – zużycie energii w kWh/cykl, w oparciu o wyniki standardowych testów w pełnym standardowym cyklu (wirowania, suszenia) bawełny w temperaturze 60 °C przez urządzenie nowe, określone w sposób zgodny z Dyrektywą 95/13/WE na podstawie dokumentacji technicznej urządzenia.</p>
Zmywarki do naczyń typu domowego		
Zmywarki do naczyń o pojemności $L_N \geq 10$ standardowych kompletów naczyń wg Dyrektywy 1997/17/WE	<p>(17)</p> $\Delta Q_0 = 297 + 5,5 \cdot S - 220 \cdot C \text{ [kWh/rok]}$	<p>ΔQ_0 – wielkość oszczędności energii końcowej w kWh/rok,</p> <p>S – pojemność znamionowa wyrażona w ilości standardowych kompletów naczyń (zgodnie z Dyrektywą 97/17/WE)</p> <p>C – zużycie energii przez urządzenie nowe w kWh na cykl dla standardowego cyklu zmywania, określone w sposób zgodny z Dyrektywą 97/17/WE na podstawie dokumentacji technicznej urządzenia</p>

<p>Zmywarki do naczyń o pojemności $L_N \leq 9$ standardowych kompletów naczyń wg Dyrektywy 1997/17/WE</p>	<p>(18)</p> $\Delta Q_0 = 99 + 19,8 \cdot S - 220 \cdot C \text{ [kWh/rok]}$	<p>ΔQ_0 – wielkość oszczędności energii końcowej w kWh/rok,</p> <p>S – pojemność znamionowa wyrażona w ilości standardowych kompletów naczyń (zgodnie z Dyrektywą 97/17/WE)</p> <p>C – zużycie energii przez urządzenie nowe w kWh na cykl dla standardowego cyklu zmywania, określone w sposób zgodny z Dyrektywą 97/17/WE na podstawie dokumentacji technicznej urządzenia</p>
Chłodziarki		
<p>Chłodziarki, chłodziarko-zamrażarki i zamrażarki typu domowego</p>	<p>(19)</p> $\Delta Q_0 = Q_0 - Q_1 \text{ [kWh/rok]}$	<p>ΔQ_0 – wielkość oszczędności energii końcowej w kWh/rok,</p> <p>Q_0 – zużycie energii przez stare, podlegające wymianie urządzenie, obliczone wg Dyrektywy 94/2/WE, jak dla dolnego przedziału klasy efektywności energetycznej D urządzenia (przy założeniu wartości wskaźnika efektywności energetycznej I = 100) o identycznej jak to urządzenie objętości i podziale przestrzeni zamrażalnika i chłodziarki,</p> <p>Q_1 – zużycie energii przez nowe urządzenie w kWh/rok określone na podstawie dokumentacji technicznej urządzenia.</p>
Piekarniki		
<p>Piekarniki o pojemności użytkowej $V_u < 35l$</p>	<p>(20)</p>	<p>ΔQ_0 – wielkość oszczędności energii końcowej w kWh/rok,</p> <p>E_S – zużycie energii w kWh/cykl, w oparciu o wyniki testów dla standardowego obciążenia przez urządzenie</p>

	$\Delta Q_0 = 84 - 70 \cdot E_S$ [kWh/rok]	nowe, określone na podstawie dokumentacji technicznej urządzenia w sposób zgodny z Dyrektywą 2002/40/WE.
Piekarniki o pojemności użytkowej $35 \text{ l} \leq V_u < 65 \text{ l}$	(21) $\Delta Q_0 = 98 - 70 \cdot E_S$ [kWh/rok]	ΔQ_0 – wielkość oszczędności energii końcowej w kWh/rok, E_S – zużycie energii w kWh/cykl, w oparciu o wyniki testów dla standardowego obciążenia przez urządzenie nowe, określone na podstawie dokumentacji technicznej urządzenia w sposób zgodny z Dyrektywą 2002/40/WE
Piekarniki o pojemności użytkowej $65 \text{ l} \leq V_u$	(22) $\Delta Q_0 = 112 - 70 \cdot E_S$ [kWh/rok]	ΔQ_0 – wielkość oszczędności energii końcowej w kWh/rok, E_S – zużycie energii w kWh/cykl, w oparciu o wyniki testów dla standardowego obciążenia przez urządzenie nowe, określone na podstawie dokumentacji technicznej urządzenia w sposób zgodny z Dyrektywą 2002/40/WE
Użytkowanie energii - urządzenia IT		
	(23) $\Delta Q_0 = 0,0008 \cdot [T_{OM} \cdot (q_{OM} - q_{1OM}) + T_{SM} \cdot (q_{SM} - q_{1SM}) + T_{SL} \cdot (q_{SL} - q_{1SL})]$ [kWh/rok]	ΔQ_0 – wielkość oszczędności energii końcowej w kWh/rok, T_{OM} – standardowy czas pozostawiania urządzenia w trybie pracy („on mode”) w ciągu roku w godzinach określony na podstawie danych z Tab. 2.7. w zależności od rodzaju urządzenia q_{OM} – moc pobierana w trybie pracy („on mode”) w Watach [W] określona na podstawie danych z Tab. 2.8. w zależności od rodzaju urządzenia q_{1OM} – Moc pobierana w trybie pracy („on mode”) w Watach [W] dla urządzenia nowego określona na podstawie dokumentacji technicznej urządzenia T_{SM} – standardowy czas pozostawiania urządzenia w trybie „standby” w ciągu roku w godzinach określony na podstawie danych z Tab. 2.9. w zależności od rodzaju urządzenia

		<p>q_{SM} – moc pobierana w trybie pracy („standby”) w Watach [W] określona na podstawie danych z Tab. 2.10. w zależności od rodzaju urządzenia</p> <p>q_{ISM} – moc pobierana w trybie pracy („standby”) w Watach [W] dla urządzenia nowego określona na podstawie dokumentacji technicznej urządzenia</p> <p>T_{SL} – standardowy czas pozostawania urządzenia w trybie „sleep” w ciągu roku w godzinach określony na podstawie danych z Tab. 2.11. w zależności od rodzaju urządzenia</p> <p>q_{SL} – moc pobierana w trybie „sleep” w Watach [W] określona na podstawie danych z Tab. 2.12. w zależności od rodzaju urządzenia</p> <p>q_{ISL} – moc pobierana w trybie pracy „sleep” w Watach [W] dla urządzenia nowego określona na podstawie dokumentacji technicznej urządzenia.</p>
Użytkowanie energii - silniki (napędy) elektryczne		
	<p>(24)</p> $\Delta Q_0 = P_{2N} \cdot t \cdot K_P \cdot \left(\frac{1}{\eta_S - 1\%} - \frac{1}{\eta_E} \right) \cdot 100 \text{ [kWh/rok]}$	<p>ΔQ_0 – wielkość oszczędności energii końcowej w kWh/rok,</p> <p>P_{2N} – moc znamionowa silnika podlegającego wymianie określona na podstawie danych z tabliczki znamionowej w [kW],</p> <p>t – średni czas pracy silnika w ciągu roku w [h], określony na podstawie danych wg Tab. 2.13.,</p> <p>K_P – średnie obciążenie silnika w czasie t w stosunku do jego mocy znamionowej, określone na podstawie danych wg Tab. 2.14. .,</p> <p>η_S – sprawność silnika wymienianego w [%] określona na podstawie danych z tabliczki znamionowej urządzenia,</p>

		η_E – sprawność silnika nowego w [%] określona na podstawie danych z tabliczki znamionowej urządzenia.
Użytkowanie energii - budynki pasywne		
(25) $\Delta Q_0 = P_U \cdot (-156,2 \cdot AV^3 + 292,9 \cdot AV^2 - 65,7 \cdot AV + 61,0)$ [kWh/rok]	Lub (26) $\Delta Q_0 = P_U \cdot (-0,562 \cdot AV^3 + 1,054 \cdot AV^2 - 0,236 \cdot AV + 0,220)$ [GJ/rok]	ΔQ_0 – wielkość oszczędności energii końcowej w kWh/rok lub w GJ/rok, P_U – powierzchnia netto ogrzewanej części budynku obliczana jako powierzchnia brutto budynku pomniejszona o kubaturę wydzielonych klatek schodowych, szybów dźwigowych, a także zewnętrznych, nie zamkniętych ze wszystkich stron części budynku, takich jak: podcienia, balkony, tarasy, loggie i galerie AV – współczynnik kształtu budynku obliczany wg wzoru (27)
(27) $AV = A/V$		A – suma pól powierzchni wszystkich ścian zewnętrznych (wraz z oknami i drzwiami balkonowymi), dachów i stropodachów, podłóg na gruncie lub stropów nad piwnicą nieogrzewaną, stropów nad przejazdami, oddzielających część ogrzewaną budynku od powietrza zewnętrznego, gruntu i przyległych nieogrzewanych pomieszczeń, liczoną po obrysie zewnętrznym, V – kubatura netto ogrzewanej części budynku obliczana jako powierzchnia brutto budynku pomniejszona o kubaturę wydzielonych klatek schodowych, szybów dźwigowych, a także zewnętrznych, niezamkniętych ze wszystkich stron części budynku, takich jak: podcienia, balkony, tarasy, loggie i galerie

	<p>W budynkach mieszkalnych, przy założeniu stałej w całym budynku wysokości h pomieszczeń, redukcję zużycia energii można oblicza się wg wzorów:</p> <p>(28)</p> $\Delta Q_0 = -156,2 \cdot \frac{A^3}{h^3 \cdot P_U} + 292,9 \cdot \frac{A^2}{h^2 \cdot P_U} - 65,7 \cdot \frac{A}{h} + 61,0 \cdot P_U$ <p>[kWh/rok]</p> <p>Lub</p> <p>(29)</p> $\Delta Q_0 = -0,562 \cdot \frac{A^3}{h^3 \cdot P_U} + 1,054 \cdot \frac{A^2}{h^2 \cdot P_U} - 0,236 \cdot \frac{A}{h} + 0,220 \cdot P_U$ <p>[GJ/rok]</p>	<p>h – wysokość pomieszczeń w świetle, taka sama dla całego budynku,</p> <p>i pozostałe oznaczenia, jak we wzorach (25) i (26) oraz (27).</p>
<p>Określanie wielkości oszczędności energii pierwotnej</p>		
	<p>Wielkość oszczędności energii pierwotnej ΔQ_s wyrażonej w paliwie pierwotnym oblicza się z następującego wzoru:</p> <p>(30)</p> $\Delta Q_s = \frac{\Delta Q_0}{\eta_s} \quad [\text{GJ/rok}]$	<p>η_s – współczynnik przeliczenia na paliwo pierwotne określony na podstawie danych z Tab. 2.4.</p>

TABELA 2: WSKAŹNIKI WYSTĘPUJĄCE WE WZORACH DO SPORZĄDZANIA UPROSZCZONEGO AUDYTU EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ

TABELA 2.1. Współczynnik k_1 ostrości klimatu

Lp.	Dawne województwo	Współczynnik ostrości klimatu k_1	Lp.	Dawne województwo	Współczynnik ostrości klimatu k_1
1	Mazowieckie	1,012	9	Dolnośląskie	0,975
2	Podlaskie	1,124	10	Łódzkie	0,998
3	Warmińsko-Mazurskie	1,125	11	Lubelskie	1,040
4	Pomorskie	1,011	12	Opolskie	0,948
5	Zachodnio-Pomorskie	0,994	13	Śląskie	0,976
6	Lubuskie	0,962	14	Świętokrzyskie	1,022
7	Wielkopolskie	0,985	15	Małopolskie	0,97
8	Kujawsko-Pomorskie	1,006	16	Podkarpackie	0,997

TABELA 2.2. Wielkości wskaźnika U_0 w stanie istniejącym w zależności od okresu budowy i rodzaju przegrody budowlanej⁴

l.p.	Dane wyjściowe	Współczynnik U_0 przegród zewnętrznych w zależności od rodzaju przegrody i okresu budowy [W/m^2K]			
		Przed 1975	1983	1992	Po 1998
1	<i>Rok budowy</i>				
2	Strop podnieogrzewanym poddaszem	0,90	0,40	0,30	0,30
3	Dach lub stropodach	0,70	0,45	0,30	0,30
4	Ściany zewnętrzne	1,10	0,75	0,60	0,50
5	Strop nad piwnicą /podłoga na gruncie	0,8	0,8	0,7	0,6
6	Okna zewnętrzne	2,6	2,6	2,6	2,0

⁴ Podane wartości uwzględniają usytuowanie przegrody w budynku i korekty z tego wynikające wpływające na wielkość strat energii przez przegrodę

TABELA 2.3. Wielkości współczynnika korekcyjnego k2 w zależności od średniej temperatury pomieszczenia ogrzewanego

Średnia temperatura wewnętrzna w pomieszczeniu, z którego następuje strata ciepła przez analizowaną przegrodę t_w [°C]	Współczynnik korekcyjny k2
12	0,530
13	0,589
14	0,648
15	0,707
16	0,766
17	0,825
18	0,883
19	0,942
20	1,000
21	1,058
22	1,117
23	1,175
24	1,234
25	1,292

TABELA 2.4. Wielkości współczynników sprawności systemów grzewczych w zależności od sposobu ogrzewania i sposobu zasilania budynku w ciepło⁵

l.p.	Rodzaj ogrzewania budynku	Współczynnik sprawności systemu grzewczego – budynki mieszkalne η_{0M}	Współczynnik sprawności systemu grzewczego – budynku użyteczności publicznej η_{0P}	Współczynnik przeliczenia na paliwo pierwotne η_s
1.	Instalacja centralnego ogrzewania zasilana z kotła gazowego lub olejowego w budynku	0,74	0,87	η_{SG} (0,966)
2.	Instalacja centralnego ogrzewania z kotła węglowego w budynku	0,59	0,69	η_{SW} (1,0)
3.	Instalacja centralnego ogrzewania zasilana z węzła cieplnego zasilanego z zewnętrznej sieci ciepłowniczej	0,90	1,06	η_{SC} (0,696)
4.	Instalacja centralnego ogrzewania zasilana z kotła elektrycznego	0,88	1,04	η_{SE} (0,262)
5.	Ogrzewanie elektryczne miejscowe w pomieszczeniach	0,95	1,12	η_{SE} (0,262)
6.	Ogrzewanie węglowe miejscowe w pomieszczeniach	0,50	0,58	η_{SW} 1,00

⁵ Rzeczywista „ostrość” sezonów grzewczych w ostatnich latach wyrażana w liczbie stopniodni sezonu grzewczego jest wyraźnie mniejsza niż określona na podstawie przywołanej normy.

TABELA 2.5. Współczynniki korekcyjne k_0 i k_1 z uwagi na zastosowanie urządzeń i armatury powodującej redukcję zużycia wody odpowiednio dla stanu przed i po modernizacji

l.p.	Rodzaj zastosowanej armatury	Budynki mieszkalne	Budynku użyteczności publicznej
1.	Reduktory prysznicowe – k_0	0,80	0,70
2.	Perlatory kaskadowe o zmniejszonym przepływie – k_1	0,75	0,65

TABELA 2.6. Czasy użytkowania źródeł światła w zależności od rodzaju budynku i przeznaczenia pomieszczenia

l.p.	Przeznaczenie pomieszczenia	Czas użytkowania źródła światła – budynki mieszkalne godzin/rok	Czas użytkowania źródła światła – budynki użyteczności publicznej i budynki biurowe godzin/rok
1.	Kuchnie	1 900	1 200
2.	Halle i korytarze	420	1 080
3.	Drogi ewakuacyjne	2 200	2 200
4.	Pomieszczenia mieszkalne	1 100	-
5.	Pomieszczenia w budynkach biurowych i użyteczności publicznej	-	1800
6.	Oświetlenie zewnętrzne budynku	700	2 200
7.	Pozostałe	360	540
8.	Oświetlenie uliczne	4150	

TABELA 2.7. Średnioroczna długość pozostawiania w trybie pracy („on mode”) w zależności od rodzaju urządzenia

Rodzaj urządzenia	Średnioroczna długość pozostawiania urządzenia w trybie pracy („on mode”) T_{OM} [godz.]
Komputer	2 279
Laptop	2 613
Monitor CRT	2 586
Monitor LCD	2 586
Kopiarka	330
Drukarka	330
Urządzenie wielofunkcyjne	330
Fax	330
Powielacz cyfrowy	330
Skaner	110

TABELA 2.8. Moc pobierana przez standardowe urządzenie w trybie pracy („on mode”) w zależności od rodzaju urządzenia

Rodzaj urządzenia	Moc pobierana w trybie pracy („on mode”) urządzenia q_{OM} [W]
Komputer	78,2
Laptop	32
Monitor CRT	69,5
Monitor LCD	31,4
Kopiarka	800
Drukarka	350
Urządzenie wielofunkcyjne	350
Fax	13
Powielacz cyfrowy	350
Skaner	18

TABELA 2.9. Średnioroczna długość pozostawania w trybie pracy „standby” w zależności od rodzaju urządzenia

Rodzaj urządzenia	Średnioroczna długość pozostawania urządzenia w trybie „standby” T_{SM} [godz.]
Komputer	3 285
Laptop	3 153
Monitor CRT	2 375
Monitor LCD	2 375
Kopiarka	5 160
Drukarka	5 160
Urządzenie wielofunkcyjne	0
Fax	0
Powielacz cyfrowy	0
Skaner	1312

TABELA 2.10. Moc pobierana przez standardowe urządzenie w trybie „standby” w zależności od rodzaju urządzenia

Rodzaj urządzenia	Moc pobierana w trybie „standby” q_{SM} [W]
Komputer	2,7
Laptop	1,5
Monitor CRT	0,8
Monitor LCD	2
Kopiarka	2
Drukarka	2
Urządzenie wielofunkcyjne	2
Fax	0
Powielacz cyfrowy	2
Skaner	2

TABELA 2.11. Średnioroczna długość pozostawania w trybie „sleep” w zależności od rodzaju urządzenia

Rodzaj urządzenia	Średnioroczna długość pozostawania urządzenia w trybie „sleep” T_{SL} [godz.]
Komputer	3 196
Laptop	2 995
Monitor CRT	3 798
Monitor LCD	3 789
Kopiarka	1 980
Drukarka	1 980
Urządzenie wielofunkcyjne	8 430
Fax	8 430
Powielacz cyfrowy	8 430
Skaner	5 750

TABELA 2.12. Moc pobierana przez standardowe urządzenie w trybie „sleep” w zależności od rodzaju urządzenia

Rodzaj urządzenia	Moc pobierana w trybie „sleep” q_{SL} [W]
Komputer	2,2
Laptop	3
Monitor CRT	1,5
Monitor LCD	0,9
Kopiarka	95
Drukarka	50
Urządzenie wielofunkcyjne	50
Fax	3,5
Powielacz cyfrowy	50
Skaner	6

TABELA 2.13. Średni czas pracy silnika w roku t w podziale na sektory.

L.p.	Moc znamionowa silnika [kW]	Średni czas pracy silnika. Sektor przemysłu [h/rok]	Średni czas pracy silnika. Obiekty mieszkalne, użyteczności publicznej i usługowe [h/rok]
1.	$P_{2N} < 0,75$	2 150	2 400
2.	$0,75 \leq P_{2N} < 4,00$	2 500	1 400
3.	$4,00 \leq P_{2N} < 10,00$	2 350	1 250
4.	$10,00 \leq P_{2N} < 30,00$	2 800	1 100
5.	$30,00 \leq P_{2N} < 70,00$	4 700	1 550
6.	$70,00 \leq P_{2N} < 130,00$	5 600	1 600
7.	$130,00 \leq P_{2N} < 500,00$	6 100	1 350
8.	$500,00 \leq P_{2N}$	7 600	1 050

TABELA 2.14. Średnia wartość współczynnika K_p w podziale na sektory

l.p.	Moc znamionowa silnika [kW]	Sektor przemysłu	Obiekty mieszkalne, użyteczności publicznej i usługowe
1.	$P_{2N} < 0,75$	0,55	0,53
2.	$0,75 \leq P_{2N} < 4,00$	0,55	0,53
3.	$4,00 \leq P_{2N} < 10,00$	0,56	0,56
4.	$10,00 \leq P_{2N} < 30,00$	0,62	0,55
5.	$30,00 \leq P_{2N} < 70,00$	0,62	0,57
6.	$70,00 \leq P_{2N} < 130,00$	0,59	0,62
7.	$130,00 \leq P_{2N} < 500,00$	0,52	0,60
8.	$500,00 \leq P_{2N}$	0,50	0,58

TABELA 2.15. Okres żywotności silników elektrycznych.

l.p.	Moc znamionowa silnika w [kW]	Okres żywotności silników
Silniki prądu zmiennego		
1.	$0,00 \leq P_{2N} < 7,50$	12 lat
2.	$7,50 \leq P_{2N} < 75,00$	15 lat
3.	$75,00 \leq P_{2N} < 250,00$	20 lat
4.	$250,00 \leq P_{2N}$	20 lat
Silniki prądu stałego		
5.	Niezależnie od mocy	7 500 h pracy

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie szczegółowego zakresu i sposobu sporządzania audytu efektywności energetycznej, wzoru karty audytu efektywności energetycznej oraz metody obliczania oszczędności energii jest wykonaniem delegacji zawartej w art. 28 ust. 3 ustawy z dnia .....o efektywności energetycznej (Dz. U. Nr....., poz.). Celem proponowanych regulacji jest zapewnienie zharmonizowanych zasad mierzenia i obliczania oszczędności energii uzyskanych w wyniku realizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej.

Regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia stanowią wypełnienie postanowień dyrektywy 2006/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie efektywności końcowego wykorzystania energii i usług energetycznych oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/76/EWG (Dz. Urz. WE L 114 z 27.04.2006 r., str. 64).

W projekcie rozporządzenia uregulowano szczegółowy zakres i sposób sporządzania audytu efektywności energetycznej, wzór karty audytu efektywności energetycznej, szczegółowy sposób i tryb weryfikacji audytu efektywności energetycznej oraz dane i metody stosowane do określania i weryfikacji ilości energii zaoszczędzonej w wyniku realizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetyczne.

W § 2 określono zakres stosowania rozporządzenia poprzez wyłączenie tych przedsięwzięć, do których stosuje się przepisy rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 17 marca 2009 r. w sprawie szczegółowego zakresu i form audytu energetycznego oraz części audytu remontowego, wzorów kart audytów, a także algorytmu oceny opłacalności przedsięwzięcia termomodernizacyjnego (Dz. U. Nr 43, poz. 346).

W słowniczku rozporządzenia (§ 3) zdefiniowano dwa rodzaje audytów efektywności energetycznej:

- uproszczony audyt efektywności energetycznej dotyczący analizy prostszych przedsięwzięć i procesów modernizacyjnych oraz wymiany urządzeń o niewielkim zużyciu energii,

- bilansowy audyt efektywności energetycznej - wymagający wykonania pełnego bilansu energetycznego obiektu, instalacji lub procesu technologicznego poddawanego audytowi.

W § 6 rozporządzenia określono szczegółowy zakres uproszczonego audytu efektywności energetycznej składającego się z karty audytu, oceny stanu technicznego oraz analizy zużycia energii obiektu, urządzenia technicznego lub instalacji, oceny efektów uzyskanych w wyniku realizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, opisu możliwych rodzajów i wariantów realizacji przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej wraz z oceną opłacalności ekonomicznej tych przedsięwzięć i możliwej do uzyskania oszczędności energii (w przypadku audytu efektywności energetycznej przedkładanego Prezesowi URE w celu przystąpienia do przetargu przez podmiot, u którego zostanie zrealizowane przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej lub podmiot przez niego upoważniony) oraz dokumentacji wykonania obliczeń oszczędności energii dla przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej poddanego audytowi.

W § 7 rozporządzenia określono szczegółowy zakres i sposób sporządzania bilansowego audytu efektywności energetycznej.

Wzór karty audytu efektywności energetycznej obowiązujący zarówno dla uproszczonego jak i bilansowego audytu efektywności energetycznej określono w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

W § 8 określono zakres weryfikacji audytu efektywności energetycznej natomiast w § 10 uregulowano tryb postępowania weryfikacyjnego, które składa się z dwóch części, tj. tzw. etapu wstępnego i etapu właściwego.

Zgodnie z § 11 po zakończeniu postępowania weryfikacyjnego weryfikator wystawia ocenę weryfikacyjną zawierającą stwierdzenie, że weryfikacja jest pozytywna albo negatywna.

Przepis końcowy projektu rozporządzenia stanowi, iż przepisy rozporządzenia wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Wstępna opinia o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej

Projekt będzie przedmiotem oceny MSZ.

Projekt nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Ocena skutków regulacji

I. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie.

Zgodnie z projektem rozporządzenia proponowane rozwiązania będą bezpośrednio dotyczyły następujących grup podmiotów:

- 1) podmiotów zajmujących się wytwarzaniem energii lub jej obrotem;
- 2) podmiotów zajmujących się transportem energii w celu jej dostarczenia do odbiorców końcowych lub stacji dystrybucyjnych, które dostarczają ją odbiorcom końcowym;
- 3) podmiotów zajmujących się dystrybucją paliw gazowych oraz energii elektrycznej sieciami dystrybucyjnymi w celu ich dostarczenia odbiorcom końcowym, odpowiedzialnych za ruch sieciowy w systemie dystrybucyjnym gazowym albo elektroenergetycznym, bieżące i długookresowe bezpieczeństwo funkcjonowania tego systemu, eksploatację, konserwację, remonty oraz niezbędną rozbudowę sieci dystrybucyjnej, w tym połączeń z innymi systemami gazowymi albo elektroenergetycznymi;
- 4) sprzedawców energii odbiorcom końcowym;
- 5) dostawców środków poprawy efektywności energetycznej;
- 6) jednostek sektora publicznego, w tym jednostek administracji rządowej i samorządowej;
- 7) osób fizycznych, osób prawnych i jednostek nie posiadających osobowości prawnej, dokonujących zakupu energii na własnego użytek.

Projekt rozporządzenia oddziałuje również na wiele innych podmiotów, w tym na podmioty realizujące przedsięwzięcia energooszczędne, przedsiębiorstwa oszczędzania energii typu ESCO, podmioty wykonujące audyty energetyczne, przez generowanie popytu na ich produkty i usługi.

II. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia oraz zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektem zostaną zamieszczone na stronach internetowych Ministerstwa Gospodarki w Biuletynie Informacji Publicznej zgodnie z art. 5 i 7 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o *działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa* (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337).

III. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie przedmiotowego projektu rozporządzenia nie spowoduje bezpośrednich skutków dla dochodów i wydatków budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

IV. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Należy oczekiwać, że dzięki proponowanej regulacji będzie on znaczący i pozytywny. Zakłada się, że wejście w życie regulacji powinno spowodować m. in. zwiększenie zapotrzebowania na usługi związane z dostawą środków poprawy efektywności energetycznej. W efekcie można spodziewać się rozwoju rynku usług związanych z efektywnością energetyczną, co powinno również przyczynić się do przyrostu miejsc pracy w firmach zajmujących się świadczeniem takich usług.

Ponadto realizacja przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej poza wymierną oszczędnością energii, będzie stymulować również wzrost konkurencyjności i innowacyjności całej gospodarki i może powodować wzrost zatrudnienia zwłaszcza w branży przedsiębiorstw, które dostarczają rozwiązania w zakresie poprawy efektywności energetycznej.

V. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Obowiązki nałożone na podmioty zajmujące się sprzedażą energii elektrycznej, ciepła lub gazu ziemnego odbiorcom końcowym, powodują że jest to grupa przedsiębiorstw, na którą projektowane rozwiązania wywierają największy wpływ. Obowiązek pozyskania i przedstawienia do umorzenia określonej wartości świadectwa efektywności energetycznej, oznacza konieczność podjęcia przez te podmioty zdecydowanych działań prowadzących do uzyskania wymiernych oszczędności energii po stronie odbiorców końcowych.

Ponadto realizacja przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej poza wymierną oszczędnością energii, będzie stymulować również wzrost konkurencyjności i innowacyjności całej gospodarki i może powodować wzrost zatrudnienia zwłaszcza w branży przedsiębiorstw, które dostarczają rozwiązania w zakresie poprawy efektywności energetycznej.

VI. Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionalny

Przepisy projektu nie zawierają wprost odniesień do poszczególnych regionów, jednakże jak już wcześniej wskazano, wystąpią pozytywne efekty oddziaływania na rozwój rynku usług związanych z dostawą środków poprawy efektywności energetycznej oraz związany z tym wzrost inwestycji proefektywnościowych. To z kolei będzie pozytywnie oddziaływać na lokalne rynki pracy.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI¹⁾**

z dnia .....

w sprawie przeprowadzania szkolenia oraz egzaminu dla osób ubiegających się o uzyskanie uprawnień audytora efektywności energetycznej²⁾

Na podstawie art. 33 ust. 7 ustawy z dnia ..... o efektywności energetycznej (Dz. U. ....Nr.....poz. ...) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób przeprowadzania i zakres programowy szkolenia oraz egzaminu, o których mowa w art. 29 ust. 2 pkt 4 i 5 ustawy z dnia ..... o efektywności energetycznej, zwanej dalej „ustawą”;
- 2) kryteria jakie powinny spełniać jednostki organizacyjne, przy których powołuje się komisje kwalifikacyjne oraz tryb ich powoływania;
- 3) wysokość opłaty za przeprowadzanie egzaminu.

Rozdział 2

Sposób przeprowadzania oraz zakres programowy szkoleń

§ 2. 1. Szkolenie powinno składać się z części teoretycznej oraz praktycznej. Czas trwania szkolenia nie może być krótszy niż 160 godzin, przy czym część praktyczna szkolenia powinna trwać nie mniej niż 24 godziny.

2. Część teoretyczna składa się z wykładów o tematyce zgodnej z zakresem programowym, określonym w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

3. Część praktyczna składa się z ćwiczeń praktycznych mających na celu nabycie umiejętności sporządzania audytu efektywności energetycznej obiektu, urządzenia technicznego lub instalacji, których zakres określono w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

---

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 216 poz. 1593).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają postanowienia dyrektywy 2006/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie efektywności końcowego wykorzystania energii i usług energetycznych oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/76/EWG (Dz. Urz. UE L 114 z 27.04.2006 r., str. 64).

4. Szkolenie powinno być przeprowadzane przy użyciu odpowiednich środków dydaktycznych, w szczególności sprzętu pozwalającego na wykonywanie obliczeń właściwych dla sporządzenia audytu efektywności energetycznej.

§ 3. 1. Szkolenie powinno kończyć się samodzielnym sporządzeniem audytu efektywności energetycznej obiektu, urządzenia technicznego lub instalacji i oceną poprawności jego wykonania, w szczególności pod kątem zgodności z przepisami dotyczącymi metodologii sporządzania audytu efektywności energetycznej.

2. Osobie, która ukończyła szkolenie, wydaje się zaświadczenie o jego ukończeniu, zgodnie z wzorem określonym w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

Rozdział 3

Sposób przeprowadzania egzaminu oraz zakres programowy egzaminu

§ 4. 1. Egzamin na audytora efektywności energetycznej przeprowadza komisja kwalifikacyjna, zwana dalej „komisją”.

2. W skład komisji wchodzi:

- 1) przewodniczący;
- 2) trzech członków posiadających odpowiednie wykształcenie techniczne;
- 3) sekretarz.

3. Przewodniczący komisji może wnioskować do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, zwanego dalej „Prezesem URE”, o poszerzenie składu komisji o nie więcej niż 3 członków.

§ 5. 1. Egzamin składa się z dwóch etapów.

2. W pierwszym etapie sprawdza się, czy kandydat spełnia warunki dopuszczenia do egzaminu uprawniającego do sporządzania audytu efektywności energetycznej.

3. Drugi etap egzaminu składa się z:

- 1) części pisemnej, w formie testu jednokrotnego wyboru, obejmującego sprawdzenie znajomości zagadnień zawartych w programie egzaminu, którego zakres określa załącznik nr 3 do rozporządzenia;
- 2) części praktycznej, sprawdzającej umiejętność sporządzania audytu efektywności energetycznej, którego zakres określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 6. 1. Wniosek o ubieganie się o uprawnienie do sporządzania audytu efektywności energetycznej kandydat składa do Prezesa URE, nie później niż na 30 dni przed wyznaczonym terminem egzaminu.

2. Prezes URE przekazuje wniosek, o którym mowa w ust 1, komisji nie później niż w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć:

- 1) dokumenty stwierdzające posiadane wykształcenie, o którym mowa w art. 29 ust. 2 pkt 3 ustawy;
- 2) wypełniony kwestionariusz osobowy, którego wzór określa załącznik nr 4 do rozporządzenia;

- 3) dokument potwierdzający spełnienie warunków, o których mowa w art. 29 ust. 2 pkt 2 i 4 ustawy;
- 4) dowód wniesienia opłaty za przeprowadzenie egzaminu, o której mowa w § 21 ust. 3 pkt 1.

4. W przypadku stwierdzenia braków we wniosku lub załącznikach do wniosku, kandydata wzywa się do ich uzupełnienia, w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania.

5. Jeżeli w wyznaczonym terminie kandydat nie uzupełni braków, wniosek pozostawia się bez rozpatrzenia.

§ 7. 1. Egzamin przeprowadza się w terminie i miejscu wyznaczonym przez komisję.

2. Prezes URE zamieszcza komunikat o terminie i miejscu przeprowadzenia egzaminu na stronie internetowej Urzędu Regulacji Energetyki, nie później niż na 60 dni przed wyznaczonym terminem egzaminu.

3. Miejsce przeprowadzenia egzaminu, jego termin oraz inne informacje związane z przeprowadzeniem egzaminu ogłasza się na stronie internetowej danej jednostki organizacyjnej przy której powołano komisję.

4. W uzasadnionych przypadkach część pisemna egzaminu może być przeprowadzona w terminie innym, niż część praktyczna egzaminu. Termin ten nie może być dłuższy niż 14 dni.

§ 8. Z przeprowadzonego pierwszego etapu sporządza się protokół podpisywany przez przewodniczącego i członków komisji. W protokole potwierdza się spełnienie przez kandydata wymogów, o których mowa w § 6 ust. 3, lub wskazuje się wymogi, których kandydat nie spełnia, z powodu których nie może być dopuszczony do egzaminu.

§ 9. Lista kandydatów dopuszczonych do egzaminu jest publikowana na stronie internetowej jednostki organizacyjnej. Na podstawie tej listy komisja zawiadamia pisemnie kandydatów o dopuszczeniu do egzaminu.

§ 10. Egzamin przeprowadza się, jeżeli do egzaminu zostało dopuszczonych co najmniej 30 kandydatów.

§ 11. Kandydat, który nie uiścił opłaty egzaminacyjnej, o której mowa w § 21 ust. 3 pkt 2, nie może przystąpić do egzaminu.

§ 12. 1. Egzamin jest przeprowadzany w wydzielonej sali, w warunkach zapewniających kandydatom samodzielne rozwiązywanie testu.

2. Przed wejściem na salę kandydat okazuje dowód osobisty albo inny ważny dokument potwierdzający tożsamość oraz dowód wniesienia opłaty, o której mowa w § 21 ust. 3 pkt 2.

3. Testy egzaminacyjne są oznaczane indywidualnym kodem.

4. Z egzaminu wyklucza się kandydata, który korzysta z pomocy innej osoby lub w inny niedozwolony sposób zakłóca przebieg egzaminu.

§ 13. Czas trwania części pisemnej egzaminu wynosi 160 minut, a części praktycznej – 180 minut.

§ 14. 1. Część pisemna egzaminu składa się ze 100 pytań.

2. Za każdą poprawną odpowiedź przyznaje się 1 punkt.

§ 15.1. Warunkiem przystąpienia do części praktycznej egzaminu, o której mowa w § 5 ust. 3 pkt 2, jest uzyskanie przez kandydata co najmniej 60 punktów z części pisemnej egzaminu.

2. Część praktyczną egzaminu uznaje się za zakończoną z wynikiem pozytywnym w przypadku poprawnego sporządzenia przez kandydata audytu efektywności energetycznej.

3. Ocena poprawności sporządzenia audytu efektywności energetycznej jest dokonywana, w szczególności, pod kątem zgodności jego wykonania z przepisami dotyczącymi metodologii sporządzania audytu efektywności energetycznej.

§ 16. 1. Egzamin zakończony wynikiem pozytywnym potwierdza się świadectwem, którego wzór określa załącznik nr 5 do rozporządzenia.

2. W razie negatywnego wyniku egzaminu, komisja określa termin, po upływie którego osoba ubiegająca się o uzyskanie uprawnień do sporządzania audytu efektywności energetycznej może ponownie przystąpić do części pisemnej egzaminu albo części praktycznej egzaminu, jeżeli warunek, o którym mowa w § 15 ust. 1, został spełniony. Termin ten nie może być wyznaczony wcześniej niż po upływie 60 dni od dnia egzaminu zakończonego wynikiem negatywnym.

§ 17. Z przeprowadzonego egzaminu sporządza się protokół podpisywany przez przewodniczącego i członków komisji. W protokole potwierdza się uzyskanie przez kandydatów pozytywnego wyniku egzaminu oraz wskazuje się tych kandydatów oraz przyczyny, z powodu których nie uzyskali oni pozytywnego wyniku egzaminu.

§ 18. Jednostka organizacyjna przesyła, w ciągu 7 dni, licząc od daty podpisania protokołu, o którym mowa § 17, do Prezesa URE listę osób, które złożyły z wynikiem pozytywnym egzamin wraz z kopią dokumentów potwierdzających spełnienie wymagań określonych w art. 29 ust. 2 ustawy.

Rozdział 4

Kryteria jakie powinny spełniać jednostki organizacyjne przy których powołuje się komisje kwalifikacyjne

§ 19. 1. Jednostki organizacyjne przy których powołuje się komisje powinny spełniać następujące kryteria:

- 1) być wpisane do Krajowego Rejestru Sądowego w przypadku stowarzyszeń, fundacji i jednostek badawczo-rozwojowych, o których mowa w art. 33 ust. 2 pkt 1 i pkt 3 ustawy;
- 2) dysponować odpowiednio wykwalifikowaną kadrą osób, które:
  - a) posiadają wyższe wykształcenie techniczne, ekonomiczne lub w dziedzinie nauk ścisłych,
  - b) posiadają co najmniej trzyletnią praktykę zawodową oraz doświadczenie i dorobek w zakresie wykonywania, w szczególności, ekspertyz, opinii, opracowań studialnych z dziedziny oszczędności energii oraz kalkulacji kosztów inwestycji służących poprawie efektywności energetycznej.

2. Wniosek jednostki organizacyjnej o powołanie komisji, składany do Prezesa URE, powinien zawierać:

- 1) nazwę i adres jednostki organizacyjnej;
- 2) wypis z właściwego rejestru oraz akt założycielski lub statut, potwierdzające zakres wykonywanej działalności, a w przypadku stowarzyszenia – jego naukowo-techniczny charakter;
- 3) szczegółowe uzasadnienie wskazujące, że jednostka organizacyjna występująca o powołanie komisji zapewni właściwe przeprowadzanie egzaminów;
- 4) proponowany skład komisji z podaniem imion i nazwisk jej członków, ich miejsc pracy, zajmowanych stanowisk, posiadanych kwalifikacji i funkcji, jakie mają w niej pełnić;
- 5) oświadczenia zainteresowanych osób o wyrażeniu zgody na powołanie w skład komisji;
- 6) wypisy z Krajowego Rejestru Karnego o niekaralności kandydatów na członków komisji.

3. Prezes URE, może wnieść, w terminie 7 dni od dnia wpłynięcia wniosku, o którym mowa w ust. 2, umotywowane zastrzeżenia do proponowanego składu komisji oraz zakresu sprawdzanych kwalifikacji.

4. Kierownik jednostki organizacyjnej przy której ma być powołana komisja, w terminie 7 dni od dnia otrzymania zastrzeżeń, o których mowa w ust. 3, powinien się do nich ustosunkować, a w przypadku uznania zastrzeżeń za zasadne – zaproponować nowy skład komisji.

§ 20. 1. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w § 19 ust. 2, nie budzi zastrzeżeń, Prezes URE powołuje komisję, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku.

2. Dokument o powołaniu komisji powinien zawierać:

- 1) nazwę i adres jednostki organizacyjnej, przy której powołuje się Komisję;
- 2) określenie:
  - a) składu komisji – imiona i nazwiska jej członków oraz pełnione przez nich funkcje,
  - b) zakresu sprawdzanych kwalifikacji.

Rozdział 5

Wysokość opłaty za przeprowadzanie egzaminu

§ 21. 1. Wysokość opłaty za przeprowadzanie egzaminu, o którym mowa w § 4 ust. 1, wynosi 80 % kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w roku poprzedzającym przeprowadzenie egzaminu, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

2. Kandydat wnosi opłatę za egzamin na wskazany rachunek jednostki organizacyjnej przy której powołano komisję, o której mowa w § 4 ust. 1.

3. Opłata, o której mowa w ust. 1, składa się z opłaty:

- 1) za pierwszy etap egzaminu, o którym mowa w § 5 ust. 2;

2) za drugi etap egzaminu, o którym mowa w § 5 ust. 3.

4. Wysokość opłaty za pierwszy etap egzaminu wynosi 20 % wysokości opłaty, o której mowa w ust. 1.

5. W przypadku odstąpienia kandydata od egzaminu otrzymuje on niezwłocznie zwrot opłaty, o której mowa w ust. 3 pkt 2.

Przepisy końcowe

§ 22. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER GOSPODARKI

W POROZUMIENIU

MINISTER INFRASTRUKTURY

Załączniki do rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia.....(Nr.....poz.....)

ZAŁĄCZNIK Nr 1

**ZAKRES PROGRAMOWY SZKOLENIA DLA OSÓB UBIEGAJĄCYCH SIĘ O UZYSKANIE
UPRAWNIENI AUDYTORA EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ**

Lp.	Zagadnienie	Forma pracy	Liczba godzin
1	Podstawy i zasady auditingu energetycznego Planowanie audytu i procedury wykonywania audytu Podstawy termodynamiki i inżynierii energetycznej Analiza systemowa racjonalizacji gospodarki energetycznej zakładu przemysłowego Podstawowe dane dla analizy przepływów energii Priorytety działań energooszczędnych Narzędzia do wykonywania audytu	wykład	14
	Metody pomiarów i badań		
2	Zarządzanie energią w zakładzie przemysłowym System monitoringu energii w zakładzie przemysłowym Zarządzanie energią w zakładzie przemysłowym; rola menadżera energii, audytora wewnętrznego	wykład	4
3	Systemy oświetlenia: Pomiary w technice oświetleniowej Sprawność oświetlenia Obliczenia oświetlenia Optymalizacja oświetlenia Audyt oświetlenia Sterowanie oświetleniem	wykład	6

4	Klimatyzacja i wentylacja: Podstawy techniki HVAC Podział wentylatorów i podstawowe charakterystyki Metody oszczędzania energii w wentylatorach Budowa układów klimatyzacyjnych Analiza porównawcza różnych typów klimatyzatorów Obliczenia układów klimatyzacyjnych i wentylacyjnych Optymalizacja układów klimatyzacyjnych i wentylacyjnych	wykład	8
5.	Układy grzewcze i parowe: Teoretyczne podstawy układów cieplnych Optymalizacja pracy odwadniaczy Eksploatacja układów grzewczych Wytwarzanie i dystrybucja ciepła Bilans cieplny kotła Przykłady obliczeń cieplnych Optymalizacja układów grzewczych	wykład	8
6	Racjonalizacja działania maszyn i urządzeń energetycznych	wykład	16
7.	Racjonalizacja użytkowania energii elektrycznej	wykład	10
8.	Racjonalizacja działania pieców przemysłowych	wykład	6
9.	Racjonalizacja rurociągowego transportu nośników energii i sieci wymienników ciepła	wykład	6

10.	Silniki elektryczne i napędy: Klasyfikacja silników elektrycznych Charakterystyki silników elektrycznych Sprawność silników elektrycznych Przemienneiki częstotliwości Metody poprawy efektywności silnika/napędu Przykłady obliczeń napędów elektrycznych	wykład	8
11.	Racjonalizacja gospodarki chłodniczej w przemyśle: Zasady doboru i zastosowanie układów chłodniczych Eksploatacja układów chłodniczych Optymalizacja układów chłodniczych Obliczenia układów chłodniczych	wykład	4
12.	Racjonalizacja zużycia energii w układach sprężonego powietrza: Technologie sprężania powietrza Koszty użytkowania sprężonego powietrza Analiza efektywności układu sprężonego powietrza Obliczenia układu sprężonego powietrza	wykład	6
13	Kogeneracja: <ul style="list-style-type: none"> • Podstawy teoretyczne kogeneracji • Kryteria doboru układu kogeneracji • Przykład doboru układu kogeneracji • Analiza efektywności układu kogeneracji 	wykład	6
14.	OZE:	wykład	8

	<ul style="list-style-type: none"> • Wprowadzenie do OZE: biomasa, en słoneczna, en wiatrowa, geotermia • Przykłady wykorzystania OZE dla poprawy efektywności energetycznej • Słoneczne systemy podgrzewania wody • Ogniwa fotowoltaiczne 		
15.	Analiza ekonomiczna w projektach EE: Programy UE, fundusze strukturalne ESCO Narzędzia bankowe Zarządzanie ryzykiem Podstawowe wskaźniki finansowe Księgowość energetyczna Long Life Assessment Koszty użytkowania środowiska i księgowość środowiskowa	wykład	6
16	Audyt energetyczny budynku Ochrona cieplna budynków Obliczenia cieplne budynku Termomodernizacja budynku Kotły na paliwa stałe ciekłe i gazowe Pompy ciepła i odnawialne źródła energii Systemy ciepłownicze i wewnętrzne instalacje grzewcze	wykład	24

	<p>Oszczędne użytkowanie wody</p> <p>Audyt energetyczny budynku</p> <p>Świadectwo charakterystyki energetycznej budynku</p> <p>Technika termografii</p> <p>Zarządzanie energią w budynku</p> <p>17. Część praktyczna szkolenia</p> <p>Podstawowe urządzenia do pomiaru w audycie efektywności energetycznej - zasada działania i obsługa:</p> <ul style="list-style-type: none"> - miernik elektryczny z data loggerem - manometr z data loggerem - analizator spalin - urządzenie do diagnozowania odwadniaczy - detektor wycieków - pirometr, termopara, termometr dotykowy - Efekt energetyczny różnych metod regulacji przepływu w wentylatorze i pompie <p>Charakterystyki pracy urządzeń elektrycznych</p> <p>Test szczelności instalacji sprężonego powietrza</p>	<p>zajęcia laborato ryjne</p>	<p>24</p>
--	--	--	------------------

Diagnoza systemu odwadniania

Optymalizacja spalania, dobór współczynnika nadmiaru powietrza

Bilans cieplny kotła przemysłowego

Praca końcowa

Praca końcowa (dyplomowa) w formie samodzielnie sporządzonego audytu efektywności energetycznej obiektu, urządzenia technicznego lub instalacji podlegającego ocenie pod względem poprawności jego wykonania, w szczególności pod kątem zgodności z przepisami dotyczącymi metodologii sporządzania audytu efektywności energetycznej.

WZÓR ZAŚWIADCZENIA O UKOŃCZENIU SZKOLENIA

AWERS:

.....
nazwa organizatora, adres, numer telefonu i faksu, adres
poczty elektronicznej,
numer: .....

REWERS:

**ZAŚWIADCZENIE
o ukończeniu szkolenia**

Pan(i) .....
urodzony(a) dnia ..... miejsce urodzenia .....
był(a) uczestnikiem szkolenia:

**SZKOLENIE PRZYGOTOWUJĄCE DO SPORZĄDZANIA AUDYTU
EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ**

Nr.../.....rok

organizowanego w ..... w terminie .....
(nazwa miejscowości)
przez .....
(nazwa organizatora)

Celem szkolenia było uzyskanie przez słuchaczy wiedzy
i umiejętności niezbędnych do wykonywania czynności polegającej
na sporządzaniu audytu efektywności energetycznej.

Imię i nazwisko lub nazwa   Kierownik szkolenia
organizatora szkolenia

.....

Nr .....
(nr zaświadczenia)   .....dnia .....
(nazwa miejscowości)

Szkolenie .....
(nr szkolenia)

**ZAKRES PROGRAMOWY EGZAMINU DLA OSÓB UBIEGAJĄCYCH SIĘ O
UZYSKANIE UPRAWNIENI AUDYTORA EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ**

Lp.	Zagadnienie
1.	Praktyczna znajomość zagadnień określonych w załączniku nr 1 do rozporządzenia,
2.	Ustawa z dnia .....o efektywności energetycznej (Dz. U. z .....Nr....poz.....)
3.	Rozporządzenie Ministra Gospodarki w sprawie szczegółowego zakresu i sposobu sporządzania audytu efektywności energetycznej ..... Dz. U. ....
4.	Ustawa o wspieraniu termomodernizacji i remontów z dnia 21 listopada 2008 r. (Dz. U. Nr 223, poz. 1459, z późn. zm.)
5.	Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.)
6.	Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 17 marca 2009 r. w sprawie szczegółowego zakresu i form audytu energetycznego oraz części audytu remontowego, wzorów kart audytów, a także algorytmu oceny opłacalności przedsięwzięcia termomodernizacyjnego (Dz. U. Nr 43, poz. 346)
7.	Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690, z późn. zm.).
8.	Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 06 listopada 2008 w sprawie metodologii obliczania charakterystyki energetycznej budynku i lokalu mieszkalnego lub części budynku stanowiącej samodzielną całość techniczno – użytkową oraz sposobu sporządzania i wzorów świadectw ich charakterystyki energetycznej (Dz. U. Nr 201, poz. 1240)
9.	Podstawowe cechy i warunki, jakie powinny spełniać budynki niskoenergetyczne i pasywne
10.	Polityka Energetyczna Polski do 2030 roku
11.	Podstawowe działania i kierunki w zakresie kształtowania polityki klimatycznej UE i w Polsce.
12.	Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.)
13.	Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 14 sierpnia 2008 r. w sprawie szczegółowego zakresu obowiązków uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, uiszczenia opłaty zastępczej, zakupu energii elektrycznej i ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii oraz obowiązku potwierdzania danych dotyczących ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii (Dz. U. Nr 156, poz. 969, z późn. zm.)

Obwieszczenie Ministra Gospodarki z dnia 21 kwietnia 2008 r. w sprawie raportu zawierającego analizę realizacji celów ilościowych i osiągniętych wyników w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii (M.P. Nr 51, poz. 457)

Obwieszczenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 31 sierpnia 2005 r. w sprawie ogłoszenia raportu określającego cele w zakresie udziału energii elektrycznej wytwarzanej w odnawialnych źródłach energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w krajowym zużyciu energii elektrycznej w latach 2005-2014 (M.P. Nr 53, poz. 731)

14. Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 26 września 2007 r. w sprawie sposobu obliczania danych podanych we wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia z kogeneracji oraz szczegółowego zakresu obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia tych świadectw, uiszczania opłaty zastępczej i obowiązku potwierdzania danych dotyczących ilości energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji (Dz. U. Nr 185, poz. 1314)
15. Ustawa z dnia 22 grudnia 2004 r. o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. Nr 281, poz. 2784, z późn. zm.)
16. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 września 2008 r. w sprawie sposobu monitorowania wielkości emisji substancji objętych wspólnotowym systemem handlu uprawnieniami do emisji (Dz. U. Nr 183, poz. 1142)
17. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 lipca 2009 r. w sprawie rodzajów instalacji objętych wspólnotowym systemem handlu uprawnieniami do emisji (Dz. U. Nr 136, poz. 1120)
18. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2008 r. w sprawie przyjęcia Krajowego Planu Rozdziału Upnień do emisji dwutlenku węgla na lata 2008-2012 dla wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji (Dz. U. Nr 202, poz. 1248)
19. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 6 lutego 2006 r. w sprawie wymagań dla audytorów uprawnionych do weryfikacji rocznych raportów (Dz. U. Nr 23, poz. 176)

WZÓR KWESTIONARIUSZA OSOBOWEGO

Kwestionariusz osobowy kandydata ubiegającego się o uzyskanie uprawnień audytora efektywności energetycznej	
IMIĘ I NAZWISKO	
TYTUŁ ZAWODOWY - NAUKOWY	
ADRES ZAMELDOWANIA	
WOJEWÓDZTWO	
POWIAT	
GMINA	
ADRES DO KORESPONDENCJI	
ADRES POCZTY ELEKTRONICZNEJ	
DATA I MIEJSCE URODZENIA	
SERIA I NR DOWODU OSOBISTEGO LUB INNEGO DOKUMENTU POTWIERDZAJĄCEGO TOŻSAMOŚĆ	
IMIONA RODZICÓW	

**WZÓR ŚWIADECTWA POTWIERDZAJĄCEGO ZŁOŻENIE EGZAMINU NA
AUDYTORA EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ**

.....
(nazwa, siedziba i numer komisji kwalifikacyjnej)

ŚWIADECTWO Nr .....

Na podstawie Art. 33 ust. 1 ustawy z dnia   o efektywności energetycznej

.....
(imię(imiona)i nazwisko)

.....
(data urodzenia)

.....
(miejsce urodzenia)

**ZŁOŻYŁA Z WYNIKIEM POZYTYWNYM EGZAMIN UPRAWNIAJACY DO
SPORZĄDZANIA AUDYTU EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ OBIEKTU,
URZĄDZENIA TECHNICZNEGO ORAZ INSTALACJI**

.....
(data i miejsce wystawienia)

.....
(podpis przewodniczącego komisji
kwalifikacyjnej)

(pieczęć imienna)

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie przeprowadzania szkolenia oraz egzaminu dla osób ubiegających się o uzyskanie uprawnień audytora efektywności energetycznej jest wykonaniem delegacji zawartej w art. 33 ust. 7 ustawy z dnia .....o efektywności energetycznej (Dz. U. Nr..., poz. ...), zwanej dalej „ustawą”. Celem proponowanych regulacji jest zapewnienie odpowiedniego poziomu edukacyjnego szkoleń na potrzeby zagwarantowania rzetelnego i sprawnego przygotowania uczestników szkolenia do złożenia egzaminu na audytora efektywności energetycznej, a także sprawne przeprowadzenie egzaminów.

Regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia stanowią wypełnienie postanowień dyrektywy 2006/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie efektywności końcowego wykorzystania energii i usług energetycznych oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/76/EWG (Dz. Urz. WE L 114 z 27.04.2006 r., str. 64).

W projekcie rozporządzenia uregulowano szczegółowo sposób przeprowadzania oraz zakres programowy szkolenia, kryteria jakie powinny spełniać jednostki organizacyjne, przy których powołuje się komisje kwalifikacyjne oraz tryb ich powoływania, sposób przeprowadzania egzaminu oraz jego zakres programowy, a także wysokość opłaty za przeprowadzanie egzaminu.

Na potrzeby zapewnienia odpowiedniego poziomu merytorycznego szkolenia, w celu właściwego przygotowania do egzaminu kandydatów ubiegających się o uzyskanie uprawnień do sporządzania audytu efektywności energetycznej, w załączniku nr 1 do rozporządzenia określono zakres programowy szkolenia, z wyszczególnieniem zakresu przedmiotowego oraz formy pracy i liczby godzin szkoleniowych przewidzianych do realizacji, w układzie wykładowym i ćwiczeń praktycznych. W projekcie rozporządzenia przyjęto minimalny czas trwania szkolenia nie krótszy niż 160 godzin, przy czym część praktyczna szkolenia powinna trwać nie krócej niż 24 godziny. Zgodnie z brzmieniem § 3 ust. 1 projektu rozporządzenia szkolenie powinno się zakończyć samodzielnym sporządzeniem audytu efektywności energetycznej obiektu, urządzenia technicznego lub instalacji i oceną poprawności jego wykonania pod kątem zgodności z przepisami dotyczącymi standardu wykonania audytu efektywności energetycznej. Osobie, która ukończy szkolenie będzie wydawane zaświadczenie o jego ukończeniu, według wzoru określonego w załączniku nr 2 do rozporządzenia. Jako rozwiązanie alternatywne dla szkolenia, o którym mowa w art. 29 ust. 4 ustawy, przewiduje się możliwość ukończenia co najmniej rocznych studiów podyplomowych. Program tych studiów powinien obejmować zagadnienia określone dla potrzeb szkolenia dla kandydatów ubiegających się o uzyskanie uprawnień do sporządzania audytów efektywności energetycznej. Oczekuje się, iż proponowane rozwiązanie w postaci studiów podyplomowych, będzie adresowane do kandydatów świadomych znacznego braku wiedzy i doświadczenia w zakresie auditingu energetycznego oraz efektywności energetycznej, których uzupełnienie, poprzez odbycie szkolenia, nie byłoby możliwe w wystarczającym stopniu na potrzeby egzaminu.

W art. 33 ustawy przyjęto, że komisje kwalifikacyjne mogą być powoływane przy stowarzyszeniach naukowo-technicznych, agencjach i fundacjach, których działalność statutowa związana jest z problematyką oszczędnego gospodarowania

energią, w jednostkach podległych ministrowi właściwemu do spraw transportu oraz ministrom i Szefom Agencji, o których mowa w art. 21a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, a także na uczelniach wyższych oraz w instytucjach badawczych, o których mowa w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytucjach badawczych (Dz. U. Nr 96, poz. 618) podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw gospodarki. W celu ubiegania się o powołanie przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, zwanego dalej „Prezesem URE”, komisji kwalifikacyjnej, jednostka organizacyjna powinna złożyć stosowny wniosek, o którym mowa w § 19 ust. 2 projektu rozporządzenia. Proponowane regulacje, dotyczące wyboru jednostek, przy których mogą być powoływane komisje kwalifikacyjne, mają na celu zagwarantowanie wyboru odpowiednio przygotowanych merytorycznie i organizacyjnie jednostek, na potrzeby sprawnego przeprowadzenia egzaminu.

W załączniku nr 3 do rozporządzenia proponuje się określenie zakresu programowego egzaminu na audytora efektywności energetycznej.

Sposób przeprowadzenia egzaminu, w tym procedura składania wniosku o przystąpienie do egzaminu, zasady publicznego dostępu do informacji odnośnie do listy kandydatów dopuszczonych do egzaminu oraz osób, które złożyły z wynikiem pozytywnym egzamin, a także wszystkich informacji organizacyjnych związanych z jego przeprowadzeniem, jak termin i miejsce, regulują przepisy zawarte w § 4-18 projektu rozporządzenia.

Zgodnie z § 18 projektu rozporządzenia jednostka organizacyjna przesyła Prezesowi URE w ciągu 7 dni, licząc od daty zatwierdzenia wyników egzaminu, listę osób, które złożyły z wynikiem pozytywnym egzamin, w celu umieszczenia ich w ogólnodostępnym rejestrze audytorów efektywności energetycznej prowadzonym przez Prezesa URE.

Ponadto w projekcie rozporządzenia określono warunki i wysokość odpłatności za egzamin. Nie podlega regulacji wysokość odpłatności za szkolenie. W przypadku opłaty za egzamin proponuje się określenie pułapu cenowego w postaci 80 % kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w roku poprzedzającym przeprowadzenie egzaminu, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Wartość ta została ustalona w oparciu o dotychczasowe doświadczenia i wydatki związane z prowadzeniem egzaminów dla kandydatów ubiegających się o uprawnienia do sporządzania świadectw charakterystyki energetycznej.

Przepisy końcowe projektu rozporządzenia stanowią, iż rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Wstępna opinia o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej

Projekt będzie przedmiotem oceny MSZ.

Projekt nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn.zm.)

Ocena skutków regulacji

I. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie.

Zgodnie z projektem rozporządzenia proponowane rozwiązania będą bezpośrednio dotyczyły następujących grup podmiotów:

- 1) osób fizycznych;
- 2) osób prawnych, firm szkoleniowych, jednostek akademickich, stowarzyszeń naukowo-technicznych, instytutów badawczych.

Projekt rozporządzenia oddziałuje pośrednio również na wiele innych podmiotów, w tym na podmioty realizujące przedsięwzięcia energooszczędne, przedsiębiorstwa oszczędzania energii typu ESCO, podmioty wykonujące audyty energetyczne, przez generowanie popytu na ich produkty i usługi.

II. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia oraz zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektem zostaną zamieszczone na stronach internetowych Ministerstwa Gospodarki w Biuletynie Informacji Publicznej zgodnie z art. 5 i 7 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337).

III. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie przedmiotowego projektu rozporządzenia nie spowoduje znacznych skutków dla dochodów i wydatków budżetów samorządu terytorialnego oraz dla budżetu państwa. Trudno jest bowiem na obecnym etapie określić stopień zainteresowania zdobywaniem uprawnień do sporządzania audytów efektywności energetycznej. O ile sporządzenie deklaracji przetargowej jest stosunkowo łatwe i nie wymagające wiedzy merytorycznej, to wykonanie audytu efektywności energetycznej na podstawie, którego tak deklaracja będzie sporządzana, jest możliwe wyłącznie przez uprawnionego audytora energetycznego. Nieznana na chwilę obecną liczba przetargów, które odbędą się w danym roku, a w związku z tym zapotrzebowanie na osoby uprawnione do sporządzania audytów efektywności energetycznej na potrzeby przetargu oraz na potrzeby wykazania poprawy efektywności energetycznej w wyniku zrealizowania przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej powodują, że określenie przedziałów, w jakich mogą się kształtować wydatki i wpływy do budżetu są w chwili obecnej niemożliwe. Podawanie kwot po stronie wpływów stanowiłoby również niepożądane sugestie dla firm szkolących, które mogłyby na tej podstawie określać koszt opłaty z szkolenie. Przyjęte w ustawie rozwiązanie i delegacja do wydania rozporządzenia w sprawie przeprowadzania szkolenia oraz egzaminu dla osób ubiegających się o uzyskanie uprawnień audytora efektywności energetycznej, powoduje, że wartość opłaty za szkolenie zależeć będzie od konkurencyjności firm szkoleniowych, ich ilości oraz popytu na tego rodzaju usługi.

IV. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Należy oczekiwać, że dzięki proponowanej regulacji będzie on znaczący i pozytywny. Zakłada się, że wejście w życie regulacji powinno spowodować m. in. zwiększenie zapotrzebowania na usługi szkoleniowe, prowadzone przez firmy szkoleniowe jak i ośrodki akademickie. Można spodziewać się rozwoju tego rodzaju rynku usług, a także w wyniku budowy środowiska audytorów efektywności energetycznej również rynku usług związanych z efektywnością energetyczną, co powinno również przyczynić się do przyrostu miejsc pracy w firmach zajmujących się świadczeniem takich usług.

Wpływ inwestycji w zakresie efektywności energetycznej na rynek pracy jest wypadkową wielu różnych czynników. Szacuje się, że inwestycje w efektywność energetyczną mogą przyczynić się do utworzenia trzy- do czterokrotnie większej liczby miejsc pracy niż porównywalne inwestycje w zaopatrzenie w energię.

V. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Przepisy projektu nie zawierają bezpośrednich odniesień do konkurencyjności gospodarki i przedsiębiorstw, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw.

VI. Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionalny

Przepisy projektu nie zawierają wprost odniesień do poszczególnych regionów, jednakże jak już wcześniej wskazano, wystąpią pozytywne efekty oddziaływania na rozwój rynku usług związanych z dostawą środków poprawy efektywności energetycznej oraz związany z tym wzrost inwestycji proefektywnościowych. To z kolei będzie pozytywnie oddziaływać na lokalne rynki pracy.